

దేశీ ప్రచురణ
వ్రద్ధుల ముద్రణ

హక్కులు కర్త
ఏప్రిల్ 1948

సంపాదకులు
చౌదరిపాటి శకుంతలాదేవి
శివరామకృష్ణ

ముందు మాట

ఈ పుస్తకాన్ని యింగ్లీషులో, శేను తంజావూరు జైలులో డిటెన్యూగా వుండగా (1944) వ్రాసివాను. ఆచటజేరిన 500 డెటెన్యూలనుధ్య అనేక విద్యాలయాలు సాగించబడినవి. ప్రధాన విద్యాలయము రాజకీయార్థిక విషయములపై శ్రీ పాకాల వెంకట్రాసు నాయుడు, వోబుబరెడ్డిగారే యేర్పరిచిరి. అందు ప్రధానాచార్యులుగావుండే అదృష్టము నాకు కల్గినది. ఆబాధ్యత నిర్వహణమందు యిష్టబడిన పుస్తకములలో కొన్ని ప్రస్తుతము యీ రూపేణా చకటించుచున్నాము.

యిందు చర్చించిన విషయాలన్నీ కలవు. అవన్ని అనుభవముపై ఆధారపడియున్నవి. కాస్త్రము వాటికే బలమిస్తువున్నది. భారతదేశపు ఆధునిక రాజకీయార్థిక చరిత్ర వాటిని నిరూపణ చేస్తున్నది మాబోంట్ల రైతాంగ సంఘనిర్మాణము, పుద్గమనేప యీ పుస్తకపు ప్రధాన తీర్మానములకు ముఖ్యసాక్ష్యమై యున్నది.

ఎందులకు భారతీయ ప్రపంచపు రైతాంగము కమ్యూనిస్టు సంఘాలపై ఆధారపడరాదో, వారిరావక్ష్యముపు టెక్టులకు లోబడరాదో యిందు సోదాహరణముగా తెలుపుచున్నాను. కమ్యూనిస్టులు ప్రపంచ రైతాంగమును, భ్రమర క్షిటక వ్యాయమునలె, ప్రపంచమాలిలగా మార్చగలమని విశ్వసిస్తూ, మారుట అనసరమని తలచుతూ, భారత తప్పదని చదువుకొంటూ, రైతాంగమును ప్రత్యేక శ్రామిక వర్గముగా పరిగణించ నిరాకరిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులకు కూలీనియంతృత్వమే కావలసినది. దానియందే వారికి విశ్వాసము.

రైతులకు రాజ్యాధికారము సంపాదించుటకై వారు పాటుపడదు. రైతులకు రాజ్యాధికారము రిష్యాయందులేదు. కూలీలతరపున కూలీలచేత, కూలీలనాయకత్వముక్రింద, రాజ్యాధికారాన్ని సాగించుతూ, రైతులకు కొలదిగానో, గొప్పగానో భాగం పెట్టుతారనే నోగజి నారిది.

రైతాంగతత్వము కమ్యూనిస్టులకు వడదు. పెట్టుబడిదారులలో అంత్యవర్గము, లేక అంతస్తురైతాంగమని వారి పెరివిశ్వాసము.

కనుకనే, తామునూ రైతులమనుకుంటూ, తమకూ రైతు పుద్గమనుకుంటూ విశ్వాసమున్నదంటూ, రైతుపుద్గమమందు, సంఘము

7	పర్వత శేరి కామయ్యగారి కుమార్తె రామకోటయ్యగారు	50-0-0
8	గుత్తా నాగయ్యగారు	50-0-0
9	వీరమాచ శేరి వెంకటరత్నంగారు	50-0-0
10	ముక్కామల సీతయ్యగారు	30-0-0
11	పర్వత శేరి రామకోటయ్యగారు	25-0-0
12	పర్వత శేరి ముక్కారాయపాణిగారు	25-0-0
13	వీరమాచ శేరి సీతయ్యగారు	25-0-0
14	పర్వత శేరి వెంకటరత్నంగారు	25-0-0
15	పర్వత శేరి పూర్ణమ్మగారు	25-0-0
16	చినకామయ్య చౌదరిగారు	25-0-0
17	మూర్తి దేవర రావుగారు	25-0-0
18	మూర్తి దేవర నాగభూషణంగారు	25-0-0
19	కోశేరు కోటయ్యగారు	25-0-0
20	పర్వత శేరి వెంకటనాగభూషణంగారు	25-0-0
21	నాగభూషణి చంద్రశేఖర ప్రకాశమ్ అయ్యవారిగారు	20-0-0
22	కోమార్తెడి నాగభూషణంగారు	20-0-0
23	వెలంకి గోపాల్కృష్ణయ్యగారు	20-0-0
24	దేవుశేరి పున్నయ్యగారు	15-0-0
25	వెంకట్రామయ్యగారు	15-0-0
26	పర్వత శేరి వెంకట్రామయ్యగారి బ్రదర్స్	25-0-0
27	వలనా కోటయ్యగారు	15-0-0
28	పర్వత శేరి కోటయ్యగారు,	25-0-0
29	నాగభూషణంగారు	25-0-0
30	వెంకటరత్నంగారు	20-0-0
31	మల్లారావుగారు	10-0-0
32	మూర్తి దేవర తిరుపతయ్యగారు	10-0-0
33	వెంకయ్యగారు	10-0-0
34	కోశేరు కోటయ్యగారు	10-0-0
35	వీరమాచ శేరి వెంకటేశ్వరరావుగారు	10-0-0
	రామకోటయ్యగారు	10-0-0
37	ముక్కామల రంగయ్యగారు	10-0-0
38	చిగురుపాటి పూర్ణ చంద్రరావుగారు	10-0-0
39	పర్వత శేరి రామయ్యగారు	10-0-0

రైతాంగ విప్లవ విజృంభణ

ఈనాడు భారతదేశంలో రెండు రైతుసంఘాలున్నాయి. వాటిలో ఒకదానిని దేశభక్తులైన రైతులు సదాపిస్తున్నారు; రెండోదానిని కమ్యూనిస్టుపార్టీ సదాపిస్తున్నది. అందుచేతనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దాని సభ్యులు, దాని సానుభూతిపరులు, ప్రపంచంలోని అన్నిదేశాల కర్షకవర్గాన్ని, ముఖ్యంగా భారత కర్షకవర్గాన్ని, పూనుకొని, ఐనిచేసి వారి నిర్వతోముఖ బౌద్ధత్యంతోనం పాటుపడగలరని నమ్మవచ్చుచో కేదో మనం పరిశీలించవలసిన అగత్యం కలుగుతున్నది.

అయితే, నూటికి మారుపాళ్ళూ జాతీయాభిమానం ఉన్న దేశభక్తులు రైతువర్గసంస్థలను జాతీయమార్గాలలో, భారతజాతీయ మహాసంస్థ - కాంగ్రెస్ - రాజకీయ నాయకత్వమునకు అనుగుణ్యంగా నడిపించినంతకాలము ఒక సంస్థ సరిపోయింది. భారత జాతీయకైక ఆకాంక్ష, స్వరాజ్యము. ఈ ఆకాంక్షయే లక్ష్యంగా, సహాయంగా, తమవర్గ సంస్థలను ఆభివృద్ధిచేసి తీర్చిదిద్దుకోగలమనినమ్మినంత కాలమూ భారత స్వాతంత్ర్య లక్ష్యములయెడల భారతరాజకీయ సంస్థ - కాంగ్రెస్ - నాయకత్వముపట్ల కమ్యూనిస్టుపార్టీ ధృక్పథ గౌరవాలను ప్రదర్శించినంత కాలమూ ఈ రెండు సంస్థరముల పోరాటములో, బాధా సహనములో, భారత జాతీయత ఒక విశిష్టరూపాన్ని పొందిందని ఆపార్టీ నమ్మినప్పుడూ భారత రైతువర్గం, కమ్యూనిస్టు

పార్టీ లాంటియితర రాజకీయ పక్షములకు తమ సంస్థలో పాఠ మిచ్చింది; రైతులు తమ పర్గానికీ, కాంగ్రెసేతర పర్గాలకూ స్వాతంత్ర్య సంపాదన విషయకములుగాని తదితర ఆశయ విభేదాలను మరిచిపోయి వారితో చేతులుకలిపి కిసాన్ కార్యరంగాన పనిచేయడానికి ఒప్పుకున్నారు. స్వచ్ఛా ప్రమేన భారత జాతీయ సమరంపట్ల తమకున్న ఆపార ప్రేమలో, తమకూ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్న ప్రాథమిక భేదములనుకూడా మరిచి, వాటియెడల ఉదాసీనభావం వహించారు రైతులు.

అయితే, యిలా చెయ్యడం వారొక్కరేకాదు వారిలో పాటు కాంగ్రెససంస్థకూడా కమ్యూనిస్టుపార్టీని తనసంఘాలలో బలపడ నిచ్చింది.

కాని ఒకనాడు "లిటిల్ భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తిస్తేనే యుద్ధికార్యచర్యపాటకు భారతీయుల సహకారము" అని జాతీయసంస్థ — కాంగ్రెస్ — ఒకనిరతు ప్రతిపాదించినప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దేవరతుగా "ప్రజాయుద్ధం" అనేకేరుతో కాంగ్రెస్ నకు వ్యతిరేకంగా పనిచేసి కాంగ్రెస్ స్వరాజ్య సంపాదనకోసం జాతీయ పక్షాన్ని ప్రవేశపెడదామనే ఆగ్రహ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించి ఏలబడి 1942—44 లలో సామ్రాజ్యవాదం దాడికి ఎదురుగా నిర్మించిన జాతీయ రక్షణలను నాశనంచేసి సామ్రాజ్యవాదానికి పంచుకొంగదళంగా పనిచేసి, నిర్దాక్షిణ్యమూ, నిరంకుశమూ అయిన సలహాదారుల ప్రభుత్వానికి అండగానుండి, సామ్రాజ్యవాదయుద్ధ యత్నానికి సర్వతోమఖసహాయాన్నిచ్చి "మహాజాతీయ విద్రోహాన్ని" ప్రదిర్పించింది. అనాడు దేశభక్తులూ, జాతీయవీరులూ వ్యూధయపరీక్ష చెసుకోవలసివచ్చింది. భారతకర్షకజాతే భారతజాతీయోద్యమానికి ఆధిక సంఖ్యాయుతమైన, అతిదైర్ఘ్యయుతమైన, ప్రథమశ్రేణి; కమ్యూనిస్టు విద్రోహచర్యలవల్లా, సామ్రాజ్యవాదులదమననీతివల్లా అధికంగా బాధపడినది రైతులే. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అకస్మికంగా, భయంకరంగా కర్షకజాతిని వెన్నులో పొడిచింది; ఇంటా నియటా ఉన్న శత్రు పర్గాలకు కేయూతనిచ్చింది. అందుచేత కర్షకవర్గము, తనకూ, కమ్యూనిస్టుపార్టీకీ ఉన్న సంబంధాన్నీ, అనుభవాలనీ ప్రథమంగా మరికిలించు కోవలసివచ్చింది. కర్షకజాతి తనకూ కమ్యూనిస్టు

పార్టీకి గల ఆశయభేదాలను మరచి, ప్రదర్శించిన మర్యాదకు ఆపార్టీ ఇబ్బతు మహా నికృష్టంగా తయారై. స్వదేశాభిమానమైనా లేక ద్రోహచింతనలకు పాల్పడ్డది. కాగా కరకణోకం కమ్యూనిస్టుపార్టీ సంటి జాతీయ విరుద్ధములైన సంస్థలతో లెగ్జిలేషన్లు చేసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

ఇలాంటి విచారకరమైన అనుభవాలకు బొగ్గి తెలివించి 1942 లో పూర్వపు కిసాన్ సభలైగాక కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రాధవ ప్రాస కాయ ఏమాత్రము లేని "కిసాన్ కాంగ్రెసు" జన్మించింది.

భారత దేశంలో జాతీయ విద్యార్థులకూ, యువకులకూ, వాణిజ్య సంఘాలకూ కలిగిన అనుభవము కూడా ఇలాంటిదే; వారు కిసానుల మార్గాన్నే త్రొక్కేరు. అందుచేతనే యావాను కమ్యూనిస్టులచే నడువబడే ఆయా వర్త సంస్థలకు ప్రతిగా జాతీయ ఉద్యమో నడువ బడే విద్యార్థి కాంగ్రెస్, యువజన కాంగ్రెస్, జాతీయ పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ కూడా ఉన్నాయి.

1935లో ఆచార్య రంగా, మోహన లాల్ గోతిమా మొదలైనవారు భారత కిసానుల కోసం అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థను నిర్మించడానికి పూనుకొన్నారు. 1936 ఏప్రిల్ లో తాహ్సీరులో కిసాను మహాసభను సమావేశపరచారు. అఖిలభారత ప్రాతిపదికమీద నిర్మించబడిన ఆ మహాసంస్థ జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క రాజకీయ సాంఘికాదర్శములపట్ల భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించాని, అది జాతీయులైన భారతీయులకూ, దేశభక్తియుతులైన రైతులకూ శక్తిప్రదీపక సంస్థగా ఉండాలని. దానికి "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అని నామకరణంచేశారు. ఈ మహాసంస్థ ఆదర్శములగురించి ఆచార్య రంగా 1936 లో ఫెయిట్ పూర్ సమావేశంలో అధ్యక్షపీఠంనుంచి ఉద్ఘాటించారు. "కిసాన్ కాంగ్రెస్, పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ ల లాంటి వర్గీయ సంస్థలన్నిటికీ అఖిలభారత కాంగ్రెస్ మాత్రమే; ఈవర్తప్రధాన సంస్థలన్నీ భారత జాతీయోద్యమాన్ని శక్తివంతం చేయడానికి కాంగ్రెస్ మహాసంఘటిలోకి సర్వదా పొంగిప్రవహించే ఉపనదులు" అని వారన్నారు. 1936 ఏప్రిల్ వరకూ యీ మహాసంస్థ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అనేదే.

1938 లో కమ్యూనిస్టులు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు ఆఖరి భారత కిసాన్ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు ఈ ఉద్యమంలోనికి రాక పూర్వం, 1935 లో, సంయుక్త బీహారు, ఓడ్రా రాష్ట్రములలో కిసాన్ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నట్లు వారు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ మాత్రము ఈ సంస్థను "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరుకు సహించలేక పోయింది. "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరులోని "కాంగ్రెస్" అన్న పదం, భారత కిసాన్ ప్రజానీకంలో వాకిపోయి, కిసానుల ప్రేమాభిమానాలను మారగొని, ఆఖరి భారత జాతీయ సంస్థయగు కాంగ్రెస్ నకే వారి సహాయంపడలు అంకితములొత్తాయనే భయం కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉట్టిపడి, అందుచేతనే ఆపార్టీ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" పేరును మార్చి, సతిపాదిస్తున్నదనీ, అనాడు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు గ్రహించలేక పోయారు.

1938 లో ఆఖరి భారత కిసాన్ సంస్థ "కిసాన్ సభగా" పొడవూపింది.

అయితే, ఈమాత్రన సంస్థకూడా సమస్త కిసాన్ వాదులనూ ఒకటిగా మాడగట్టుకొని లేకపోయింది. 1941 సం॥లో కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీకిమధ్య తీవ్ర వేధాభిప్రాయాలు వీడ్పడ్డాయి; నాకం ముదిరి బై:సింది. ఆఖరుకు సోషలిస్టుపార్టీ కామ్రేడులు కిసాన్ సభనుండి వేరైపోయి దీనికి పోటీగా వేరొక ఆఖరి భారత కిసాన్ సభను నిర్మించారు. 1942 నవంబరులో జాతీయ కిసాన్ వాదులు (కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు) సభను మరిత్యజించి అవసరస్థి అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్ లోనికి వచ్చేవారు. అంటే అవాటియంటే "మాస్కో అండుకో" (కమ్యూనిస్టుల) చెప్పి చేతలలో లేకుండా వర్తచెతిన్యమూ, దేశభక్తి, సామాజ్యవాద వ్యతిరేక ధోరణుల భారత కర్షక ప్రజానీకానికి వారి స్వంత సంస్థ కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉందన్నయాట పాపం దురస్పష్టపకాత్తు పేరు మార్పుతో ఉద్భవించిన అసంస్థతో మేమందరం కలిసి చనిచెయ్యడం మూడోళ్ల మాత్రమే!

కిసాన్ కాంగ్రెస్, ఫ్యూజ్ ఫూర్ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించిన ఆదర్శములన్నిటానూ కిసాన్ సమస్యలుగల కొందరు (అచార్యురంగా

(ప్రభుత్వము) మాత్రము మొదటిసారి కర్షకులకు కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం — అంటే, కర్షక కార్మిక రాజ్యం — మీద వాంఛ, అకాంక్ష, విశ్వాసము, ఉపదేశిస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రము కిసాన్ సంస్థను ఈ ఆదర్శమీద తీర్చిదిద్దుటకు అంగీకరించలేదు. కిసాన్ సంస్థ కార్యక్రమ నిర్ణయనూత్ర రచనలో, భారతస్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం కిసాన్ ఉద్యమ ప్రధానాశయము, ప్రముఖ లక్ష్యము కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనే అని ఉద్ఘాటించమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారులు మానించారు. కిసాన్ సంస్థలో ఉన్న కమ్యూనిస్టు ప్రతినిధులూ మాత్రం ఈ ప్రధా ప్రాథమిక రాజకీయాశయముపట్ల వైముఖ్యము చూపినారు అందుచే కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యాలో కృషికవర్గంపట్ల ప్రవర్తించినరీతిగానే ఇక్కడ ఈదేశంలో కూడా అలాగే ప్రవర్తిస్తుందేమోననే అనుమానం, భయములతో రేకెత్తినవి. చాలాగే కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూడా భారతగ్రామీణ సమస్యలపరిష్కారానికి జాతీయపద్ధతి పురస్కరంగా పూనుకొగలదని మొదటమేము కల్పించుకున్న ఆశలు నిరాశలైనవి. అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యాలో చేసినట్టే ఇక్కడకూడా కూలీ నియంతృత్వ స్థాపనకోసం; కిసాన్ ఉద్యమబలాన్ని దుర్వినియోగం చేయకుండా ఉండాలని; 1938 నుండి కిసాన్ పుద్యమాన్ని కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం దర్శనమై నిర్మించుటకు మేము ఆత్మకపడ్డాము.

గయా సమావేశంలో అంటే 1939, ఏప్రిల్ లో భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరము కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపన కోసం పోరాడుట కిసాన్ ఉద్యమం పూచీ అని ఆఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ ఉద్ఘాటించాలన్నారు, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారులు. తాము ఏనాడో చదుకున్న పాత్యగ్రంథాలలోని కూలీ నియంతృత్వ ఆదర్శమునకు జేరుగా ఉన్నదని కొందరు సోషలిస్టులు, కమ్యూనిస్టులు, ఈ గమ్యస్థానాన్ని అంగీకరించలేకపోయారు. రైతుల స్వరాజ్యపరమరంజనాలంటే, ఆ సమరం పెట్టుబడి దారులు నియంతృత్వానికే, కూలీ నియంతృత్వానికో దారి తియ్యకూడదనీ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారులు హెచ్చరించారు. క్రామిక ప్రజాప్రభుత్వం అంటే కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రభుత్వం సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం ఏర్పడాలనీ, అప్రభుత్వంలో కిసాన్ వర్గమే కేంద్రక క్రితయివుండాలనీ వారి వాదన.

కుదకు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాడుతే జయించారు. కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యంగా పరిణమించే భారత స్వాతంత్ర్యంకోసం సాగించే సమరంలో, భారత కర్షకుడు తన భాగాన్ని తాను తీసుకొనుటకు సహించే ప్రాసని ఆ సమావేశం అంగీకరించి, తీర్మానించింది

“కథ అడ్డంగాతిగింది” అని చికాకుపడ్డ కమ్యూనిస్టుపార్టీ.

గయ సమావేశంలోని తీర్మానానికి అర్థం [1], భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదన తర్వాత నిజానికి ఆరోజుల్లో, 1939-40 లో స్వరాజ్యం విప్లవ ప్రజానీకం నా సగత మైనట్టే ఉండేది. భారత ప్రజా కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనార్థం ముందడుగువేస్తుంది. కాని, కమ్యూనిస్టులకు (వియమైన కూలీ నియంతృత్వంలాంటి) వీకవర్గపాలనకు అంగీకరించదని;

[2] రష్యాలో లాగ కాకుండా... ఇక్కడ కర్షక వర్గంతన బలాన్ని అరికట్టి, కూలీ నియంతృత్వ స్థాపనకు ప్రయత్నించే కమ్యూనిస్టు పార్టీ లాంటి పక్షాలతో సమరం సాగించడానికి, మానసికంగానూ, నిర్మాణాత్మకంగానూ కూడా సిద్ధమవుతుందని;

కిసాన్ ఉద్యమం తన యావచ్ఛక్తిని, తన సర్వస్వాన్నీ భారతీయ, భారత కర్షక ప్రజానీకాన్ని... తన మొదట వియతర వర్గ నియంతృత్వ పాలనతో ఎక్కించాలని ఒక ప్రక్కనుంచి పెట్టుబడి కాదులూ, ఇంకొక ప్రక్కనుంచి కమ్యూనిస్టులూ — బాహుళంగానో లోలోపలనో — చేసే ప్రతీ ప్రయత్నాన్నీ ప్రబోధం ద్వారా, సంస్థల ద్వారా, ఎదిరించేటట్లు తయారు చేయాలనే పోషక యా తీర్మానం

కర్షక ప్రజానీకంమొదలు, స్వతంత్ర భారత భూమిగాని ఇతర అర్థిక సాంఘిక రాజకీయోద్యమములను లోబడి పోకుండా వాటితో కలిసి కక్షింతమైన అధికార సంపాదన కొరకు వారి సేవ ప్రాధాన్యమునూ, రాజకీయాధికార ప్రాధాన్యమునూ, సుస్పష్టంగా ఉంచింది యీ తీర్మానం.

కమ్యూనిస్టులు “కథ అడ్డం తిరిగింది” అని చికాకు పడ్డారని... తీర్మానం వారికి వచ్చి వెలగకాయ అయిందంటేనూ... అర్థం ఏమిటో అప్పటినుంచే నిరీక్షిస్తున్నారు. “ఎక్కడెక్కడ”

అదృష్టవశాత్తు మాకు వంతు రాదా, ఈ ఆర్యాన్ని చిన్నభిన్నాం చేసి వెయ్యరూ" అని.

1940 స్వాతంత్ర్యదినం... కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య ప్రమాణ పత్రంలోని పాఠాన్ని మార్చింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ పోష లిస్టుపార్టీలు పాఠపాఠాన్నే... పునశ్చరణ చేస్తామన్నాయి. వారు స్వాతంత్ర్య సమరంలో యే స్వరాజ్యం కోసం పోరాడుతున్నారో ఆ స్వరాజ్యం వచ్చేక, అది కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యానికే దారి తీస్తుందని నీసలైన ప్రతి కాంగ్రెస్ వాదీ శ్రామికజీవులకు హామీ యివ్వడం న్యాయమూ ధర్మమూ అని కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సహకారత్వానికి యీ ఉద్ఘాటన తల మునిగి తాటి ప్రమాణం అయింది. ఆహింసకూ నిర్మాణ కార్యక్రమానికీ, జాతీయ నాయకులిచ్చిన ప్రాధాన్యానికూ, న్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు ప్రహృతి పడమైన గడగడ శబ్దం; అంతేకాని, రైతులతో ధైర్యంగా, "స్వతంత్ర భారత భూమిలో, మీరపోరాడి తెచ్చుకున్న స్వరాజ్యం, మీరాజ్యాధికార పాపానికి సర్వతోమ ఖాళివృద్ధికి దారీ తీస్తుంది" అని వారు చెప్పిరేక పోయారు.

ఇంతేకాదు; కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం కావాలన్న ఆకాంక్షను ఉద్ఘాటించి తత్సంపాదన కార్యదీక్షను పెంపొందిస్తున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులతో కలియవద్దని తన సభ్యులకు హుక్ మ్ జారీ చేసింది కమ్యూనిస్టుపార్టీ. ఈ పరిసితులలోకూడా, దేశమంతటా కిసాన్ ప్రదర్శనాలను జరిపి, క్వికవర్గం కిసాన్ మజ్దూరు రాజ్యంపై తనకున్న విశ్వాసాన్ని ప్రకటించింది.

1940 మార్చిలో కాంగ్రెస్ మహాసభ రావఘర్ లోనూ, అఖిల భారత కిసాన్ మహాసభ కలసాలి మా సమావేశంమైనవి. పలానా సమావేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారి సగ్గుస్వరూపం బయటపడింది. భారత భూమికి, ప్రదేశాలకు, అంగ్లేయుల పాపరాజ్య వాద తత్వంనించీ, పెట్టుబడిదారీ తత్వంలానించి బైటపడడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉందని ఉద్ఘాటించింది.

ఆ మార్గం — సర్వకూలంకవ మైన కూలీ ప్రభుత్వం!

అంటే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, వలసరాజ్య గ్రామీణ విప్లవం అనే అభిల భారత కామిక ప్రజాపాలన అనే సిసలైన కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం అనే చెబుతూన్న కిబ్యూ, వాటిమీద ప్రకటిస్తున్న విశ్వాసం అన్నీ వచ్చి అబద్ధంనీ, అశ్వసనీయమైనవని తేలి పోయింది రష్యాలో కూడా, 1905 నుంచి 1917 నెప్టెంబరు వరకూ అచ్చటి రైతుల వివిధ వర్గాలకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిలాంటి బురఖా వాగ్దానాలనే చేసింది లెండి.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యాతంత్ర్య నిర్మాణం అంటేనూ దానిసాఫ నార్తగ విప్లవ సందా అంటేనూ గ్రామీణరాజ్యం అనీ, కూలీల విప్లవం అనీ అన్నవాట!

అలాంటి రాజ్య విధానంలో భారత కర్షక ప్రజకు పాన మెలా ఉంటుంది?

ఉన్నది...పారిస్ కమ్యూన్ రోజులలో ముగ్గుభావించిన తీతిగానూ, 1917 - 1920 వరకు లెనిన్ భావించిన రీతిగానూ 1912 నుంచీ స్టాలిన్ రైతులను ఉపయోగించుకుంటున్న తీతిగానూ. ఈనాడు చెవా రైతు జనాన్ని అచ్చటి కమ్యూనిస్టులు కొల్ల గొడు తున్న రీతిగానూ అయితే, భావి రాజ్యాంగ విధానంలో భారత కర్షక ప్రజ కీపానం ఉన్నది. పానం, మనదేశంలోని కర్షక ప్రజని తూడా తన వెనుక తాళంచెయ్యవనీ, కూలీ నిర్గ వాయకత్విమును అంగీకరించమనీ, వారి సంస్థ అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్ కోసం. కాకుండా, తనకోసం కష్టపడి రాజకీయాధికారాన్ని సంపా దించమనీ, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆహ్వానించింది. భారతీయ కిసాన్లు పడే యీ కష్టమంతటికీ ప్రతిఫలంగా భగవంతుడు రక్షించి, కమ్యూ నిస్టు పార్టీ ఆశీస్సున్నట్లుగా అంటే కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం తో తయారు కాబోయే కూలీ నియంతృత్వ పాలనలో ఏమో కొన్ని అర్థిక పోకర్కాలను కిసాన్లకు దయ చేస్తా మన్నాడు కమ్యూనిస్టులు!

రష్యాలో కూలీ నియంతృత్వపాలనలో రైతులు పడేబాధలూ అమాభవించే ఆపదలూ, వ్యూదయవిచారకమైన హింసనీటి చూస్తున్న కిసాన్ వారులకూ, కర్షక శ్రేణులలోంచి రైటికవచ్చినవారకీ, కమ్యూనిస్టుల ప్రకటన ఒక సవాల లాగా ఒక చాలెంజ్ లాగా నిర్మించి రష్యా రైతుజనానికి వట్టిప దర్శకీ, హింసకీ, ఆపదలకీ.

భారత కర్షక జనానికీమాడా కుండా రక్షించడానికి కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు బద్ధ సంకల్పమై నరు; వారు సమవాదను అంగీకరించారు; భావి భారత స్వరాజ్య సంస్థలో క్రామిక కృషిక జనులకు పడిన, నిశ్చయమైన, శక్తివంతమైన రాజకీయాధికారంకోసం ప్రయత్నించడానికి కృతనిశ్చయమై వారు

గయా సమావేశంలో అఖిలభారత కిసాన్ సభ అంగీకరించిన కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యాదర్శ రీత్యానాన్ని పలానా సమావేశంలో తిరిగిబలపరచమని ఆహ్వానించినా కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినిధులు యావిధంగా జరగకుండా చెయ్యడానికి విశ్వప్రయత్నం చేశారు. స్వామీ సహజానంది సరస్వతికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాలి అంతకుముందే తగిలింది; ఆయన కమ్యూనిస్టు పక్షపాతం చూపడం ప్రారంభించేడు ఈ సమావేశంలో కూడా కమ్యూనిస్టులకు సహాయం చేదామని ప్రయత్నించాడు. కాని లాభంలేకపోయింది. ఈ సమావేశంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ కున్న “ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) వారిని రక్షించింది ఈ సమావేశం మరొకసారి కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యసంపాదన తన ఆదర్శం అని ప్రకటించింది.

“ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) అంటే ఎమిటో యెక్కువ కొంచెంచెప్పాలి అఖిలభారత సమాసంస్థలో అదర్శపాతి పదికలననుసరించి, పక్షముల ననుసరించి, సభ్యుల మొత్తం సంఖ్య ఎలాగఉన్నా, ఏ రాష్ట్రంలో సమావేశం జరుగుతుందో, ఆ రాష్ట్రం నుంచి చాలా నుండి సభ్యులూ, ప్రతినిధులూ, సమావేశానికి హాజరు తారు తక్కిన రాష్ట్రాలనుంచి చాలా కొద్దిమంది ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కరే వస్తారు. ఇందుకు కారణం దూగప్రయాణమూ, ఖర్చులూ, అయితే తక్కిన అన్ని రాష్ట్రాల ప్రతినిధుల సంఖ్యకంటే, సమావేశం జరుగుతున్న రాష్ట్రపు ప్రతినిధుల సంఖ్య హెచ్చుగావున్నప్పుడు, “ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) ఉన్నదంటారు

రైతుకుటుంబంలో నుంచి వచ్చారు, రైతుల అభివృద్ధి నిమిత్తమే ముఖ్యంగా భక్తి, అభిమానం చూపుతారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు, వావాటికి వారికి, కిసాన్లకు వ్యతిరేకంగా కూర్చున్న ఏకపక్షధియంతృత్వంపైన విశ్వసంపాదించిన కమ్యూనిస్టుపార్టీతో కలిసి ఒకే కిసాన్

వేదికనుండి, ఒక్క కిసాన్ ఆవరణములలోనుండు త్రికరణకుద్దిగా పనిచేయులేమని నున్నట్లు మొది. ఈ రెండుపక్షములకూ పరస్పర నుహృద్భావము, మునుఖత, ఏనాటికీ ఉండదని నిశ్చయమైంది.

అయినప్పటికీ ఆ జీ కిసాన్ వేదిక మీద యీ రెండు పక్షాలూ 1942 ఆగష్టు వరకూ పనిచేశాయి. ఇందుకు ముఖ్య కారణం - పలానా సమాజేశం అయిన రెండు నెలలు ఈ పుగానే కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులందరినీ ప్రభుత్వముగా ఆచార్య రంగాని 1940 ఏప్రిల్ లో శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం లోనికి ప్రభుత్వం ప్రవేశ పెట్టింది. మరొక కారణం... ప్రముఖమైన తమ జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం అద్యతన భావిలో జరుగనున్నది. దాని విజయమునకు భారత కిసాన్ పర్లం తన సర్వశక్తులనూ భారపోయ నిశ్చయించుకుంది. అందుచేత కిసాన్ వేదికపైన కమ్యూనిస్టులతో భారత స్వరాజ్య సంపాదనానంతరం ఉండేరాజకీయ విభాగాల ఆదర్శ ప్రాతిపదిక విభేదముల గురించి కిసాన్ కాంగ్రెసు చర్చించుటకు అది సమయము కాదు.

భారత భూమి చిట్టిమ సామ్రాజ్యవాద విధానంలో నలుగురు తున్నంత కాలం, భారత కర్షక జనులకు... తమరాజకీయావసరాలూ ఆశయములూ అలాగే వుంచి... తమ అర్థిక ప్రాథమిక కష్ట నిష్టారాల పై నా అరికట్టుటం ఎంతఆపంభవ కార్యమో తెలుసును. విధివిధానమైనది రెండున్నర సంవత్సరములలో కాంగ్రెస్ మంత్రి వర్గాలే వున్నారైతే రైతులు ఏన్నిసార్లు ఆకాభంగము పొందవలసి వచ్చిందికాదు? ఇండియా కారణం... సామ్రాజ్యవాద జనితమైన 1935 సంవత్సరపు ఇండియా అక్టు... దానిలోని గవర్నర్ల, గవర్నర్ జనరల్, ప్రత్యేకాధికారాలూ రక్షణాధి కారములూ... దీని వెనుకను చిట్టిమ, భారతీయ స్వార్థ ప్రయోజనములూను.

అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టు పార్టీయే కానీ కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీయే కానీ, ఇంక యే యితర రాజకీయ పక్షమేకానీ దైర్యంగా తీవ్రంగా, అవిచ్ఛిన్నంగా సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగానూ భారత స్వాతంత్ర్యానికి అనుకూలంగానూ పోరాడుతున్నంత కాలం, యీ సామ్రాజ్య వ్యతిరేక కక్షున్న చిత్టిమా కలసి కిసాన్ వేదిక మీదా, జాతీయ వేదిక మీదా తాను ఏకశ్రేణిలో ఉండడం భారత కర్షక జనులపట్ల భారత భేదంపట్ల తాను నిర్వర్తించవలసిన

విధ్యుత్ కర్రాన్ని కిసాన్ కాంగ్రెసు నిర్మించుకుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీతో తమ మాతృదేశం కోసం, భారతవర్ష అధికతర ప్రయోజనాల కోసం... దేశభక్త పూరిత హృదయాలతో... మానవతా కాంతముగా పనిచేయడానికి కిసానులు అంగీకరించలేదు.

1940 నుండి 41 వరకూ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ అఖిల భారత ప్రాతిపదికమీద అహింసాయుతమైన స్వాతంత్ర్య సమరమునకు తయారవమని ప్రజలనూ, సమరమును ప్రారంభించమని కాంగ్రెస్ నూ, ప్రోత్సహించుటలో మునిగింది. కాంగ్రెస్ సమర ప్రారంభానికి చూపిస్తున్న సంకోచానికి కర్రక వర్గంలో వినగూ అసంతృప్తి కలిగింది సమర ప్రారంభమునకు ప్రోత్సహించుటలోనూ కాంగ్రెస్ సంకోచంపట్ల విమర్శల కనబర్చుటలోనూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కిసాన్ కాంగ్రెస్ తో పాటుగానే అంతకంటే ఒక మెట్టు మీదుగానే ఉండేది. అయితే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులే కిసాన్ కార్య నిర్వాహక వర్గాన్ని, ప్రాదేశిక కమిటీస్, ప్రోత్సహించి పురస్కరించి “కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని ప్రారంభించక పోవడం భారత స్వాతంత్ర్య విద్రోహానికి సంసమానమైన పదే” అని, 1941 అక్టోబరు లో ఒక ప్రకటన చేయించారు. ఇది దేశంలోని ప్రజలను ప్రముఖ రాజకీయ పక్షమీద ఒకవత్తరమైన నునికలి దోపాదోపాద అన్న మాట నిజమే! కాని కమ్యూనిస్టుల పెరి అవేశం ఆరోజులలో ఆలాగ ఉండేది.

అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శిస్తున్న యీ సామాజ్యవాద ప్రతికూలభావం, జాతీయ సమరాసక్తులభావం కూడా... యీ పెరి అవేశం అంత... కాంగ్రెస్ నుండి అధికరితంగా దేశభక్త పక్షమను అందులోంచి వేరుచేసి తనలోనికి ఆకర్షించుకోదానీకీ, సంపూర్ణ జాతీయస్వాతంత్ర్యకోసం పోరాడుతున్న ఒక మహాస్వతంత్రం — కాంగ్రెస్ — పలుకు అవకీర్తిని చుట్టడానికి అపార్టీచేస్తున్న మహాక వ్యతంత్రమనీ, పన్నుతున్న పన్నాగమనీ అనాడు కాంగ్రెస్ రైతాంగము గ్రహించలేక పోయింది.

కోవ్వార్ల తర్వాత కాంగ్రెస్ కిసాన్ వాదులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమానికి ప్రతికూలంగా ఒక క్రమనిర్ణయ

పద్ధతిని నడిపించిన విద్రోహక చక్రవర్తి వాటి అర్థమూ గ్రహించారు. తమ శ్రేణులలోంచి ఎవరూ పార్టీ పట్టిన గోతులలోకి దిగిపోకుండానూ, తమనుంచి ఆ మహోద్యమానికి భంగం రాకుండానూ జాగ్రత్త పడ్డారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంజ్ఞామాతమైన వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని విద్యంసం చెయ్యాలని విశ్వప్రయత్నం చేసినా, అది నెమ్మదిగా నిర్ణీత పద్ధతులమీద, ఒక మహాజ్వల ఉద్యమంగా ప్రజలలోకి చొచ్చుకుపోయింది. అనుజ్ఞానం లేన 75 వేల కాంగ్రెస్ యోధులు సత్యాగ్రహంచేసి ద్వితీయ మహా సంగ్రామానికి తమ విముఖులై, ప్రభుత్వం భారతదేశాన్ని బలవంతంగా యా యుద్ధం పాల్గొన జేయుటకు తమ ప్రతికూలతనూ, బాహుబంధా, నిర్భయంగా ప్రకటించేరు; దేశంలో నేటి సామ్రాజ్యవాద పాలనను అంతమొందిస్తామనే నిశ్చయాన్ని ఉద్ఘాటించారు.

క్రమశిక్షణలో నడిపించబడిన యీ మహోన్నత ఉద్యమాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూలద్రోయగదానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తుంటే కిపాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు అవంధంగా దానిని పాల్గొన్నారు. ఈ దెబ్బతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాక్షిక దృక్పథాన్ని, జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమంగా సంపూర్ణ నాయకత్వం పోస్తున్న కాంగ్రెస్ సంస్థపట్ల వ్యక్తిగతంగా విహీనతనూ కిపాన్ వర్గం తెలుసుకోగలిగింది.

రష్యా మీద జర్మనీ దండెత్తిన ఆరునెలల పరమా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ద్వితీయ ప్రపంచ మహాసంగ్రామాన్ని సామ్రాజ్యవాద అయుద్ధమే ని ఎంచింది; కిపాన్ కాంగ్రెస్, వాదులూ, కాంగ్రెస్ విజివ్ యుద్ధప్రయత్నముల పట్ల ప్రదర్శిస్తున్న సహాయ నిరాకరణ విధానాన్ని అంగీకరించి, భారత స్వాతంత్ర్య అపసరాన్ని ఉద్ఘాటించింది. ఆకారణం, భయంకరం, అమానుషం అయిన యీ దండయాత్రను విని భారతీయులు అన్ని పక్షాల వారూ నిర్భాంత పోయారు.

రష్యా ప్రజలు ఆదేశ ప్రదీపమూ సాంఘికాభ్యుదయకరమూ అయిన ప్రముఖ పరిశోధనలను కొన్నింటిని చేస్తున్నారు. క్రామిక శ్రమజల సాంఘిక చరిత్రకై ముందిడుగులు వేస్తున్నారు. అందుచేతనే సోవియట్ రష్యా ప్రజాసేవానికి భారత స్వరాజ్య

స్వరాజ్యవాదులూ, కిపాక్ కాంగ్రెస్ వాదులూ, పాద్యమైనంతవరకు సహాయం చేదామనుకున్నారు. కానికానిన భారత దేశం ఏమి చెయ్యగలదు? సహాయం చేయగలిగివుంటేనూ సహాయం చేయాలంటేను భారతభూమి రష్యాకి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాద శ్రుభుత్వంద్వారా ఎలాగ సహాయంచేయగలదు? ప్రాథమిక పౌరసత్వపు హక్కులనుకూడా తిమకు యివ్వ నిరాకరించి, “యుద్ధంలో పాల్గొనుటా మానుటా” అన్న సమస్యనైవా స్వతంత్రంగా వారిని చరిష్కరించుకో నివ్వని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంయొక్క సహకారాన్ని భారతీయులు ఎలాగ ఆపే ఊంచగలరు? ఎలాగ అంగీకరించ గలరు? అడుచేతనే స్వతంత్ర భారత దేశం ఒక్కటే రష్యా ప్రజానీకానికి బలవత్తర సహాయం చెయ్యగలిగేదని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు.

రష్యా జపానులకు స్నేహం ఉన్నా చీనాలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యా సహాయార్థం జపాన్ సామ్రాజ్యవాదం మీద యుద్ధాన్ని బలవత్తరం చేసింది, అలాగే రష్యా బ్రిటిష్ లకు స్నేహం ఉన్న భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ రష్యా సహాయార్థం భారత స్వాతంత్ర్య పనులలో అధికరించగా పాల్గొందామనీ, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాద మును అరికట్టడా మనీ నిశ్చయించుకుంది.

కాని 1941 నవంబరు దీసెంబరు నెలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఒక తప్పిగంటు వేసిందిఒకకోత్త నివాదం బయల్దేర దీసింది ఈ యుద్ధం ప్రజాయుద్ధమని (ఈతమామకు) యీ నూత్ని నివా దానికి అర్థమేమిటి అంటే, అనేక కథలను—అనేక రికాయగా చెప్తారు

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయే రష్యావిధావానికి, ప్రయో జకాలకీ అనుగుణంగా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని యిప్పిల్లిమొగ్గ వేయించి రాజకీయరంగాన్ని మార్చివేయమని అజ్ఞాపించిందినికొందకు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒకలండకో ప్రతినిధి బ్రిటిష్ అధికారులు ధియోలీ డిటెన్షన్ క్యాంపులోనూ, బైటా. ఉన్న భారత కమ్యూనిస్టు నాయకులను కలుసుకొని సంబంధ బాంధవ్యాలను కలుపు కోడానికి రయితు సహాయం చేరసావీ, మన కామ్రేడులు అవాటి నుంచీ ముప్పొ నిర్వచనాలతో సంపూర్ణంగా ఏకీకరిస్తున్నారనీ మరి కొందరు; అదేదీకాదు, యుద్ధ కారణం వల్ల అలస్యంగా

హిందూదేశం చేరిన లండన్ తపాలాలో హరిపాలెట్ ప్రాసెస్ వ్యాసం, ఇతర వ్యాసాలూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యాలయం చేరిగానే యీ గమ్యుత్తు జరిగింది, అందుచేత ఆ వ్యాసాలే కమ్యూనిస్టుపార్టీ పిల్లి మొగ్గులకు పూచీ అని మరకొందరు.

ఏది ఎలాగవున్నా కమ్యూనిస్టుపార్టీ కీమాత్రం నిజం తెలుసును. కాని ఆది మనకా నగ్నసత్యాన్ని చెప్తుందా?

“ఇలాగ భారతజాతీయతకు వ్యతిరేకంగానూ, సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగానూ, కూరిపోయిందేమిటి - మీ దృక్పథం?” అని కమ్యూనిస్టులను ప్రశ్నిస్తే వారు జబాబుగా చెప్పగలిగిందల్లా ఇదే. “రష్యుప్రపంచంలోని కార్మిక కర్షక జాతి అంతటికీ షెర్మిదేశం అది కష్టాలలో ఉంది. సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు వలసరాజ్యాల జనులపట్లా, వీడితప్రజల విషయంలోనూ, రంగుజాతుల విషయంలోనూ, ఏమ్యమైన ఫ్యాసిస్టుకత్తుల హీనప్రవర్తనక - టెకూడా, అతి నీచంగా ప్రవర్తించినా, రష్యుకు సహాయార్థం ఆ ప్రభుత్వాలతో చెయ్యకలిసి ప్రప్రథమంగా వాటికి సహాయం చేసినా తప్పలేదు. కూనవకోటి అంతా రష్యుకు సహాయార్థం పరుగులెత్తాలి. సోషలిజం యొగ పురుషుడైన స్టాలిన్ సామ్రాజ్యవాద నాయకుడైన చర్చిల్ తో చెయ్యకలిపడంలేదా? ఆలాంటప్పుడు భారత జాతీయ నాయకులు, రష్యు సహాయార్థం, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదంతో ఎందుకు సహకరించ కూడదు?” అని,

“ఇలాగ జాతీయ నాయకులు సామ్రాజ్యవాదులతోకలిస్తే భారతదేశంమీదా, వలసరాజ్యాలమీదా, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు పట్లా, శక్తి బలపడతాయి. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదులు ఆ యా దేశాల ప్రజలను యింకా అధికంగా కొల్లగొట్టరా?” అని మనం ప్రశ్నిస్తే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్పగల ప్రత్యుత్తరం. “చే. చర్చిల్ యీనాడు రష్యన్ కిరింలా వైదీ, వారిచేత కీలుబొమ్మ అయిపోతున్నాడు. వారు గీసిన గీటు బాటలేదు. రక్షిత రష్యు శత్రు మిత్రాన్ని చేపట్టి, వలసరాజ్యాల ప్రజానీకమునకు అత్యుత్తమ తక్షణకారిగా ఉంటుంది. చర్చిల్ తో ఈ సామ్రాజ్యాన్ని వదులుకో వ్వాసి, ఆ యా దేశాలకు స్వాతంత్ర్యం యివ్వని అంటుంది కాని, వీటి సంగతి అడగడం కూడేస్తుందా?” అని.

కాని, అర్థవిహీనమైన ఆసంభవమైన ఈ ప్రత్యుత్తరం అయినా 'కమ్యూనిస్టుపార్టీ' చెప్పే వీలులేకుండా అయింది. 'రష్యా బ్రిటన్లనుధ్య జరిగిన ఒక సంధి ప్రకారం, రష్యా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలోని అంత రంగిక వ్యవహారాలలో ఇరవై యేళ్ళవరకూ చెయ్యి వేసుకోవని హామీ యిస్తున్నది.

ఏది ఎలాగవున్నా, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలో లాగే భారతదేశంలోకూడా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నూస్కో నిర్వచనాలవే ఆనుసరించుటకు నిశ్చయించింది ఆపార్టీ తన నిశ్చయంపట్ల యీమధ్య ముఖ్యంగా యేదొం ప్రారంభమయ్యేక సామ్రాజ్యవ్యతిరేక సమర రూపంగా అభివృద్ధి పొందుతున్న వలసరాజ్యాలలోని జాతీ యతకు ఎంత పెద్ద దెబ్బకగులుతుందో ఎంత దారుణ పరిస్థితి లేర్పడుకాదో అని యోచించలేదు. ప్రజాస్వామికపాలన కోసం పోరాడుతున్నామని చెప్తూ, తమ వలస రాజ్యాలలోమాత్రం అధికా రాన్ని 'షేమైన్'కురే వదలమని గట్టిగా పట్టుపట్టి కూర్చున్న సామ్రాజ్యంలోని వలస రాజ్యపు ప్రజల హృదయాలలో, సామ్రాజ్య వాద వ్యతిరేకమైతే కానీ వానిని రేకెత్తించిన వర్గాలలోనూ, సమర మార్గంలో పెట్టిన వర్గాలలోనూ, తామి ఒకటన్న బాధ్యత కమ్యూ నిస్టు పార్టీ మర్చిపోయింది. సామ్రాజ్యవాద రాజ్యాలనుంచి వారు విజయం పొందేకొద్దీ యామ్రాజ్యవాదాన్ని వదిలేస్తామనిగాని, వలస దేశాల ప్రజ లకు స్వతంత్రం కల్పిస్తామనిగాని, ఒక సునిశిత వాగ్దానాన్ని, రష్యా హృదయపుర్యక సహాయంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంపాదించలేక పోయింది. పోలీస్ స్టాలిన్ అయినా మిత్రరాజ్యాలతో వాడి వలస రాజ్యాలలో సినలైన ప్రజాస్వామిక పాలనా నిర్మాణం గురించి యేమైనా నొక్కి చెప్పడా అంటే, అదీలేదు. వైగా, మిత్రమండలి ప్రకటనకు రష్యా కిక్కురుమనకుండా తన సంతకం పెట్టింది. ఆ అట్లాంటిక్ చార్టరులో కీలక మాత్రం వలస రాజ్యాల భావి అర్థిక అభివృద్ధికి నిశ్చయంగా జేసుకోరంకాదు. అట్లాంటిక్ చార్టరు భారత దేశానికి వర్తించదని చర్చిల్ అంటే, స్టాలిన్, అంతరాత్మకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ, తమ ప్రతిపాలతవైవా ప్రదర్శించలేక పోయారు.

పరిస్థితులన్నీ ఎలాగవున్నా పీటినీ కాదని భారత కమ్యూ నిస్టు పార్టీ రష్యాయందు తనకున్న భక్తి విశ్వాసాలకోసం తోడి

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సంస్థలను గురించి వదిలేసి, భారత స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని, భారతీయ జేనున్న బలిదానమియ్య తల పెట్టింది. పోనీ, బ్రిటిష్ ముద్ద ప్రభుత్వాలపట్ల కాంగ్రెస్ లాగ తటస్థ విధానాన్ని వా ఆవలంబించలేదు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యూహపూర్వక సహకారాన్ని సమర్పించింది ఆలాగ చెయ్యడంవల్ల ప్రపంచ కమ్యూనిజమ్, సోవియట్ రష్యాల శిబిరంలో సామ్రాజ్య వాదాన్ని బండిగా తాగు చట్టివుంచేమనే సహానుభూతి వాదాన్ని అందిరినీ నమ్మమంది. తనలాగే మోసంబోకి దిగమంది.

కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు చూత్రం కమ్యూనిస్టు పార్టీ వాద నను అంగీకరించలేక పోయారు: అంగీకరించలేదు వారికి భారత స్వాతంత్ర్యసంపాదనే ప్రధానమూత్రం. ఈ ప్రధాన బాధ్యత నిర్వహించ కనే, తక్కిన బాధ్యతలన్నీ వస్తాయన్నాయి. వారికి రష్యోపీయ మైనదే; కాని, భారత దేశంపైయతిర మైనది. వారికి స్వాతంత్ర్యమును గోల్పోవ నున్న రష్యో ప్రజలస్వాతంత్ర్య సంరక్షణపవిత్ర బాధ్యతే కాని, 150 సంవత్సరములనుండి భారత దేశస్వాతంత్ర్యాన్ని సమర్థిస్తున్న దురాశానా, సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంనుండి స్వాతంత్ర్య సంపాదన పవిత్రతరకార్యము భారత ప్రజావీకం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాద ప్రభు త్వం నుండి స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకొనే వరకు భారత దేశానికి ఆర్థిక రాజకీయభుద్దయం నిజంగా ప్రారంభమై కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు గ్రహించే వాతా విధంజనవాద బోధించారు కూడా శ్రమిక జీవులైన రైతుకులీలు ఆర్థిక రాజకీయ శక్తి సంపాదన ప్రారంభమగుటకు జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమపార్జన వరకు. కానిన భారతీయులూ, యితర పలసరాజ్యాలలోని ప్రజలూ, వారి ప్రధాన కార్యకలాపంగా అంతర్జాతీయ బాధ్యతలను భరించడానికి ముందు, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించాలి. వారు వారి దేశానికి, వారి ఆభ్యుదయకర సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ తనూ, భద్రగమనలేకుండా, ద్రోహంచెయ్యకుండా, జాతీయవిధులకంటే అంతర్జాతీయ విధులకంటే అంతర్జాతీయబాధ్యతలే ఉత్తమమైనవని అంగీకరించలేదు. దానిని భారతభూమిలో ప్రోత్సహించబడి, బానిస లుగా చూడబడుతున్న భారతీయుల తమకు తమదే ఆయన పితృ భూమి లేదని ఎలాగ అనుకోగలము?

ఇంగ్లాండులో 18 వ శతాబ్దములో "సెటిల్ మెంట్స్ ఆక్టులు" (Settlement acts) ఉండేవి. వీటివల్ల పారిశ్రామికులు గ్రామాలలోనే ఉండివెయ్యబడ్డారు. ఆ యాళ్లు రద్దుఅయితేనే కాని, వాటి సంపూర్ణ పారిశ్రామికులు అవలేదు. నేటి భారతీయుల స్థితి ఇలాగ తేకపోలేదు. వారు మొట్టమొదట స్వతంత్రులవాలి. వానితోపాటు వారిదేశమైన భారతవర్షం సామ్రాజ్యవాద అధికారంనుండి బైటపడాలి. అప్పుడు ఆ పరిస్థితులలోమాత్రమే, వారు మాతృదేశమని భారత భూమికి వందనం చెయ్యాలి, "పితృదేశమని" రష్యా కాళ్ళు పట్టుకోవాలి, నిశ్చయించుకోగలరు!

అందుచేతనే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు, అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ కార్యదర్శి శ్రీమతి భారతీదేవి రంగా నాయకత్వంక్రింద తాము జాతీయాభిమానమును విసర్జించమనీ, వలసరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యసమరాన్ని విస్తరించలేమనీ చెప్పి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ అండచేరుటకు నిరాకరించేరు.

కిసాన్ స్టాండింగ్ కమిటీ నాగపూర్ లో సమావేశమైనప్పుడు కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధ వాదాన్ని కమిటీకి అందించి, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట కానినీ అంగీకరించమన్నారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి ఆ ప్రతిపాదనను ఎదుర్కొన్నారు. అఖిలకు ఒక సమాధానం కుదిరింది భారతి జాతీయ స్వాతంత్ర్యమును గురించి కార్యనిర్వహణకు పూనుకొనే ప్రాతిపదికమీద, కేంద్రములో సంపూర్ణ బాధ్యతాయుత ప్రజాస్వామిక జాతీయ ప్రభుత్వమూ, రాష్ట్రములలో సర్వజనాంగీకారమైన మంత్రివర్గములూ, ఏర్పడినప్పుడే యాయుద్ధం ప్రజాయుద్ధం అవగలదని. అవుతుందనీని ఆ సమాధానం.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు నిజమైన విజయము! కిసాన్ వాదులూ, వారి నాయకులూ యావిధంగా భారతజాతీయత పట్ల తమకున్న అనింత భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించేరు; తమకు పోలియబ్బోరమ్య పట్ల నున్న పాశుభూతిచేత తమ జాతీయ విధులనుండి వేరగుటకూ, కమ్యూనిస్టులకు లొంగిపోదామికి అంగీకరించమని ప్రకటించేరు.

అఖిలభారత కాంగ్రెస్ కమిటీ ఆగస్టు (1942) లో సమావేశమైనప్పుడు, యిలాంటి కారణాల చేతనే యీ తీర్మానాన్నే అంగీకరించుటచేత ఇది సరియైనది. జాతీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించే ఉన్నదనీ, నిశ్చయమైంది. కాంగ్రెస్ కూడా కొన్ని పరతులతోనే సమాకరించుటకు అంగీకరించిందిన్నమాట.

అంతేకాదు, కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, తాను కిసాన్ సంస్థలమీద గట్టిపట్టు సంపాదించ గలిగినా, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట, బ్రిటిష్ యుద్ధ ప్రయత్నాలకు సంపూర్ణ సహకారమిచ్చే విధానాన్ని గాని, జాతీయాశయ విద్రోహ కరమైన విధానాన్ని గాని, కిసానుల ముందుంచి, వారి అంగీకారాన్ని పొంద ప్రయత్నించుటకు ధైర్యం చాలిందికాదు: ఇందుకు కారణం భారత కృషి క్రవానీకానికి తమ జాతీయోద్వేషం నటనన్న అధికమైన ఏకైక గౌరవానికీ కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారులు ఏసంస్థలోనున్నా, బైటనున్నా, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ ఉద్యమాన్నికూడా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంతో వదులుపు వృత్తికి దింపటంకాదు, కిసానులకు న్యాయ సమ్యక్తమూ, సహజమూ, ఆభ్యుదయ కరమూ అయినా జాతీయతను సోవియట్ రష్యా ఆశయాలకు బలి చెయ్యటంకాదు చెయ్యగలిగారు.

భారత కిసాన్ పర్గాన్ని జాతీయాశయ విద్రోహానికి ప్రోత్సహించే ప్రయత్నాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పరాజయం పొందినా, బీటా సమావేశానికి (మే 1942 లో) ఇరిక కథమలతో ప్రయత్నించ వదిలినదేమిటో హాజరయింది.

అయితే అప్పటి కచ్చదే అఖిల భారత కిసాన్ సంఘ పోటీగా ఆశీర సంస్థలు బయలుదేరాయి; అ.సం.సనుండి ఆశీర రాజకీయపక్షాలు విడిపోవడం ప్రారంభించాయి. ఇంతకుముందు చెప్పినట్లు 1941 లో కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఆసంసనుండి విడిపోయి, అఖిల భారత ప్రాతిపదికమీద పోటీగా ఒక సంస్థను లేవదీసింది. నీచాయతోనే కొన్ని వారాలలో యీ పోటీ సంస్థ అఖిల భారత సమావేశం జరుగవోతున్నది కిసాన్ కాంగ్రెస్ సాగవుర్ సమావేశంలోచెప్పిన "కొన్ని పరతులకు లోపలి సహకారాన్ని ప్రభుత్వానికిస్తాము" అని తీర్మానాన్ని నిరసిస్తూ భారత బ్లాక్ వల్ల పోయింది.

అసలు సంస్థకు పోటీగా తమ సంస్థ నొకదాన్ని తయారు చేదామని ఆలోచనలు ప్రారంభించింది.

మరి, యిలాంటి పరిస్థితులలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంస్థలో నిజమైన కర్షకులు అల్పసంఖ్యాకులై పోయారంటే ఆశ్చర్య మేముంటుంది ! ప్రభుత్వ దమన నీతి చేత, యుద్ధకాలంలో రైళ్లు మొదలైన సౌకర్యాలలోని యిబ్బందులవల్లా, బీటా సమావేశానికి సభ్యులను చేర్చించుటలోనూ, ప్రతినిధుల ఎన్నికలలోనూ, సరియైన పరీక్ష లేకపోయింది అంటేకాదు: ఇంతవరకూ కిసాన్ సంస్థలు కిసాన్ పర్గానికి సంజ్ఞాపాత్ర సంస్థలుగా ఉండేటట్టే నిర్మించ బడ్డాయి కాని, ప్రత్యేక రాజకీయ పక్షాలూ, వాటిలోని అంతఃకాఖలు, తమ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల కొరకూ, బలాధిక్యత కొరకూ పక్షే పోటీలనూ, చికాకులనూ ధరించిగలిగినంత బలంగా నిర్మించ బడలేదు. అందుచేతనే బీటా, రాష్ట్రీయ కిసాన్ సంస్థల కార్య కలాపాలలోనూ, సభ్యుల చేర్చించుటలోనూ, ఎన్నికలలోనూ, సక్రమమైన పరీక్ష, పెత్తనం లేవు. కిసాన్ సంస్థ ప్రారంభించిన మొదటి నాలుగు సంవత్సరాలలోనూ భారత దేశమంతటా యీ మహాపాధానికి బాహ్య కుద్యం నిర్మించుటకు ఆచార్యరంగా ప్రయత్నించారు. ఆరోజులలో యీ సంస్థలోకి — ఏపార్టీకి చెందిన — వ్యక్తులు వచ్చినా సరే, కిసానుల కనీసపు కోరికల ప్రకాశికను అనుసరించి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సమరంలో పాల్గొంటే చాలునని అనుకున్నారు.

కాని: కమ్యూనిస్టు పార్టీ యింతటి వికాల వృద్ధియంతో లేదు వారు యే సంస్థలో ప్రవేశించినా, వారి దృక్పథం ఒక్కటే — ఆ సంస్థలో అధికారమూ, ఉన్నత పానములూ కావాలి. ఈ సంగతి 1940-42 మధ్య కాలంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాడులకు బోధపడింది. అప్పుడే వారికి, కమ్యూనిస్టు పార్టీకి మధ్య నిజమైన రాజకీయాభిప్రాయ భేదాలు ఏర్పడ్డాయి.

బీటా సమావేశంలోనాటికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ చాలా రాష్ట్రీయ సంస్థలను హస్తగతం చేసుకోగలిగింది అయితే, వారు పెద్ద పరిలాగ బీటా తాలూకా సంఘాలను నిర్మించారనీ, కిసాన్ జమీల థక్కి గౌరవ విశ్వాసాలను మూరగొన్నారనీ అవకాశం చాలాపొరపాటు. ఉదాహరణంగా: సంయుక్త పరిగణాలలోనూ, పంగిరాష్ట్రంలోనూ

అత్యధికంగా నున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీ కిసాన్ సంఘాలను చూడండి. వాటిలోకి రైతు జనాన్ని రానివ్వకూడదనే నిశ్చయంతో కిసాన్ ప్రాతినిధ్యం, వాటికి లేకుండా చెయ్యాలనే వాటిలోకి రానివ్వ లేదు. వాటిని 'పేరుకు మాత్రం వుండే' సంఘాలుగానే వుంచారు. అనీ, ప్రాతినిధ్యం వున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంఘాలున్నాయి. వాటితో సోదరభావ నిగ్మాణానికేనా కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించ లేదు. అచార్య రంగా యీ రెండు పక్షాలకు చెందిన కిసాన్ సంస్థల మధ్య సౌభ్రాతృత్వ నిర్మాణానికి ఎంతైనా ప్రయత్నించారు; లాభం లేక పోయింది.

కమ్యూనిస్టులు, యీ పరిస్థితులలో, "ఉపాయాధికృత" తో కృత్రిమ బలంతో బీటా సమావేశానికి వచ్చారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు సంయుక్త పరగణాలలోని సభ్యత్వం కృత్రిమ మైనదనీ, ఆరాష్ట్ర ప్రతినిధుల యొగ్గికలు పేరునకు మాత్రమే జరిగిన ఒక మాయా నాటకం అనీ, వారిని ప్రతినిధులుగా ఎన్నుకున్న సంఘాలు కాగితం మీద మినిహాయించి సజీవంగా ఎక్కడా లేవనీ చెప్పారు. అందుచేత సమావేశానికి వచ్చిన ప్రతినిధులలో నాలుగో వంతుమంది నిజమైన ప్రతినిధులుగా లేకపోవడమనీ, వారికి వోటింగు హక్కు ఉండకూడదనీ అన్నారు. కాని లాభం లేక పోయింది.

దీనికి తోడుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు అనుకోని ఒక పరిస్థితి యేర్పడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అధిక బలాన్ని యిచ్చింది. 1935-36 లో అచార్య రంగా అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థ పాపిస్టు ప్లూడు, స్వామి సవానంద సరస్వతీ, ఇంద్రలాల్ రెహమాన్, వారితో కలిసి కిసాన్ ఉద్యమం యొక్క విధానాన్నీ, కార్యక్రమాన్నీ నిర్ణయించుకుంటూ చాలా సహకారం చేశారు. కాని, రానురాను, ముఖ్యంగా 1939 నుండి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ భారతదేశంలో బలపడ్డ కొద్దీ, వీరిద్దరూ పార్టీ రాజకీయాలను అధికంగా చెవిపట్టినట్లున్నారు. 1940-41 లో వీరు కైలులో వున్నప్పుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీకి వీరిని 'ఎర'గా కబళించి వేసినట్టు కనబడుతుంది. జయిలులో నుండి వచ్చిన నాటి నుండి వారిద్దరూ కిసాన్ ఉద్యమ దృష్టిని సమాఖ్య మైన మార్పులు కావాలని ప్రారంభించారు. వీరు చెప్పే మార్పులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రజాయుద్ధ నివాదానికి చాలా దగ్గరగా వున్నాయి.

బీహారు రాష్ట్ర కిసాన్ దళం ఆంధ్ర తమిళ రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలనూ, ఇతర రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలనూ, అనుసరించకుండా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్వచనాలను అనుసరిస్తుందని నిశ్చయమైంది; అందుచేత కిసాన్ కాంగ్రెస్ గా చీలికలు వచ్చాయి.

బీటా సమావేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాగపూర్ సమావేశంలోకంటే రెండుమూత్రాలు మెచ్చుగా చదివింది - జాతీయ నాయకులు క్రిపు ప్రతిపాదనలను శిరసావహించలేదని విచారించింది; స్వయం నిర్ణయాధికార సూత్రం పేరిట ముస్లింలగుతు "పాకిస్తాన్" యిచ్చివేయమంది; జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం ప్రారంభించాలనే గాంధీజీ ఉద్దేశానికి భయకంపిత అయింది; గాంధీజీ ప్రారంభించిన "క్విట్ ఇండియా" అనే నినాదం దేశానికొక కాపమనిఅంది;

అంతటితో కమ్యూనిస్టులు ఆగలేదు; కిసానులు సరాజ్య సమరంలో నాయకత్వం వహించాలనే భావం పోయింది! సామ్రాజ్యవాదుల రాక్షసమణిమీది అసహ్యం కూడా పోయినది! గాంధీ రాజకీయాల పట్ల కిసాన్లు జాగ్రత్తగా ఉండాలనీ, అదృశ్యపరభావిగా జరుగబోయే జాతీయ సమరానికి వ్యతిరేకంగా కిసాన్ ప్రజానీకం పోరాటం వాగించాలనీ, కూడా ప్రతిపాదించారు!

1933 నుండి నేటివరకు కమ్యూనిస్టులు తాము భారతజాతీయత కోసం పాడిన ప్రతి పాటకూ, చేసిన ప్రతి ప్రయత్నకూ, యానాటి తమవాదం వ్యతిరేకంగా ఉన్నదని ఆలోచించలేదు. రెవికొయొక్క యుద్ధాన్ని గురించిన వ్యాసానికి, యితరవరకూ వారు చెప్పిన విప్లవావజ్ఞత ప్రవృత్తి (Revolutionary defeatism) నినాదానికి, ఈవాదం సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకమన్న సంగతిని వారు గుర్తించలేదు. అంతరాజీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయొక్క పరిసరాజ్యాల ప్రజాధికార, పీరిమాతన ప్రతిపాదనలు తప్ప అంటున్నాయని అయినా "భారత" చెయ్యలేదు. వారు మాస్కో నిర్ణయాలకే బద్ధులయ్యారు. రష్యా ప్రయోజనాలనే గుర్తించారు.

కాని కిసాన్ నాయకులకు వన్న సత్యం బోధపడింది. కిసాన్ సంస్థకూడా రాజకీయ వివాదాలకు రంగ భూమి ఏకాగ్ర అయిందో, కమ్యూనిస్టులు ఒక్క కిసానులనే తమ వన్న ప్రయోజనాలకోసం

రష్యా ప్రయోజనాల కోసం ఎలాగ కొల గొట్టాలని ఆశిస్తున్నాలో బోధపడింది. అంతేకాదు కాంగ్రెస్ కూడా అలాంటి యితర రాజకీయ పక్షాలకూ వేరుగా ప్రత్యేకంగా ఉండేట్టు కిసాన్ షర్తాన్ని ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రమాణంగా నిర్దేశించ బూనుటలో తాము చేసిన పొరపాటును కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు గ్రహించేరు. మాస్కోమాన పుత్రులైన కమ్యూనిస్టుల చేత, బ్రిటిష్ మానసపుత్రులైన మితాచార వాదులచేత, ఉద్యోగాధికార పంథా పరులచేత పీడింప బడుతున్న బానిసి భారత దేశంలో రెండే రెండు పక్షాలు రెండేరెండు పంథాలు ఉండగలవని కిసాన్ నాయకులు గ్రహించారు. ఆ రెండు పంథాలలో, రెండు పక్షాలలో ఒకటి స్వాతంత్ర్యానికి తీసుకువెళుతుంది రెండవది బానిసత్వానికి తీసుకువెళుతుంది మొదటిది దేశభక్తులది, రెండవది దేశద్రోహులది.

ఆచార్య రంగా 1945 మార్చి 11 వ తేదీని కారాగార విముక్తులయ్యేరు. బీమా సమావేశానికి వారు హాజరుట కిసానుల అదృష్టములం. కిసాన్ కాంగ్రెసు వాగులను వాడు మార్గదర్శకులై, సరియైన మార్గంలో నడిపేరు. వారి అధ్యర్థన కిసాన్ కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు పార్టీనీ, దాని మతన మిత్రులు స్వామిజీ, యాజ్ఞకోశీలనూ ఎదిరించి నిలబడి, నాగపూర్ సమావేశం ఉద్ఘాటించిన “షరతులకు లొబడి సహకారి మిస్తా” మనె తీర్మానానికి మించి అధికంగా వెళ్లకుండా చెయ్యగలగాయ; కమ్యూనిస్టులు తమ ప్రణాళికను ఉపసంహరించుకొనేట్టుచేకారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ అంతకు ముందే ప్రజారక్షణ సమితులను యెర్పాటు చేసి, జయప్రదంగా నిర్వహిస్తున్నది. ఈ సమితులయెర్పాటులో తప్ప అధికంగా ప్రభుత్వంతో నిత్య సంబంధాలు పెట్టుకో కూడదని కిసాన్ నాయకులు యీ సమావేశం చేత ఒక గురితగ గీయించారు.

ఈ అవకాశం కమ్యూనిస్టులను చాల కలత పెట్టింది. కిసాన్ నాయకులను వారు తమపంజావిప్పి గోళ్ల రుచిని చూపించగల మహదవ కాళం కోసం నిరీక్షిస్తున్నారని బోధ పడిపోయింది, కిసాన్ సంపాదక ప్రకాశ్యామిక వ్రాత పదికకూ, అభివృద్ధి కమ్యూనిస్టులు అడ్డుతగులుతుంటే, ఆనాటిలో వారితో కలిపి తాము అట్టే కాలం ఉండలేమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు స్పష్టమైంది. స్వామిజీ కమ్యూనిస్టులతో

కలిసి ఉన్నారు కాబట్టి, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ వేదికనుండి చేసే ప్రజాయుద్ధం నిశాదం ప్రజానీకంగా కియొక్క కుండా చెయ్యడం కిసాన్ కాంగ్రెస్కు అపొధ్యమైంది. కమ్యూనిస్టులు ఎలాగ రైతులను కాంగ్రెసు నుండి వేరుచేసి, తమ లాకి అక్కర్లించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారో వారికి విశదమే. అందుచేతనే కిసాన్ కాంగ్రెసువాదులు కిసాన్ సంస్థ నుండి కమ్యూనిస్టులను బైటకు త్రోసి వేయుటకోతాము బైటకు వచ్చివేయుటకో, తగిన అవకాశం కోసం నిరీక్షించారు.

అఖిల భారతజాతీయ కాంగ్రెసు సమరాన్ని ప్రారంభించుటకు నిశ్చించింది. ప్రసిద్ధ అగస్టు (1942) తీర్మానానికి కిసాన్ కాంగ్రెసు వేతేలుపెట్టి సుస్వాగతం చెప్పింది. కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యిదంతా గాంధీజీ ఆడే “జాడం” అన్నారు;

కాంగ్రెస్ మితమా, భారత జాతీయ ప్రజానీకం మితమా, ప్రభుత్వం తన “బిజిల్ శక్తులను” పురికొల్పింది — అనాటికి కిసాన్ కాంగ్రెస్ స్థానం భారత జాతీయతా రక్షణార్థం పోరాటం సాగిస్తున్న యోధ కిసాన్ ప్రజానీకం ప్రక్కనూ, కాంగ్రెస్ ప్రక్కనూవుంది, కమ్యూనిస్టులు మాత్రం ప్రజానీకాన్ని బలి పెట్టడానికి, జాతీయ రక్షణలకు విద్రోహం చెయ్యడానికి, తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగించారు. బాధల పడుతున్న ఆ ఆమూల్య ప్రజానీకం పక్షాన దానికి రక్షణగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఆపార్టీ చేతుల కీలుబొమ్మలైన దాని అధ్యక్షుడూ, కార్యదర్శి, చేసిన యీ విద్రోహానికి బదులుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఒక్కమాట అయినా ఆడలేక పోయింది.

కిసాన్ స్టూడియో కమిటీ అక్టోబరు నెలలో బొంబాయిలో సమావేశమై ఒక తీర్మాన్ని అంగీకరించింది.

ఆ తీర్మానం: బ్రిటీష్ సామ్రాజ్య వాదుల కెదురునిలిచి, స్వీయ రక్షణ మార్గాలను ఆపలంబించిన దేశభక్తి పరులైన కిసానులను కిసాన్ వర్గం నుండి వేరు చెయ్యాలని.

ఈ తీర్మానానికి అర్థం: కిసాన్ వర్గాలలోనున్న కిసానుల దేశభక్తి పూరితులైన సోదర కిసానులకు విద్రోహం చెయ్యాలని.

దానినే కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు (కిసాన్ దేశభక్తులెవరు) “మహా విద్రోహం” అని అంటారు.

కిసాన్ సంస్థ యీ విధంగా తన పట్ల కిసానులకుండే భక్తి గౌరవాల పేరిట కిసానులమీద మహా దోషాలను ఆచరిస్తుంటే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు మరి భరించ లేక పోయారు; కిసానుల పట్ల యింతటి విద్వేషకరమైన మార్గాన్ని చూప సాహసించిన యీ సంస్థనుండి రాగల భ్రమ, ప్రమాదాలను కిసానులకుచెప్పి, జాగ్రత్తగా ఉండమని హెచ్చరించ నిశ్చయించారు. కమ్యూనిస్టులు యీ సంస్థలో ఉండి దాని మీద అధికారం చెలాయించ గలిగినంత కాలం, యీ సంస్థ కిసానులను జాతీయ సంఘానుండీ, నామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ధర్మానుండీ, వేరుగా నడిపిస్తుందని స్పష్టమై పోయింది.

పెంటనే కిసాన్ నాయకులందరూ కలసి యీ సంస్థను త్యజించిపైటకు వచ్చేకారు. వలస రాజ్యాల జాతీయత మీదా కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించే నామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక బోధనలమీదా క్లిష్ట గౌరవాన్ని ఆరు రాష్ట్రీయ సంఘాలు వారి అడిగు జాడలలో నడిచేయి, యీ సంస్థలో నున్న సంబంధ బాంధవ్యాలను బాహటింగా తెగగొట్టు కొన్నాయి.

వీరందరూ ఆపన్ను ఆ శుభ మహూర్తంలో థెయిజ్ పూర్ కిసాన్ కాంగ్రెస్ సమావేశంనాటి జాతీయాదర్శములనూ, విప్లవ పితృతాలనూ సింహావలోకనం చేశారు. 1942 నాటి జాతీయ విప్లవ ఆదర్శముల వసుసరించి కిసాన్ కాంగ్రెస్ ను పునర్నిర్మాణం చేశారు.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ జన్మ పుత్రాంతం.

కిసాన్ శ్రేణులలో కమ్యూనిస్టులకు స్థానమిచ్చి, వారితో సహాకరిస్తూ పనిచేసిన యీ రి ఏళ్లలోనూ కిసాన్ లకు వారితో నున్న అనుభవములనుండి కిసాన్ లు కొన్ని ముఖ్య పాఠాలను నేర్చుకున్నారు. వాటిలో ముఖ్యమైన పంతులు యివి—

చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన కమ్యూనిస్టుల కిసాన్ వ్యతిరేకదృక్పథంలో కూర్చు ఏమీలేదు. వారు రైతు ప్రజానీకపు భావాలూ, ఆవసరాలూ మీదా, ప్రారంభ కుతూహలం, ఉద్యోగాల మీదా, ప్రజా సహకారం మీద ఆధార పడిన కిసాన్ సంస్థను ప్రజానీక ప్రాతిపదిక మీద నిర్మించటానికి మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నించారు.

ప్రత్యేక మైనశక్తిగా కాని, జాతీయ విప్లవ శక్తులకు అంత ర్యాపీసులుగా కాని, రైతుల రాజకీయ చైతన్యం, సంస్థ స్వయం కృషిపై విశ్వాసం, అభివృద్ధి చెందడమంటే కమ్యూనిస్టులకు తగని భయం.

రైతువర్గం తమంతట తామే ఆలోచించుకొని, రాజకీయశక్తి చేబట్టుటకై ఒక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించుకొని, కాంగ్రెస్ సంస్థద్వారా పనిచేసినా స్వాతంత్ర్య సంపాదనాంతరం కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రజారాజ్య సంపాదనకు ప్రయత్నిస్తారన్నా, కమ్యూనిస్టులకు యిద్దంలేదు.

వారు కిసాన్ రాజకీయాల్నూ, రాజకీయశక్తి, త్వరితగమనంతో అభివృద్ధి పొందకుండా అరికట్టుటకు అకిస్తున్నారు... లేకపోతే ఏకైక కూలీ నియంతృత్వ సంపాదన కిస్తమా, అలస్యమూ అవుతుంది. రష్యాలో లాగే యిక్కడ కూడా కిసాన్లను నీర్లుకోడే సేవకులుగానూ, కట్టెలు కొట్టుకొని ఓపించేవారిగానూ ఉంచి, కూలీ సంఘాలూ వారికి నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ... రాజ్యాన్ని, సంఘాన్నీ ఏలాలని వారి ఆకాంక్ష.

ప్రజాస్వామికంగానూ, అభ్యుదయకరంగానూ అభివృద్ధి పొందకుండా ఉండేట్టు చూడడానికి దేశంలోని అన్ని కిసాన్ సంఘాలలోనూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ తన మనష్యులను ప్రవేశపెట్టింది.

తమ బాగుకోసం తమ నాయకత్వం క్రింద ఉండడానికి వినా వలస రాజ్యాల స్వాతంత్ర్య సంపాదన మీద మనిగిత దృష్టి లేనేలేదు కమ్యూనిస్టులకి.

కమ్యూనిస్టులకు రైతువర్గం అంటే ప్రతికూలత, విముఖత, దురభిమానం, జన్మతః ఉన్నది... 1938వ సంవత్సరం వరకూ భారతకిసాన్ పర్లాన్ని ముట్టడానికై నా అంగీకరించలేదు... అయితే అనాడుకిసాన్ సంస్థలలోకి వారు రావడానికి కారణం... కిసాన్ సంస్థలకు సత్యమైన అభివృద్ధి లేదనీ... ఆ సంస్థలు కాగితం - మీద - నామకే వాస్తవంగా ఉన్నాయిగాని, సజీవంగా ఎక్కడా లేవనీ... యుజువు చెయ్యడానికి, వాటిని జాతీయ నాయకత్వం నుండి తప్పించి తప్పుమాత్రాణ పట్టించడానికి మాత్రమే.

వారికి వలస రాజ్యాల జాతీయతలోగల విప్లవశక్తి బోధ పడలేదు. వలసరాజ్యాల జాతీయ విప్లవాన్ని కూలీ వర్గవిప్లవం యొక్క విభాగంగాను, ఉచిత ఫలితం గాను తప్పు దానికి వ్యక్తిగతమైన శక్తి యిచ్చి యోచించలేదు. వారి దృష్టిలో కూలీ వర్గవ్యవస్థ, దాని సర్వతోముఖ సంస్థాపనపొందిన సోవియట్ రష్యా సంపూర్ణప్రాధాన్యం పొందినది; ఎల్లప్పుడూ వాటినే బలవరచాలంటారు; జాతీయ విప్లవం, వలసరాజ్య ప్రజానీకం వాటి ప్రయోజనాలకు ప్రతిఘటన అయితే, జాతీయవిప్లవాన్ని వలసరాజ్య ప్రజానీకాన్ని వాటికి (అంటే సోవియట్ రష్యాకు) కూలీవర్గవిప్లవానికీ బలిపెడతారు. సామ్రాజ్య వాదానికి, ఫాసిస్టు దృక్పథానికి వ్యతిరేకం గా వారు చేసే ప్రయత్నాలు, కృషి వలసరాజ్య ప్రజలనూ, పీడితప్రజలనూ, తమ వర్గ ప్రయోజనాలకోసం, సోవియట్ రాజకీయాలకోసం లాగుకోటానికే కమ్యూనిస్టులు “బుగ్ఖా” వేసుకొనుట, ఈవ్యతిరేకపు సోవియట్ ప్రయోజనాలకు కుదుటపడటంతో ఒకటే!

అందుచేతనే కిసాన్లు నిజమైన జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరితే... కమ్యూనిస్టులను వదిలక తప్పదు.

కిసాన్లు స్వతంత్ర భారతభూమిలో నిజమైన, శత్రువంతమైన రాజకీయబలం అపేక్షిస్తే... కిసాన్ మజదూర్ ప్రజాసామ్రాజ్య స్థాపన ఆకాంక్షిస్తే ... వీటి అన్నిటికీ ముందుగా; అతిస్వల్పమైన వ్యక్తక కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, కూలీవర్గ సంరక్షకులమని స్వయంనిర్ణీతంగా దొంగజేపంపేస్తున్న కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోజనాలకూ, విలి అగుటకు అంగీకరించకపోతేనూ ... కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలను పరిత్యజించవలసిందే!

1942 ఆగస్టు నుండి కమ్యూనిస్టులు కిసానుల ఆర్థిక ఆంతస్తు, పునాదులనుండి పెరికి పారవేయడానికి ఎన్నెన్నిచేకాలో, కిసానులు ఏవాటికై వా మరచిపోగలరా? కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, త్రాంజీ వర్గ ప్రయోజనాలకూ కిసాన్ ప్రగతిని బలిపెట్టారు; పారిశ్రామిక కూలీల జీతాలు హెచ్చుతగ్గులని పోరాడుతూ... అందుకుతగినట్లు ధాన్యం ధర హెచ్చుతగ్గులకు అడ్డుచెప్పారు. యుద్ధ ఋణపత్రాల కొనుగోలుకూ, పంక్షణలలో “ఆహంవాస్తీ” విధానానికి (Self denial policy) సహాయంచేసి, కిసానుల ఆర్థిక వినాశానికి తోడ్ప

జారు అవ్వాయమైత భాస్యపు రిక్విజిషికలనూ, అనిర్ణీతభాస్య సంపాదననూ (Arbitrary procurement) కిసాన్ల నెత్తిని పులుముటకు ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ సహకారం యిచ్చేరు.

ఈ విధంగా భారత కమ్యూనిస్టులు తమ కిసాన్ సంస్థలను కిసాన్లపైబడి మేత మేయుటకే వినియోగించారు. ఆసంస్థలు భారత దేశ రైతాంగానికి గుండెల మీద కుంపటిలా అయినాయి.

అయితే...ఇది కూడా కర్షక వర్గానికొక మహాదాకిన్నే!

కమ్యూనిస్టులను కిసాన్ సంస్థలలోకి జూరబడనిమ్ముట చేత... దారిని ఆసంస్థలో అధికారం చెల్లాయించ నిమ్ముట చేత...కిసాన్ సంస్థలను కొల్లకొట్టుకొనిమ్ముటచేత...ఉండే ప్రణాదా లేమిటో భారత కర్షక వర్గం కన్ను విప్పి చూచిగ్రహించింద చాలు.

2

విష బీజాలు

బ్రితను పూర్వం మనం రైతాంగానికి సంబంధించినంతవరకూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మన ప్రత్యాన్ని చరికిరించి, దాని ఉద్దేశాలుమాచాం. ఇక, ఈనాడు భారత కమ్యూనిస్టులు వారి జాతీయకీబట్ల రైతాంగం యెడల వ్యతిరేకంగా అవలంబిస్తున్న విధానాన్ని, నీతి నియమాలు లేని ఎత్తులనీ, బీదీని తీర్చిదిద్దుతున్న అదిగ్గు ప్రాతిపదికలనూ, లోలోపల పనిచేస్తున్న కత్తులను, బరిక్షిద్దాము.

వీనాటికైనా భారత కమ్యూనిస్టులు వలస రాజ్యాల విప్లవం యొక్క సంపూర్ణభావాన్ని, దాని ప్రముఖ విశ్వవ్యాప్తినీ, గ్రహిస్తారని ఆశించాము; వలస రాజ్యాలలో విప్లవవర్గ ప్రధమశ్రేణి రైతులదే అని గ్రహిస్తారను మన్నాము; కాట్రిక వర్గములో రైతు వర్గాన్ని ఏచిన్న బిభాగంగానో ఉంచాలనే ఉద్దేశంతో నాంఘిక విప్లవానికి రైతు సంఘాలను అంటగట్టాలనే తప్పుడు భావాన్ని పాశ్చాత్య

వాదనకు వేరుగానుండి, వలస రాజ్యాలలోని కమ్యూనిస్టులైనా రైతు సేవ చేస్తారేమోనని భావించాము. కాని, యీ ఆగలన్నీ నిరశ లైనాయి.

ఇందుకు కారణం — ఏడాదిలో మార్కుస్ లెనిన్లు కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా ప్రకటించిన దురభిమానాలను, భయాలను కమ్యూనిస్టులు వదలివేయకపోవడం, క్రమానుగతంగా వస్తున్న కర్షక వర్గ వ్యతిరేక భావాలను వదిలి పైకి వెళ్లలేక పోవడమే.

చైనా పరిస్థితులను, భారతదేశంలోని ఆనుభవాలను, మనం ప్రిష్టిలో ఉంచుకుంటే, కమ్యూనిస్టులు అనాటినుండే వారి వెర్రి ఆశ అయిన కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కోసం మాత్రమే తొందరపడే చారని, రైతులను కొల్లగొడుతున్నారని, యీనాడు మనకు బోధ చేస్తుంది.

భారత దేశపు జనాభా 40 కోట్లలోనూ నూటికి ఎనిమిది మంది రైతులే. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని అసంఖ్యాక మైన రైతాంగపు ఆకాంక్షలనూ, సాభాగ్యాన్నీ, నాశనంచేయ నిశ్చయించి తేసి, ఆ పార్టీని భారత జాతీయతకు, రైతాంగానికి వ్యతిరేకంగా ఉనిచేసే మాయలమారి సంస్థగా మార్చగలిగిన రైతువర్గ వ్యతిరేక భావాలూ, దురభిమానాలూ, భయాలూ, ఏవి ?

సామ్యవాద భావాలను సంస్కరించిన మార్కుస్, లెనిన్లు, యిస్ట్రావూడా రైతులకు, వారి విప్లవ అంతస్తుకూ, అవసరాలకూ, భారణక్తికీ, ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో వారి స్థానానికీ, — వీటి అన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా, దురభిమానాలతో నిర్ణయాలు చేశారు. ఈ దురభిమానాలకు నిదర్శనం లేదు; అవి చరిత్రకు వ్యతిరేకములు కూడా.

మొట్టమొదట 1848 లో పీరిద్దూ కమ్యూనిస్టు ప్రజాభివ్రంశంలో కమకు కర్షక ప్రజా వర్గాలలో విశ్వాసం లేదని ప్రకటించారు. “ప్రజా” అంటే, ఉద్యోగస్తులూ, మేధావంతులూ, పారిశ్రామికలూ, విద్యాధికులూ, వీరందరి కూటమి అయిన వర్గం.

అనాడు వారు కర్షక ప్రజా వర్గాల గురించి యీవిధంగా వ్రాశారు “మధ్య తరగతిలో క్రిందివర్గాల చిన్న చిన్న ఉత్పత్తిదారులూ దుకాణ దారులూ, రైతులూ — వీరందరూ మధ్యతరగతి విభాగాలుగా

తమ సీతులు నశించిపోతుండా ఉండాలని మాత్రమే బూర్జువావర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగిస్తారు. అందుచేత వారు విప్లవ వాదులు కారు; మార్క్సును అంగీకరించని ఛాందసులు మాత్రమే! అంతకంటే అధికం—వారు విప్లవ వ్యతిరేకులు కూడాను. వారు చరిత్ర చక్రాన్ని వెనుకకు తిప్పడామని ప్రయత్నిస్తారు. వారు ఎప్పుడైనా విప్లవ వాదులు కాగల్గితే, అద్యతన భావిలో కాట్టికవర్గంలోకి తప్పని సరిగా మారవలసి వస్తుందనే నమ్మకమే అందుకు కారణం...అంటే, వారు వారి హక్కులను సంగక్షించుకొరు; దృక్పథాన్ని వదులుకోటం కాట్టికవర్గపు పంథా అనుసరించడానికి మాత్రమే.”

“కాపీటల్” అన్న గ్రంథంలో రైతాంగము గురించి “మార్క్సు ఉవాచ” అని ఏజంట్లు యీవిధంగా వ్రాశాడు:

“అవాగరితుల సాంఘిక వ్యవస్థలోని అసభ్యతనూ, సరసత లేక పోవడాన్ని, నాగరిక జీవాలలోని అనంతమోటి దరిద్రాలతోనూ, బాధలతోనూ, మేళవింపుజేస్తూ. మానవ సంఘానికి సగం బైటనే నిలబడిఉన్న సభ్యతలేని ఒక ప్రత్యేకవర్గం యిది.”

“ప్రపంచరైతాంగపు సవాల్” (The Challenge of the World Peasantry) అన్న గ్రంథంలోనూ, “జాతీయవిప్లవ మార్గపు ముఖ్యమైనపంక్తులు” (The Outlines of the National Revolutionary Path) అనే గ్రంథంలోనూ ఆచార్యరంగ ఈతప్పుడు వాదాన్ని అంతటిసిఖండించారు. ఇది చరిత్రకు వ్యతిరేకమని, రైతులకూ, చేతిపని వారలకూ హానికరమని, రుజువు చేయబడింది. పెర్షియన్ రచయిత ‘ప్రిలిచేవిచ్’ తాను వ్రాసిన “లివింగ్ స్పేస్” (Living space) అన్న గ్రంథంలో యీ వాదాన్ని దుయ్యబట్టెడు

ఈ వాదాన్ని గూర్చి —

మొదటి సంగతి ధనికవాద విజయంవల్ల ఊరూ పేరూ లేకుండా పోతుండేమో ననిభయపడ వలసిన వర్గంకాదు రైతులది. ఎందుచేతనంటే వ్యవసాయానికి కావలసిన పనిముట్లను, వ్యవసాయ సంపదను, వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిగా లెక్కిస్తుంది కమ్యూనిస్టు ప్రజాశక్తి. ...వీటిమీద నెమ్మదిగా, అధికంగా, హక్కులను సంపాదిస్తూ బల పడుతూ ఉన్న యీ నాటి స్వతంత్ర రైతువర్గంకూడా అధునాతన మూలీవర్గమువలెనే అధునాతన ధనికవాదము యొక్కస్పృహియే.

కెందో సంగతి - కర్షక వర్గము మధ్యతరగతిలోని ఒక వర్తం గానో, ఒక కర్మాగంగానో లేదు; దీనిక వాదాన్ని మొదట నశింప జేయడానికి, కర్షక దానికి వారసు లవడానికి, కార్మిక వర్గానికి ఎంత హక్కు ఉందో, అంతే హక్కు ఉన్న ప్రత్యేక వర్గంయిది. అనియ భండంలోనూ, అభికా భండంలోనూ చేరి పనివారల వర్గం దా యిలాంటిదే!

రైతువర్గం బావి భాగ్యంలేని వర్గం అనీ, విలయం కాక తప్పదనీ, మార్క్సు తొందరగా చేసిన నిర్ణయం తప్పు: యీ సంగ తిని చరిత్రకూడా రజావు చేసింది. అందుచేత వారు విప్లవ వాదులు కాకనీ, మర్చి కొరని చాండములు మార్చిపెరిచి మార్క్సు చేసిన సిద్ధాంతం ఘోరమైన బాపం.

ఇక రైతులు తిప్పుని సరిగా కార్మికవర్గంలోకి మరిపోతారనే మార్క్సు నాదం కూడా తప్పుల తడిక గ్రామీణ ప్రజానీకం లోని అధికతర పక్షాబా, పారిశ్రామికంగా పెంపొందిన దేశాలలోని కార్మిక వర్గంలోని కంటే తక్కువ, వేరు వేరుగా స్వతంత్రంగా, అర్థికంగా తిమ్మ తాము పోషించుకొగ: శక్తిలో ప్రత్యేక వర్గా లుగా తయారు అవుతున్నాయి వీటికి కూడా సక్రమ నిర్మాణం, వర్గ చైతన్యం, ప్రత్యేకమైన తాపతూ, ఉన్నాయి.

పోలియట్ రష్యాలో రైతులను రైతులుగా ఉంచకూడదని, వారిని నశింప జేయాలని, కార్మిక వర్గంతో మిళితం చేయాలని ప్రవృత్తిండమైన ప్రయత్నాలు జరిగాయి వారి వర్గ సంఘాలను నిర్మించుకొనే పాటి హక్కుకూడా వారికి లేదన్నార; సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని, కేజి యంత్రాల సహాయంతో నడపబడి వ్యవసాయాన్ని ప్రవేశపెట్టారు

కాని, యీవాటికి అదేశంలో కర్షకులు ప్రత్యేకంగానూ వేరుగాను ఉన్న చరిత్రగతిగానే ఉన్నాయ కార్మికవర్గంతో కలిసి పోవుటకు అంగీకరించ లేదు కర్షకులు అనుసరించే పృథ్వి వల్లనే ఆ వర్గానికి, కార్మిక వర్గానికి ప్రత్యేక విశిష్టతలలోనూ, గుణాలలోనూ, వేధం విరుదు ఉన్నదనీ, కర్షక వర్గానికి ప్రత్యేకం విభిన్నం, వర్గ

గతం అయిన ప్రయోజనాలున్నాయనీ, పాత మూతలను పరించే బోలిషివ్ పార్టీ గుర్తించలేదు. కాని, ఆ సంగతి ఆచట రైతాంగానికి తెలుసు.

చైనా కర్షక వర్గం, భారత రైతాంగం, చాలా కాలంనుంచీ ప్రాకృతికూల ఫాసిజమ్, సామ్రాజ్యవాదాల ఎదురు దాడులను ధైర్యంగా, జయప్రదంగా, ఎదిరించి నిలబడి, మార్క్సు, వీజింట్సు ఉద్ఘాటించిన కర్షక వర్గ వ్యతిరేక సిద్ధాంతాలు తప్పు అని చాటిస్తున్నాయి. “ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో ప్రత్యేకమైన ప్రముఖ స్థానం యిది” అని ముక్త కంఠంతో చెప్తున్నాయి.

మార్క్సు జోష్యం చెప్పిన కార్మిక విప్లవ యుగంకాదు యిది, లెనిన్ చెప్పిన వలస రాజ్యాల జాతీయతతో సమ్మిళితమైన గ్రామీణ విప్లవయుగం.

లెనిన్, ఆతని లండను ప్రతినిధి పామిదత్తు, అంగీకరించక పోయినా, యీనాటి వలస రాజ్యాల గ్రామీణ విప్లవంలో, “ప్రజా” వర్గం సహాయంతో, మార్గదర్శకత్వంతో, నడిపించ బడుతున్న కర్షక వర్గం విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణిగా ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించి నట్టుగా కార్మిక వర్గం ఆక్రమించ లేకుండా ఉంది; కార్మిక వర్గం గమనార్హమైన విప్లవ శక్తిగా లెక్కలోనికి రాలేదు. ఈనాడు అసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికా, అగ్నేయ యూరప్ లలో 40% లలో పురోగమనం, శక్తివున్న విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణి రైతాంగానిదే; వారే ఆయా దేశాలలోని జన సంఖ్యలో అధిక సంఖ్యాకులు.

రైతులు విప్లవ ప్రతిపూలురనీ, మానవ సంఘానికి బైటనే సగానికి పైగా ఉన్నారని, మార్క్సు చెప్పిన మాటలు తప్పని “ప్రపంచ రైతాంగపు సవాల్” అనే గ్రంథంలో రుజువు చేయబడింది. రైతు వర్గానికి కూడా వీ యితర వర్గానికి తీసిపోని రివ్యూన్ కార్మిక వర్గానికి కూడా తీసిపోని విప్లవ విజయానికి అభివృద్ధిమైన విప్లవ సంప్రదాయాలు, ఉన్నాయనీ కూడా రుజువు చేయబడింది. బొల్షిన్ రైతులు అనేక విప్లవాలను సాగించి నేటి తమవాత్కుల, వోదానూ సంస్థను ఎలాగ తెచ్చుకున్నారో “ప్రెవిచేవిచ్” పర్ణించాడు;

*

*

*

మార్క్సు తరువాత వచ్చిన సోషలిస్టులకు శాశ్వత నిజమైన సీస రైస్ కూర్చున్న సిద్ధాంతాలనే తూచా తప్పకుండా. అనుసరిస్తామని గర్వం అయితే, ఏంజల్స్ చెప్పినట్టు, మార్క్సు మాటలకు అధికమైన విలువ నిచ్చి లెక్కపెట్టుకున్నా, అది అవాటి అర్థిక పరిస్థితులను దరి దాపుగా చూపించే సిద్ధాంతంగాని ఒక భాగం మాత్రమే నన్ను సంగతి మీకు మరచి పోయారు. మార్క్సు ఏంజల్స్ నాటికి అసియా, అఫ్రికా వక్షా ఆమెరికాలలోని వివిధ జాతుల విషయంలో మహా పండితులకు కూడా మిడి మిడి జ్ఞానమే ఉండేది ఆయాజాతుల చరిత్రా, పురాతన మానవ సంఘ చరిత్రా, పురాతన వస్తుకాస్త్రా, ఇప్పుడున్నంత అధికంగా అభివృద్ధి చెంది ఉండలేదు, నిజానికి మార్క్సు ఏంజల్స్ ఆయా జాతుల చరిత్రక, రాజకీయ, అర్థిక పరిస్థితుల గూర్చి అధికమైన జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేదు. సంపాదించకుండానే కర్షకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా కొన్ని సిద్ధాంతాలనూ, దురభివృద్ధి నాలనూ, ప్రకటించారు మార్క్సును అనుసరిస్తున్న యీ సనాతన వాదులు యీ ఇవ్వవయ్యో శవాబ్దంలో కూడా ఆరాడు మార్క్సు కర్షక వ్యతిరేక ధోరణిలో ప్రకటించిన సిద్ధాంతాలనేవి, దురభివృద్ధి నాలనేవి, మూర్తిప్రాయంగా అంగీకరించాలంటారు.

ఈ విధంగా అంగీకరించ ముందే కూడా మార్క్సు లెక్కల బోధనలకు వ్యతిరేకమే *

అయితే, మీరు యీ తప్పునెందుకు చేశారు?

“మాటి అయిన నిశ్చయంతో, ముందుగా నిర్ణీతమైన ఒక లక్ష్యానికి వెళ్ళటమే పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తియొక్క జాడ” అని మార్క్సు ఉద్ఘాటించాడు. యూరప్ ఖండ దేశాలలోనే కాకుండా, తక్కిన ఖండాలలోని దేశాలలో కూడా సాంఘిక, రాజకీయ, అర్థిక సంప్రదాయాలు, విధానాలు, పరిస్థితులు, యుగధర్మాలు, మారితో తున్నాయని గుర్తించకుండా, మీ మార్క్సు ప్రాసిన యీ పంక్తుల కనుగుణంగా అంతా జరగా లంటారు.

లెనిన్ “ప్రభుత్వం, విప్లవం” అన్న గ్రంథంలో ఉద్ఘాటించిన పట్టు మార్క్సు తన నిర్ణయాలను యూరప్ ఖండ దేశాలకు చెంది

* చూ ‘తార్కిక భౌతికవాదం’ 7వ ప్రకరణం.

నట్లు తయారు చేశాడు. ఈ గాటి మార్కువాదులు పడుకున్నా, తియ్యానికి ఒక్కటే మంత్రం చదువుతారు. అనాటి నూత్రాలే యీ నాడు కూడా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలకూ ప్రయోగిస్తామంటారు “ప్రతిచారిత్రక యుగానికి, యితర యుగాల కన్నిటికీ వేరైన అన్ని తీయమైన శాసనాలు కొన్ని ఉంటాయి” (ఇది మార్కుస్ చెప్పిన సంగతి) వీరు మరిచిపోయారు.

బహుశః యీ సంగతులనూపరిస్థితులనూ, ఆలోచించేకావాలి శాను మార్కువాదిని కాను పొమ్మన్నాడు మార్కుస్.

“మానవ సంఘం జాగీరుదారీ పద్ధతి నుండి ధనిక వాదం వైపు వేసే ముందడుగుగా కర్షకులూ, వారి ఆర్థిక ప్రతినిధి, నాశనమై పోతా”యని మార్కుస్, ఏంజల్స్, లెనిన్లు ఎందుకు అన్నారు? అంటే అందుకు కారణం, మార్కుస్ చెప్పినట్లుగా, రైతులు మధ్య తరగతిలో ఒక భాగమవుతున్నారు. అదేమార్కుస్ ఏంజల్స్ చెప్పిన గొప్ప తప్పు కూడా. లెనిన్ కూడా “కర్షకులు ధనిక వాన వర్గంలో చివరివారు” అని దురభిప్రాయ పడ్డాడు.

ధనిక వాదం నుండిన వేస్తుందని, ధన్యోత్పత్తి దార్లకు దిగిరులుగా చెయ్యటం, వారిని భూమిలనుండి వేరుచెయ్యటం, యీ విధానానికి ప్రాతిపదిక అని మార్కుస్ అన్నాడు. అయితే, సమిష్టిగా ఏర్పచబడిన రష్యన్ రైతాంగం ఈనాటికి కూడా కార్మిక వర్గంతో మిళితం కాలేదు; పోసీ సగమైనా కూలీ వర్గానికి చెందారా అంటే అదీలేదు. సంపూర్ణ వర్గ చెతస్యం ఉన్న కర్షకులు గానే ఉన్నారు అంటే మార్కుస్ భావించినట్లు జరగ లేదన్నమాట.

అనాడు లక్షలాది మానవులనుండివారి జీవితాధారాన్ని హతాత్తుగా పడగొట్టిగాని, బలవంతంగా తీసుకొనిగాని, వారిని కార్మిక వివణి వీధిలోకి అనాధలైన కార్మికులుగా కలిపి వేయడమే నిష్టప విధానం అని మార్కుస్ అనుకున్నాడు, మొట్టమొదటి ఉత్పత్తిదారులను యీ విధంగా దిగిరులుగా చెయ్యడంలో ఎంత నిర్దయా, ఎంత విశాళన కాంక్ష, శక్తిని కల్గినిస్తున్నాయో అందుకు ఎంత అవమాన కరము వీరును హీనము అయిన శక్తినిస్తున్నాయో మార్కుస్ తెలుసును “రైతాంగం పిలయంకాకతప్పదు” అన్న తప్పనిర్ణయాన్ని,

దురభిప్రాయాన్ని, మాక్స్ ప్రకటించి ఉండకపోతే, పోట్లకొలదిరైతు జమీని యీ విధంగా ఆహూతులగా దరిద్రులుగా చెయ్యడం గొప్ప తప్పిదమేనని అతడే అతంతరకంతంతో నిర్వచించి వుండును.

“పెట్టుబడిదారీ విధానం ఆచరిస్తున్న యానీచిత్ర వసులనురైతు క్రమస్థులపై నడుస్తూ అరికట్ట ప్రయత్నిస్తే వారు విప్లవ వాదులు కావని, మార్క్స్ అక్కరలేని ఛాందసులనీ, అన్నిటికన్నా అధికం వారె ఆభీవృద్ధి నిరోధకులనీ “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక”లో వ్రన్నది మాక్స్ వాదులు అంటూవుండడం చాలా విషాదకరమైన విషయం.

*

*

*

మాక్స్ కర్షకులకు వ్యతిరేకమైన ధోరణిలో చెప్పినయింకో శిష్ట సూత్రం —

“విశ్వ వ్యాపకమైన మ్యూజికల్ గిత్రి ప్రపంచం ఆఖరయ్యే వరకూ ఉంటుందనే తీర్పు కర్షకుల ఆర్థిక సమస్య” అని అంటాడు. “హానవ సంఘం లోలోపలనే కుములుతున్న శత్రుబా, అకాంక్షుబా, యావిధమైన ఉత్పత్తిని సంకల్పగాభావిస్తున్నాయి” అని చెప్పి “ఈత్రుత్పత్తి వాశనం చెయ్య బడాలి, వాశనం చెయ్యబడుతున్నది. కూడా” అని నిర్ణయించాడు.

అంతకంటే హెచ్చు ... “జనులను భయానకంగా, విషాదకరంగా, దరిద్రులను చేసే యాదానము చరిత్రకువాంది” అని మాక్స్ వాదించాడు.

కర్షక కార్మిక వర్గాల ఆర్థిక వ్యవస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి సహకారసంస్థకున్న శక్తిని మాక్స్ గ్రహించలేకపోయాడు. ఇందుకు కారణం అసంస్థ నిర్మాతలైన లెజిమియన్, ఫ్రెంచి సోషలిస్టులమీద అతనికున్న దురభిప్రాయం; అలాగ గ్రహించలేక, కర్షక కార్మిక వ్యవస్థ పోవాలని. ధనికవాద పురోగమనానికి అడ్డుతగిలితే అన్నిశత్రులలాగే అవిపోతాయని, భావించి ఘోరమైన తప్పిదం చేశాడు.

అయితే, సహకార సంస్థతో మిళితమైన కర్షక ఆర్థిక వ్యవస్థ, సంఘంలో లోపలనేవుండి సంఘాన్నంతటినీ ఊగిసలాడించే పురోగమన శత్రులలో ఒకటిఅన్నసంగతి క్రిందటి శతాబ్దానికి చెందిన

మార్క్సు గ్రహించలేదంటే తప్పులేదు; కాని, ఈనాడు, ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో, మార్క్సును తూచా తప్పకుండా, అనుసరిస్తున్న యీ సశాతనవాదులు ఇంత చిన్నసంగతిని గ్రహించలేదంటే క్షమించకూడని దోషమే అవుతుంది.

ఏంజల్సుమాత్రం కర్షక ధనిక వర్గాలకున్న సంబంధం యింత కంటే తక్కువ కరడుగట్టిపోయిన, మిక్కిలి వాస్తవికమైన, ధోరణి లోనే ప్రదర్శించాడు. అతనిమాటలు యివి;

“నిశ్చయంగా, చిన్నరైతులకు సహాయంగానే ముందు ఉన్నాము; మనం అతని జీవితాన్ని సాధ్యమైనంత సుఖవంతంగా చెయ్యాలనే సర్వవిధాలా ప్రయత్నిస్తాం. సహకార సంస్థానికి మారేటప్పుడు, అతను అంగీకరిస్తే, మార్పు సులభంగా ఉండేటట్లు చెప్తాం. ఇంకా అవిధంగా మారడానికి అతను నిశ్చయించుకోకపోతే, నిశ్చయించుకోడానికి తగినంత వ్యవధి యిస్తాము.”

ఈవిధంగా ఏంజల్సు చెప్పినతర్వాత, యీ 60 ఏళ్లలోనూ, స్కాండినేవియానుండి నెదర్లాండ్సు వరకూ, ఇటలీనుండి బెర్లిన్ ను వరకూ, అమెరికానుండి జపాన్ వరకూ, అనేక దేశాలలో, రైతులు అనేకులు తమ వ్యవసాయకవిధానాలలో అత్యధికంగా సహకార కూర్గాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. సోషలిస్టులు సహాయంచెయ్యకపోయినా సరే, కొన్నిచోట్ల వ్యతిరేకంగాకూడా ఉన్నాసరే, యీవిధానం అనుసరించబడుతున్నది. ఈనాడు సోవియట్ రష్యలో కార్మిక నియంతృత్వం అమితోత్సాహంతో, తన సర్వశక్తులనూ కేంద్రీకరించి ఈవిధానాన్ని ముందుకు నెట్టుతున్నది.

అంటే, కర్షక వర్గమయినా, వారి ఆర్థిక వ్యవస్థఅయినా నాశనంచేయబడుటకు బదులు...గుర్తించబడ్డాయి అన్నమాట; కర్షకుల ప్రాముఖ్యాన్ని బలపరచారు అన్నమాట.

ఈ పరిస్థితులలోకూడా మార్క్సు ప్రకటించిన కర్షక వ్యతిరేక భావాలమీద ఆధారపడే రష్యలోనూ, యితరదేశాలలోనూ, సశాతన కమ్యూనిస్టులు అందరినీ తిడతారు. పాపం! వారు కలలు కంటున్న కర్షక నిర్మాతల విధానానికే సహాయంచేదామని ప్రయత్నిస్తారు.

త్తిస్తున్నారు; కర్షక వర్గానికిన్న భావిజీవిత్యంలో కాకి నమ్మకంలేదు.

రష్యాలో సోవియట్ నియంతృత్వంలో కార్మికవర్గం ఆత్మ్య స్వతస్సానం అక్రమించి, ప్రభుత్వానికి మద్దతివ్వడం అయింది కాని, అప్పుటి కోల్ కోశీ రైతులు రైతులుగానే ఉన్నారని కార్మిక వర్గంలో విశిష్టమై కార్మికత్వం వలెదు.

అంటే, వారు భావించినట్లుగా నైతేనేమి, మార్కుస్ ప్రకటించినట్లుగా నైతేనేమి, "నాంబుల పాపం" యింకా ఆధారక లేదన్నమాట.

"నాంబుల పాపం" ఆధారకమే కూడా.

కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ కమ్యూనిస్టుల కళాళిక తయారయిన తర్వాత యీ నూతనవత్తి రాలలోనూ ఆర్థిక వ్యవస్థయొక్క చరిత్ర యిచ్చిన తీర్పు యిది.

ప్రపంచంలో యీనాడు 120 కోట్ల రైతులు వ్యక్తిగతంగా గాని, సమిష్టిగా గాని, వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. అమెరికా నాయక రాష్ట్రాలలోనూ, ఫ్రాన్స్, జర్మనీలోనూ, ఉన్న గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థను మాత్రమే దృష్టిలో ఉంచుకొని ఆనాడు గూర్చి జోష్యం చేసిన కర్షకుల చర్చ నిర్మూలనలకు నూతనలేవీ కనబడటం లేదు. పైగా, దేశదేశం ఆధారపు ఆర్థిక వ్యవస్థ, ఉచ్చదశలోనే వస్తున్నది.

జమీందారీ పద్ధతిలో దాస్యం చేస్తూ బానిసలుగా ఉన్న రైతులు జమీందారీ పద్ధతి లోగానే దాస్య శృంఖలాల నుండి విముక్తులు అయిన తర్వాత అభివృద్ధి సందుతున్న యీ పారిశ్రామిక యుగంలో యీనాడయినా, మరోనాడయినా పద్ధతి అంటూలేని కార్మిక వర్గంకింద తయారవుతుందని మార్కుస్, ఆతని సహాధిప వాదాన్ని అనుసరించే వారూ, భావించారు. ధనికవాదం బలపడుతున్న కొద్దీ, ధనికవాదులు కర్షకులు జమీందారీ పద్ధతినండి విముక్తులను చేసిన కొద్దీ, విముక్తు వాస్తవిక హక్కులతో ఆకాంక్షలతోనే ఒక కొత్త కర్షక వర్గం తయారవుతుందనీ, వారు గ్రహించలేదు.

నిజానికి ఆనాడు అన్ని జిల్లాలూ, పట్టణాలూను గామాలూను జీత విధానానికి పాటపాటి న్యవసాయశాస్త్రాన్ని, విభజనూ, తన అదుపు ఆజ్ఞానికి తెచ్చుకొని, ధనికవాదం ఒక విశ్వ శక్తిగా మారుతుంది. ప్రపంచ ధనిక వాదం మధ్య తన ఉత్పత్తి, విభజన (పంపణం) చర్యలూ సుగమీతంగా స్థాపించుకున్న ఒక వినుత్తు కర్షక సంస్థ ఏర్పడుటకు ఆ మహాశక్తి ప్రోత్సహిస్తుంది. ఆనాటి కర్షక వర్గం స్వయంరక్షణకోసం స్వయం ఉపిమిద ఆధార పడ్డ సంస్థలను తయారు చేసుకుంటుంది. గానీ, యీ సంగతులన్నీ వారు గ్రహించలేదు.

ఈ సంగతులనే కొంతవరకు మాచాయగా నూదించాడు మార్క్స్ యీ క్రింది పంక్తులలో—

“జమిందారీ = దుర్బిత పోగా నె, స్వల్ప కరిమాగంలో నయినా, భారీకాని వ్యవసాయమే ప్రత్యేక చేత పరిశ్రమలూ పెట్టుబడివారీ ఉత్పత్తి కక్కునే బయలు చేశాయి.

కానీ, ఆతనూ లెనిన్ కూడా జమిందారీ సద్దినుండి విముక్తులై, రాజకీయ ఆర్థిక రంగాల్లో అప్పుడే పాడమవుతున్న అసంఖ్యాకులైన కర్షకుల ఆవసరాలకీ, యివ్వవలసినంత ప్రాముఖ్యతను యివ్వలేదు.

ఈ మార్పును గూర్చి వెబ్బు “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్”లో యిలాగ వ్రాశాడు,

“బూర్జువా పార్లీక్రామిక విప్లవం దాస్య శ్రమిఖలలో నున్న వారిని కర్షకులుగా మార్చేసింది, రష్యలోనే ఇతిరయూకో పియ్ దేశాలలోను, మొదటి వ్యవసాయ విప్లవంనాడే, చాలా మంది విజ్ఞులు గుర్తించేరు”

అయితే 19వ శతాబ్దం రెండో సగభాగంలోనూ, 20వ శతాబ్దంలోనూ, అనుసరించబడుతున్న విధానం ఏమిటి?

బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీలనుండి విముక్తులగుట మొదట కాశ్య తభూమి సాగుబడి హక్కునీ, భూమిమీద పంచూర్న్ అధికారాన్నీ సంపాదించునంత వరకూ అనేక కొత్త హక్కులను వేర్వేరుదేశాలులో అసంఖ్యాకులైన కర్షకులు సంపాదించ గలిగారు; సకను పద్ధతిలో గానీ, బలవంతంగా గానీ, అనేక పెద్ద జమిందారీలు ముక్కులు

ముక్కలుగా చేయబడి, రైతులకు సంచిపెట్టబడ్డాయి. రైతులు జమీందారీ వద్దకినుండి, యితర కష్టనష్టాలనుండి, అన్యాయమైన పన్నులనుండి పైకివచ్చారు. ఈనాటికికూడా అనేకమంది రైతులు తమ భూముల విషయంలో కొత్తముక్కులను సంపాదించుకుంటున్నారు. ఇటు యీదేశంలోరేపు వరొకదేశంలా! 1911 నుండి లాటిన్ అమెరికాలోని కర్రకులూ, 1919 నుండి బాల్కన్ రాష్ట్రాలలోని కర్రకులూ, మేల్కొని పోరాటం సాగిస్తున్నారు. 1925 నుండి చైనా కర్రకులు సమిష్టిగా ముందడుగు వేస్తున్నారు. 1926 నుండి భారత దేశంలోనూ, యీనాడు ఆఫ్రికాలోనూ, కర్రకులు తమ “సత్యేక అవరణ” (రిజర్వు) లలో తమ తీవ్రతాన్ని గట్టిచుకోవానికి యూరోపియన్ తోబలచు విధించు కోదానికి, వాళ్ళును సంపాదించు కుంటున్నారు.

ఇదంతా మార్క్సు, ఏజంట్లు “కమ్యూనిస్టు ప్రచారక”ను నిర్మించి ప్రకటించిన తరువాతనే!

* * * * *

వ్యక్తిగతంగా గాని, చెడరిపోయి గాని, ఉన్న ఉత్పత్తి విధానాలలో మార్పు నిశ్చయంగా ఉంటుంది” అని అనాడు జోస్యంగా మార్క్సు చెప్పిన నిర్ణయం కాని, యీనాటి వరకూ యంత్రాలవై భారీ పరిశ్రమలకు నడుపుతున్న దేశాలన్నానైనా పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయానికి నిశ్చయమైన ప్రాతిపదిక సాధించబడలేదు. మార్క్సు జరగక తప్పదని నిర్ణయించిన విధంగా అత్యధిక సంఖ్యలలో గ్రామీణ జనులు దరిద్రులుగా చెయ్యబడలేదు.

కర్రకుల ఆర్థిక వ్యవస్థకు సహకార పద్ధతి వేరైన వ్యవస్థ అని మార్క్సు అనుకున్నాడు. అందుచేతనే ఎవరూ అనుసరించలేని ఇలాంటి ప్రతిపాదనలు చేశాడు. ఆసియాలోనూ, ఆఫ్రికాలోనూ ఉన్న కర్రకుల సహకార సాంప్రదాయాలను, వాటి వైకాల్యాన్నీ వాటి విలువను సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకొనలేక పోయాడు. సహకార సాంప్రదాయాలంటే ఉత్పత్తి విధానం, ప్రకృతి శక్తుల తీర్చిదిద్దుటకై సంఘమునకున్న ఉత్పత్తియొక్క సాంఘికకర్తుల అత్యధిక అభివృద్ధి.

సహకార పద్ధతిమీన ఆప్యాయియ్యబడి అజీ విధంగా వస్తువుల కొనుబడి, పంటల అమ్మకము మొదలైన చర్యలు వ్యవసాయానికి కావలసిన దాన్యాన్ని ఎరువులను పనిముట్లను కొనుట వీటి ఉపయోగములకై వినూత్నచూర్కాలను సరిశోధనలను సాగించుట, వ్యవసాయక శాఖలో అభివృద్ధికి కావలసినంత సహకారం యీనాడు అన్ని దేశాలలోనూ సర్వవ్యాపారవ్యప్తైన పరిస్థితికాని, మార్కుస్ ఆనాడు యూనియన్ల గూర్చి ధైర్యంగా ఆలోచించి వాటిని గూర్చినిర్ణయాలను చెయ్యలేక పోయాడు.

నిజానికి భారత దేశంలో చైనాలో అప్రికాలో చెరువులూ కానవలూ బాగు చేసుకోడంలోనేమి భూమిని స్వారం కాకుండా సంరక్షించుకోడంలోనూ ఈతిబెటలతో పోరాడటంలోనూ తమ పను సంపద యొక్క సతానాన్నత్యాన్ని రక్షించు కొనడంలోను ప్రతిపినం చేసే యితర వ్యవసాయక చర్యలను, తమ ప్రపంచవాయ సిద్ధమైన చూర్కాలను అన్నివిధాలా సహకార పద్ధతులమీదనే కర్షకులు అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు.

వ్యవసాయక పనుసందదల గుణవిశిష్టతలో సంతృప్తి, అమ్మకం, అప్పులు మొదలగు వాని వివిధ చూర్కాలలో, వాటి విలువలో, కర్షకుల వర్తచైతన్యంలో, వారి సంస్థలోని జీవితంలో, వారి ఆలోచనా విధానంలో, జైన్నత్యంలో, యీనాడు 20 వ శతాబ్దంలో అత్యధికంగా విప్లవకరిమైన మార్పులువచ్చాయి. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలో, 19 వ శతాబ్దపు రెండో సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికి, 20 వ శతాబ్దపు మొదటి సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికి, గుణవిశిష్టతలలో చాలా భేదం ఉందని అందరూ గ్రహిస్తున్నారు.

అంటే, మార్కుస్ కర్షక వ్యతిరేకంగా ఆనాడు ప్రకటించిన భావాలేమి, నిర్ణయాలేమి, అనుమాన భయాలేమి, యీనాటి కర్షక పరంగానికి ఏవిధంగానూ చెందకుండాఉన్నాయి అన్నమాట

అంటే, యీనాటికికూడా మార్కుస్ అనుసరులలో సనాతన వాదులు కర్షకులు అభివృద్ధి నిరోధకులేనని నమ్మకముంటాగు మవలను. ఆఅపాదముస్తకం బురదతో నిండిపోయి, ప్రతి రోమునూనులోంచి రక్తాన్ని కమ్మతూ, ప్రపంచంలోకి వచ్చినా ధనికవాదంతో కర్షక వర్గం పోరాడుతుంటే, ఈ సనాతనవాదులలో కొందరు, వలసరాజ్య

ప్రపంచంలో నేటివరకు రూపొందిన కార్మికవర్గానికి కర్షకవర్గ సహాయం చేస్తున్నదనీ, కార్మికవర్గం పేరిట ఆధికారం చలాయించబోయే కమ్యూనిస్టుపార్టీ నియంతృత్వానికి కర్షకవర్గం వారి సరిచేస్తున్నదనీ, పాపం ధైర్యం చెందుతున్నారు.

మార్క్స్ సమీక్షనట్టే, నిశ్చితమైన ఒక నిర్దిష్టసాహానికి రైతులలోకం నడవక తప్పని పేరుకూడా నమ్ముతారు. అంటే, మార్క్స్ లో పాటు పరిచాడు 'ప్రూవ్ నిర్దిష్ట' వాదాన్నీ, కర్మవాదాన్నీ, పీటకూడా నమ్ముతున్నారన్నట్లుట! ఇంగ్లాండు విర్రాండు దేశాల కర్షక వర్గానికి పట్టిన దుశ్చైత్ర ప్రపంచంలో యితర దేశాల కర్షకవర్గానికి పట్టడం ఏమియని పేరు నమ్ముతుంటు ఉం' —

మార్క్స్ వారులలోని సహజ వాదులు యీ భిక్షాధాన్ని సమర్థించుతూ యీ వాదనయి "మార్క్స్ యీ విప్లవేన అలా చూసే ధావాన్నే అనుసరించాడు ఇంగ్లాండు విర్రాండులలోని కర్షక వర్గం ఎట్లా పడేపోయిందో అతను జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు అందుచేత మార్క్స్ నిర్ణయించుట్టు, ఇతర దేశాల కర్షకవర్గం అదే దుర్గతినుండి ఎంత విక్సవయ్యేనో చేసినా తప్పించుకోలేను "

మార్క్స్ గావించిన పరిశోధనలు విజవలు అంటూ ప్రశంసించి, అంగీకరిస్తారు, మేమూ అంగీకరిస్తాను కాని, మార్క్స్ — గావించిన పరిశోధనలు, చేసిన నిర్ణయాలు ఆలోచనలో, అజీయా, అఫ్రికా, దక్షిణ ఆమెరికాలలోని కర్షక వర్గాలను గూర్చి మహాపండితులకు కూడా మిడి మిడి జాగ్రత్త ఉండేవి. అందుచేత, మార్క్స్ గావించిన పరిశోధనలు చేసిన నిర్ణయాలు, తప్పనిసరిగా యూరప్ ఖండంలోని కొన్ని దేశాలకు ముఖ్యంగా పడమటి యూరప్ ఖండ దేశాలకు మాత్రమే చెందుతాయని మనం గ్రహించాలి.

పడమటి యూరప్ ఖండంలో కర్షక వర్గాన్ని ఎదుర్కొన్న కష్టాలు చికాకు పరిస్థితులు, యితర ఖండాలలోని కర్షక వర్గాన్ని కూడా యీ వాడు ఎదుర్కొంటున్న మాట నిజమే! కాని, ఈ వాడు యీ దేశాలలో, అలాటి అప్పటి విషయాంతర కథకాదు, ఈ చికాకు పరిస్థితున్నీ, కష్టాన్నీ యిప్పటి రైతులు ఎదుర్కొని పోరాడి

* చూ. 'కార్మిక భౌతికవాదం' — 7 వ ప్రకరణంలో.

గెల్చురు. ధనికవాదం యీనాడు పరాజయాన్ని పొందింది. స్వీయ కక్షణకోసం ప్రయత్నిస్తున్నది.

రైతులను, తోట వారిశ్రామికులను, పంటపంట దారులను అద్దెరైతులని చెప్పి వారిని తిరిగి బానిసలుగా. పనిముట్లుగా, జీవచ్ఛ వాలుగా తయారు చెయ్యడానికి, వారిని హీనపర్చడానికి, వారిని నిర్మాతలించటానికి ధనికవాదం ఉపయోగించిన భయంకర విధానాలు మనం జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటే, ప్రపంచ రైతు వర్గం సంపాదించిన యీ విజయాన్ని, దానిలోని గొప్పతనాన్ని మనం గుర్తించగలము.

అఫ్రికాలో, లాటిన్ అమెరికాలో, భారతీ వర్గంలో, ఫసిఫిక్ దీవులలో, అట్లాంటిక్ దీవులలో, కర్షకుల మీద ధనికవాదం యీనాడు 20 వ శతాబ్దంలో సాగించిన దాడులలో ఉపయోగించిన విధానాలు, క్రిందటి అందు శతాబ్దాలలో అంగ్లేయ ధనిక భూస్వాములు ఉపయోగించిన సీద, హీన, విధానాలకు ఏవిధంగా తీసిపోకుండా ఉండటం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం.

కర్షక వర్గాన్ని బాధించుటకు, మోసగించుటకు, దరిద్రులుగా చేయుటకు, అనువించబడ్డ విధానాలను మార్చు అతిశ్రద్ధగా పరిశీలించి, పరామర్శించాడు. ప్రపంచ కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగానల్లే దాడులలో ధనిక వాదం ఉపయోగించే విధానాలు సామెతలుగా నిలచిపోయాయి. వాటిని మేము సంగ్రహంగా యిచ్చట ప్రదర్శిస్తున్నాము.

రైతుల పట్ల అంగ్లేయ జమీందారులు, బ్యాంకు వారులు, అవలంబించిన దమన విధానములను మార్చు ఉద్ఘాటించిన వాటికే, తమ వలస రాజ్యాలలో యీనాడు బ్రిటిష్, బెల్జియన్, ఫ్రెంచి, డచ్చి జమీందారులు అవలంబిస్తున్నారని చూపడానికి మార్చు వ్రాసిన “కాపిటల్” నుండి నిజానికి ఆతను వ్రాసిన ప్రధాన సంపాదన అన్న ప్రకరణంలో “ఇంగ్లీషు రైతు” అని వ్రాసిన దానికి బదులు “వలసరాజ్యాలరైతు” అని మనం చదువుకుంటే, యూరోపియన్ తోట యజమానులు వారిచెప్పే చేతలో నున్న ధనిక వాద నిరంకుశాధికారులు, గత ఏళ్లై ఎళ్లలోనూ వలసరాజ్య కర్షక వర్గం మీద ఉపయోగించిన, దమన విధానాన్నే ఆప్రకరణంలో తెలుస్తుంది.

15వ శతాబ్దం నుండి 19వ శతాబ్దం వరకూ ఉన్న అంగ్లేయ జమీందారులు చెప్పినట్లే, న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధం లేకుండా ఏదో కట్టం పేరు చెప్పి యీ సామ్య వాద భూస్వాముల దురాక్రమణ సాగించారు. ప్రభుత్వ భూములను కొల్లగొట్టడం, వాటి పరిమాణాలను సాధ్యమైనంత అధికంగా పెంచివడం యీ విధంగా “యూ వెడ్డిమనష్యూ” ఒక కొత్తయుగాన్ని ప్రారంభించారు. కొన్ని జిల్లాలను ప్రత్యేక జమీలను యిచ్చేవారు; ఒక్కొక్కప్పుడువాటిని అన్యాయంగా ఆక్రమించి జమీలలో కలిపివేసేవారు.

ఈ విధంగా కెన్యాలో, వెస్ట్ ఇండిస్ లో, జరిగింది అక్కడ అధికా దేశస్థులకు, రెడ్ యిండియన్ లకు; ఉన్న కులహక్కులను, పరిసారంపర్యంతా వస్తున్న హక్కులను. గుర్తించకుండా, వారికి చెందిన లక్షల కొద్దీ ఎకరాల భూములను కొద్దిమంది యూరోపియన్ తోటయజమానులకు, అక్రమణ దారులకు యిచ్చేవారు.

“ఈ దురాక్రమణ విధానమను బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు నులువు కేకాడ; పంటభూములుకూడా సాధారణ వ్యాపార వస్తువులుగా మారిపోవాలని, భారీ వ్యవసాయానికి ప్రాతిపదిక అధికంకావాలనీ, అనాదరైన కార్మికుల సంఖ్య అయితేనేమి, వారి సరాఫరా అయితేనేమి, హెచ్చు అవాలని, తాము అట్లా చేకామంటారు బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు” అని మార్క్స్ ఆనాడు;

అప్పటి విధంగానే యిప్పుడు కూడా, ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థకు మద్దతు బిడ్డ అయిన బ్యాంకు రిత్వానికి సామ్రాజ్యవాదులైన జమీందారులు శేస్తలు. నేటి పంగరాష్ట్రంలోని జమీందారులు యీ విషయానికి ఒక ఉదాహరణ ఈ ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థనే “ఆర్థికమూలధనం అంటాడు లెనిన్.

అనాడు “ప్రజల భూములను దోంగిలించడానికి శాసనాలుపని ముట్లుగా” ఉపయోగించాయి. నేడు కూడా అవి అలాగే ఉపయోగిస్తున్నాయి. అనాటియింగ్లీషు జమీందారుల లాగే, నేటి సామ్రాజ్యవాదులకూడా “పలక రాజ్యాలలోని ప్రజల బీదతనం మీదనే తమ విశ్వర్యాన్ని ఆధారపరిచాలని” నమ్ముతున్నారు. అందుచేతనే ఆయా దేశ ప్రజల మీద ఇంటిపన్ను, తలపన్ను, విధించి ఆ గూఢపన్నును ద్రవ్యరూపంలో చెల్లించాలని అన్నారు అంటే “వారికి

కావలసిన ధనం కోసం మార్కెట్టుకు వెళ్లవలసిన అగత్యం" కలిగించారు అడవులనుండి, భూములనుండి వుత్పత్తి అయిన వస్తువులను అమ్మకం చేసే వచ్చిన ధనం వస్తులు కట్టుకోడానికి సరిపోకపోతే, వారు సామ్రాజ్యవాదులు తయారుచేసివుంచిన ఉద్యోగాలు చేసుకుంటామని వట్టణాలలోకి వచ్చేవారు: రాగానే — వేరుమార్గం లేకనే వారు అవిధంగా వచ్చాన్న సంగతి మరిచిపోయి — వారిని తిరుగబోతులని, ముష్టివాళ్లని, చెప్పి వట్టణాని శిక్షించేవారు.

దోచుకోబడి, దరిద్రులుగా చెయ్యబడిన, అంగ్లేయు కర్షకులను గురించి మార్క్సు చెప్పిన మాటలు, యూనాన్ బాధలు, హింసలు, వడుతున్న వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గంలో చాలా విభాగాలకు తూచా భేదంలేకుండా చెందుతాయి.

"ఈవిధంగా" భూములనుండి బలవంతంగా గెంటివేయబడి, స్వగృహాలనుండి తరిమివేయబడి, కర్షక తిరుగబోతులనాన్ని అంగీకరించక తప్పిందికాదు: అప్పుడు అమానుషమైన భయంకర పీకాచిక కాసనాలు, అవర్గాన్ని కొరడాలతో కొట్టి వోపులని ముద్రవేసి అతికఠినంగా హింసించాయి చివరకు ఆవర్గం కార్మిక విధానానికి కావలసిన క్రమశిక్షణను అంగీకరించింది."

అయితే, అంగ్లేయు ఐరిష్ కర్షక వర్గాలలాగ వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గంలో సామ్రాజ్యవాద ధనికతత్వం చేసే దాడులకు లొంగిపోలేదు. యూగోస్లియన్ తోటల అధికవ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా వారు పరిశీతులకు తగినట్టు, ప్రత్యేకమైన మార్గాలలో, సమిష్టిగా, విద్రోహక చర్యలను సాగించారు * అఫ్రికాలోని ఫ్రెంచి, బెల్జియన్, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు దక్షిణ అమెరికాలోని స్పెన్, పోర్చుగీస్,

* 'రాబర్టు పెయిన్స్' తాను వ్రాసిన 'రష్యా' అన్న గ్రంథంలో కర్షకులు తమకు యిష్టంలేని సంగతిని అడ్డదానికి ఎంతటి శక్తిసామర్థ్యాలను ప్రదర్శిస్తారో చెప్తూ, ఒకరవ్యన్ కమ్యూనిస్టు చేసిన మాటలను వ్రాశాడు — "రైతులు వారికి యిష్టంలేని పనిని అడ్డదానికి అసాధారణమైన సమైక్యతతో పనిచేస్తారు" గోల్డ్స్కోప్తో పనిచేస్తున్న రైతులు తాముపండించిన కోకోను "లివర్ మిల్స్"కు అమ్మకం పొమ్మన్నారని పాపం వారు తన "అఫ్రికన్ సామ్రాజ్యానికి" నీళ్లు వదులుకోవలసి వచ్చింది.

అమెరిన్ పాత్రాజ్యాలు, తమ ఆహునుపమైన దోపిడీ పూసలను నెమ్మదిగా, ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా, పాచిం, పదలుకోనిలసి వచ్చింది.

అఖరుకి, సీగోలను, ఎర్ర యిండియన్లను, యితర పలసరాజ్య ప్రజలను, వారి యిష్టంపచ్చినట్టే వారిని బ్రతుకనివ్వవలసివచ్చింది. కాలం విషయంలో, అనుసరించే విధానం విషయంలో, తోటల యజమానులు నూచించే నూచనలను అనుసరించకుండా, వారి నులువు బరువులను అనుసరించునట్లు వారిని అధునిక వ్యాపార నేద్యం చెయ్యనియ్యవలసివచ్చింది. అమెరికాలోని మెగి కో, బ్రేజిల్ దేశాలలో రైతులు యూరప్ లో బాల్కన్ రైతులు గత 20 ఏళ్లలో తమ తమ జమీందారుల కేదురు నిలబడి వారి జమీలను ముక్కుముక్కులుగా చేశారు. ఆ భూములను — అంటే, తమ పితృత్వ మైన భూములను — రైతులు పంచుకొన్నారు.

భారతవర్షంలో గత 25 ఏళ్లలోనూ కొందరు రైతులు పోయిన తమ హక్కులను తిరిగి సంపాదించు కుంటున్నారు. మరికొందరు కొత్త హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు. రైతులను కొల్లకొట్టుటకు పాత్రాజ్యతత్వం తయారు చేసిన మయోపాయాలు వారి జమీందారులకు పెట్టని కోటలు జమీందారులు ఆకోటలు మధ్య సురక్షితంగా కూర్చోని, తమ అన్ని శక్తులనూ ఒక అపూర్వ నిశ్చయంతో విరికి స్వతిరేకంగా ఉపయోగిస్తున్నాకూడా, వీరు ఆ హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు.

చైనాలో సో - యట్ - నేన్, జంగ్ కై షేక్, కమ్యూనిస్టులు, రైతుల ఆధిక హక్కుల కోసం, స్థానిక జమీందారుల పిడికిటి చూచి వారిని తప్పించడం కోసం, తమ శక్తి పాపర్యాలను ఉపయోగించారు.

ఈ విధంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గాలు, జమీందారుల కూటమి, చేసే దోపిడీనుండి, ఎదురు దాడుల నుండి శరక ఎర్రం తప్పించుకొని, విజయన్ని సంపాదించింది. పురోగమన శక్తితో తొణికిసలాడే ఒక సరి కొత్తవర్గంగా జన్మించింది. వారిని నశించే జేయడానికి యితర ప్రజలకుల వర్గాలు చేసే దాడులనుండి తట్టుకొని రైతులు నిలబడగలి

నాను! సోవియట్ కార్మిక వర్గం గావించిన నామను కూడా వాడు లేట్లు గలిగారు.

“ఎందుచేత అట్లా తల్లెకొల గలిగారు?” అన్న ప్రశ్నకు “ప్రివిలేజ్” చూస్తూనే నమాదానం చెప్పాడు.

“కర్షకుల వర్గం వారి వృత్తి అన్ని కాలాల నూ ఉంటాయి యంత్రాగారాలు లేకుండా నునం జీవించ నచ్చును. కాని, పాళాలు లేకుండా మాత్రం జీవించలేము.”

ఆ మాట గిజుంటా.

అయితే, కార్మిక వర్గ జౌన్నత్యం అని పెరిగిపోయి వస్తున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీని అనుసరించి మనం కూడా యీ కార్మిక వర్గపు విజయాన్ని అభివృద్ధి సాధించుకుంటే, కర్షకు వృత్తిరేకములనీ అంగీకరించగలమా?

అంగీకరించలేము. మున్మాటికీ అంగీకరించ లేము.

కర్షకవర్గ వ్యతిరేకంగా పాపాలనువాస్తున్న నాడు కార్మిక వర్గం లాగే కర్షకవర్గంకూడా విశ్వవ్యాప్తమైన ఉద్యమంగా ప్రచారపుతుండిన మార్కుస్ అనుకోలేదు. ఆనాటికి ప్రపంచ దేశాల వాదం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను లోబరుచుకొని ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలో తన వ్యాపారాన్ని నిర్మించుకోవాలని చూస్తున్నది రోజు, రోజు పెరిగిపోతున్న యంత్రాగారాలకు, చట్టశాలకు, అన్నింటెట్లగుల వ్యవసాయక విస్తృతలను ఉత్పత్తిచేయుటకు తగినట్టు ఆర్థిక వ్యవస్థను సర్దుకొను కర్షకులను ప్రోత్సహించుటలో నేను, బలవంత పెట్టుటలో నేను, ముగిసి తేలుతున్నది అందుచేతనే, యీనాటి కరకూ కూడా సంపూర్ణరూపం పొందని కర్షక వర్గపు విశ్వవ్యాపక పాత్రను అనాడు మార్కుస్ సరిగా అర్థం చేసుకొనలేక పోయాడు.

నిజానికి ఆనాటికే ప్రైవేచి కర్షక వర్గం ప్రత్యేక రాజకీయ కాంక్షలతో ప్రపంచం ముందు వచ్చి, తన్ను ఒక ప్రత్యేక రాజకీయ చిహ్నశక్తిగా రెక్కించు కోయతున్నది. ఆసంగతి మార్కుస్ గ్రహించ లేదంటే, అది చరిత్ర పట్ల అతడు అవలించిన తపివం అన్నమాట.

అయితే అనాడు 1858లో కర్షక వ్యవస్థను పరిశీలించుటకు అవకాశములు లేక, కర్షక వర్గమునకు వ్యతిరేకమైన ధియాలనూ, అనుమానాలనూ మార్కుస్ ఏంజల్సులు ప్రకటించారు. ఏదేనని 1902

వరకూ ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో నిర్దిష్టించబడు అవకాశములన్నవి లెనిన్, బుఖారీ, ఛాప్లెన్, ఎమ్మెల్ బిర్లన్, యితర కమ్యూనిస్టు నాయకులూ, యిలాగే చెప్పడానికి కారణ మేమిటి? వారు దీనికి ఏ విధంగా సమాధానం చెప్పగలరు?

గోపియట్ రివ్యూలో కర్షకులు సమిష్టి కరణమునకు ఎదురు నిలచి కర్షక వ్యతిరేక ఉద్యమాన్ని జయించ గలిగారు. సర్జాక్ కమ్యూన్ ఆగస్టు 1943లో యిలాగ ఉద్ఘాటించాడు

“సమిష్టి వ్యవసాయంలో శాశ్వతమైన సామిష్టి వ్యవసాయం కోసం మూడు కోజులు కష్టపడాలి మొదటి కోజులులో వారు తమ పని అలవాడ మార్చుకొనవచ్చు, ఆర ఎకరం మొదలు రెండున్నర ఎకరాల వరకూ విస్తీర్ణం ఉన్న భూములను (వీటిని ‘సో బులు’ అంటారు) ఇంటికి, ఆభూముల మీద భరించగలన్ని పశువులను, వ్యక్తిగతంగా ఉంచుకొనడానికి హక్కును వారు సంపాదించారు వారిలోని కర్షక వ్యవస్థయే లేదని నిలబడి యంత్రాగారాలలోని కార్మికవర్గంతో వారు మిత్రమైతే, ఒకే వర్గంగా కాకుండా చేసింది”

అలాగే, బోల్షివిక్ రివ్యూలో సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకులు కూడా బోల్షివిక్ సహాయ తత్వాన్ని, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాదినను కాదు పోషిస్తున్నారు. జయించారు ఆస్తులు, అయి కాక కమ్యూనిస్టులు మాత్రం వారి సహాయతత్వాన్ని వదిలరు, కర్షక వ్యతిరేకంగా ఉపాయాలను పన్నడం మానరు

ఈ విషయాలను చర్చిస్తూ ‘స్టాన్’ అన్న రచయిత తాను వ్రాసిన ‘గోపియట్ రివ్యూ’లో “మొదట్లో కర్షకులను సమిష్టికి రించే ప్రయత్నాలు విజయ సంతిములై నా, తుదికు మాత్రం రైతులు రైతులుగానే ఉండి పోయారు” అని అంటారు.

*

*

*

మన గ్రామీణ నాగరికులు, గ్రామీణ ప్రజాధీనమైన రాజ్య తంత్ర సంస్థ, గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క నిర్మాణ ప్రణాళికను మార్చు తప్పుగా అర్థం చేసుకొని, వాటిపట్ల కారణం లేని దురభిమానాన్ని ప్రకటించాడు.

ప్రపంచం అంతటా, అన్ని దేశాలలోను, మేము ప్రపంచం నుండిగాని, యుద్ధ సమయాలలో విమానాల ముట్టడి వలన యితర

దేశాల నుండి సరాఫరా లేన వస్తువుగాని, రాకపోకలు తెగిపోయిన వస్తువుగాని, తిండి మింగునగానూ, సరిశ్రమల విషయంలోనూ, తమ తాను పోషించుకొని, రక్షించుకొనగల గ్రామాలు, పట్టణాలు, జిల్లాలు, ఉండాలని యివి శోధింపం యివలమిన ఆధారపడకుండా ఉండేట్లు చెయ్యాలని, యీనాడ విద్యుత్తయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. మహాశక్తుడు, భారతీయ గాయకులు, వైవా నాయకులు, యీ విధంగా స్వయాంబోధికమైన ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణానికి, దాని అభివృద్ధికి, ప్రయత్నిస్తున్నారు. వార్షికామికంగా ముందడుగువేస్తున్న ఆమెకొ సంయుక్త రాష్ట్రాలుకూడా శ్రేష్ఠీకృతమైన వార్షికామిక గ్రామాణ ఆర్థిక వ్యవస్థతోసం ప్రయత్నిస్తున్నవి. వార్షికామికంగానూ, వ్యవసాయకంగానూ, స్వయాంబోధితములైన ఖండాలు రమ్యంగా ఆకర్షకకర్షక నిర్మించబడ్డాయి: ఆవి ఒకచానితో యింకోకటి సంబంధం కలిగి ఉన్నాయి: యిట్లాంటి స్వయాంబోధిత ఖండాలు ఉండటంవల్లనే జర్మనీ ఎదురు చావలను ప్రతిఘటించి ఏమీ విలబడ గలిగింది.

కాని, మార్కుస్సాడు ఈవిధానం ధనిక వాద ప్రయోగమన నిక వివిధంగానూ సహాయంచెయ్యదని కొన్ని సమయాలలో ఆటంకం వరుస్తుందనికూడా, అనుమన్నారు, అందుచేతనే యిలాంటి విధానాన్ని మార్కుస్స అంగీకరించి గుర్తించలేదు

గ్రామాలలోని "కులములు" గూర్చి మార్కుస్స యిలాగ అన్నాడు—

“గ్రామాలలోని కులములను సహజభావాత్మలో కలిగియుండటం, వ్యవసాయం, చేతి పరిశ్రమల కలయిక, మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభజన—గ్రామాలలోని కులములు వీటిమీది ఆధారపడి ఉన్నాయి.”

మహానుభావుడు మార్కుస్స, “మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభజన” అని అంటాడు కాని మహాభారతంలోనూ, మనుస్మృతిలోనూ, నిరుద్యోగి అత్యవసర పరిస్థితులలో వృత్తిని మార్చుకోవచ్చునని అన్నాడు.

మరొకచోట అంటాడు—

“...ఖర్చుకాగా మిగిలినదే వ్యాపారవస్తువుగా మారుతుంది. ఈవిధంగా తక్కువతాము పోషించుకొనగల సంఘాలలో ఉత్పత్తి విధానం చిక్కులులేకుండా చాలా సులభంగా ఉంటుంది. (ఆసియా ఖండపు సంఘాలు యిలాంటివి) కాబట్టే ఆసియాఖండపు సంఘాలలో రైతలు...”

“ఈ రైతలకుండా ఉండటం” అంటే ఏమిటి? ‘మార్క్సు’ భావమేమి? “మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రతివ్యక్తికి తగినంత పనిని, నిరుద్యోగంగా ఉండకుండా పూచీని, తగిన జీవితాధారాన్ని, యివ్వగలిగితే... అలా కాకపోతే ఏమిటి? మార్కులకపోవటంవల్ల చెరువు ఎక్కడ ఉన్నది?”

* * * * *

“ప్రజాశాసనం రద్దుకొరకుగా రాష్ట్రకవర్గ నియంతృత్వానికే దారి తీస్తుంది కాని ఋజువుచేకాను” అని మార్క్సు వాదన కాని 1870-72 లో, వర్ణవైతన్యం పొంగిపొరుగుతున్న ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికి విజ్ఞప్తిచేస్తూ, అప్పుడే ‘కమ్యూనిస్టు’గా తమకయిన ఆత్మీయ సంఘాలైన వారిని రాష్ట్రకుల వాయకత్వాన్ని అంగీకరించమని ప్రార్థించాడు.

అయితే, “సహజంగానూ ఆత్మీయనరంగానూ” కార్మిక వర్గ వాయకత్వాన్ని కర్షకులు ఎందుకు అంగీకరించాలి?” అని మార్క్సు అంటున్నారేమో ‘జాకోరీ’ విప్లవం * మొదలు 1797-99 వాటి ఫ్రెంచి విప్లవం వరకూ, తిరుగుబాట్లలోనూ, విప్లవాలలోనూ, అప్పుడే తయారవుతున్న కార్మిక వర్గం కిన్ను ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికే ‘వచ్చు ఆశుభవం ఉన్నదే! జాకోబిన్ వార్లమెంటు’ చేయబోయే నిర్ణయాలు సరిగా ఉపించి, జమిందారీ రికార్డుల నన్నిటినీ, కర్షకులే తిగుబెట్టేకారు లాజికంగానూ, మత విషయాలలోనూ, జమిందారీ వద్దతిని నశింప చేశారు.

* 1358 లో ఫ్రాన్సులో, జమిందారుల నిరంకుశాధికారం పైస, దిమననీతిపైస, తిరుగబడ్డ రైతుల మతాను ‘జాకోరీ’ అనిపేరు. జాకోరీలు ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడేరు. విప్లవం అగుచుదానికీ జమిందారు చాలా ప్రయత్నపడ్డారు.

అలాంటి ఫ్రెంచి కర్షకవర్గాన్ని... నీటి సియిహాలులేని వాగ్లకుల నాడుకత్వాన్ని, స్థిరత్వంలేని వారినప్రతి ప్రజానాయకత్వాన్ని అంగీకరించమనటం... వాస్తవికత కాదేమో!

విప్లవం నాగించగలది కార్మికవర్గమే; అదిమాత్రమే కర్షకుల సమస్యలను పరిష్కరించగలదు. వారి పోరాటము నివారించగలదని, ఫ్రెంచి కర్షకులకు మార్క్స్ చెప్పారు. అంతేకాదు యోగము మార్క్స్ బాదులలాగ రాజకీయంగానీ, ప్రభుత్వంలోగానీ, సమాజమైనభాగం పంచిన సేవతానని ఆతడు అనిలేదు వాటి కష్టాలు లేకుండా చేస్తాననిమాత్రం అన్నాడు.

“ఫ్రెంచి కర్షకవర్గం ఆనాడు రోడ్డున్న యిచ్చిన సలహాను వినిపించే, కార్మికవర్గం దానిని యేవిధంగా అమించిఉంటున్నో!” అని అంటే, రష్యాలోని అమర్కాంలే మనకు అది గతని చెప్తాయి. నేటి కార్మికవర్గం వియత్నామీ కర్షకవర్గాన్ని అదిరిస్తున్నదో, అలాగే ఆనాటి ఫ్రెంచి కార్మికవర్గంలాగా ఆనాటి కర్షకవర్గాన్ని అదిరించిఉంటును.

రివ్యూ రైతులు కమిషీరణానికి అంగీకరించిన తర్వాత కూడా వారిని అచ్చటి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగా అదరిస్తున్నదో చూపుటకు రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తున్నాము:

రైతునుండి భూమి బియ్యము పంటలో ఎంతగా తీసుకొనే విధానం భారతవర్షంలోలాగే రష్యాలోకూడా అమలులో ఉంది. అంచనాపేసిన పంటలో మాటికి 15 పంటలుగాని, 20 పంటలుగాని పంటను ప్రభుత్వానికి రైతు యిచ్చుకోవాలి—అంచనాపేసిన పంట పండినాసరే, మండక పో యినా సరే!

ప్రభుత్వం పంటలను స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు వాటికి విల్లయించే దరిలు బజారు ధరలకంటే చాలా తక్కువగా ఉంటాయి. ధాన్యాదులకు సగరాలలో ప్రజలు చాలా తక్కువధర యిస్తుంటారు; తాము ఉత్పత్తిచేసే వస్తువులకుమాత్రం పాశ్యమైనంత హెచ్చుధరలను తీసుకుంటారు.

ఈవిధంగా జరగటం సహకారసంస్థలద్వారానే! ఈధరల కత్తిరింపు ఎక్కడూ రైతుకు ప్రతికూలంగానే ఉంటుంది.

అన్ని పేరులమీద కత్తిరింపులూ అయిపోయాక, సమిష్టి వ్యవసాయంలో రైతుకు మిగిలేది నూటికి నలభై పంతుల పంట:

అంటే, మన దేశంలోని వాటా పంటదారులకు మిగిలిన పాటి పంట అయినా మిగలదన్నమాట.

రిస్కాలో గ్రామీణ పరిస్థితులకు అనుసరించి తయారు చెయ్యబడిన కాసనాలు ఏవీ లేవు.

అంటే, రష్యాలో పంటలు పండించే రైతు ప్రభుత్వ వర్గానికి చెందిన కార్మికుని కంటే హిందూ మైన పరిస్థితులలో జీవిస్తున్నాడన్న మాట:

(18-4-44 "హిందూ" నుండి)

మార్క్సు వాది : మార్క్సు తత్వం

3

నేటి రష్యా నియంత స్థానికాదు లెనిన్ ప్రమాణ పురుషుడు. లెనిన్ "మార్క్సువాది అంటే ఎవరు?" అన్న ప్రశ్నకు జవాబు మాత్రప్రాయంగా యిలా చెప్పాడు.

"వర్గపోరాటాన్ని గుర్తించడం కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని గుర్తించడమేనని ఎంచుకోగల భావవ్యాప్తి ఉన్న వ్యక్తే మార్క్సువాది"

తాను "వర్గసమరం నిశ్చయంగా, తప్పనిసరిగా కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికే దారి తీస్తుందని" ఋజువు చేశానని మార్క్సు వాది స్తాడు. (ప్రభుత్వం, విప్లవం పుట 38) లెనిన్ యిలా చెప్పుటకు యీ వాదమే కారణం.

నిజానికి యానాటి కమ్యూనిస్టుల విశ్వాసం కూడా యిదే. కనుక, ప్రపంచంలో 100 మిలియన్ల కన్నా అధికంగా ఉన్న రైతులకు కమ్యూనిస్టుల శాంఘికవిధానంలో గౌరవ ప్రదమూ, నురక్షితమూ పురోగ్మిత్వద్ధి కలమూ, అయిన స్థానం ఉన్నదని అనుకోగలమా?

కాట్స్కీ (Kautsky) అతని ఆనుసరులూ, మరొకరినీ ఈ జాతీయవాద సామ్యవాద భావగతిని చూపింబి “బూర్జువా సమరం అఖరయ్యే వరకే వర్గ సమరం ఉంటుంది” అని చెప్పారు అంటే సరికాదం వడిపోయేక, సామ్యవాద సిద్ధాంతాల సిద్ధికి కార్మిక నియంతృత్వం ఉండవలసరం లేదన్నారు అన్నమాట.

సోవియట్ రష్య, రిచిల్లికా స్పెయిన్ లలోని సీతీగతులను బట్టి, రెండు మహాసంగ్రామములలోని అనుభవాలను బట్టి, అంగీచిస్తే బూర్జువా అధికారానికి ఎదురుగా విప్లవంపొగించి దానిని వదగొట్టేక కొద్దికాలం వరకైనా ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం తప్పని సరిగా ఉంటుందని నిశ్చయించవచ్చును అయితే, అనియంతృత్వం రష్యలో లాగా ఏదో ఒకవర్గపు నియంతృత్వం కాకుండా, అన్నివర్గాల సమ్మేళనము యొక్క అధికారమైతేనే, అన్ని క్రామిక వర్గాలకు, యితరులకు సంతృప్తి నివ్వగలగుదు ఎలాంటి పరిస్థితులలో నైనా, రాజకీయాలలో నియంతృత్వం విశ్వసించరాని భయంకర ఆయుధము; అందుకే, అది నిజమైన ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కాకుండా, ఏదో ఒక వర్గపు నియంతృత్వమైతే విలసిల్లుతు లేని విషం అన్నమాట.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యిలాంటి ఏకవర్గ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించి, దాని పాపనకు నడుము కట్టించి పోనీ, ఆ ఏకవర్గంలోని వర్గంలోని వర్గం ప్రపంచంలోని ప్రతీ దేశంలోనూ అత్యధికసంఖ్యాకులుగా ఉన్న కర్షక వర్గమా అంటే, కాదు, మహాస్వల్పంగా నున్న కార్మికుల వర్గం!

ఈపిడివాదం చాలనట్లు రెనితోపాటు “వర్గ సమర సిద్ధాంతము కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రాజకీయంగా దాని గొప్పతనాన్ని తప్పని సరిగా యజువు చేస్తుంది” కమ్యూనిస్టులు విశ్వసిస్తారు.

మరొకరినీ, ఏంజిల్స్, రెనిన్, అనాటి పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక దేశాలనే దృష్టిలో ఉంచుకున్నారని, అందుచేతనే అక్కడ విప్లవ సమరంలో అభివృద్ధి పొందుతున్న కార్మిక వర్గపు ప్రయత్న పాత్రను గూర్చి పిచ్చినమ్మకాలు పెట్టుకున్నారని, నుప్పట్టమే, ప్రాదేశికాలలోని అతని అనుసరులు కూడా “క్రామిక జవలను, పీడిత ప్రజలను, అందరినీ ఒక క్రమశిక్షణలోకి తెచ్చి, నాయకత్వం

వహించి, సుగ్రహగా, మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉంది. నవయుగ సావనక: నడుము కట్టగల వర్గము అదే! అది లెనిన్ ఉచితంగా చూపిస్తాన్న ప్రసన్నరణ చేస్తున్నారు.

అయితే, కర్షకులకు, మధ్యతరగతిలో కించపెట్టు మీది నున్న వారికి, ఎగం కూలీలుగా ఉన్నవారికి, వారి వారి ఆర్థిక సాంఘిక పురస్కారాలుగా మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత యూరోపియన్ దేశాలలోనైనా ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉందనటం లెప్పే!

నిజానికి, యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు “ప్రజాకు” రష్యాలో సావించబడ్డ కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగా చూశారు, వాస్తవాధికారంగానూ, అదేశకరించగానూ, కనబడలేదు: అందుచేతనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ యివ్వు చూపిన కార్మిక ఎత్తపు నాయకత్వాన్ని, మార్గదర్శితత్వాన్ని, వాటి యానాటివరకూ అంగీకరించలేదు.

మైక్ ప్రకృతి కాస్తాలో వివిధంగా “ఇది కాగ్యూ, ఇది కాగ్యూ” అని నిశ్చయం చెప్పగలగో, అదే విధంగా ప్రముఖ చారిత్రిక సామ్యవేదం కోర్కె - రష్యాలోని సారకాయ కోతలు కోనే మార్క్స్ కాదులు తమ బైరికలలో కూడా అనుకోనివిధంగా కర్షకులూ, ప్రజా, పనిచేయ వారంభించారు.

యూరోపియన్ దేశాలలో ఫాసిజమ్ అధికారి సాబల్యం లోకి ఎదురుబడి కారణాలు - ఒకటి: ఏదో ఒక అధికారం లేకపోతే, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం ఎక్కడ వచ్చి పడుతుందో అన్నభయం; రెండు: కమ్యూనిస్టులు కర్షక ప్రజా వర్గాల పట్ల బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్న తిరిగివారభావమూ, అసహ్యమూ.

అగ్నేయ యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు కూడా రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం పట్ల అనాదరణ కలుగుటచేతనే, వారు కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలియుటకు అంగీకరించలేదు. స్వతంత్ర మైన కర్షక సంఘాలను, రాజకీయ పక్షాలను, తయారుచేసుకున్నారు. సహకారోద్యమం ప్రాతిపదికగా నున్న కర్షక సామ్యవాదం అనే అడ్డు ప్రాతిపదికను అభివృద్ధి చేసుకున్నారు.

1930 నుండి 1945 వరకూ ఉన్న ప్రపంచ సంఘటనలను పరిశీలించాక, సామ్యవాదులు గేర్పుకోవలసిన పాతం ఇది -

ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనైనా సరే, నిజమైన కష్టజీవులందరూ ఏదో ఒక వర్గపు నియంతృత్వానికి - ఆ వర్గం కార్మికులదయినా, మధ్యతరగతిదే అయినా, కర్షకులదే అయినా - అంగీకరించరు. వారు అంగీకరించే అధికారానికి ప్రాతిపదిక ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజారాజ్య నివాదము మాత్రమే!

అయితే కమ్యూనిస్టులు ఇంకా తమ కర్షక వ్యతిరేకమైన దృక్పథాన్నే అనుసరిస్తూన్నారేమిట?

వారు యీ విధమైన దృక్పథాన్ని అనుసరించడం కర్షక ప్రజా వర్గాల విప్లవశక్తి సామర్థ్యాలు తెలియక పోవడం చేతనే అని చెప్పే మనం సమ్మతము. బాల్కన్ రాష్ట్రాలలోని రైతుల విప్లవాద్యమాన్ని దాని ప్రాముఖ్యమును, దాని ఆంతరార్థాన్ని గ్రహించక కాదు; కూర్కు, తెలివీలు వారిలో కల్పించిన కర్షక వ్యతిరేకమైన దురభిప్రాయాల యీ తప్పు దృక్పథానికి కారణం.

ఇందుకు మరొక కారణం కూడా ఉంది రష్యాలో బోల్షివిక్ పార్టీ వారు వారి సంసారాన్నంతా సర్దుకొని, కర్షకుల పక్క దృష్టి తీప్పేసరికి కర్షకవర్గ నాయకత్వం సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల చేతులలో ఉంది. ఆనాటినుండి (1905 నుండి 1917 వరకు) సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల నెత్తిని అపకీర్తి చుట్టుటకు వారి నాయకత్వం శక్తిలేనిదని ప్రపంచానికి చాటడానికి బోల్షివిక్ పార్టీ విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

ఆనాటి వివాదంలో రివ్యూక్ కర్షకవర్గం అతి తీవ్రమైన విప్లవ వర్గమనీ, విప్లవ శక్తులకు ప్రథమశ్రేణి కాగలదని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు అన్నారు.

అట్టే, అలాకాదు; కార్మికవర్గమే విప్లవశక్తులకు నిజమైన ప్రథమశ్రేణి అని బోల్షివిక్ పార్టీ అంది. ఈ సాంఘిక విప్లవనాయకత్వాన్ని తనకే పట్టాభిషేకం చేసి మార్కుస్, ఎంజెల్సు ఆపతారం చాలించారని కూడా చాటుకోడం ప్రారంభించింది.

సరి! ఆనాటి నుండి కర్షకులకు విప్లవం చేయుటకు సామర్థ్యం లేదని వారు క్రమబద్ధంగా తమ సంస్థను తయారు చేసుకోలేరని బోల్షివిక్ పార్టీ ప్రచారం ప్రారంభించింది. ఆనాటి వివాదం లోని అనుభవాలను, సాంప్రదాయాలను, గ్రహించుకుందానే ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టులూ యిదే ప్రచారం ప్రారంభించారు.

ఒకనాటి నూర్తలు యిది - ఈ వివాదం రృషిలో నుంచు కొని చూపాలి పేటికి.

“మార్క్సు తర్వాత అలతే కార్మికవర్గం తన స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాటం సాగించే నిధానము యొక్క వాదం” అని లెనిన్ ప్రచారం.

భారత దేశంలోనేమి, చైనా లోనేమి, కమ్యూనిస్టుల కార్యలు వారి క స్టాకిన్ లెన్ కల ఉపదేశాలను మరిచిపోలేకుండా ఉన్నా రిని మనం మోచిస్తున్నాము.

ఈ సందర్భంలో మార్క్సు సనాతన తత్వంలో కర్షకులకు స్వరం ఏమి? సేవానికి అభ్యుదయకరం, శుభకరం అయిన మార్పు కమ్యూనిస్టులలో కలుగుతుందని భారతదేశ తాంగం చైనా కర్షకులు వారందరి నాయకులు విశ్వసించడం వారి తప్పిదమే!

అయితే, అయా దేశాల కర్షకవర్గాలు వారి నాయకులు అవి ధంగా విశ్వసించడానికి ఒక కారణం ఉంది.

“ఉపగ్రహమే గొప్ప గురువు ఎవరు చెబుతున్న దానిలో వెదు టున్నా గో అది చూపుతుంది” అన్న లెనిన్ ఉపదేశాన్ని కమ్యూ నిస్టులు గ్రహిస్తారని పోదం వారు అభిప్రాయం.

లెనిన్ : రైతులు

4

రైతులు శ్రమ పక్షాలను అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు. సహజమైన శక్తి సామర్థ్యాలు అవి కలిగి ఉన్నట్లు, రాజకీయాధి కారాన్ని అవి ఆకించేటట్లు, ఆ పక్షాలను తయారు చేసుకుం టున్నారు.

కాని, యీ విషయంలో లెనిన్ కు ఎలాంటి అభిప్రాయాలు ఉన్నాయో చరిత్రేల్లదాం.

మార్క్సు లాగే అన్ని తరగతులనూ నాశనం చెయ్యాలని లెనిన్ కూడా అకాంక్షించేడు. అఖరుకి ఒకే ఒక తరగతి - కార్మికులు.

తరగతి - ఉండాలని ఆతని ఉద్దేశం. అందుచేతనే “వామ పక్ష” కమ్యూనిజమ్” (Left wing Communism) లో యాదీక్షంగా అన్నాడు,

“తరగతులను నాశనం చెయ్యటం అంటే, భూస్వాములను, పెట్టుబడి దారులను నశింపచెయ్యటం కాదు. ఆవని మనం చాలా నులువుగా చెయ్యగలిగాము. తరగతులను నాశనం చెయ్యటం అంటే, చిన్న చిన్న సరకుల ఉత్పత్తిదారులను కూడా వదలించుకోడం అన్న మాట వారిని నశింప చెయ్యలేదు. బలవంతంగా ఆణిచివేయ లేదు.” (పుట 20)

అంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ హయాంలో రైతులు, చేతివని వారలు, తుదకు ‘వివాశము’ చేయబడితా రన్నమాట!

రైతుల గురించి, చేతివని - రైల గురించి, బోల్షిక్ పార్టీని ‘హెచ్చరిస్తూ’ లెనిన్ యిలా అన్నాడు.

“ఛోటా బూర్జువా వర్గంలోగా నీటి లేకుండా మళ్ళు కంపు కొడుతూ వ్యక్తిగతమైన భావాలతో నిండిన ఆహంకారంతో వెర్రి అనందమునకూ, నిరాశకూ నుభ్య కొట్టుకుంటూ యావర్గాలే కార్మిక వర్గానికి చుట్టూ ఉన్నాయి ఎటు చూసినా రైతులూ, చేతివని వారలే ఉన్నారు. కంటికి కనిపడకుండా, లెమకు కూడా తెలియకుండానే, తమ దైనిక చర్యలలో కార్మిక వర్గాన్ని శక్తిలేని దానిగా చేస్తూ, బూర్జువా వర్గం కోరి ఫలితాలనే సంపాదిస్తూ, బూర్జువా వర్గాన్ని తిరిగి ప్రాపింపడానికి ప్రయత్నిస్తూ, కోటాను కొట్టుగా నున్న చిన్న ఉత్పత్తి దారులను ఓడించటంన్న కేంద్రీకృతమైన బూర్జువా వర్గాన్ని ఓడించటం వేయరెల్లు నులువు. దుశ్చేద్యమైన కార్మిక వర్గపు క్రమశిక్షణను ఎవరు ఎంత కొద్దిగా బలహీన పరచినా, అది కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువా వర్గానికి సహాయం చేసినట్లే లెక్కించ వచ్చు”

అబ్బ! ఎంతటి భయంకర ప్రబోధం! ఎంతటి నీచ భావాలు! కార్మికుల “నైతిక బలాన్ని తగ్గించే” రైతులంటేను, ప్రాబల్య మంటేను, లెనిన్ కు ఎంత భయం! రైత వర్గాన్ని “వర్గంగా నశింప చెయ్యాలనే” లెనిన్ నిశ్చితాభిప్రాయం సంతూర్ణంగా కర్షక వ్యతిరేకం; తప్పుల పుట్ట; విప్లవ వాదానికే ప్రతికూలం. అయినా ఇలాంటి

భయము ఉన్నప్పుడు ఆవిధమైన అభిప్రాయం ప్రకటించాడంటే-
తప్పులేదు, సరితలేదు.

సంస్థను నిర్మించటంలో కష్టములు ఉన్న ప్రతిభను, విజయ
వంతంగా విజృంభింపజేసే సాగించటంలో వారినున్న శక్తిసామర్థ్యాలను
వారి ప్రత్యేక సంస్థలను తయారు చేసుకొను సమైక్యతను, స్వేచ్ఛాత్రు
తాజీయాలలో అధికారాన్ని, నాయకత్వాన్ని, సంపాదించుకోవా
ని వారినున్న ఆరాటాన్ని, లెనిన్ తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడు.
అందుచేతనే, కర్షక వర్గంలో ప్రజావర్గంలో లోలోదలచే మెలిగి
పోయాన్ని విప్పు వైకాపాన్ని చోటా బూర్జువా తత్వముని లెనిన్
కొట్టివేశాడు.

“కర్షకుల విప్లవ చైతన్యానికి, కార్మికుల విప్లవ చైతన్యానికి
కామనిన అవసరాలలోనో, మరెటులానో, ఎదో ఒక ప్రముఖతత్వం
లోకొద్దగా గాని, గొప్పగాగాని, భేదం ఉంది” అని లెనిన్ ఉద్ఘా
టించాడు. కాని, అక్కడ యూరోపియన్ దేశాలరైతులు, చైనా
రైతులు, ముగ్గలి పెత్తనంలో, యుద్ధాల తాపములో, నిర్మించుకున్న
ఉర్రిపుప్ర సంస్థలను అధికారాన్ని సంపాదించుకొన పెంపొందించు
కొన్న అస్మిచ్చైతన్యం లేని కర్షకత్వీని సరిక్షించుటకు కర్షక వ్యతి
రేకంగా లెనిన్ చేసిన యాత్రాగణం చచ్చు ముచ్చగా తెలుసు
కొగలదు.

యూరోపియన్ కర్షక వర్గానికి సంఖ్యాధికృతలో నున్న
బలాన్ని విప్లవ విజయానికి ఆవర్గయొక్క ఆవసరాన్ని ఆవర్గంలో
అంతర్లీనంగా నున్న మొక్కవోని విప్లవకాంక్షను లెనిన్ గ్రహిం
చాడు. “సాంఘిక శక్తికి గుర్తు రైతాంగం అనేకయూరోపియన్
దేశాలలో ప్రముఖంగా ఉన్న కర్షక వర్గం ఎక్కువగా పీడించబడి,
బాధల నడుతున్నది. అయితే వివాదాన్ని ఎదుర్కొన్నప్పుడువారి
జీవిత స్థితిగతునిశితమైన ఆవేదంతో మారును పొందుతుంది. ఎంతటి
చెడుగునైనా ఎదుర్కొంటుంది; తుదికి వారిని అతివాద విప్లవానికే
నడిపిస్తూంటే” అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించాడు.

కాని కార్మిక వర్గమే గొప్పది అన్నవాదన యీ ఉద్ఘాటన
వల్ల ఎక్కడ రెట్టుతీంటుందో అనికాబోలు, వెంటనే యిలా అన్నాడు-
“వీరు వైద్యులకేమిండా, సంస్థలో క్రమశిక్షణతో పట్టుదలను ప్రద

స్వ-ఉదాహరిత సమస్యలుకాని కాని కలకత్తాలోని బీభత్సానికి సరియైన
పోవుటకు మాత్రం నిమగ్నములు.

యథార్థానికి పూర్వం బ్యాంక్ కు కష్టము వస్తున్నప్పుడు, గారు
రైతులకున పక్షాదు, రైతుల పక్షం యీ రైతులకు తప్పని సుఖపు
చేస్తున్నాయి. రైతుల బోధించి వివిధాకర్షక వ్యవస్థలను వలసల నే
బ్రహ్మాండమైన విద్యను పరిచాలి కలిగియు విజ్ఞులైతరంగా, అచ్చటి
కర్షకవర్గం గానించిన విద్యను చక్కగా కాపి కవర్గం గానించిన విద్యను
చక్కగా కాపి కవర్గం పాల్గొంటుంది విరాగదించింది

కాని, ఏ యూరోపియన్ విప్లవంలో కార్మిక విప్లవంకంటే
ఎక్కువ ప్రముఖతను. సమైక్యతను చెప్పు చెరుధ్యాన్ని చుచు
తాన్ని కర్షక వర్గము ప్రదర్శించింది? విజానికి, శర్మపీ, ప్రాన్సు,
భారత వర్గాలలోని కర్షకవిప్లవాదులు చుచు నిప్పుల సాక్షంగా
వరిశీతలై ఆనాటికి పితౄసంతకము కర్షకుల పక్షానికి పీసీపోసి
విప్లవక్రమి సుప్తా బలాన్ని క్రమ కర్షకులు, సుప్తాబలము ప్రదర్శించి
చుచు నిప్పుయించుచున్న కాని ఇంగ్లీషు చార్లీసు ఉద్యమం కల,
వాండ్ లియూయీస్ లో 1870-72 లో కలకత్తా ఉద్యమం ఉద్యమ
మాలలో 1905 న టిరిస్ట్రీ విప్లవంలో కూడా ఆయా రైతుల విప్లవానికి
అత్యవసరమైన యాప్రముఖముల నే ఉద్యమించలేకపోయాయి ఆయా
వర్గాలలో విప్లవతత్వం కలిగివున్న నోరికపోషడమే యిందుకు కారణం.

* చార్లీసు ఉద్యమం : 1838 లో లండన్ లోని 'వర్కర్స్ మెన్సు'
సంఘం (working mens association) ప్రజలకు 6 ముఖ్యమైన
మాక్కులను కోరుతూ ఒక ఉద్యమాన్ని తేవదీసింది. ఆ ఉద్యమం
దేశం నాలుగుమూలలా పాకిపోయింది; చార్లీసులు బ్రహ్మాండమైన
సభలు చేస్తుండేవాడు; క్రాంతిపూరితమైనంగా సమాజంపై కవాతు
చేసేవారు వీరి భారణి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉండేది. 1839 లో
'చార్లీస్టు మహాసభ' సమావేశం అయి, ఒక కోటి సంతకాలతో ఒక
'పీటిషన్'ను కామన్స్ సభ్యులకు అందిచ్చేరు వారు ఆ 'పీటిషన్'
లోని సంగతులను ఆమోదించలేదు. వెంటనే 'న్యూపోర్టు'లో పెద్ద
ఆల్లరులు జరిగాయి; చాలామంది చచ్చిపోయారు 1847 లో చార్లీ
స్టులు 'కెన్సింగ్టన్'లో ఒక మహాసభను ఏర్పాటు చేశారు: అక్కడ

నంది తను 'పెటిషన్' తీసుకొని చార్ల మొలుముందు ప్రదర్శనాలు జరపాలని వారి ఉద్దేశం. వారి డ్యూక్ ఆఫ్ వెలింగ్ డన్ తన పైనాస్ లతో వచ్చి యీ 'మహాసభ'ను భియపెట్టి, చెవిరగొట్టివేశాడు.

ఈసారి వర్గానికి యిబ్బందులున్నంత కాలం యీ ఉద్యమం చాలా హెచ్చుస్థాయిలో వడిచింది; పన్నులు తగ్గటం, వర్తకం బాగుపడటంతో వారి స్థితిగతులు మారాయి; యీ ఉద్యమం ఆఖరై పోయింది.

ఈ సమయాన్ని స్పష్టంచేస్తూ ఫాక్స్, "కమ్యూనిజమ్" అనే పేరుతో యలాచిన్నాడం:

"అగ్జోజులలో కార్మికవర్గం రాజకీయంగా చాలా తక్కువ స్థాయిలోఉండేది. యంత్రాన్ని వడిపించే యజమానిని దూషించడానికి బదులు యంత్రాన్నే దూషించిన రోజులున్నాయి. భావిని సూర్పి యోచించుటకు బదులు గతకాలంపైన దృష్టి తేల్చడంవలన దివాలాకూడాఉన్నాయి..." (పుట 26)

అయినా, కార్మికవర్గానికి అనుకూలంగా కక్షిక వ్యతిరేకమైన దురభిప్రాయాలను, చరిత్రను ప్రతిఘటమైన భావాలను, లెనిన్ ప్రకటించడం చాలా ఆశ్చర్యకరమైన సంగతి

** "పారిస్ కమ్యూన్" — బ్రాస్సులో 'మ్యూనిసిపాలిటీ' కి "కమ్యూన్" అంటారు 1789 లో ఒక 'విప్లవసంఘం' పారిస్ లో యీ పేరుతో స్థాపించబడ్డది గాని 1794 లో అది రద్దుఅయింది. 1871 లో రెండో పారిస్ కమ్యూన్ స్థాపితమై, జర్మన్ సైన్యాలు పారిస్ నుంచి వెళ్లిపోగానే, పారిస్ ను ఆక్రమించింది. "జాతీయ సభ"కి బదులు కమ్యూన్ ల కూటమి ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలని అన్నది. "బ్యూరిక్స్" (రాజభవనం)నీ, విల్లిహోటల్ నీ, యింకా అనేక ప్రభుత్వ భవనాలనీ, తగలపెట్టేశారు, ఈ విప్లవాన్ని 'జాతీయ రోజులు' వచ్చి అణచివేశాయి.

అయితే, భాను ఉద్దేశించిన విప్లవానికి కర్షకుల సహాయాన్ని ఆశించడానికి మాత్రం లెనిన్ నిద్రపడ్డాడు: వారికి మాత్రం ప్రాముఖ్యం లేని స్థానాన్నే యిచ్చాడు.

ఉదాహరణగా -- 1898 లో "గ్రామాలలోని దరిద్రులు" గూర్చి వ్రాస్తూ, ఎ.సె. రివ్యూ అంతటా విప్లవంచేసి, తిరుగుబాటు చెయ్యాలని అన్నాడు... కాని ప్రత్యేకమైన ప్రముఖపాత్ర ఏర్పరచుకున్నాడా?

అట్టే... వారు కట్టణ కార్మిక ప్రజల సహాయంగా మాత్రమే నడవాలన్నాడు.

తుదివరకూ పోరాటాన్నే మో కర్షకులు నాగించాలి... వారి ఫలితంగా స్థాపించబడే స్వాతంత్ర్యవాదాత్మక -- "కార్మిక కర్షక స్వాతంత్ర్యం!" అంటే, ఆ స్వేచ్ఛలో "విప్లవీయ స్థానాన్ని మాత్రమే కర్షకులు ఆక్రమించుకొగలరన్నమాట!

ఇంతకుపూర్వం జరిగిన కర్షక విప్లవాలలో నాగరిక కార్మికుల సహాయం లేకపోవడం చేతనే కర్షకవర్గం అపజయాన్ని పొందింది. ఊహించి లెనిన్ యిలా అన్నాడు --

అంటే, యే విప్లవానికైనా నాయకత్వం వహించడానికి, మార్క్సదర్శకులవదానికే, ఒక్క నాగరిక కార్మికులకే సామర్థ్యం ఉందని లెనిన్ విశ్వాసం!

కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల ప్రయత్నాలకు ఎదుర్కొంటూ, కర్షకులకు ఎవరి నాయకత్వం అవసరంలేదని, వారి సంగతి వారు చూచుకోగలరని చెప్తూ, "ఏం, కర్షకులు చంటిపిల్లలా యేమిటి వాళ్ళు యింకొకరినుంచి ఆజ్ఞలను పుచ్చుకోవాసికీ?" అని ప్రశ్నించాడు.

* * * *

సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన ఆర్థిక ప్రజాశక్తిలో ముఖ్యమైన పంక్తులు యివి --

1. రైతులలో సహకారసంఘాలను నెలకొల్పాలి.
2. వారు 'మిర్' అంటే, గ్రామపంచాయతీలలో బలపడాలి.

8 రైతుకి ఉన్న భూమిని అమ్మకొనే హక్కును తగ్గించాలి
 “పెట్టుబడిదారీ చేతులలోనుండి క్రామికుల చేతులలోకి భూమి
 నులుపుగా వెళ్లడానికి, రైతు భూమిని తానుకొనడానికి, లెగి నడు
 పాలి - చేయ్యాల్సింది అని వారి న్నారు.

కాని, యీ ప్రజాశక్తిని లెనిన్ ప్రతిఘటించాడు. ఇది ఎన్నిక
 వ్యతిరేకమూ అంటే కాదు కర్షకుల శక్తిని అనుకూలమైన చాలావక్తగా
 తీరుస్తుంది

అయితే, ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు?

మొదటిపయిలో, “రైతు ఏ అక్షర, అక్షర, లేకుండా
 తన భూమిని అమ్మకొని హక్కును పోషించాలి” అని లెనిన్
 ఉద్ఘాటించి ఈ హక్కు సామాన్యమే, భూస్వామి లాభదాయకం
 పెండ్లప విషయాల గ్రామ పంచాయతీల గ్రామిన్లు దీనిని
 మోరే గ్రామ పంచాయతీలో చేరి సమైక్యతగానుంటే, కార్మిక
 వర్గ గాయపలకు ప్రతిఘటనగా వీరికి వర్గ నాయకులైన సోషలిస్టు
 రివల్యూషనరీల జులదేశాని అలా ఒకడవటం లెనిన్ కు యిష్టంలేదు.

వికమత్యం ఉండాలి లెనిన్ అన్నాడు అయితే, గ్రామిణ
 కార్మికులమూ, సాగరిక కార్మికులమూ, మధ్యకాత్రమే ఆ సమైక్యత.
 లెనిన్ చేప్పిన సమైక్యతాభావం కర్షకుల పోటులేదు

ఇది ఆతని ప్రతిఘటనకు కారణాలు

“మధ్యతరగతి కర్షకుల అస్తులనూ వీధిరైతుల అస్తులనూ
 సోషల్ డెమాక్రాటులు లేకుండా చేస్తారు.” అనే బూర్జువా వర్గ
 విమర్శకు జబాబుఇవ్వా లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

“అమాట నవటబద్ధం ఇతరుల శ్రమమీద ఆధారపడి శీవిస్తు
 న్నవారి ఆస్తులను, పెద్ద భూస్వాముల ఆస్తులను, బూత్రమే సోషల్
 డెమాక్రాటులు తీసుకొంటామన్నాడు; క్రామికులను ఉపయోగించ
 కుండా జీవనూ, మధ్యతరగతికి వీధిరైతులకి చెందిన కర్షకుల అస్తు
 లను వారు తీసుకొనరు.”

కాని యీ జబాబుతో ఒక చిన్న వాక్యాన్ని చేర్చాడు.
 “సోషల్ డెమాక్రాటులు బూర్జువా పక్షాన ఉండేవారిని రక్షించరు”
 అని, అంటే ముందు ముందు కార్మికవర్గపు పోస్టుత్యాన్ని కాదనే
 వారేపై చెబుకొట్టడానికి నులువైన మార్గం యిది అన్నమాట.

రైతులు వారి భూములను ఆక్రమకొనే హక్కు లేదంటా చెయ్యాలని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు చేసిన ప్రతిపాదనను ప్రతిఘటిస్తూ, సామ్యవాదం సిద్ధించాక కార్మికవర్గం బూర్జువా వర్గాన్ని జయించాక, భూములను సంఘమంతటకీ చెందేబట్టు చేస్తాం, భూమిని ఆపేహక్కు ఎవరికీ ఉండదు" అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించి, తాను యితరులను చెప్పినది తానే చాదన్నాడు.

తాను ఏనాడో జరగాలనే విషయాన్ని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఆనాడే - వెంటనే - జరగాలని ప్రతిపాదిస్తే, లెనిన్ ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు? ఈ ప్రశ్నకు లెనిన్ యిచ్చిన జవాబు "ప్రతి విషయానికీ మొదటిమెట్టు, అఖిరి మెట్టు ఉంటాయి. వానిలో ఒక దానిని రెండవ దానిగా భ్రమించ కూడదు" అని.

అయితే, మొదటి మెట్టు, అఖిరి మెట్టు రెండూ ఒకటే అయి, రెండూ ఒకవిధమైన ఫలితాలనే యివ్వగలవని నిశ్చయమైనా ప్రతిఘటించడంలో అర్థమేమిటి?

సోషల్ డెమోక్రాటులు (కార్మిక నాయకులు), సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు (కర్షక నాయకులు) కాకపోవుట చేతనే కాదు యీ ప్రతిఘటన!

'మిర్రో'లో - గ్రామ పంచాయితీలో రైతుల సమైక్యత అయితేనేమి, కర్షక వర్గపు వీరీకృత కృతస్థ అయితేనేం. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల నివాదములుగా మన్నంతలవరకూ, లెనిన్ వాటిని ప్రతిఘటించాడు. కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు పోయి తనవంతు వచ్చేసరికి యితర గ్రామీణ ప్రజలతోపాటు కరకులతోను, మోతు బరి రైతులతోను, కనీసం కొన్ని రోజులపాటు సమైక్యతాభావాన్ని కార్మికులు కలిగి ఉండాలని ప్రతిపాదించాడు. ఈ ప్రతిపాదనను కారణము "కర్షకులు సమాన హక్కులు కోరుతున్నారు కాబట్టి కర్షక ప్రజానీకం ఒక సమైక్యతతో ముందడుగు వేస్తారు." అని.

మరొకచోట లెనిన్ యలాగ హెచ్చరిస్తున్నాడు—

"దరిద్రులైన రైతులూ, మోతుబరి రైతులూ కలిసి ఒకరి ప్రక్క నొకరు నిలబడి జమీందారీ బానిసత్వము నుండి విముక్తులగు

టక పోరాడాలి. ఒకరి సహాయం ఒకరికి లేకపోతే, వారు విముక్తులై తాళేరు సరికదా నాగరిక కాట్రికులతో సమ్మేళనమగుటకు తగిన స్వాతంత్ర్యమైనా సంపాదించలేరు" *

కాని, కర్షక వర్గం సమైక్యత పొందాలనే యీ ధోరణిని హెచ్చుకాలం లెనిన్ అనుసరించలేదు. "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవము"ను ప్రారంభించే వరకే దానిని అనుసరించాడు. "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం" అంటే, బూర్జువా వర్గాన్ని శత్రు విహీనంగా చేశాక, నిరంకుశ ప్రభుత్వం కావాలనే వర్గానికి వ్యతిరేకంగా జరిపే ప్రజా స్వామిక విప్లవం.

ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని సాధించిన తర్వాత సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించడానికి "కర్షకవర్గాన్ని విభజించటం" లేక "రైతు వర్గాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేయడం" అనే విధానాన్ని అపలంబించాలని లెనిన్ ఉపదేశించాడు. రైతాంగ శక్తిని సశింపు" జెయ్యాలనే ఉద్దేశంతోనే యీ కర్షక వర్గ విభజన విధానాన్ని లెనిన్ ప్రారంభించాడు.

లెనిన్ యీ విషయంలో యిలా ఉద్ఘాటించాడు; "బలాన్ని ఉపయోగించి బూర్జువా ప్రతిఘటనను అణగారొక్కటానికీ, ఛోటా బూర్జువావర్గం, రైతాంగం కదలకుండా సంధింపజేయ్యడానికీ. అర్థ కాట్రిక (సగం కూలీల) వర్గాన్ని కూడా కాట్రికవర్గం తన పక్షంలో చేర్చుకోవాలి. అప్పుడే కాట్రికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించ గలదు."

కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకమైన ధోరణిలోని లెనిన్ 1903 లో ప్రవర్తించుటకు ప్రారంభించాడు. 1905 ఏప్రిల్ నాటికికూడా దానిని

* ఒక చిన్నవిషయాన్ని మనం యిక్కడ గమనించాలి. ఇది భారత రైతాంగం తెలిసో తెలియకనో, లెనిన్ ను తూచా తప్పకుండా అనుసరిస్తూ సమైక్యతతో భూస్వాములకు ఎదురు నిలుస్తుంటే, భారత కమ్యూనిస్టులు తారిని విమర్శిస్తున్నారు. లెనిన్ సిద్ధాంతాలకే ఆ విమర్శ వ్యతిరేకమని ఒకానొక భారత కమ్యూనిస్టులకు తెలియదు.

తన మార్చుకోలేదు. 1905 లో అన్నమాటలు “కార్మికవర్గం చేతులలోనూ, బీదరైతుల చేతులలోనూ రాజ్యాధికారం మనం ఉంచాలి,” అని.

చెరుకమందులను జాగ్రత్తగా ఆలోచించాకనే “కర్షకవర్గ విభజన” అన్న మామోపాయాన్ని రెనిక్ ప్రాగంభించాడు. మధ్య తరగతి రైతులు బూర్జువా వర్గం పక్కకు ఒకగుతారేమోనని, దానిని బలపరుస్తారేమోనని అటుమామే యందుకు కారణం.

అయితే, యామధ్య తరగతి రైతులంటే ఎవరు?

రెనిక్ వీరిని యిలా వర్ణించాడు, “వీరు చిన్నచిన్న భూములను సేద్యంచేసుకొనే వ్యవసాయదారులు. ఈ భూముల వీరి ప్రత్యేక ఆస్తులుగానైనా ఉంటాయి; లేదా, వీటిని కొలుకు (గుత్తకు) త్రుప్పు తంటారు. ఇవి చిన్నవేఅయినా. మామూలు పెట్టుబడిదారీ విధానం తోజాలలో, సాధారణంగా రైతుకుటుంబానికి తిండికి పరిపోయినట్లు పండుతాయి; అతని పశువులకు కావలసినంత గడ్డి వొరుకుతుంది. మంచిదికాలలో కొద్దిగానైనా దాచుకొని, ముందుముందు పెట్టుబడికింద మార్చగలిగినంత పంట పండుతుంది ఈ రకం రైతులు తరుచు పెక్కులీలను ఉపయోగిస్తారు.”

(స్టాలిన్ వ్రాసిన “కర్షకవర్గం గురించి” లో 12, 13 పుటలు) నుండి మధ్యతరగతి రైతులగురించి లెక్క యిలా చెప్పాడు రెనిక్.

“చాలా బీదరైతులను, గురంగాని, భూమిగాని లేని కిక్కిమిలి యనుల రైతులను, ఒక్కగురంకొన్న కిక్కిమిలియనుల రైతులను, కలుపుకుంటే మొత్తం 10 మిలియల రైతుకుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఇందులో మధ్యతరగతి కర్షకుల సంఖ్య 2 మిలియనులు.”

(రెనిక్ వ్రాసిన “గ్రామీణ దరిద్రులకు” నుండి)

రెనిక్ ఉద్దేశంలో “చాలా బీదరైతులు” అంటే గురం, భూమి లేని కిక్కిమిలియనులమందీని.

అంటే, పది మిలియనుల పరమాకొన్న రైతువర్గంలోంచి, మాడున్నర మిలియనుల రైతుల సహాయంతో మాత్రమే పారిక్రామిక కార్మికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించాలి అన్నమాట!

అయితే, మిగిలిన 7 మిలియనుల కర్షకుల గతియేమిటి?

“ఒక్క గుర్రాన్ని కలిగియున్న పిల్ల మిలియనుల కన్నకులను ఘోటా మూర్ఖునావర్గంక్రింద నిర్ణయించి కార్మికవర్గంలోకి తీసుకుంటారు. మళ్ళీ తరగతికి చెందిన రెండు మిలియనుల కర్రకులను కార్మికవర్గం సమైక్యతనందుతూ, ఒక నిశ్చయమైనమాటాన్ని పొందుతున్నప్పుడు శక్తిలేగలదాచేప, కార్మికవర్గం ఒకరూపాన్ని సమైక్యతను పొందాక, ఘోటా బూర్జువా వర్గంగా లెక్కించబడ్డ పిల్ల మిలియనులతోపాటు పిడినీ, తగిన కట్టుబట్టాలు చేసుకొని; కార్మికవర్గంలోకి చేర్చుకంటారు” అని నిర్ణయించబడింది.

మిగిలిన 1½ మిలియనుల మోతుబరి రైతులు (“కులకు”లు) ఏమవుతారు? వారి గతి యేమిటి?

వాడుగ్లొం లేకుండా నిర్ణయంగా వారు “స్వంసం” జేయబడుతారు.

కర్షక వర్గ సమైక్యతతో పిష్టవం జరిపి రాజ్యాధిపాలాన్ని అక్కించుకొని, అప్పుడు కార్మిక వర్గం సురక్షితంగా ఉండజేమోనని లెనిన్ భయం కర్షక వర్గం పుట్టుకా అంతం లేని వర్గంకాదనీ, చర్మకాలములలోనూ ఉండవలసిన వర్గం కాదనీ అతని భావం. అది సరిక వర్గంలోని అఖిరి పరిగని అని నిర్ణయించి, నశించేయ బడా లని అన్నాడు, అందుచేతనే కర్షక వర్గపు “నీలి” నియమాలు లేని ప్రాబల్యాని”కి అదిరి రక్తం ధయ్యతో కరడు కట్టిపోయింది.

లెనిన్ లో యీ ఆశ్చర్యం ఆనోచనలు ప్రారంభమవగానే, హానికరమైన యీ కర్షక వ్యతిరేక ఉపాయాలు ధర్మంగానూ, సహజంగానూ కనబడ్డాయి,

కర్షకులు అధికారాన్ని అక్కిస్తారేమోనని అనుమానించే “బహుళం కర్షకులు అంత దేశాన్ని అంత అధికారాన్ని తీసుకుంటారేమో!” అని లెనిన్ అన్నాడు. 1917 లోని రష్యా విప్లవంనాటికి రష్యన్ కర్షక వర్గంలో రాజకీయ చైతన్య సంఘటనం ఎంత అధికంగా ఉందో యీ ఉద్ఘాటన సూచిస్తుంది.

బోలివిక్ పార్టీ కార్మిక వర్గం కోసం అధికారాన్ని తెచ్చుకోవాలని అన్ని శక్తులూ కేంద్రీకరిస్తుంటే, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు కర్షకులు - కార్మికవర్గం సహాయంతోనైనా - బలాన్ని, అధికారాన్ని సంపాదించుకొనమని సలహా లివ్వలేదు. వారికి మార్గదర్శకులు కాలేదు

ఈ రెండు రాజకీయ పక్షాల మధ్య కక్షలూ, కావేషాలూ పెచ్చుపెరిగి పోయాయి. ఆఖరుకి బోల్షివిక్ పార్టీ ప్రత్యేకంగా ఒక్క కార్మిక వర్గం లోనే బలపడిపోయింది. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఒక్క కర్షక వర్గంలోనే బలపడిపోయారు. ఈ విధంగా ఆ రెండూ పక్షాల రాజకీయ సాంఘిక ప్రాబల్యాలు తేరే పోయినాయి.

“కర్షకులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని తీసుకుంటారేమో ననే అనుమానాన్ని భయాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొని నేనీ రూఢి అయిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని తయారు చేస్తున్నాను. ఈ విషయంలో ఒక ప్రక్క వ్యవసాయక పారిశ్రామికపలకూ, బీదరైతులకూ, మరొక ప్రక్క కర్షక భూస్వాములకూ మధ్య యేర్పడ్డ కొత్త సంఘటనలను, గాఢంగా అలుముకొంటున్న బేదాభిప్రాయాలను జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొంటున్నాను;” అని లెనిన్ అన్నాడు.

(స్టాలిన్ : “గ్రామీణ కార్యక్రమం” - పుట 17)

అంటే, రైతులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని చేపట్టకుండా అడ్డుటకు రైతులలోని ప్రత్యేక పక్షాల మధ్య ఆణిగియున్న అభిప్రాయ బేదాలను లెనిన్ రెచ్చకొట్టుటకు ప్రారంభించాడన్నమాట.

“కార్మిక వర్గానికి, బీదరైతులకూ నియంతృత్వమున్న నినాదాన్ని మనం అవలంబించక పోతే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు, మెన్షవిక్కులు కలిసిపోయి, సమైక్యం నంది యుందురు. వారు కలిసిపోయివుంటే, వారిని ఈశ్వరుడైనా జయించలేకపోయి ఉండును. కాని, మనం యీ నినాదం అనుసరించడం చేతనే యీ రెండు వర్గాలు కలిసి పోయే ఉపాయాన్ని జయించగలం. ఇక్కడింకమైన రాజకీయ వర్గాన్ని తయారు చెయ్యగలిగాం” అని స్టాలిన్ అనాటి సంగతులను అనాటి కర్షక విభజనోపాయాన్ని పర్లమా చెప్పాడు.

మరొకచోట యిలా అన్నాడు. “అక్టోబరు నెలలోని పరిస్థితుల గూర్చి ఒకమాట కులకుల ప్రతిఘటనను, మధ్యతరగతి కర్షకుల చంచలత్వాన్ని ఎదుర్కొని కూడా మనం జయించ గలిగాము అంటే అందుకు కారణం బీదరైతుల సహాయమే!”

రైతువర్గానికి నైతికంగా బలహీనతను కలుగజేసి, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాలను సాధించడానికే “కర్షక వర్గ విభజనోపా

యాన్ని" అంటే, మోక్షులకి రైతులు, వ్యవసాయకర్తల రైతులు, బీద రైతులు అని వారిని భాగించడం, వారిలో వారికి కావేసాలు చెల్లించడం - లాక్ ప్రతిపాదించాడని యీ సంగతులన్ని సుప్తం చేస్తున్నాయి.

అలాటి పరిస్థితులను స్టాలిన్ తిప్పుగా వర్ణిస్తున్నాడని, సంపూర్ణ కర్షక వర్గ సహాయంతోనే కార్మిక వర్గం అధికారాన్ని సంపాదించిందని లెనిన్ సహ అంగీకరించాడని, 'టోక్ రో: స్క్రీ' అనే ఆయన అన్నాడు.

ఈ అవోపదంబుల జవాబు యిస్తూ, "మనం కర్షక వర్గం అంతటమండీ, అన్ని వర్గాల రైతులమండీ కొంత సహాయాన్ని పొందామనడం నిర్వివాదమైన అంశము" అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

స్టాలిన్ కార్మిక వర్గ పక్షపాతి; కర్షకులను నాశనం చేయాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేశాడు. కాని, అంతర్వ్యుద్ధకాలంలో విప్లవ పక్షాలకి రైతులు అన్ని విధాలా చేసిన ఆయుధ్య సహాయాన్ని ఎలా మరిచిపోగలడు ?

స్టాలిన్ యింకా యిలా అన్నాడు - "అయితే, రైతాంగం అంతా ఆక్టోబరు నెలవరకు మాత్రమే మనలను బలపరిచారు; ఆక్టోబరు తర్వాతి, మనం బూర్జువా విప్లవాన్ని ఆశ్చర్య చేసే వరకే మనకు సహాయం చేసారు"

అంటే, ఒక్క కార్మిక వర్గమే నియంతృత్వం స్థాపించడానికేమి, రాజకీయాధికారాన్ని ఆక్రమించడానికేమి కర్షక వర్గం అంతా సహాయపడ లేదని, పడరని అన్నమాట.

రష్యన్ కర్షక వర్గంలోని అన్ని పక్షాలూ కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడుటకు కంగీకరించవని లెనిన్ కు తెలుసు; అందు చేతనే కర్షక వర్గాన్ని విభజించటం అనే మాయోపాయం వున్నది. అందులోని వేరు వేరు పక్షాలను ఒక దానిమీదకు యింకొక దానిని ఉసికొన్నేరు.

అయితే - యిలాటి కర్షక వ్యతిరేకమైన భయాలకు రాజగీయంగా తప్పు ఆలోచనలను, పెంపొందించడం వ్యవసాయక చర్యలను సహకార పద్ధతులలోనికి మార్చుకొనే వ్యవసాయక ధనిక తత్వాన్ని పొణువుగా, కదలిక లేకుండా చెయ్యమని, సోషలిస్టు

రివల్యూషనరీలు సలహాయిస్తే, అసలహాను కర్షకులు అంగీకరించకూడదనడం జారెస్తుల నిరంకుశ చరిపాలనా విధానానికి ప్రతిఘటంగా పోరాటం సాగించమని కర్షకులకు సలహాయిస్తూ, అక్టోబరు సెలవు ముందురోజులలోను, ఆగస్టులోను, ఆతర్వాతను వారు పోరాడుతున్న లక్ష్యం “కర్షక కార్మిక నియంతృత్వము”ని ముటిమాటలతో చెప్పి, విప్లవంలో జయించాక, “విభజనోపాయాన్ని” జట్టుకొని వారి మీద ఎదురు తిరగటం నాము చెప్పిన కర్షక కార్మిక వర్గనియంతృత్వంలోని కర్షక వర్గమంటే “సంపూర్ణ రైతాంగంకాదు; అందులోని అతిబీదరైతుల భాగం మాత్రమే” అని ఉద్దేశమంటూ అరం చెప్పడం; యిదంతా ఏ నైతికమూత్రాలను ప్రమాణంగా తీసుకున్నా కమ్యూనిస్టు నీతినే ప్రమాణంగా తీసుకున్నాకూడా న్యాయంగాను, ధర్మంగాను ఉన్నదా?

కాని యుద్ధంలోను, ప్రేమలోను ఎట్టిదనులైనా న్యాయ సమ్మత మనే అంటారు పెద్దలు లెనిన్, స్టాలిన్ లు యిదరూకూడా యుద్ధం చెయ్యటం కార్మికవర్గ నియంతృత్వంకోసం కాని, కర్షక వర్గనియంతృత్వం కోసంకాదు.

ఏ విప్లవంలోనైనాగాని ఏ మెట్టుమీదనైనాగాని, “ఏవర్రానికి అధికారం వస్తున్నది? అన్న ప్రశ్నే పీరి నివాదం: అంటే “ఏవర్రం అవజయం పొందింది, ఏవర్రం చేతులలోనుంచి ఏవర్రం చేతులలోకి అధికారం వస్తున్నది?” అనే విషయం అలోచిస్తార; అదే పీరి దృక్పథాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

అన్యాయం, అధర్మం అయిన యిదే సనాతన మార్గాలలో ప్రపంచ కర్షకవర్గాన్ని యితర దేశాలలోని కమ్యూనిస్టుపార్టీలు మోసగించవని హామీ వీదీ లేదే !

*

*

* -

ఇక చాలా బీద కర్షకులను ఎలాగ మోసగించారో యిక్కడ చిత్రిస్తున్నాం.

స్టాలిన్ 1927 లో “రెస్యూల్ ప్రభుత్వం బీదరైతుల కార్మిక వర్గాల నియంతృత్వంకాదు.” అని ప్రకటిస్తూ యిలా వ్రాశాడు.

“బీద రైతుల కార్మిక వర్గాల నియంతృత్వం అనే నివాదంతో అక్టోబరు సెలవురకూ మనం ముందుకు వెళ్లము. అక్టోబరు సెలవు

యీ నినాదం ఫలించింది. మన పక్షంలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను తాంఛన ప్రాయంగా కలుపుకున్నాం; నాయకత్వాన్ని వారితో పంచుకున్నాము. అయితే, అ పక్షంలో మనం - అంటే. బోల్షివిస్కులము అధిక సంఖ్యాకులుగా నున్నాము. కాబట్టి నిజానికి అనాటికే కార్మికవర్గ నియంతృత్వం విచ్ఛిన్నమైపోయింది అన్నమాట. కొద్దిరోజులతివాద సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఔటకు వచ్చేకాక యీ పక్షం అఖిరైపోయింది. అందుతో చాలా బీద కరకుల, కార్మికుల నియంతృత్వం తాంఛన ప్రాయంగా కూడా అంతమైపోయింది. రాజకీయ మార్గ దర్శకత్వాని యింకొకరితో పంచుకోలేని, పంచుకోని ఒక పక్షం చేతులతో అంటే బోల్షివిక్ పార్టీ చేతులతో నాయకత్వం వచ్చేసింది. మనం యీసాదు కార్మికవర్గ నియంతృత్వం అదే అని వ్యవహరిస్తాం."

(స్టాలిన్ "కర్షక వర్గం గురించి" పుట 9)

అంటే సిగ్గు, లజ్జా, లేకుండా కష్టతీవుల అన్ని తరగతులను వాటి పార్టీలను, మిశ్రమయించి ఒకేఒక పార్టీకి, ఒకేఒక వర్గమునకు కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, కార్మికవర్గానికి నియంతృత్వం యిస్తామనే నిర్ణీత నిశ్చయాన్ని లెనిన్ ప్రకటించాడు. *

అఖిరికి, పాపం, బీదరై తులుకూడా అధికారంనుంచి అంతకంటే "అధికార భాగస్వామ్యంనుండి" అని అంటే బాగుంటుంది - త్రోసివేయబడ్డారు.

పలసరాజ్యాలలోను, రంగుదేశాలలోను, కమ్యూనిస్టుపార్టీ వాకి చేతులతో పడిపోయిన కర్షకవర్గాలకు, చేతిబనివారలకు, యిదే గతి

* ఇక్కడ చిన్న సంగతినిగమనించాలి: లెనిన్ యిలా ప్రకటించాడు, కాని భారతదేశంలో తనతో, తనలో కలిసి ఉండే, యితర రాజకీయ పోటీ కక్షలను ఉంచనని కాంగ్రెస్ నిర్ణయిస్తే, భారతకమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆ జాతీయ మహాసంస్థను దుయ్యబడుతున్నది. ఒకరికి ఒకసీతి, తమకు మరొకసీతి రెండింటివల్లా తమకే లాభములదాలి అనే కమ్యూనిస్టుల ద్వంద్వసీతి నూత్రాలకు తగినట్టేఉంది యీ చర్య.

చట్టమా? రష్యాలో యీ పార్టీ వలలో సోషలిస్టువిప్లవాపసరిఅ చిక్కుకున్నట్టే, భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ తమ నియంతృత్వంలో యిస్తామన్న భాగస్వామ్యమునుగాని, మరేదో ఆధికారమునుగాని, ఆశించి కొన్నికొన్ని వర్గాల రాజకీయ నాయకులు వారి వలలో పడిపోయారు. వీరిగని ఆనాటి సోషలిస్టు విప్లవాపసరిఅ గతి నే పోలియుండదని, అంతఃన్న వేరుగా ఉంటుందని, నిశ్చయమేమిటి?

రెనిన్ చేప్పినట్లు వీరరైతులు సహాయంచేసి, బలపరిస్తే, విప్లవ వాయులు మాత్రమే ధనికవారుల ప్రతిఘటనను వేధించి, వారిని సంపూర్ణంగా నాశనంచేయగలరు. “అని అనుకున్నంతకాలం, వారు వీరరైతుప్రక్కన ఉన్నారు: వారిసహాయం ఆర్థించి, “సీవేమాకు దిక్కు” అని అన్నారు వారి సహాయం అవసరం లేనప్పుడు నియంతృత్వంగాని భాగస్వామ్యంనుంపీ వారిని త్రోసివేశారు.

“వలసరాజ్యాలలో తప్పుకోవగోపడి, కమ్యూనిస్టులతోనే రైతులు కలిపిన రైతుమిత్రులను యింతకంటే చక్కగా చూస్తారా?” అన్న ప్రశ్నకు రైతుదేశమైన ‘రెడ్ చైనా’లో చెసిన “కమ్యూనిస్టులు నిర్వహిస్తున్న రాజ్యాంగ విధానం జవాబులిస్తుంది, రెడ్ చైనాలో చెసిన కమ్యూనిస్టులు ఆచుటి రైతుల పేరిటకాదు రాజ్యంచేయ్యడం! ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట వారా రైతురాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తున్నారు!

అంటే, కార్మికవర్గం, తనపేరుతో నడిచే తన ఆధికారం కొరకే, తన పార్టీబలం కొరకే, తక్కిన ప్రతిపక్షాన్ని ఉపయోగించుకుంటుందని మనం గ్రహించవచ్చును.

“మాటలలో ఎలాగఉన్నా, చేతలలో వీరకర్షకులను కార్మికులుగా అంగీకరించి వారిని కార్మికవర్గం నియంతృత్వం తనలోకి తీసుకుందికాదా?” అనిఅంటే, లేదు; వారిని “సగంకార్మికులు”గానే ఎన్నుకున్నారు.

లెనిన్ * విభిన్న జన్మవిశేషసందర్భంలో “* జోలి టిక్కులు కాట్టిక కర్తక వర్గాల విప్లవ ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం స్థాపించేమని వాదిస్తున్నారు.” అని స్టాలిన్ ఉద్ఘాటించాడు. (చూ. “లెనిన్” పేపుల్స్ పబ్లిషింగ్ హౌసు) కాని 1927 లో స్వయంగా యిలాగ(వా)కాడు; “లాంఛనప్రాయంగా ఉన్న బీదకర్తక కాట్టికల వర్గాల నియంతృత్వం చాలాకాలం క్రిందటనే అంతమై పోయింది.”

1927 లో స్టాలిన్ చెప్పిన మాటలే నిజము. “కాట్టిక కర్తక వర్గాల ప్రజాస్వామిక వియంతృత్వం” అన్నది కట్టు కథ. ఇందులో “కర్తకులు” అంటే ‘బీద రైతులు’ అని హంసపాడు ఒకటి మానసికంగా ఉంది. ఈ బీదరైతులను అధికారము నుండి త్రోసివేసిన కర్తాంత చాలకాలం పరకూ కూడా ప్రపంచ కర్తక వర్గాన్ని, రష్యన్ కర్తక వర్గాన్ని, మోసగించుటకు మాత్రమే యీ అబద్ధపు కథ చేసేవారు.

“అట్టోబర్ విప్లవం లోజులలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల వ్యవహారము కార్యక్రమాన్ని ఒక్క మార్పు అయినా చెయ్యకుండా అంగీకరించాక, ఛోటా బూడవా వర్గపు కర్తకులతో కలసి, అసభికారంగానే, అత్యంత జయప్రదమైన రాజకీయ కక్షను ఏర్పాటు చెయ్య గలిగాము. * మేము వారిపై అధికార ప్రాముఖ్యాన్ని చూపించ కోరడం లేదని వారితో రాజీకుదుర్పు కోడమే మా అకాంక్ష అనే కర్తకులకు రుజువు చేయడానికే వారితో యిట్టిసంధిని చేసుకున్నాము * * అదే సమయంలో అతివాదులైన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలతో కలిసి ఒక్క ప్రభుత్వముగానే పనిచేయుటకు వీలైనట్టి రాజకీయ కక్షను ఒకదానిని మేము ప్రతిపాదించేము; త్వరలోనే దానిని అధికార యంతంగా సాధించ గలిగాము.”

(‘వాసు పక్షియ’ కమ్యూనిజమ్ - పుటలు 39-40)

* ఇదే కార్యక్రమాన్ని 1935 నుండి లెనిన్ దూషిస్తున్నాడని పాఠకులు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

* * ఇంతవరకూ కర్తక విభజనోపాయాన్ని ప్రారంభించమని స్టాలిన్ తన పార్టీకిసలహాచెప్తున్నాడు; కర్తకులను పదిలించుకోవాలన్న లెనిన్ నిశ్చయానికి ‘మేలు, భగ్నభగ్న’ అని వెనకతాళంవేస్తున్నాడు.

ఈవిధంగా కర్షక వర్గంలోని అతివాద పక్షానికి ఏదో కొన్ని పదవులను ఎరచూపి, నాయకత్వంలో అంతస్తులను, రాజకీయసంస్థల్లో ముఖ్యభాగాన్ని తయారుచేసి, రైతులకొక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని అందిచ్చిన ఆ రాజకీయ వర్గాన్ని లెనిన్ విభజించ గలిగాడు. బ్రిటిష్ లాన్కు సంఘి? విషయంలో వారు తనతో ఏకీభవించ పోతే తనకు వారి అవసరం తీరిపోయింది కనుక, వారికి కర్షక వర్గంలో విద్రోహం అనే అపకీర్తి చుట్టుకుంది కనుక వారిని నడచి వేశాడు.

అందుచేతనే, రష్యన్ రైతులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ మోచగించిందని, వారికి తీరని ద్రోహం ఆపరించిందని మా వాదన.

* * * * *

తమ ప్రతికర్షుల కార్యక్రమంలో ఉన్న మంచి, చెడ్డా, విమర్శించకుండానే కమ్యూనిస్టులు మొదట దానిని ప్రతిఘటిస్తారు; ప్రతికర్షులు నాశనమైనాక అదే కార్యక్రమాన్ని తూరా తిప్పకుండా అంగీకరించి ఆనుసరిస్తారు. ఈ విషయ మనకు లెనిన్ చర్యలలో స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

సోవియట్ రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని లెనిన్ ఎలా ప్రతిఘటించాడో చూశాము. రష్యన్ రైతాంగంలో చెల్లుబడిఅవుతున్నది బోల్షివిష్టుల మాటకాదనీ, దాని నాయకత్వం వారి చేతులలో లేదని మాత్రమే లెనిన్ దానిని అనాడు ప్రతిఘటించాడు. కాని, తాను అధికారంలోకి వచ్చాక, సోవియట్ రివల్యూషనరీలను అణచివేశాక, కర్షక సోవియట్ల కాంగ్రెస్ (Congress of Peasant's Soviets) చెప్పిన 242 సూత్రాలున్న ప్రకాశికను పర్ల చెతస్వమున్న కర్షకులలో ఆత్యధిక సంఖ్యాకుల సంకల్పముగా "అంగీకరించి, లెనిన్ దానిని" తాత్కాలిక చట్టముగా ప్రకటించాడు. *

* ఇక్కడ ఒక చిన్న సంగతిని గమనించాలి. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూడా యిదే విధమైన దుయోపాయాలను అనుసరిస్తున్నది. కిసాన్ కాంగ్రెస్ అనుసరిస్తున్న నేటి కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తుంది; వారి నిన్నటి కార్యక్రమాన్ని దొంగలించి అదంతా తన ప్రత్యేక కృషి అంటుంది.

కాని, విశేషమైన కార్మిక వర్గ నాయకులు యీ మంచిని నానికే అసంతృప్తులయ్యారు. వారి విమర్శలను తెనిగ్ యీ విధంగా జవాబు ఇచ్చేడు:

“రాజకాసనాలనీ, ప్రణాళికనూ, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు వ్రాసారని కొందరు అంటున్నారు. సరే, వ్రాసారనుకొండి వ్రాస్తే నేమీ? ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం మనది. సర్వసామాన్య పౌరులు చేసిన నిర్ణయాన్ని మనం అంగీకరించక పోవచ్చును. దానితో మనం వికీర్ణించక పోవచ్చును; కాని, దానిని ఉపేక్షించ కూడదు.”
(‘వామపక్ష’ కమ్యూనిజమ్)

ఈ రాజీ కొద్దికాలమే నిలచింది. రైతులు ఉత్పత్తి చేసిన ఛాన్సానికి ఎదురుగా పారికామిక వస్తువులను గాని, ఏయిరర్ వస్తువులను గాని, యివ్వకుండానే ట్రాటస్క్లైనిక దళాల కొనుగోవాటిని బలవంతంగా ప్రభుత్వం నేకరించింది. కర్షకుల కార్మిక వర్గానికి ఎదురు తిరగ జరిగి వచ్చింది.

(చూ, వెబ్బు వ్రాసిన “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్” 1 వ భాగం

పుట 238)

తిరిగి, రెండోసారి రైతులతో రాజీ ప్రయత్నంగా తెనిగ్ ప్రారంభించిన కొత్త ఆర్థిక ప్రణాళిక కారణంగా ప్రభుత్వానికి, రైతులకూ మధ్య కొద్దికాలం పరమా శాంతి ఏర్పడ్డది.

కార్మిక వర్గం చేతులో నియంత్రిత్యం ఉన్నంత కాలం, కర్షకుల వ్యక్త రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంటే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను భిన్నంచేసి విభజించుట, కర్షక వర్గ విభజనోపాయాన్ని జయప్రదంగా సాగించుట, కర్షక సంఘా నిర్మాణాన్ని, సాంఘిక వ్యవస్థను తయారు చేసుకొనటం నిషేధించుట, వీటి అన్నిటి ద్వారా రైతులు వారిరాజకీయ, ఆర్థిక సంస్థలను అభివృద్ధి చేసుకోకుండా తాను నివారించ గలిగినంత కాలం, కర్షకులతో ఎన్ని రాజీలు అంగీకరించినా తనకు ప్రమాదం లేదని కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనుకుంది.

నెర్షియన్ రైతు నాయకుడు ‘ప్రిలిచేవిచ్’, కర్షకులు అధికారంలోకి తాకుండా అడ్డిన వారు బోల్షివిక్ లేనని ప్రకటించాడు. అతడు వ్రాసిన “లివెంగ్ స్పేస్” (1940) లోని యీ వాక్యాలు.

“మ్యూన్ ప్రభుత్వ కార్య కలాపాలలో ఎద్దిపాటి ప్రాబల్య మైనా కమ్యూన్ రైతాంగమునకు ఉన్నదని ఎటువంటి కమ్యూనిస్టు అనిలేదు. అతని సంతకానానాన్ని ఎలాగ నమిపుకోవాలో కార్మికురితో రైతు చెప్పడు; కాని, కార్మికుడు మాత్రం రైతుతో అతని భూమిలకు ఎలా క్రయపరచుకోవాలో, ఎలా పాపబడి చేసుకోవాలో చెప్తాడు” (జూలై 1935)

మార్క్సు-లెనిన్ విషభాయలు

5

ప్రజాస్వామిక సామ్యవాద సంఘంలో, కనీస చాజకీయాధి వారాన్ని చీలించ కర్షక వర్గం సంవాదించుకోవాలంటే కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని ప్రతిపాదించి నిర్దాంతాన్ని ప్రచుంచుకో అన్ని జేతాలోని కర్షక వర్గాలూ ప్రతిఘటించాలి. అదే ప్రాతిపదికల తోనం, రాజకీయదర్శన కోసం మాత్రమే కాదు యీ ప్రతిఘటన. కార్మికవర్గ నియంతృత్వంలో కార్మికులుతమకేదైనదాని చేస్తారనేదిచ్చి భయం కల్పించుకొని కర్షకులు వారి నియంతృత్వాన్ని నిరాకరించడం లేదు

కమ్యూనిస్టువార్డు నియంతృత్వం గా రైతుల వచ్చిన సోవియట్ రష్యాలోని కార్మిక నియంతృత్వం రైతులపై చేసిన ఆత్యాచారములే యీ ప్రతిఘటనల కారణం.

ఈ ఆత్యాచారాలు అనేక విషయాలలో జరిగాయి; కాని ముఖ్యంగా “సెక్షీకరణ, ఒరలనిర్ణయం” అనేరెండు కాఖులలోనూ జరిగాయి. అందుచే యిరువురు ఆరెండు కాఖులలోనూ సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షకులకు వ్యతిరేకంగా పరిపాలించిన విధానాన్ని సమీక్ష చేదాం.

ఇంతకుపూర్వం మేము చూచించినట్టు, వ్యవసాయం సహకార విధానాన్ని అనుసరించి వుండాలని లెనిన్ కోరేవాడు, సహకార మార్గములలో నేమి, బుజ్జగింపు బుర్జులలో మాత్రమే వ్యవసాయ వున్న

కాగితం ప్రారంభించబడాలని ఏంజిల్సుబోధించాడనికూడా లెనిన్ తనకు తెలుసును.

అందుచేతనే లెనిన్ యీ విధంగా హెచ్చరించాడు.

ఇక్కడ వ్యవసాయంలోనూ, రైతాంగంలోనూ క్రింది పునాదులనూ, భవనాన్నీ ఎలాగే చెప్పి చెడరకుండావుంచిపై భాగాన్ని తీసివేవామంటే, మీ రైతు ఎందుచేతనంటే రైతాంగంలో పైవర్గం అంటూ మీరేమీ రైతాంగమీద బలపరచుకొంటాని, నిర్బంధంగాని ఉద్యమాన్ని అంతటికీ గాఢం చేస్తాయి మధ్యవర్గం రైతులమీద నిర్బంధ విధానములను ప్రయోగిస్తే కర్షకాతీతమైన హాని కలుగుతుంది ఈ విధంగా అంభ్యానమైనది. కోట్లకొలది వ్యక్తులు యిందులో వున్నారవచ్చు. గ్రామమీద నిర్బంధం ఉపయోగించడం యూరప్ లో చాలా సులభమైంది కాని అక్కడ కూడా ఎవ్వరూ సామ్యవాదులలోని అతిగాదులు కూడా యీ విధానాన్ని మనం అనుసరించాలని చెప్పలేదు" ("లెనిన్ సంపూర్ణగ్రంథావళి; భాగం 8, స్టాలిన్ చే ఉద్భుతం)

వ్యవసాయక సమిష్టికరిణంలో పాల్గొంటున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని అధికభాగం యీ హెచ్చరికను గౌరవించలేదు. పైగా, అతిక్రమించారు కూడామార్క్సు లెనిన్ ల దురభిమానాలు, ట్రాట్ స్కీ చెప్పిన 'సైనికవాదం' కారణంగా, కర్షకవ్యతిరేకంగా ఒకవైపు ఆజ్ఞల వారిలో పొంగింది.

ఇక ఇట్టకాలంలో పుట్టి పెరిగానీమీరు ఎందుచేత కార్మికుల ఆకలిబాధ మీదికి తెలుసు కర్షకులు పండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి బదులు వస్తువులు కావాలని వారు కోరితే, మీరు తివ్యంగా అరంచెను వున్నారు. ఇట్లు అడగటం సామ్యవాద పరిపాలనకు వ్యతిరేకమన్నారు; కర్షకులకు ఆత్యాళ అని నిందించారు; వారిని అణగత్రొక్కటకు సిద్ధమయ్యారు. వారు అడ్డులేని అధికారమత్తతతో కర్షకుల విషయంలో చాలా చిన్నచూపు సీచమైనచూపు చూశారు.

లెనిన్ ప్రతిపాదించిన కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఏవో కొన్ని విప్లవ ప్రయోగాల కర్షకుల నాశనంచెయ్యడానికి ఉపయోగించడం కాకుండా, రాజకీయ వ్యాయాన్ని, ఆర్థిక వ్యాయాన్ని కోరగల ధైర్యమున్న ప్రతిగ్రామాన్నీ, ప్రతి కర్షక కక్షనూ నాశనము చేయుటకుకూడా దుర్వినియోగం చేశారు.

పీటి ఆన్నిటికీతోడు, కులకులను, సమిష్టికరణ శక్తులను ధ్వంసం చేయడానికి, తీవ్రమైన సమిష్టికరణాన్ని స్థాపించడానికి, కర్షకులమీద ఒక కొత్తదాడిని ప్రారంభించేను ప్లాన్. సమిష్టికరణ కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్న బోల్షివిస్టులను ఏవిధంలో ఎవరించి నా సే, వారి చిత్తములను, అజ్ఞలను ఎవరైనా అడ్డితే చాలు, వారిని కులకులనడం చేశాంతరవాస శిక్ష విధించడం సైబీరియాకు పంపడం ఆవ్యక్తిని నాశనం చేయడం ఒక్కొక్కప్పుడు అంతరించే కొంచెం క్రూరమైనా, తొందరగా జరిగిపోయే విధానాన్ని అనుసరించడం.

ఈ తుద్రచరియి. యీ హత్యాకాండ, ఆరోజులలో ప్రారంభమైనాయి.

పాపం, కొట్లకొద్దీ అమాయకులైన కర్షకులు లెనిన్ చేసిన వాగ్దానాలను సమిష్టి ధ్యేయంకే మైన బాంబుకు, హింసలకు గురయ్యారు. కులకులనే ఆరోజుకు లోనయ్యాది ఆస్తులను పోగొట్టుకొన్నారు. భూములలో నుండి, యండ్లలో నుండి, తరమి పేరుబడ్డారు శ్రేణివృత్తులుగా చెయ్యబడ్డారు. ఒక్కొక్కప్పుడు వీరున్నిటికంటే వ్రాసేగా నాశనం చేయబడ్డాయి.

“అనుభవంలో ముగ్గుతూ, అమలులోవున్న శాసనాలను సంపాదించలేనూ, రాతిని స్థానికంగా సాగించుతూ, కర్షకులే సత్యమేనో, ఎక్కడెందో బోధపరచుకోగలరు” అనే లెనిన్ మాక్స్ గాల్కి ఎగిరిపోయింది “ఇంకా, కర్షకులు సోషలిస్టు కమ్యూనిజంనరీలకే అనుసరించదలచునంటే, మనం ‘తథాస్తు’ అందాం” అనే లెనిన్ హామీ వాక్కులుకూడా గాల్కి ఎగిరిపోయాయి.

ఈ పరిస్థితులలో పది సంవత్సరాలపాటు 1927 నుండి 1937 వరకు కార్మికపద్ధతి నియంతృత్వానికి, రష్యన్ కర్షకపర్యాస మధ్య ప్రకటితం కాకపోయినా, నిజమైనయధం సాగిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ఈ దురస్థాయాలకు, దౌర్జన్యాలకు, బలప్రయోగానికి, నిర్బంధవిధానాలకు, కోపోద్దీపితులైన రైతులు ఎరురుతిరిగారు.

నిర్బంధించి సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని స్థాపించిన సోవియట్, రిపబ్లిక్ “లో కొన్ని విభాగాలలో కొద్దిగానో, గొప్పగానో, విధ్వంసక చర్యలు జరుగుబడ్డాయి,” అని వెబ్బుకూడా అంగీకరించారు.

1929నుండి సోవియట్ ప్రభుత్వం యొక్క పరిపాలనను ఒక దారుణమైన త్యాగముగా, అతివ్యాజ్యమైన సమ్మేళనముగా

ఈ సమస్య పరిశీలనగా సందర్శించిన త్యాగం వల్లనే, కరువునాశం వల్లనే, విప్లవాలు అహింసాధాన్యాల ఉత్పత్తిలో వివరీతమైన తగ్గుదల వల్లనే, రష్యా పొందిన కౌశల అనుభవాలను, బాధలను, చూడక స్థానిక యిలా అంగీకరించక తప్పిందికాదు.

“అంగీకరించక తప్పిందికాదు అనుభవాలను చెప్పుకొనిందికాదు.

రాజకార్యాలను నిర్వహించడంలో నిరంకుశత్వం చూపాము; విప్లవ యుద్ధాన్ని నిర్వహించాము; కష్టపడి యుద్ధమీదకు దాడులు జరిపి, చట్టవిరుద్ధమైన సోదాసు చేశాం; వీటిన్నిటికీ అలా కాస్తా కష్టపడకుండా “స్మిస్కా” అంటే, స్వేచ్ఛాసంబంధాలు కష్టపడక కలిగిం.”

(ప్లాన్ ఉద్ఘాటన: “సోవియట్ రష్యా” పుట 160)

కొత్త ఆర్థిక విధానాన్ని వదిలిపెట్టేక, వంచవర్ష ప్రకృతికలను ప్రారంభించిన నాటినుండి, కులపలపై నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించడానికి, వారిని స్వావధానంగా చేయడానికి స్టాలిన్ ప్రారంభించాడు. అదేతెగని “సమిష్టికరణం” అనే వాతావరణమీద ఆ విధానం నెమ్మదిగా, “వారిని ఒకవర్గంగా ఉంచుకుండా నశింపజేయటం” అనే విధానంలోకి మారిపోయింది.

కానీ, బోల్షివిస్టులు తాము ప్రయోగించిన విధజనోపాయం వల్లనే తేలేమి, కర్షకవర్గంలో వేర్వేరు విభాగాలు, ఒకదాని తర్వాత యింకొకదానిని నశింపజేయటం వల్లనే తేలేమి, సహజంగా చాలా వేడుకలతోను పొందినట్లయింది.

1929 లో ఉద్ఘాటించిన నివాదాలతో అతివీధ కర్షకులూ, మధ్య కర్షకులూ సంతృప్తిపూర్వకంగా ఉన్నారు. కానీ మరుసరివత్సరం కాంగ్రెస్ లో, “రైతాంగం అంతా ఒక్కసారిగా సమిష్టికరణం లోకి రావేమి. “సామ్యవాదంలోకి వారిని తెచ్చుటకు నివాదాలను వెలువరించడంనూత్రమే చాలదు” అని స్టాలిన్ అంగీకరించవలసి వచ్చింది. తమ ఆవజయాన్ని స్టాలిన్ యావధంగా అంగీకరించాక బోల్షివిక్ పార్టీ కర్షకవర్గం అంతిమీదా విరుచుకుపడింది; దానిమీదకు

తన బీదల పథాలను వదిలింది; ఆ వెడతోడులో ఆలేక భూదాలను ఎవరికిందంటే వాటికి ప్రాతినిధ్య బాధ్యుడు.

మిస్టర్ స్టాన్ కర్క కక్షపాతి కాదు: ఆయన 1911 న యిచ్చిన తక్కువలను చట్టే మాస్తే, 1913లో ఒకరులోకి అమ్మకానికి వచ్చిన ఉత్పత్తిలో కులకు. ఉత్పత్తి చూటికి 50 పంతులు; అది 1927 నాటికి చూటికి 20 పంతులకి తగ్గిపోయింది ఇక వీర ముఖ్య కర్షకుల ఉత్పత్తి 83 ఆ నుంచి 74 పంతులకు మొచ్చింది. 1927 నామా, తర్వాత, భాస్కరు మార్కెట్లలో కులకులు అధికారమును మైన కక్షగానూ, ముఖ్య కక్షగానూ లేరని ఈ పంగతుల బట్టి గానూ నిశ్చయించుచుంటుంది. వీర, ముఖ్య రైతులు ఆ ఉన్నత స్థానాన్ని అక్రమించు కున్నారు.

ఈ వీర రైతుల మీదా, ముఖ్య కర్షకుల మీదా సమిష్టికరిణం అన్న పేరుతో వైరితో నారధ్యం వహించిన బాహ్యోద్యమం ఉని చేసి వుండాలి

నువీకాం కమ్యూనిస్టు కర్షకుల ఉత్పత్తి హంగులూ కాదు లకు "కులకులు" ఒక ముడు మాత్రమే అందుచేతనే, సక్రమ కిట్టా లేని కర్షకులూ, సక్రమ కిట్టా వున్న నిరంతుక సోవియట్ ఒకటకు జరిగిన సోదాలలో కర్షకులు ఒకటిపోయినప్పుడు "వ్యవసాయక ఉత్పత్తిలో చూటికి 835 పంతులు ఉత్పత్తి చేసే రైతుల ఒకమి యిది" అని గొప్పగా, డాబుగా చెప్తాడు కాలిక్.

"సోవియట్ కమ్యూనిస్టులకు కులకులంటే ఎవరో నిర్వచించుటలో న్యాయం నియమం లేకుండా ఉండేదన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు! ఈ నిర్వచనం దరిసితులను అనుసరించి మారిపోయిందేది. మొట్ట మొదటిలో, కర్షకులతో "మేము మీ కులకులకు ఏమీ ఇవ్వం మాకు మాత్రం మాకు భాస్కరంయివ్వాలి" అని అజ్ఞాపించిన ప్రభుత్వానికి ఏదోలాంటి చంట అయినా యివ్వడానికి నిరాకరించడంచేతను, తర్వాతి సమిష్టికరిణ వ్యవస్థకు అంగీకరించక పోవడం చేతను ప్రభుత్వం అనుసరించే యీ వ్యతిరేక ఘోరణికి "కులకులే" మొదటి తాంబూలం పుచ్చుకున్నారు". అని స్టాన్ వ్రాశాడు!

సోవియట్ ప్రభుత్వం తన అధికారాన్నంతటిని వినియోగించి నిర్ణయించిన యీ వ్యవసాయక పునర్నిర్మాణాన్ని నిర్బంధించలేకుండా

వ్యవస్థపై అంగీకరించే రైతులకు కనుమాపు మేరలో కూడా లాభాలు వాటిని చూపించలేక పోయింది. అందుచేత ప్రతిఘటించిన ప్రతి వారిని కట్టించడమే ఒక విధంగా పెట్టుకుంది ప్రభుత్వం. మధ్య కిరణాలు వాడం కుతీకారం చెయ్యలేక పోయారు. “కొన్నాళ్లకు ప్రతివోటా మరుగులేని హింసా, అంతంలేని దౌర్జన్యం ముంచెత్తినట్టేటంతగా అధికం అయిపోయాయి”

కొద్ది సోజులలో పారిశ్రామిక దరలకంటే హీనమైన కరలకు ప్రభుత్వం చిన్నపనిగా వాణ్యార్జి సమీకరించే విధానం కూడా రద్దు చేసి ప్రజల యార్జి నాశించడానికి ప్రయోగించిన నిర్బంధ విధానాల ఒక కొర్రుగా అయిపోయింది.

“వ్యవస్థాపక కమిటీ ఇరవై సంవత్సరాల “నూతన వ్యవస్థ” యజ్ఞానానికి అధిక పుకర్చిరావాలి”ని కీద్రతకు లక్ష్యం చేసి అధికంగా బలీకరించిన వచ్చింది” అని కార్మిక కరయత “స్ట్రైక్” అంగీకరించ వలసి వచ్చింది.

కర్షకుల ప్రాథమిక అవసరాల విషయంలో వారిని సంతృప్తి పరచడానికి ప్రభుత్వం ఎన్నడూ ప్రశ్నేకమైన జాగ్రత్తనూ, శ్రద్ధనూ చూపించలేదు. అని “రెడ్ అర్మీ దళాలకూ, నాగరిక ప్రజలకూ ఆపరిష్క సరఫరా ఎగతాళికుండా ఉండేటట్లు చూడటం మాత్రం తన మొదటి కర్తవ్యంగా భావించేది”.

కార్మిక వర్గం యొక్క దాని యజ్ఞానాలయొక్క, ప్రాథమిక అవసరాలను సంతృప్తి పరచడానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షక వర్గాన్ని అనేక విధాలుగా మోసగించడానికి ప్రారంభించింది. కార్మిక వర్గం కియారు చేసే పారిశ్రామిక వస్తువుల విలువ అధికంగాను వాటికి మారకంగా రైతులు పండించే వ్యవసాయక వస్తువుల విలువ తక్కువగాను ఉండేటట్లు వస్తువుల మారకం ధరలను ప్రభుత్వం నిర్ణయించేది.

“వ్యవసాయక పారిశ్రామిక వస్తువుల ధరలలో విపరీతమైన వ్యత్యాసము ఉన్నాయి. అందువల్ల వ్యవసాయ దారులకే నష్టంకలుగు తున్నది” అని యీ విషయంలో వెబ్బు అంటాడు. (“సోవియట్ కమ్యూనిజిజమ్” 1వ భాగం, పుట 228)

వ్యవసాయక సమిష్టి కరణోద్యమంలోను, కర్షక విప్లవానికి వ్యతిరేక పుద్యమంలోనూ విజయం పొందాక కూడా, వ్యవసాయక

వస్తువులు దర... తగ్గించియుంది. పారిశ్రామిక వస్తువుల దరలను హెచ్చించి యూజీ లెనిన్ - ట్రాబ్ స్క్రీల విధానాన్ని రెండో ప్రపంచ యుద్ధ ప్రణాళిక సమయంలోగా డా. స్టాలిన్ ఆమెలు గుర్తుపెట్టాడు. "పారిశ్రామిక వస్తువుల విలువను పెట్టడానికి కన్నా చల్లబారుతూ ధర హెచ్చించి, కర్షకుల జీవనోపాధి కలిగి కల్పించగా ప్రభుత్వం తగ్గించ ప్రయత్నించింది. అయినా, గ్రామాలలో పారిశ్రామిక వస్తువుల చరఫరాతంటే గిరాకీ అధికం గానే వుంటుంది" అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

నిజానికి కార్మిక వర్గాన్ని సకలాలలోని ప్రజలను మేపుటకు, భనసంతులుగా వేయటకు బలపరచుటకు మాత్రమే సోవియట్ ప్రభుత్వం రైతులను ఉపయోగించుకొని, వారిని దరిద్రులుగా చేసి అంగ ద్రోకింది. ఈ ద్వితీయ సహాయం గ్రామ ప్రాంతాల్లోనే వరకూ యానిదానమే పొగింది.

అందుచేతనే, ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి మేముచెప్పున్న కార్యక్రమ;

"కార్మికవర్గ నిరంతరత్వం: ఎట్టా ఖబర్ దార్!" అని.

* * * * *

"సరే, యిదంతా సోవియట్ వ్యతిరేకంగా, స్వప్రయోజనాల తోసం చేస్తున్న ప్రచారం" అని ఎవరైనా విమర్శిస్తారేమో! అలాంటి వారికోసం యీ విషయాలను నిర్ధారణ చేస్తున్న స్టాలిన్ రచనలలోని భాగాలను ఉదహరిస్తున్నాం

'సమిష్టి వ్యవసాయభూముల కోరే కామ్రేడులకు ప్రత్యుత్తరం' అన్న గ్రంథంలో, చిన్న వ్యవసాయానికి వ్యతిరేకంగా 'లెనిన్ ఉవాచ' అని స్టాలిన్ అంటాడు.

"స్వల్పవ్యవసాయం ప్రజాభావశక్యంగావున్న బీదతనంనుండి, బానిసత్వంనుండి, నూనవసంఘాన్ని తప్పించుకోనివ్వదు"

"స్వతంత్రభూములదూడ, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమున్న పౌరులు గానూడా, మనం పూర్వకాలంలోలాగానే అల్పవ్యవసాయ భూముల మీదనేఉంటే మనం నాశనంకాక తప్పదు."

"సమిష్టి సహకార పరిశ్రమను 'కార్మికసంఘాల' (Artel ఆర్టెల్) ద్వారా జరుపడంచేతనే యీసామ్రాజ్యశక్తిత్వ సమరం మనలను త్రోసిన పూహంనుండి బయటపడటం సాధ్యం."

ఈ విధమైన పారిశ్రామిక విధానంమీద విశ్వాసం, మరో ప్రపంచ సంగ్రామం వస్తుందనే భయం, మామూలుగా మార్కుస్ లెనిన్ మంథాలలో జరిగే గుప్త ప్రచారం, కార్మికవర్గపు నిరంకుశ రాజకీయాధికారం, ఆధిక ఆహారంకోసం సాగరిక ప్రజలు, కార్మికవర్గం చేసే భరించలేని ఒత్తిడి కర్షకులు కండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి ఎదురుగా పారిశ్రామిక విధానానికి లిగిలింతగా ప్రజోపయోగమైన వస్తువులను కార్మికులు తయారుచేసి యివ్వలేకపోవడం, ఇవన్నీ కూడా మార్క్సిజంపాట్టి, మార్క్సిజం సర్వోన్నత వ్యవస్థానికి వ్యతిరేకంగా చేసే వాడుకలు అందుకే రైతులు యిచ్చేవి.

రైతులు కర్షకులపై వ్యవస్థాపక గుండెకాక, తన వాదనాధారిత జాతి మైనా, కర్షకుల వాదనాధారిత జాతి మైనా, భావి - మిష్టి వ్యవసాయంపై నిర్వహణచూపేవారిని హెచ్చరిస్తూ, "లెనిన్ చెప్పిన సలహాలను, మార్క్సిజను, పెడచెవిని పెట్టికొంటున్నారేమో" అని చాలా విచారించాడు.

లెనిన్ చెప్పిన సలహాలూ: "వ్యవసాయక కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థాపకం చేసే, స్థాపించాలి: సమిష్టి వ్యవసాయము అనికీ మార్కుస్ వ్యవస్థాపకం చేసే అనికీ; కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం * ఏమాత్రం గానూ నిర్బంధించకూడదు. వ్యవసాయవ్యవస్థ సమిష్టి సహకార వ్యవసాయాన్ని కార్మికసంఘాల (ఆర్టెల్ Artel) ద్వారా చేయు విధానం అమలు చేసి రైతులకు ఆ విధానమే చాలా మంచి అని నిజమవుచేస్తే, ప్రభుత్వాన్ని చేతు" పెట్టుకున్న కార్మికవర్గం అనుసరిస్తున్న విధానం కష్టమగుటచే సంతృప్తిపరచగలము కోట్ల కొలదినుండి రైతులు కార్మికవర్గ పక్షాన్ని అసలించించుతారు కార్మిక వర్గం కలకాలం వరకూ వాటినిగణన పొందగలదు"

"సమిష్టి సహకార వ్యవసాయం అత్యవసరమనీ, సుసాధ్యమనీ, అవసరమే చూపి ఆ అనుభవము కర్షకులకు సుబోధకరమైనట్లు చేస్తేనే, యీ సమిష్టి కర్షక జీవితమైనా సామ్యవాద వ్యవసాయం వైపు ముందుకు వెళ్తామని చెప్పటము మనకు అధికారం వుంటుంది"

* ఇక్కడ 'కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం' అన్న ప్రయోగం ప్రచారంకోసమాత్రమే అయి వుండాలి,

“స్వచ్ఛంద సహకారం అనే మూలాన్ని పనిం ఉల్లంఘించాము” (పుట 90)

“పై నిక సమస్యలను చదివ్కుంటున్నప్పుడు కుర్రపు పిల్లలదాడి అవసరమూ, యుక్తమూ కాని, సమిష్టి వ్యవసాయంలో సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఉపయోగించడం యుక్త-కాదు, పైగా విఫలమైనదానూ” (పుట 89)

“ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీ మూలకారణం మధ్య కర్షకులయెడల వుండే తప్పు దృక్పథం”

“ఆర్థిక స్వయావంలనేమి, సభ్యతలోనేమి, జాన్మత్వంలోనేమి, అనేక భేదాలన్న రాష్ట్రాల్లో ఉండేకాల, సోషలిస్ట్ రాష్ట్రాల చాలా వున్నాయన్న సంగతి ప్రభుత్వం మరచి పోయింది”

“కొందరు కామ్రేడ్లు సమిష్టి వ్యవసాయంలోని మొదటి గెలుపులతో మత్తై తనెకా ఉపరేక్షాను చూచిపోయారు అంటే కాదు; సమిష్టికరణ పరిసరాన్ని కాలానుగుణ్యంగా కమిటీ 1927 నుండి 1933 వరకూ పొడిగించిందన్న సంగతికూడా మరచిపోయారు”

మొరపు మొరపెట్టె మహాభగంత్ సాగించబడ్డ సమిష్టికరణ ముసకు ఉదాహరణ లెచ్చాక స్టాలిన్ యిలా అన్నాడు.”

“సమిష్టికరణంలో ప్రభుత్వం అనుసరించిన మహాభగంత్ చూడక తప్పకంటే అధికతగా సిద్ధమయిన జిల్లాలను మించిపోయిపోతే ప్రయత్నంలో సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమానికి సిద్ధం కాలేని జిల్లాలకర్షకులపై అధికమైన ఒత్తిడిని కార్యకర్తలూ, శాఖనుండి ప్రవేశపెట్ట వలసి వచ్చింది; సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమం సత్వరంగా అభివృద్ధి చెందడానికి తమలో లోపించిన గుణాలను యీ విధంగా నిర్వహించడంలో చూపించే ఉత్సాహంతో పూర్తి చేయాలి ప్రయత్నించాలి”*

తనపార్టీ అయితేనేమి, అలాటి ప్రభుత్వమైతేనేమి, గావించిన దారుణ వినాశకాండం స్టాలిన్ నైపుక పరిభాషలో చెప్పినాడు:

* ‘యుద్ధరణాలకు చందాలు పోగుచెయ్యడంలో, నేవింగ్సు సర్టిఫికేట్లు కొనిపొందడంలో, బ్రిటిష్ కార్యవర్గం చూపిన “ఉత్సాహము”ను దునిచూచిన ముసకు భారతీయులకు రష్యాలోని ‘ఉత్సాహం’ అంటే ఏమిటో, “ఒత్తిడి” అంటే యెలావుంటుందో బాగా తెలుసు!

యా చర్చ తేరవెనుక జరుగుతున్న భాగవతాన్ని మనకు పట్టి చూపుతుంది;

“గెలుపు ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రజలకు గర్వాన్ని, వత్తెనుకలిగిస్తుంది. అత్యంతంగా గర్వాన్ని, స్వాభిమానాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. అపారమైన బలం, ప్రతిష్ఠ వున్న అధికార వర్గానికి చెందిన ప్రతి నిధుల విషయంలో యీ విధంగా జరగటం చాలా నులుపుకూడాను. ఇచ్చటి కాసనాలు, తీర్మానాలు, ఆజ్ఞలు, ఆన్నిటికన్నా శక్తిని కలిగి వుంటాయని దిక్కానం యెచ్చడ వచ్చు.

ఈ మూడు చెప్తుంటే, నా ముస్సులో ఉండటం ఒక్క పూనిక కేవలము మాత్రమే కాదు, ప్రాంతీయ కమిటీ సభ్యులు కొందరు, కేంద్రసంఘ సభ్యులు కొందరు కూడా వున్నారు సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమంలోని తప్పలకు పేరు పుట్టిన యిట్లు. మన కౌమేదులలో ఒక భాగం యంతకు పూర్వం వచ్చిన గెలుపు మూలంగా, గ్రుడ్డిగా లెనిన్ మూచించిన మార్గముల నుండి ఎంత వేగంగా దితితులయ్యేరో యీ తప్పల ఎంత అధికంగా ఎంత లోతుకు పాతుకొని వున్నాయో పెంట్రల్ కమిటీ కూడా 1930 వరకూ గ్రహించలేదు.”

“1930 వాకూ బహుళః ఆతర్వాత చాలా కాలం వరకు, అశేష రవ్యన్ కర్షక జనం గురి అయి” ఒమన నీతిని నిర్బంధముల తీవ్రతను, వాటి స్వభావాన్ని ఎవరూ అంచనా వెయ్యగలరు? అధికార మత్తులైన కర్షక వ్యతిరేక చతులలోని వ్యక్తుల చేతులలో ఎన్ని కొట్టమంది కర్షకులు భయంకర దాడుల తొత్తులకు గురి అయ్యారు? ఎన్ని కొట్టమంది ఆకాభంగం పొందారు; ఎన్ని కొట్టమంది మనం అన కొలేని హింసలలోకి రావలసి వచ్చింది?”

*

*

*

సమిష్టి కార్మిక సంఘ (ఆర్బెల్) వ్యవసాయాన్ని కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం సంపాదించ గలిగేరని, పాపించ గలిగారనీ కాదు మా ఆలోచన. కొన్నిచోట్ల ప్రయోగాలను జరిపి, సహకార వ్యవసాయములో మన్న ప్రయోజనాలను, లాభాలను రైతులకు చూపించాలని, యీ విషయంలో వారిలో ప్రచారం చేసి, వారి స్వచ్ఛందంగా ఎన్నుకొ నివ్వాలని పట్టుపట్టి లెనిన్ చెప్పాడు. ఈ వ్రవదే

గార్మి ప్లాన్, అతని కమ్యూనిస్టు పార్టీ, గోవింద శేఖరి మా ఆలోచన.

రష్యా రైతుల వేదం సామాధికారం అంతా కార్మిక వర్గం చేతులలోవుండి కార్మికులు వారి బోల్షివిక్ పార్టీ చేతులలో ఉంచారు. అది వారి సంగతిని చాలే ప్రాధాన్యతతో, నాంభికంగా, శక్తివంతంగా చెప్పుకోనే అవకాశాన్ని కర్షకులకు యివ్వలేదు. తంత్రంగాను, క్రమబద్ధంగా రైతులు ఎంతవరకు, ఏ యే సోపానముల ద్వారా, వివిధంగా విలంబితా, కార్మికసంఘాలద్వారా జరిగే సమిష్టి ప్యవసాయాన్ని ఉపక్రమించగలరో, సాధ్యమైనదెంతో, తమకు తామే నిర్ణయించుకోనే అధికారమును ఎప్పుడూ వివిధంగాను, బోల్షివిక్ పార్టీ కర్షకవర్గానికి యివ్వలేదు; అందుచేతనే యీ దారుణ చర్యలు జరుపబడ్డాయని మా ఆలోచన.

సోవియట్ సామాధికారం కార్మిక నియంతృత్వం చేతులలో ఉండియుండకపోతే, సోవియట్ రష్యాలో ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజారాజ్యపు పరిపాలన వుండివుంటే, కనీసం ప్రజాస్వామిక శక్తివంతం అయిన కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం చనిచేస్తుండివుంటే, కర్షకులమీద ప్రయోగించబడిన ఆనాటి వర్ణనాతీతమైన బాధలు ఆనాటి దమననీతి ఆనాటి రాక్షస నిర్బంధాలు తప్పియుండును.

ఏదైనా అధికారానికి ఎదురు చెప్పుకోలే, చేయరతుగా లొంగిపోతే, అది తన బలిపశువును సహజంగా ముంచెత్తివేసి, అణగ త్రొక్కుతుంది. అందులోను, పీడితుల ప్రయోజనాలు దమన అధికారపు ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకమైతే యీ అణగత్రొక్కుట మరీ అధికంగా వుంటుంది.

కాని, కార్మికవర్గ నియంతృత్వసూత్రం కర్షకవర్గాన్ని అణగ త్రొక్కుటంవల్ల వచ్చిన చెడుఫలితాలనుండి తప్పుకోలేకపోయింది. 1929 నుండి 1939 వరకు సోవియట్ రష్యాలో కర్షకులచేత బలవంతంగా పండిస్తున్న ధాన్యానికి బదులుగా యివ్వడానికి పాలకవర్గమైన కార్మికులపక్ష తగినన్ని వస్తువులులేవు. అధికార సంపాదనలో అత్యాచారేతా, రాజ్యాధికారాన్ని కార్మికవర్గంకోసం సుతగా పశపరచుకోవాలనే ఆకాంక్షచేతా ప్లాన్, అతని అనుసరులూ, అతని పార్టీ, అతని ప్రభుత్వం కర్షకులను ప్రబలశత్రువులుగా చేసుకున్నారు.

కర్షకపద్ధంపట్ల వీరి ఆశ్చర్యచారములను అన్నిటినీ సాగనిచ్చి అప్పుడు స్టాలిన్ ధర్మపన్నాలు వల్లించాడు.

“ందుచేతనే ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి నూ హెచ్చరిక:

“కామ్యకవర్గ నియంతృత్వమా! ఖబడ్దార్!”

*

*

*

రాత్రి ఎంత సుదీర్ఘంగావున్నా ఎంత గాఢాంధకారమయి మైనా, తెల్లవారక తన్ను.

అలాగే, అధికారంలోనున్న కామ్యకవర్గానికి, సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకవర్గానికి మధ్య జరిగిన యీ సుదీర్ఘ సమరం చాలాకి సంధి వదులుబిగతో అంతమైంది యంత్రపు చాగవ్వనీమి, పంటలను ఊడ్చే యంత్రాలనీమి, ఇతర వ్యవసాయ యంత్రాలనీమి రైతులకు హెచ్చు అద్దెలకుయిచ్చి, ఆ అద్దెలు, పన్నులను, బజారులో కొన్న పస్తువుల విలువను, ప్రతివారం ధాన్యరూపంలోనే చెల్లించాలని ఆదేశించారు. అవిధంగా గ్రామాలనుండి అధిక ఆహారసరాఫరా ఉండేట్టు చేసుకోవడమే కాకుండా తమ రాజకీయ అధికారాన్ని కూడా కామ్యునిస్టు కాపాలకులు కొంత వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిని అంటే, ఒక యంత్రాన్ని, నోటాన్ని, కొంత సమయంపై ఉంచుకోవడానికి హక్కును కర్షకులు సంపాదించుకున్నారు.

కాని, తమ రాజకీయ ప్రయోజనాలను రక్షించుకోవడానికి పాలనాధికారమున్న బోలివిక్ పార్టీకి యింతమైన తమ ప్రత్యేక పక్షాలనుగాని, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను రక్షించుకోవడానికి తమ వర్గసంఘాలనుగాని, నిర్మించుకోనే హక్కును రైతులు యింకా సంపాదించుకోలేదు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీతో కలిసి కర్షకులుగావుండే హక్కును రైతులు సోగొట్టుకొనడంకన్న వేరుదారి లేనంతకాలం, కర్షకులుగా ప్రభుత్వములో వారికి భాగం లేనంతకాలం, కర్షకవర్గ సంఘాలను నిర్మాణంచేసుకోనే అధికారం లేనంతకాలం, సోవియట్ చరిపాలన ఏకపక్షం, ఏకవర్గం, కర్షక వ్యతిరేకం అయిన పాలన క్రిందినేలెక్క.

అయితే, సమిష్టి వ్యవసాయ భూములలో “ఈవక్షానికి (అంటే కామ్యకవక్షానికి) చెందనివారిని” కూడా బాధ్యతాయుక్తమైన పనులు

లోనికి తీసుకుంటున్నామని, ఎటువైపు వ్యవసాయక ధూయల మూల ప్రయత్న స్థానాలను వారికి యిస్తున్నామని బోర్డింగ్ వాళ్ళి మనతో చెప్తన్నది.

నిజమే, దాని భారతీయుల మీ: క్రిటివ్ పాత్రాభ్యవహాధి కారలు సీగోలమీద ప్రేంబి నానాజ్య వాదాధి కారలు చూపునన్న ఒక గ్రహానికి, దీనికి, ధృవేమిటి? నిజో ఇంకా విధంగా కామ-దా, తత్వముగా గా గా, చిర్రోక్షంగాగని చేశిన పాత్రాభ్యవహాధి కారితోగా, తర్జియల వాక్కుగా, నుప్రేమ సోవి యట్ అధికార వ్యవహాని. రాజ్యాంగ వ్యవహాని; దాని దృక్పథాన్ని నిర్ణయించే అధికారం లేకుండా కర్షకులు కేటికీ రాజ్యాంగ సర్గానికి బైబిల్ వ్యాఖ్యలేమి?

* * * * *

రైతుల యీ పీఠవిని ఒక మహా విప్లవం యొని, “ఫలి తాలకు యిం అక్టోబరు విప్లవానికి సరిరూపుకుండు” అని గర్వంగా ‘కాలినిన్’ ఉద్ఘాటించాడు. అలాటి విప్లవవిజయం పల్ల లెనిన్ కి కలిగిన ఘనతే యీ నాటి విప్లవ విజయంపల్ల స్థానికానికి కూడా దక్కి నదని పొగుడుతున్నాడు.

అయితే యీ గెలుపును ‘గెలుపు’ అని ముంం అనగలుగుతే ప్రపంచం కర్షకుల ‘గెలుపు’గా లెక్కించడం ప్రా. విప్లవ ప్రతి కూల చ్యోగా లెక్కిస్తుండని కాలినిన్ కలబో కూడా అనుకొని వుండడు.

అక్టోబరు విప్లవం కోసం, దాని స్థిరత్వం కోసం, కార్మికవర్గం ఎంతటి ఔన్నత్యంతో, ఎంతటి ఘనతతో పోరాడిందో, అంతటి ఘనతతోనే వారికంటే అధిక రంగాలలో అంతకంటే అధికంగా త్యాగం చేస్తూ, కర్షకుల విప్లవ ప్రతికూలమైన “యొద్ధస్వాము”లతో (war lords) పోరాడారు. అలాంటి కర్షకువర్గం జరిపాలన లోంది నెట్టివేయబడింది ఏవత్సానికి చెందదనే నీచపు ఆగోషా ఆలోపించ బడింది దేశభ్రష్టత్వమానుండి అయితేనేమి, విలయం నుండి అయితే నేమి, తప్పించుకొనడం కోసం, సమిప్తివాదులు గుర్రపు దళాల దాడుల ముందు మోకరిల్లి పొలకులైన కార్మిక వర్గం నుండి వీరొద్ది

పాటి బాధత్యగల నాకరీలనో దానరూపంగా అడిగి సంపాదించుకొనే నైతిక బలహీనతకు కర్షకులను తెచ్చారు.

ఇదంతా విప్లవ వ్యతిరేక చర్యకాదూ?

“అనాటి సమరం యేవిధంగానూ రక్తపాతం లేకుండా జరిగేదు. అది ఆతికఙ్కనం; ఆతిక్ష్మారమైనదీని” అని చెబు అంగీకరించాడు.

అందుచేత ఆభయంకర హత్యాకాండనుండి రష్యాకా కర్షకులు తప్పించుకొని, కనీసం ఓటింగులోనూ, స్వంత తోటలు కలిగి తుండటానికి, కావాలంటే ఆర్థికసత్వరానికి మించి వాటిలో పనిచేసుకొడానికి ఉన్న హక్కులలో నయినా కాట్రిక వర్గంలో కమానత్వాన్ని సంపాదించు కోగలిగారంటే, ఆరమరల కర్షక వర్గానికి అవకాశం కలుగుతుంది; దాని తొంగుబాటు అపరయాన్ని సూచించదు

* * *

ఇక, రష్యానో కర్షకవర్గంపై నిర్బంధాలు.

తెనికా ఆధికారక్రింది తయారైన 1927 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగవట్టం ఆదికర్షాగం కర్షకుల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా వున్నది. ఉదాహరణగా ప్రతి కూలీకి ఒక ఓటు, కాని ఆయిదుగురు రైతులకు ఒక ఓటు అంటే, అత్యల్ప సంఖ్యాకులైన కాట్రికులకు ఆత్యధిక ప్రాతినిధ్యం యిచ్చారన్నమాట *

ఇక, ఎన్నికలలో ఒకేఒక పక్షానికి బోలివిక్ పార్టీకి చెందిన అభ్యర్థులుంటారు. తక్కిన అభ్యర్థులందరూ వ్యక్తిగతంగానే పోటీ చేయాలి. అందుకనే కర్షకులకు అదినుంచి నాయకత్వాన్ని కల్పించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు రాజ్యాంగంలో స్థానంలేకుండాచేసి, తద్వారా రైతులకు సక్రమమైన, సమైక్యతనందిన, రాజకీయనాయకత్వాన్ని లేకుండాచేశారు. అందుచేత కర్షకులకు కాట్రిక పక్షపు అభ్యర్థికి ఓటు చేయటంకంటే శత్రుదారి లేకుండా ఉంది ఎవరై నా దైర్యం చేసి, ఇంకొకరిని ఓటుచేసి, తమ పక్షానికి చెందకుండా యింకేదో పక్షానికి చెందిన అభ్యర్థికి ఓటు చేయవలసివచ్చేది.

* ఇది మనదేశం ముస్లింలీగ్ వారి కోరికను మించిపోయింది! ఇలాంటి పరిస్థితులలో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముస్లింలీగ్ ను కాగ లించుకొనే ప్రయత్నంలో వున్నారంటే ఆశ్చర్యమేమిటి?

1937 నాటి కర్షకులపై సంపూర్ణ విజయం తాను సాధించి తిరిగివచ్చే సమయం బోలివిక్ పార్టీకి కలిగింది. అప్పుడు కార్మికులకు, పనిమైన పీటించు హక్కులను అంటే, ఒక ముఠికి ఒక పేటు అన్న నియమాన్ని బోలివిక్కులు ప్రవేశపెట్టారు. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రం సమాజీయ సర్వాధిపత్యాన్ని అంటే తాను తప్ప మే మింతరంగం లేకుండా చేసి, రాజకీయాధికారాన్ని తానే గుత్త పుచ్చుకోటం విధానం మాత్రం వదలివేయలేదు. అందుచేత కర్షకులు ముటు కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభ్యర్థికో లేక, ఆటు యేషజ్జానికీ చెందని అభ్యర్థికో పేటు చెయ్యాలి. ఇక యేషజ్జానికీ చెందని సభ్యులు కానన సభలలో ఎంత శక్తివిహీనులుగా వుంటారో మనకు తెలుసును. ఎన్ని కల తర్వాతకూడా వారు ఒక పక్షంగా గాని, ఒక మతాగా గాని కనపడలేదు.

అధికారముకమైన ప్రతి పక్షాన్ని కాననరథం గుర్తించి స్వాగతమిచ్చి గర్హించత ప్రజాస్వామికం గా యీ నాటికి గానా తయారవలేదు సోవియట్ పరిపాలన!

1932 నుండి 1944 వరకూ పాగిన సలహాదారు పరిపాలన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు 'యద్ధకాల నియంతృత్వం.' వారి పాలనలో భారతీయులకు వున్నపాటి రాజకీయ అంతస్తా, ప్రతిష్ట, ఆయునా సోవియట్ పరిపాలనలో కర్షకులకులేవు. 1917 నుండి యీ నాటివరకు మ్యాలో కర్షకులు వారి పరస్పరంపూలు పొటించుకొనడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. మన దేశంలో ఆ హక్కును ప్రభుత్వం యింకా రద్దు చెయ్యలేదు.

తాను అధికారంలోకిరాకముందు లెనిన్ కర్షకులకు ముఖ్యంగా బీదకర్షకులకు తమ కమిటీలను ఏర్పరచుకొనే హక్కువుండాలని వాదించేవాడు. కాని బోలివిక్కులు అధికారంలోకి రాగానే యీ కమిటీలు నాశనమైపోయాయి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ యే గుర్తించబడినప్పుడు కర్షక ప్రజలు నిజమైన ఆశయాలతో కష్టనుభూలతో సోవియట్ పాలనకు సంబంధం లేకుండా పోతుండేమోనని అనుమానించే లెనిన్ యీ విధంగా అన్నాడు.

“ప్రజానీకం ఆశయాలతో దగ్గర సంబంధం వుంచుకొనడానికేమి, వారి ప్రశ్నలకు ప్రత్యుత్తర మివ్వడానికేమి, వారిలోని ఉత్త

మరికూ రాజ్యాంగంలో ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొని వచ్చుటకు తగిన అవకాశములను ఏర్పాటు చేయడానికేమి యితర పార్టీలవారి సహకారము, కరకృతుల సహకారము, యితర సంస్థలను మేము అన్ని విధాల బలపరచి శుద్ధి చేస్తాం.

ఇవంతా యిక్కడ ముద్రేశంలో రాజప్రతినిధి సలహాదారుల కార్యనిర్వాహక సాధుసభ్యులు చేసే ఉపన్యాసాల ఛోరణిలోనే ఉన్నవి కామా? విగుమతి దిగుమతుల కేమి, ఆహారానికేమి, వ్యవసాయానికేమి, ఇతరవాదా సలహా సంఘాలను నియమించాడు “ప్రజాసేవకు అవకాశములను పెద్ద సంఖ్యలో ప్రయోజనపడాలి” భారతీయులలో “ఉత్తర ప్రదేశ్ రాజ్యాంగంలో ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొనివచ్చుటకు” ఎక్కటి అవకాశములను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం, భారతదేశంలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదం, అతేష ప్రజానీకమే తమ యజమానులని అంగీకరించటం లేదు.

రష్యాలోలాగే ఎక్కడైనా సరే కార్మికవర్గ నియంతృత్వం తనలో సరిసమానమైన, తనలాగే విశ్రమించే, యితర అభ్యుదయకర పారిశ్రామికవర్గములట్లుసహవాసాన్ని, అదరహాసాన్ని చూపించటండా, బాటిని కొల్లగొట్టే హీనమైన వర్గంగావారిపొడం చాలా ముఖ్య సావధాన రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని ప్రజావర్గాన్ని యీ నియంతృత్వం అతి శ్రవణంగా, అతిప్రారంభా పీఠించింది; అత్మగౌరవం. రాజకీయ చైతన్యం, శక్తి ఉన్న కర్షకనాయకులను చాలామందిని “కు.కు”లనే మిగులించి నశింపజేసి, కర్షకవర్గానికి నాయకత్వం లేకుండా చేసింది. అందుచేతనే కర్షక ప్రజావర్గాలకు కార్మికవర్గ నియంతృత్వం సంతోషిస్తే, సహాయాన్ని, ఎన్నటికీ యివ్వజాలదు.

ఈ చెనుక కథనీ ప్రస్తుత పరిస్థితులనీ చూచాక, “రాల్ఫ్ ఫాక్సు” యీ విధంగా ప్రశ్నించక తప్పిందికాదు.

“తనశక్తికినీ, అధికారాన్నీ అసంతకాలంవరకూ - ఆచంద్ర తారార్థంగా - ఉంచాలని మాత్రమేనా కార్మికవర్గం అకాంక్షిస్తు

* మీని ద్రోహులుగా, వంచకులుగా, మనం ఎన్నుతాము!

న్నది? ఫసికవాదాన్ని నాశనంచేసి, కర్షకులు మొదలైన యితర వర్గాలమీద జీవించాలనేదా కామ్రీకవర్గం ఆశిస్తున్నది?”

కాని యీ ప్రశ్నకు శక్తివంతమైన, సరియైన, జవాబుమూత్రం యివ్వలేకపోయాడు.

నిజానికి ... పాండరాని బాధలకు, హింసలకు, నీచావస్థలకు, రష్యన్ కర్షకులూ, చేతిపనివారలూ, ప్రజలు గురికయ్యారు. కామ్రీక వర్గం ఏదో ఒకమిషనుగా తనతోసం బారు పని చేయ్యాలని నిర్బంధించింది; ప్రత్యేకమైన స్వతంత్ర పారిశ్రామిక వర్గంగా వాణిని కామ్రీక వర్గ నియంతృత్వం గుర్తించలేదు; ఆయావర్గాల ఉత్పత్తిచేసే వస్తువుల మారకపు ధరలలో చాలా భేదం ఉంచి నిర్ణయించింది. అందుచేతనే కర్షకుల జీవిత ఘర్షిణిలు కామ్రీకుల జీవిత ఘర్షిణిలకన్న హీనంగా ఉండేవి.

ఈ సంగతులన్నీ రుజువుచేయ్యడానికి రిష్య అనుభవాలలో కావలసినంత సాక్ష్యంవుంది; కాని, ‘రాల్ఫ్’ ప్రశ్నకు నిశ్చయంగా “కాదు, కామ్రీకవర్గం అట్లా ఆశించడంలేదు” అని ప్రత్యుత్తరం యివ్వడానికి తగినంత సాక్ష్యంలేదు.

అందుచేతనే ‘రాల్ఫ్ ఫామ్స్’ తన ప్రశ్నకు “కాదు; కామ్రీక వర్గం అట్లా ఆశించలేదు” అని జవాబు యివ్వలేకపోయాడు.

లంకలో పుట్టుక

1930, 40 లలో వున్న యీనాటి కమ్యూనిస్టుల వ్రాతలను బాగ్రత్తగా చదివినై. “ఒకే ఒకవర్గం కార్మికవర్గ. ఒకేఒకపార్టీ కమ్యూనిస్టుపార్టీ,” అనే ఆదర్శప్రాతిపదికను, వారి పాతపాటను అన్ని వర్గాలవారికీ ఉపయోగకరంగా వున్నట్టు ఆకాశనకంగా వున్నట్టు సవరించుకుంటాకెమోనీనే ఆశపెట్టుకుంటేలా భంజేదని స్పష్టమౌతుంది.

ఉదాహరణగా “రాల్ఫ్ ఫాస్”ను తీసుకుందాము. అతడు వలసరాజ్యాల ప్రజలనియ్యి మనదృక్పథాన్నే, తూచాతప్పకుండా కాకపోయినా, కొంతవరకైనా, అంగీకరిస్తాడు. సంపూర్ణముగా అంగీకరించుటకు ఆతని సవాతనత్వం అడ్డువచ్చింది!

“విదేశాల పెట్టుబడి పొగించే దమన నీతికి బలిఅయిపోయిన పారిశ్రామిక ప్రజానీకము సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోని కార్మికవర్గము, యీ రెండుముఖ్య విప్లవశక్తులూ వలసరాజ్యాలలోని ధనిక వాదపు బలాన్నీ, శక్తినీ, ప్రతిఘటించడానికి ఒక రూపాన్ని పొందుతున్నాయి.” అని “కమ్యూనిజమ్” అనే గ్రంథంలో వ్రాశాడు.

ఈ ‘వలసరాజ్యాలలోని పారిశ్రామిక ప్రజానీకం’ రైతులు కాక యింకెవరు? అమాట స్పష్టంగా యెందుకు చెప్పదు? అట్లా అంగీకరించడం కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్మికవర్గ సవాతన సిద్ధాంతాలకే వ్యతిరేకమౌతుంది నే భయం ఏమో!

“పెట్టుబడిదారి దమననీతి ఫలితంగా నాశనమైన బీదరైతులకు, కర్షకులకు, యీనాటి పాంఘిక వ్యవస్థ సాభాగ్యకరం కాదనే విశ్వాసం వారికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలిగించాలి. ఈనాటి ప్రపంచ ధనిక వాదాన్ని ప్రతిఘటించి, పీడిత మానవులందరి స్వాతంత్ర్య సంపాదనకై పారిశ్రామికులు పొగిస్తున్న సమరంలో సవాతన మానవ సంఘంలోని అత్యంతోత్కృష్టశక్తులను, ఉత్తమపురోగమనశక్తులను, కమ్యూనిజమ్ సమైక్యత కలుగ జేస్తుందని ఉద్ఘాటించాలి” అని కమ్యూనిస్టు పార్టీల కర్తవ్యాన్ని రాల్ఫ్ ఫాస్కు ఉపదేశించాడు.

కానీ, యీ సమరంలో ప్రపంచ కర్షకులు పార్లకామిడులతో పరిసమానమైన పాత్రనే ధరించాలి, అంతకంటే ఉత్తమైన పాత్రనే ధరించాలి, అతను చెప్పటలేదు. ప్రపంచ ధనిక వాదపు మారు రూపమే సామ్రాజ్యవాదం; ఇది ప్రతిఘటన వారు వాగిస్తున్న జాతీయ విప్లవసమరంలో వలసరాజ్యాల రైతులు ప్రథమశ్రేణిగా సుంజకల సోపానరాన్ని ఘట్టించగలరు.

కానీ, వలసరాజ్యాలలో లోలోన కర్షక విప్లవ రగులుతున్నది. “అతను అంగీకరించి, ఆ సమరం పార్లకామిడుల ఉద్యమంతో సమైక్యత నడచి, పార్లకామిక విప్లవవిజయానికి హామీ” అని అనడం కూడా బాగానేవుంది.

అయితే, ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి ప్రతిఘటనగా వలస రాజ్యాలలోని జాతీయ విప్లవము, కర్షక విప్లవం ఎంత అధికంగా, ఎంత గాఢంగా ఒకదానితో వొకటి కలుగకాని పోయాయో అతను గ్రహించలేకపోయాడు.

పోగా, ప్రత్యేక నాయకత్వంలో పెంపొందుతున్న వలసరాజ్య చలనజాతీయ విప్లవం నుండి పార్లకామిక సాంఘిక విప్లవం సహాయం పొందాలన్న సంగతిని తక్కిన కమ్యూనిస్టుల లాగే ఘట్టించకూడ గమనించలేదు.

లెనిన్ చెప్పిన వుపాయాలను అనుసరిస్తూ అతను యిలా అన్నాడు;

“ఒక్క కార్మిక కర్షక పర్గాల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వమే ఇండియా చైనాలలోని ప్రజాస్వామిక స్వయాపాన్ని పునర్నిర్ణయం చెయ్యగలదు.”

మనలో మాట: “కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం” అని చెప్పటంలో కర్షక పర్గానికి ముందుగానే కార్మిక పర్గాన్ని వుంచుటకు ఎంత శ్రమ పడ్డాడో చూడండి.

లెనిన్ కూడా అనాడు యివే మాటలను చెప్తూ, అదే సమయంలో కార్మిక పర్గ నియంతృత్వాన్ని సాధించడానికి నిశ్చయించాడు; యీనాడు యీలాటి ప్రకటనలలో అంతకంటే అధికంగా అర్థం వుండదుకోగలమా?

తమపైన తమ ఆధార పడ్డ స్వతంత్ర పాత్రను నిర్వహించడానికి గాని పాపం, పలస రాజ్యాల రైతులు ఆశిస్తారేమోనని కాబోలు, ఘోష యీ విధంగా అన్నాడు. “ధనిక వాడు, భూస్వాముల విప్లవ ప్రతిఘోషాన్ని ఎదురుగా రైతాంగాన్ని మేల్కొల్పి, సక్రమంగా నిర్మించి, ముందుకు తీసుకొని వెళ్లగల శక్తి సామర్థ్యాలు ఒక్క కార్మిక వర్గానికి మాత్రమే, దాని సాంఘిక బలం వల్ల నెలతేసేమి, స్థానబలంవల్ల నెలతేసేమి ఉన్నాయి”

భారత దేశంలోని రైతులు జాతీయ కాంగ్రెస్ లోను, చైనా రైతులు క్యూమింగ్ టాంగ్ లోనూ పాల్గొని బలాన్ని విప్లవానుభవాన్ని సంపాదించు కుంటారేమోనని భయపడి, ఘోష వాటి విషయంలో రైతులను యిలా మోపురించాడు;

“ఇలాంటి పక్షాలు భూస్వాములకు, యంత్రాగారాల యజమానులకు, న్యాయవాదులకు, సైనికోద్యోగులకు, చెందిన చిన్న పిల్లకమిటీలు. 1813-1848 మధ్యకాలంలో జమిందారీ వద్దతిస్తే పోరాడుటకు యూరప్ లో ఉద్బవించిన ప్రజాస్వామిక పక్షాలకు వ్యంగ్య చిత్రాలు మాత్రమే యివి.”

“అయితే, యిలా చెప్పటం? రాళ్లు ఘోష ఉద్దేశం యేమిటి? ఈ వాక్యాలలోని అంతరార్థ మేమిటి?” అని ప్రశ్నిస్తారేమో. అది సర్వ సాధారణంగా కమ్యూనిస్టుల ప్రతి దేశంలోనూ చేసే మాయోపాయమే!

రైతుల యెడల మొదట సానుభూతిని ప్రకటించటం, తర్వాత వారిని తమలోకి ఆకర్షించుకోడం, ఆఖరుకు వారిని తమ భావనా ప్రపంచానికి అధిదేవత అయిన కార్మిక వర్గానికి బలి యివ్వడం. ఇదీ వారి మాయోపాయం.

అంతేకాదు: రైతుల కాంగ్రెస్ లోనే తమ స్థానమని గ్రహించి ఆ మహాసంస్థలో కలిసి స్వాతంత్ర్య సమరంలో పాల్గొని, అప్పుడు, స్వరాజ్య పరిపాలనలో ఉన్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించు కోకుండా వారిని అడ్డుతారు కమ్యూనిస్టులు. ఎందుచేతనంటే నేటి పలస రాజ్యాలలోని అశేష రైతాంగాన్ని అంతటినీ ముందుకు నేయించ గలిగినంత విప్లవ శక్తితో, వర్గ చైతన్యంతో, సక్రమ నిర్మాణంతో, నిండు విప్లవంలో నున్న కార్మిక వర్గం ఎక్కడ వున్నది!

చైవానినామి, చాలా వృద్ధులతోను కార్మిక వర్గం యిప్పుడు జుట్టుచే జేళ్లు తంతూ, పెరిగి పెద్దది అవుతున్నదేకాని ఒక నిర్దిష్ట వ్యూహాన్ని ఎంతో వాడలేదు చాల స్వల్ప సంఖ్యాకులైన కార్మికులు, కష్టన కష్టిగా ఆభివృద్ధి పొందేవారు రాయ్ ఘోష్టు మాదా కక్కిన సవాతన కమ్యూనిస్టుల లాశరైతులను విజ్ఞవాన్ని వాధింపనదంటారు. కార్మిక వర్గం సవాతనకుడానే రైతాంగం విజ్ఞవాన్ని సాగిస్తే ఆ యా కాలాల్లో సముచిత స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తారు. కమ్యూనిస్టుల తన యిచ్చలన్నీ స్థాపించుకోలేదు ఇదీ కమ్యూనిస్టుల భదాం

వలసరాజ్యానికి రైతులను వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు సాగిస్తున్నది. యింకా యోజనాలోని మార్కుస్ సిద్ధాంతాలను కూడాలు తప్పుదారిగా అడసరించే ఉన్నాయి.

“గ్రామీణ ఉప్పతివాదల ప్రయోజనాలకు సగిరాలలోని కార్మికులే సహజమైన ప్రతిఘటన కాగా, రైతులను నాగరికుల ధీనాయత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి” అని లెనిన్ కమ్యూనిస్టులకు సలహా యిచ్చాడు.

చాలాలోకాలక్రిందట జమీందారీ ప్రభువులేమి, బూర్జువా వర్గమేమి, కర్షకుల ప్రయోజనాలకు తామే సహజమైన ప్రతిఘటనమని వాదించారు. ఈనాడు కర్షకులకు ప్రయోజనాలు సాను రక్షించుకోగలిగిస్తామి, “వారి సహజమైన ప్రతిఘటన మేము” అని వాదించేవంతు కార్మికులు!

కమ్యూనిస్టు సవాతనత్వానికి ఎంత నీచమైన, ఎంత యేవ్యమైన, అంది!

ప్రపంచ వర్గ వర్గం యింకో వ్యభిచారి నీడక్రింద వుండవలసిందేనా? ఇతరులు “రైతుల సహజ ప్రతిఘటన” మని వాదిస్తూంటే దొనని తలదాపవలసిందేనా?

అంటే, లేదు యీదుల్ల సంప్రదాయమును యికమీదట వారు జరగనివ్వరు. భారతదేశంలో, చైనాలో, మెగ్జికోలో, విర్లాండులో, సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతిఘటనగా వాగించిన జాతీయసమరముల ద్వారా నైతేమి, ఆ యా సమరాల్లో సముపార్జించిన విజయాలు ద్వారా నైతేమి, కార్మిక వర్గమేకానీ, ప్రజావర్గమేకానీ, ఏ యితర

వ్యయముగా రైతులకు సహజ సత్తానిధులుగా నుండలేరని ఆ యా ప్రజల రైతాంగం మరుపురాని జవాబునిచ్చింది.

నాక విప్లవవాదము వారే ప్రాతినిధ్యం వహించిన వ్యక్తులుగా, యజమానులుగా, దాని సాధనగాన్ని విశిష్టతని, నిర్మించుకొనే నిబ్బకారులుగానుండ నిశ్చయించారు.

వలసరాజ్యాల విషయాలు చర్చిస్తూ, వలసరాజ్య ప్రజలను సామ్యజాత్యం యెలా కొల్లగొడుతున్నదో థాఫాక్సు వ్యాఖ్యానించాడు: అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా యీ విషయాలలో వ్యాఖ్యానించింది. ఆ యా వ్యాఖ్యానాలు గాంధీ వాదులు యీవిషయాలమీద యిచ్చిన వ్యాఖ్యానాలతో సరిపోతాయి, 'నిర్బంధ ఉత్పత్తి: విధానం, కీలకాద్యములు, చాటి ప్రయోజనాలు, ప్రపంచ తనాన్ని వ్యత్యాసంతో విభజించడం, అసహన విధజన వీటిమీద మన గాంధీవాదులు యిచ్చే వ్యాఖ్యానానికి చాలా సమాపానికి వస్తారు. వలసరాజ్యాల ప్రజానీకం ఉత్పత్తిచేస్తున్న "అధిక విలువ"ని వారి సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులు, పెట్టుబడిదారీ ప్రభువులు, కబళించేస్తున్నారని వారుకూడా గుర్తించారు.

వలసరాజ్యాల రైతాంగపు "అధికోత్పత్తి" (Surplus-product) ని సామ్రాజ్యవాదం మింగివేస్తున్నదని థాఫాక్సు అంగీకరిస్తూ యిలా వ్రాశాడు.

"తన వలసరాజ్య ప్రజల ఆర్థిక జీవితంమీద ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ అధికారం వుంది... ముఖ్యనగరాలలో అమ్మవలసిన వస్తువులకు ప్రత్యేకంగా తక్కువ ధరలను నిర్ణయిస్తుంది; వలస రాజ్యాలలో ఆవస్తువే ప్రత్యేకంగా అధిక ధరలకు బిక్కుబట్టు చేస్తుంది. ఈ విధంగా గుత్తవర్తకంలోని పెట్టుబడిదారులు వలసరాజ్య ప్రజలను వీడించి "ఉన్నత లాభాలను" (Superprofits) నుంజ గలుగుతున్నది" (పుట 89 'కమ్యూనిజమ్')

భారత రైతులమార్చి థాఫాక్సు యిలా వ్రాస్తుంటాడు.

"అతడు తన పుత్పత్తిని మార్కెట్టులో పెట్టి స్వేచ్ఛగా అమ్మడం చాలా అరుదు. ఏదో వొక మిల్లు యజమాని గాని, ఏదో బ్యాంక్ ప్రతినిధి అయిన మధ్యవర్తిగాని, వచ్చి అతని వంటను తనాడు చేసి తోడివేస్తాడువస్తు అధిక వలస ప్రదేశాల వంటి వాటిలో కొన్ని

టిలో, వలసలూని రైతుల ఆందరి జీవించి విదోహక బ్రహ్మ గుప్పెటో గాని, దాస్యజీవితంలా నిండిన ఏదో తోటల విధానం చేతులూ గాని, ఉంటుంది.* (పుట 89)

“వలస రాజ్యాల రైతాంగం, రంగురైతులు శాము గాత్రాజ్య వాద ధనికవాడుల కోసం పడితిక్కడంటి ఏదో క్షుణ్ణవాతన్నా, అన్ని విధాలా ప్రజాస్వామికమైన సామ్యవాద సామ్రాజ్యం సంపాదించు కోవాలన్నా, ప్రపంచ ధనికవాదంలో మాటిఅయిన పూర్వాలలా, ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగాను, పోరాడాలి. ఈవిధంగా పోరాడుటానికి ముందు, వారు ప్రపంచధనికవాదపు మరోయావం అయిన ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదంలో పోరాడాలి—” అని మాహాత్మా గాంధీగారి విజ్ఞాపితంలా ఒక భాగం కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతం యీ విషయాన్ని పేర్కొని కలిగివున్నది:

రైతులవారి విప్లవ సమరాన్ని పోరాడుటకు వారి ముందే ముగు జేస్తున్నారని యీ విధమైన వర్ణ విశ్వాసం పుట్టించే వస్తున్నాయి కాని, వలసరాజ్య రైతాంగానికి, వలసరైతులూ, ప్రత్యేక విప్లవ పాత్రవున్నది. కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు. అంతటి విపరీత వాదం వారిది.

పైగా వలసరాజ్యాలలో యుద్ధకాల పారిశ్రామికభీష్మద్వి వాదం గా యిప్పుడిప్పుడే రాజకీయాకాశవీధులలో పోదనూపుతున్న వలసరాజ్య కార్మిక వర్గాన్ని చూసి యితర కమ్యూనిస్టులలో భాష్య కూడా యీ అతిస్పృహవర్ధం త్వరలో అభీష్మద్వి చెందుతుందని ఆశలు పెట్టుకుంటున్నాడు. “వలస రాజ్యాలలోని కార్మికులు పోరాటము నైనా సాగించాలి; లేదా అంతమైనా పొందాలి. అదీ అతని తీవ్ర పరిస్థితి” అని అందుచేతనే అంటాడు.

అయితే వలస రాజ్యాలలోని రైతులు పోరాటము సాగించడానికి గాని, అంతముపదానికిగాని, నిర్ణయించు కోవవలసిన అవసరం యంతకంటే అధికమని ఘాన్టు మరిచిపోయాడు. చైతాల్ ను, భారతి వర్మంలోను, రైతాంగం నిర్బంధించిన జాతీయ విప్లవ పాత్రను, దాని ప్రాముఖ్యమును, గుర్తించలేకపోయాడు.

*కాంటెల్ వ్రాసిన “ఆఫ్రికలో సామ్రాజ్యం” (Empire in Africa) యీ విషయాలను చాలా చక్కగా చిత్రిస్తుంది.

అంతేకాదు; రైతులు, చేరవనివారలు, ఇతరవృత్తుల పారిశ్రామికము ప్రపంచ దివిసామ్రాజ్య కాదులతో తామునువచ్చి కార్మిక వర్గానికి చేరైన, వ్యవసాయమైన పారిశ్రామిక వర్గాలకు తయారవుతున్నాయని యీలందు మహోన్నత తరగతులకు - ప్రకృతి కార్మిక తరగతులకు ప్రజావర్గానికి క్రిందకిసారి వచ్చిన ఆర్థికమాంద్యంగాని, శాటి ప్రపంచ సంగ్రామం వంటి మహోన్నత సంఘటనలుగాని, వర్గ చైతన్యాన్ని ప్రసాదించాయని రైతు నాయకుల వాదన.

ఆ వాదన విజయ కాని దాని తనలోని సహజవత్వం బట్టినే ఘోష అనుసరించ లేదు.

అయితే, విజయ వనితవాదం వలన, సామ్రాజ్యవాదం వలన, రైతు ప్రజావర్గాల మిశ్రిత వ్యవస్థాపన, స్థిరీకరణ, ఉన్న త్రిసంబంధాల పరిస్థితులలోను, మారకంబోని పరిస్థితులలోను, గుణాత్మకమైన మార్పు ఉన్నదనే రైతు వ్యవస్థాని, ఘోష అంగీకరిస్తున్నాడు.

“అసంఖ్యాకమైన రైతులనేమి, కార్మికులను, పార్లెమెంటుయిన చేతివనుల పారిశ్రామికము చేరు, సామ్రాజ్యవాదం మేల్కొల్పింది. దానివల్ల త్రిసంబంధ యోగవత్వంలోకి అది వాటిని తయారుచేసి వెళ్లింది. నిశ్చేష్టతగాను వారిచేతన్న బలఉద్బృతసమరంగా మార్చివేసింది. ఈ వర్గాల కూటమిని అధునిక రాజకీయరంగంలోని ఉన్న ప్రతి రాజకీయ శక్తులలో ఒకదానిగా మార్చివేసింది” (పుట 75) అని ఘోష వ్రాశాడు.

కాని, తక్కిత సహజ సహజ మార్పు వాడులలో ఘోష; స్టాలిన్, బుఖారీ, రోజుకు రోజుకు మరిపోతున్న ప్రపంచ పరిస్థితులను బట్టి, మొదలైన వారు తమ సహజ సద్ధాంతాలకు సరిపోవునట్లు తిరిగి సవరించుకొనడం లేదు.

వారి విషయంలో సహజవత్వం జీవితాన్ని అనుసరించి మారే ఒకశాస్త్రంకాదు; అది వారి జీవితాలనే సందిగ్ధ స్వామి.

అందుచేతనే వారి నిర్ణయాలలోని పరిష్కారాలలోను వారింకాకర్షక వ్యతిరేకులుగా ఉన్నారు.

లెనిన్ గూర్చి వ్రాస్తూ, స్టాలిన్ యిలాగ వ్రాశాడు.

“విప్లవంలోని మనఅనుభవం అంతాకూడా ఒకనూత్రాన్నే చూచిస్తున్నది. అది కార్మికవర్గం సాగించే వర్గ సమరం మీదా, మీ-

రైతులు చారి భూస్వాములకు, బూర్జువా వర్గానికి వ్యతిరేకంగా సాగించే సమరం మీదా మన ఒప్పవ విజయం ఆధారపడి ఉంది అని లెనిన్ ఎన్నడూ ఉల్లంఘించని మహా శివీరమైన మాత్రం యిదే!”

యుద్ధం తర్వాత కూడా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుసార్వీ ఆప తారాన్ని చాటించుకొని వున్నా, భారత కమ్యూనిస్టులకు, వారి కౌశి, “మాస్కోమాత”తో సంబంధ గాంధీవాదాలను నిలబెడుతూ వున్నది యీ మహానూత్రమే.

కాగా ఎంతకాలం చూద్దామి, లెనిన్, ఏంజిల్సు చెప్పిన నూత్రాలనే వల్లవేస్తూ మాస్కో పెండే ఒడ్డులుపట్టుకొని వూగుతూ వారి కర్షక వ్యతిరేకమైన భావాలకు కమ్యూనిస్టుల నీరెత్తుకుంటారో అంతకాలం వలసరాజ్య రైతాంగం, రంగురైతులు వారికి విశ్వసించ జాలరు.

భారత కమ్యూనిస్టు హృదయం

7

“ఎంత తరచి చూసినా, ఎంత చెప్పి చూసినా వలస రాజ్యాల సాంఘిక వ్యవస్థలో ఉత్కృష్ట శక్తిగా కాకపోయినా, చిన్న విప్లవ శక్తిగా లెక్కించడానికి తగినంత అధికంగా కార్మిక వర్గం కనబడదు కదా కమ్యూనిస్టులు జబ్బులు చేశారు, నిర్మిస్తామంటున్న ‘కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం’ ఒక పెద్ద తమిషాయేదా? ఒక వేళ నిజమనే అంటే, వారి ‘కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించడం’లోని భావం గంభీరమైనదే అని అంటే మాత్రం మనం ఎట్లా నమ్ముటం?” అని యంతవరకూ పరిశీలనను పరిశీలించిన చారు ఆశ్చర్య పడతాకేమా!

అలాంటి సందేహం, ఆశ్చర్యం, కమ్యూనిస్టు హృదయం ఎట్లా పనిచేస్తుందో తెలియనివారి మనస్సులలోనే కలుగుతాయి.

అందుచేత, “కమ్యూనిస్టు హృదయాల”తో సంబంధం లేని వారి కోసం ఆ “హృదయాలు” ఎలా పనిచేస్తాయో, ఏ విధంగా భావాలను పరిగ్రహిస్తాయో, ముగ్గురు “కమ్యూనిస్టు ఋషులు” (మార్క్స్, లెనిన్, ఏజల్స్) చేసిన శిష్యుడు మార్గాలలోనే ఎప్పుడూ ఎలా సంచరిస్తుంటాయో యొక్కడ ప్రవర్తిస్తాడు.

కమ్యూనిస్టు ఉద్దేశంలో —

ఈ విశాల ప్రపంచం అంతా ఒక దేశం అందులో సోవియట్ రష్యా కార్మికులు విభాగం; ఎలస రాజ్య ప్రపంచం అంతా గ్రామీణ విభాగం.

సోవియట్ రష్యా సక్రమమైన రాజ్యాధి కారమున్న కార్మిక వర్గం వున్నదాదా. కమ్యూనిస్టులు ఆసంగతి చాలు, ఎలస రాజ్య ప్రజలను కార్మిక ప్రపంచంలోని గ్రామీణ విభాగంగా చూడడానికి.

ఆప్పుడు ప్రపంచ కార్మిక వర్గం యొక్క పానిక జాతీయ విభాగం, సోవియట్ కార్మిక వర్గం పేరిట, ఆ “గ్రామీణ విభాగాన్ని” (అంటే ఎలస రాజ్య ప్రజలు) పరిపాలించి వచ్చును.

రష్యాలో అధిక సంఖ్యాకులైన కర్షకులను చాలా జాగ్రత్తగా అధికారంలోకి రాకుండా చేసింది కార్మిక వర్గము. బోల్షివిక్ పార్టీ కాని బోల్షివిక్ పార్టీ రాజ్యాధికారాన్ని పొందింది, నియంతృత్వాన్ని సాగిస్తున్నది. పానిక కార్మిక వర్గాలు అల్పసంఖ్యాకవర్గాలు అయినా, ఎలస రాజ్యాలలో కూడా అదే విధంగా ఎందుకు జరగకూడదు? బోల్షివిక్ పార్టీ ఎందుకు అధికారంలోకి రాకూడదు?

కమ్యూనిస్టు దృష్టిలో —

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ రద్దు అయిపోయినా, పేరు నకు మాత్రమే రద్దు అయింది; అది యింకా సజీవంగానే వుంది. అతని భావాలలో, సోవియట్ వాయకత్వంలోను, పరిపాలనలోను, ప్రతి బిల్డింగున్న విధంగా దాని ఆదర్శ ప్రాతిపదికలూ, భావాలూ ఇంకా నిలిచే వున్నాయి.

కమ్యూనిస్టు నమ్మకంలో —

తను సజీవమైన కార్మికవర్గం కోసం బాట్రమే నాదిస్తున్నాను. తన స్థానిక రైతాంగానికి చాలా చేదుగా యేవర్గమైనా రాట్లాటే దాని వాస్తవికతకు సరికూడన ముద్రగడితే, అది కార్మిక వర్గం బాట్రమే అందుచేతనే స్థానిక రైతాంగాన్ని ఎడగొట్టి పోనియట్ కార్మిక వర్గ పరిపాలనయొక్క నాయకత్వంక్రింది వారిని సోవియట్ లోనికి తీసుకువెళ్దామని ప్రయత్నించడంలో కమ్యూనిస్టు పుద్గేకం రైతాంపు సాధాగ్యాన్ని, వర్గ చైతన్యాన్ని, విప్లవీకరించే నాశనం చేయాలని కాదు; భావిలో సాగించబోయే ప్రపంచ కార్మిక వర్గ విప్లవంలో వీరిని - అంటే తన శ్రుత్యేక గ్రామీణ ప్రజా నీకాన్ని - ఉపయోగించి కొనుబడు నేరం ఈ దానివుంచుకున్నాడు.

* * * * *

ఇదింతా మనకు వికారంగా, విచిత్రంగా కనబడవచ్చును. కాని సనాతన మార్కువాదికి ఇదంతా వాస్తవికమైన విప్లవ ప్రణాళిక.

మొదటిది ఇదింతా జాతీయతకు వ్యతిరేకమర్కకమ్యూనిస్టుతనమే. సోచివుండవచ్చును; కాని కొన్నార్లు తర్వాత, యీ సనాతన వాదము, యిందులోని యీ నూతనాలు సజీవంగానుండి, రుజువు అవసరించేవి సత్యాలుగా యేర్పడిపోతాయి. వీటిని మనఃపూర్వకంగా చిత్తపెట్టికోనే నమ్ముతాడు.

ఈ ఆర్థంలోని పిచ్చి నమ్మకాలకు, లెనిన్ ఉపదేశాలకు సంబంధించేదంటారేమో ఎవరైనా! ఇదింతా ఆంధ్రజాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, దాని కాలకు లెనిన్ సేపున సాతాలగాని భాగమే; (ఫాక్సు వ్రాసిన “కమ్యూనిజమ్” పుట 76-77)

ధనికవాదపోషణం గూర్చి లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

“విజయాన్ని పొందిన విప్లవ కార్మిక వర్గం తనకు వీలైన అన్ని మార్గాలలోనూ, ఒక విధానానికి అంటి వీరిలో ప్రచారం చేస్తే - అప్పుడుకూడా వెనుకబడ్డ ప్రజలకు ధనిక వాదం నిశ్చయంగా, తప్పకుండా సరిగా ఉంటుందని అనుకోవటం పొరపాటు. * అంటే కొన్నివరిల్లో

* “మహాత్ముని అనుచరులుకూడా యీవిషయాన్నే చెప్తున్నా, కమ్యూనిస్టులు వానితో అంగీకరించేచుమా?” అని అంటే భారత

తులలో ఉండదన్నమాట అన్ని వలసరాజ్యాలలోనూ, దేశాలలోనూ స్వతంత్రయోధుల ఆంతస్తులను, పాక్షికస్వతంత్రులను నిర్మించుటంతోను, కర్షకుల సోషలిస్టులను నిర్మాణం చేసే చరిత్రవాదానికి పూర్వమున్న పరిస్థితులను నిర్మించుటతోనూ తయారు చేయడానికి సముచితమైన ప్రచారం చేయవలసిగాను, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆగిపోలేవాలదు. అభివృద్ధిచెందున్న దేశాలలోని కార్మికవర్గ సహాయంతో పెనకబడ్డ దేశాల సోషలిస్టు చిహ్నానికి చేరుకోవచ్చుననే నమ్మకాన్నే ధనిక వాద సోపానాన్ని వదిలివేసి, అభివృద్ధిలో యిరువై ప్రత్యేక సోపానాలవ్వాలని కమ్యూనిజమును వెలుపుననే భావాన్ని యీ నమ్మకం భావం చారిత్వాయులలో హత్తుకొనే దృక్పథాన్ని వలసరాజ్య ప్రజలలో అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపించాలి" **

వలసరాజ్యాల కమ్యూనిస్టు ఆయా ప్రాంతాలలో తన పార్టీ బలంలోకి రావాలని కాంక్షిస్తాడు. అందుకు తగిన కార్మికవర్గం లేదు కాబట్టి, ఉన్నా కార్మికవర్గానికి రైతాంగానికున్న విప్లవశక్తిలేదు. కాబట్టి, వలసరాజ్యాల రైతాంగం సహాయంతోనే కార్మికవర్గం, కమ్యూనిస్టుపార్టీ బలంలోకి రావాలంటాడు.

పోరాడటం, బలపరచటం రైతులవంతు. అధికారం, బలం కమ్యూనిస్టుపార్టీవంతు. పేరువాస్తవ ప్రపంచ కార్మికవర్గానిది !!

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కార్మికవర్గం అధికారంలోకిరాగానే రష్యాలోలాగే వలసరాజ్యాలలోకూడా, మొదట రైతాంగాన్ని మోసగించుతారు. తర్వాత వారి ఆశయాలను నాశనంచేస్తారు. అఖరుకి వారిని నాశనంచేస్తారు!

అప్పుడే ఘనకార్యం అట్టేబరు విప్లవమంత గొప్పదని వాదిస్తారు!

కమ్యూనిస్టులోని యీచెత్రి దృక్పథానికి సరియైన జవాబు యింకొంచెం సేపటికొనే మనకు వస్తుంది

** భారతవర్గంలాంటి దేశాలలో ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట రైతు సోషలిస్టులను స్థాపించి, వాటి ద్వారా అధికారాన్ని సంపాదించుటకు కమ్యూనిస్టుసోదరులు రష్యానుండి పైనిక, అర్థిక సహాయాలను అశీమముటకు కారణం యీలాంటి ఉద్ఘాటనలే.

వీమీ, కాలినీన్ యీ విధమైన విజయాన్నిగూర్చి అలాగ చెప్పుకొనలేదూ డాబుగా!

అంటే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాని అధికారాన్ని సంపాదించి, కాత్రికవర్గ నియంతృత్వాన్ని సిద్ధాంతప్రాయంగా సాధిస్తే సోవియట్ రష్యలో చేసినట్టే యిక్కడ వలసరాజ్యాలలోకూడా కర్షకులకు “కాత్రికత్వం” అపాదించిగాని, లేదా, యింకోవిధంగా గాని గోరులో లోనేస్తుంది అన్నమాట!

*

*

*

ఇక భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు:

రైతుల ఆర్థిక బలాన్ని, సంస్థలనూ, విద్యచైతన్యాన్ని, సక్రమ మార్గాలలో కాంగ్రెస్ నిర్మాణకార్యక్రమం బలపరుస్తుందని కమ్యూనిస్టుల భయం. అందుచేతనే, రష్యలో సోషలిస్టు దివల్యపనరీల కార్యక్రమాన్ని లెనిన్ ప్రభువులు తేలికచేసినట్టే, భారత కమ్యూనిస్టు కాంగ్రెస్ కార్యక్రమాన్ని తేలికచేస్తాడు; వెక్కిరిస్తాడు; విమర్శిస్తాడు; తిడతాడు.

క్రమబద్ధమైన రైతాంగం తన రాజకీయ స్వరూపాన్ని, విద్యచైతన్యాన్ని, విప్లవశక్తిని అభివృద్ధిచేసుకుంటే, స్థితిలోలేని, లేక పేరుకుమాత్రం స్థితిలోవున్న స్థానిక కూలీవర్గం పేరిట తనపార్టీ (కమ్యూనిస్టుపార్టీ) అధికార సంపాదనకు రైతాంగం అడ్డురకలుతుంటేమోనని కమ్యూనిస్టుల భయం.

అందుచేతనే, కూలీలకు వేరైన యీ వర్గాలన్నీ దినదినాభివృద్ధి నందకుండా వుండాలనే, మొట్టమొదట ప్రతి రైతు సంస్థలోకి, ప్రతి వనివారల సంస్థలోకి, కమ్యూనిస్టు జొరబడతాడు; తర్వాతి, వాటి క్రమశిక్షణలో భంగాన్ని, నాయకత్వంలో విచ్ఛిన్నం, సభ్యులలో కలతని కలుగజేస్తారు కూలీలుగాని యీ పార్టీక్రామికులు సమైక్యతలో అలోచించుకొని, కార్యనిర్వహణకు దిగకుండా చేయబంకోసం ఆఖరుకి తాను పోటీగా సంస్థలను నిర్మించి, వాటిని సాగిస్తాడు!

చేతివని వారల వర్గాన్ని నాశనం చేయ్యాలని కమ్యూనిస్టు ప్రజాభీక నిర్ణయించింది. కాని, మహాత్ముడు ఉపక్రమించిన గృహ పరిశ్రమలు ఆ వర్గాలనే బలపరుస్తున్నాయి అంటేకాదు, యిది

గాంధీజీ ప్రబోధించిన సామ్యవాద జాతీయవాద మార్గాలలో జాతీయ విప్లవాన్ని ఆభివృద్ధి చేస్తుంది అందుచేతనే ధనిక వాదానికి పూర్వము న్నుస్థితినుండి ఆర్థిక ఉన్నతస్థానం ప్రారంభించవలసిన అగత్యాన్ని తెలికొనుటించినా భాగం కమ్యూనిస్టుమాత్రం తన పార్టీకి బలం రావాలంటే గృహవిశ్రమాల కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటించాలి. అందు చేతనే ఆ కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్నామని కూడా !

చరే, తాను అధికారాన్ని సంపాదించాక “ధనిక వాదానికి పూర్వమున్న సరిస్థితులనుండి ఉన్నతస్థానం” అనే ఆర్థిక ప్రజా లికనే కమ్యూనిస్టు అంగీకరించి, దానియొగిండు కంటాడంటే అది జీత సంకల్పం కాదు !

మూల సోమేశ్వర వివలూపనరీతి ముషయిదా వ్రాసిన కర్షక ప్రజాభివృద్ధి నిరంకుశ లెన్ అలా చేశాడు కాదు? *

“కమ్యూనిస్టు పార్టీ అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాలలోని ప్రజా సంస్థలనుండి అత్యంతమ అంశాలను తనలోనికి ఆకర్షించుకోడం లోకే దాని బలం వున్నది దేశాని మినహాయించ కుండా అన్ని కార్మిక వర్గాల కార్యకలాపాలను సమైక్యత నందించడం దాని ప్రకృతి సమైక్యత నందించి ఒక అత్యంత కార్మిక వర్గ విముక్తికి దారితీసి, వాటిని వుకయోగిస్తుంది ఇక అనాధలైన బీదరైతుల సంగతి కార్మిక వర్గ ప్రధమ శ్రేణికి, కర్షక ప్రజాసేవకు, సంబంధం కలవడానికి, రాజకీయ సంబంధాలని సహకార సంస్థలను వుంచారు; వీటి ద్వారా కర్షకులను సామ్యవాద నిర్మాణ కార్యక్రమంలో భాగం తీసుకొని దానికి అంగీకరింప జేయవచ్చు.”

సంఖ్యలలో, సంస్థలలో విప్లవ శక్తి సామర్థ్యాలలో, కూలీ వర్గం ఆభివృద్ధి నందేలోపుగా రైతులూ చేతివని వారలూ యీ విషయాలలో ఆభివృద్ధి నంది విజయాన్ని సంపాదించి వేయకుండా సర్వ విచాలా ఆటలం తన విద్యుక్త ధర్మమని కమ్యూనిస్టు భావిస్తాడు.

తనకూ, తన వర్గానికి, యితర పారిశ్రామిక వర్గాలకూ కుభాన్ని ఆశించే రైతు, యీ కథానాన్ని స్వచ్ఛందంగా అంగీకరిస్తాడా ?

*స్టాలిన్ “లెనినిజమ్” అన్న పుస్తకంలో ఇలాగ వ్రాశాడు (పు 29-31),

కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాలకు లొంగిపోయి ఆత్మవంచన కంగీకరించారు కొందరు రైతులు. చేతిపని వారితోను ప్రపంచ భవిష్యత్తు పంజాలనుండి విముక్తులగుటకు వ్యాయ సమృద్ధిమైన మార్గాలపై విప్లవం సాగిస్తున్న, సాగించ ప్రయత్నిస్తున్న తమ వర్గాలను, వాటి ప్రయత్నాలను వీరు బలహీనం చేస్తున్నారు.

అంతేకాదు వారి వర్గాల స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుటకు మారుగా ఒరి యజమాని చేతులనుండి ఎంకొక యజమాని చేతుల లోనికి మార్చుటకు రాజుగ పరిపాలన నుండి మైరాజుగ పరిపాలన లోనికి మార్చుటకు, వారు కొంత షరతు సహాయం చేస్తున్నారు.

*

*

*

అయితే, మేముగాని, రైతు వర్గం గాని, కూలీ వర్గం పురోగమివాన్ని, శ్రేయస్సును, పూజితప్రతిభ వాసిగానైనా, కలతో నైనా, ప్రతిభజిస్తున్నావని ఎవరూ పురస్కరించ కూడదని ము దూచన.

కూలీ వర్గం సంపూర్ణమైన, శుభకరమైన పోన్నత్యాన్ని; సంపూర్ణమైన విప్లవ స్వరూపాన్ని ఆనంద్యం పొందాలి! కలకాలం పరిణామి.

ప్రజావర్గం, రైతు వర్గం, ప్రేమాసక్తియులకు భంగకరంకాని మార్గాలలో, సజీవమైన ఆనందకాలాలో, భావి ప్రజాస్వామిక సంఘంలో తనకు సముచితమైన స్థానాన్ని ఆ వర్గం అక్రమించాలనే ము వుద్దేశం.

భారత రైతాంగం ఆశయం కూడా యిదే!

మేము పరిశ్రమలోని ము ప్రముఖ ఆదర్శ ప్రాతిపదికను జ్ఞప్తి చేస్తున్నాం; పారిశ్రామికలకు చెందిన యే ఒక్క శతానికి గాని, వర్గానికిగాని, చెందిన నియంతృత్వాన్నీ మేము అంగీకరించం. ఈ విస్తృత పారిశ్రామిక వర్గాలు మూడింటికి అంటే, రైతు కూలీ ప్రజావర్గాలు మూడింటికి చెందిన నియంతృత్వం వుండాలని ము ఆకాంక్ష! అలాగ చెందుకుందనే ము దృఢవిశ్వాసం!

ఈ వాటి భారత రైతాంగపు (రైతుకాంగ్రెస్) ఆకాంక్ష విశ్వాసాలుకూడా యిదే!

“సాంఘిక పరిశీలనను సాధనంగా, తన చుట్టుపక్కల ఉపాధుల ననుసరించి మార్కుస్సు యిచ్చిన ప్రత్యేక నిర్ణయాలను, ఊహలను మూచనలను, అంగీకరించే వ్యక్తిమాత్రమే మార్కుస్సువాది” అని లెనిన్ మాత్రప్రాయమంతా ఉద్ఘాటించాడు; అవిధంగా ఆ పదప్రయోగాన్ని సంకుచిత పరిచాడు.

కాని “తార్కిక భౌతిక వాదం” లోని సారాంశమును ఎమిల్ బర్న్స్ (Emil Burns) యీ విధంగా చెప్పాడు.

“సత్యముగూర్చి మనకున్న చైతన్యానికి సత్యస్వరూపం కేరకుగా వుంటుందనే వాదన యిది. ఈ సత్యస్వరూపం వేరువేరుగా ముక్కలలో వుండకండా ఒకటిగా వుంటుంది అది ఒకచోట ఉండిపోకుండా కదలుతూవుంటుంది తుణతుణం పెరుగుతూ నాశనం అయిపోతూవుంటుంది. ఈ అభివృద్ధి కొంతవరకూ క్రమక్రమంగా వుండి, అక్కడ మనిశిత విచ్ఛిత్తి వుంటుంది. అభివృద్ధికి కారణం లోలోపల వుండే పోరాటం (అంతర్విశ్లేషణ) పెరుగుతూన్న వస్తువ నాశనమౌతున్న వస్తువమీద పొందిన గెలుపే మనిశితవిచ్ఛిత్తి.”

ఈ దృక్పథంలో మేము రైతుకూలీ ప్రజావర్గాల నేటి సమస్యలను పశ్చిలిస్తాము.

“నిజంగా ఒప్పునకు గీటురాయి అనుభవమేను” అన్న మార్కుస్సు ఉద్ఘాటనను కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు.

కాని, తార్కిక భౌతిక వాదం మాత్రం తాను కనుగొనబడి విషయాలను, నిర్ణయాలను పరీక్షిస్తుంది. వాస్తవికతకకు దూరమైన నిర్ణయాలను, వాదనలను తోసిపుచ్చుతుంది లేకపోతే, సవరించు తుంటుంది.

నరకానికి, స్వర్గానికి మార్గాలు :

8

“కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికి చాల నుభవరం, మహోన్నతం, అయిన భవిష్యత్తువున్నది” అని మా మున్ను ప్రకటించాడు.

కాని, మా మున్ను దానిని గురించి ప్రకటించిన ఆశలు, దానిని గూర్చి చేసిన నిర్ణయాలు, సరియైనవి తర్వాత చరిత్ర మజావు చెయ్యలేదు.

1917 అక్టోబరు వరకు అధికారాన్ని సమస్తానికడదంకోసం లెనిన్ కర్ణకుల సంపూర్ణ సహాయాన్ని పొందాడు; కర్ణకుల నాయకత్వం వహించిన సోషలిస్టు విప్లవాపనరీతి అపట్టి ఒకవరచారు; కర్ణకుల కమిటీని పూర్వయత్నార్థకమైన సహాయాన్ని యిచ్చాయి

అందుచేత లెనిన్ అధికారంలోకివచ్చాక, కర్ణకులను ఒక్కసారిగా త్రోసిరాజనలేకపోయాడు అనాడు “కార్మిక కర్ణకుల వర్గాల నియంతృత్వాన్ని స్థాపించా” నడంలోని కారణం యిదేను!

కాని, కొన్ని నెలల తర్వాత అంటే, సోషలిస్టు విప్లవాపనరీతి రాజకీయ నాయకత్వాన్ని నాశనంచేశాక కార్మిక కర్ణకుల వర్గాల నియంతృత్వాన్ని రాజకీయంగా “బోల్తా” కొట్టించి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వంగా మార్చివేయగలిగాడు. అంటే, రివ్యూలో కర్ణకుల వర్గాన్ని మాయచేసి, వారియెడల ప్రోహము నాచరించి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడిందికాని, మనిశితమైన కార్మికవర్గ విప్లవం ద్వారాకాదు.

అత్యధిక సంఖ్యాకుల ప్రయోజనాలకోసం వర్గచైతన్యమున్న అత్యధిక సంఖ్యాకుల వృద్ధిమంగా కార్మిక వర్గోద్యమం నిర్మాణమత్తే తుందని మార్క్సిస్టుల ఆశ. నేటివరకూ, పాపం ఆ ఆశ సఫలమవలేదు. అందుచేత, యానాటి చరిస్థితులలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వమంటే అతిస్వల్ప సంఖ్యాకుల నియంతృత్వమన్నమాట! ఈమాట వలసరాజ్యాధిపత్యంలో యితోధికంగా సత్యం.

కాబట్టి, యీనాడు మూపోతున్న సరిస్థితులకు సరిపోయినట్లుగా మార్కుస్ భావాన్ని చూపుకోని విప్లవం చేయటం నిజమైన తార్కికం, కాస్త్రీయంకాదా? వలసరాజ్యాల ప్రజానీకపు జీవితాలను గూర్చి, వారి కృషినిగూర్చి, వారి ఆర్థిక రాజకీయ సరాలగూర్చి మార్కుస్ నాటికంటే యీనాటి మన విజ్ఞానం అధికం. ఆ విజ్ఞాన దృష్ట్యా మనం మార్కుస్ భావాలను మార్పుకోసం వసరం లేదా? పురోగమన శక్తులకోసం, నిర్మాణాత్మక శక్తులకోసం, న్యాయసమ్మతమైన మూలకం సంబంధాలకోసం యీనాటి రైతు, ప్రజావర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. నేటి సంఘంలో రాష్ట్రక పద్ధతి యొక్క విప్లవాత్మకంగా వున్నదో, యీరెండు వర్గాలూ అంత విప్లవాత్మకంగానే వున్నాయి. అందుచే రైతు కూలీ ప్రజారాజ్య సంఘాననే అధికమైన అవకాశాల వుండగలవు, వున్నాయిమీదా ముఖ్యంగా వలసరాజ్యాలు శాసితత్వం సంపాదించాక యిలా వుండకతప్పదు.

ఈనాటి యీనాడు విక నిషయాల్పిటిసీ ఆరుసరించిన మన సిద్ధాంతాలను, తత్వాలను సుసంస్కరించడం మార్కుస్ వాదనూ, లేక మన సిద్ధాంతాలను, తత్వాలను ఆరుసరించి వాస్తవిక నిషయాలకు సుసంస్కరించడం మార్కుస్ వాదనా ?

ఈ మూడు వర్గాలలో యే వొక్క వర్గపు నియంతృత్వమైనా "ఆత్మధిక సంఖ్యాకు" నియంతృత్వం కానేరదు ముఖ్యంగా కూలీ వర్గపు నియంతృత్వం యిలా కానేరదు.

అందుచేతనే "రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యం" వాస్తవిక జీవితానికి సరిపోయే నిసాదం. *

మార్కుస్ కూడా తార్కిక వర్గం వొక్కటే గనిక వాదాన్ని పేడించలేదు. గ్రహించాడు అందుచేతనే 1871 లో పారిస్ కమ్యూన్ కోసం ప్రాంచి కర్షక వర్గాన్ని, పారిస్ మధ్య తరగతులను పహకరించమని అర్థించాడు. కాని, పాపం, లాభం లేకపోయింది.

మార్కుస్ వాదానికి భాష్యలు నిర్మించిన వాడు లెనిన్. అందుచేతనే అతడు బోల్షివిక్ సనాతన సిద్ధాంతాలకు ఆచార్యుడు అయినా, భాష్యం వ్రాయడంలో ఆగలేదు మార్కుస్ గావించిన నిర్ణయాలను తన సాంఘిక పరిశీలనతో, తన తార్కిక వాద సహా

* ఇది రైతు కాంగ్రెస్ నిసాదం.

యంతో విస్తృతంచేసి, సరంచి, అనుసరించు వచ్చుననికెత్వనించాడు. అనేకమైన యితర వృద్ధులతో పాటు, కార్మిక వర్గానికి మిక్కిలి వర్గాలను సంపాదించాలనే సిద్ధాంతాన్ని నిర్మించాడు.

అంటే, కర్షక ప్రజా వర్గాలనుండి కొన్ని మిశ్ర వర్గాలను కార్మికులు సంపాదించు తోవలె అన్నమాట.

అయితే, కార్మిక వర్గమే ప్రథమ శ్రేణిగాను, ఆపరి యజమాని గాను ఉండాలి!

మీద కర్షకులను తమ చక్షునికి లేచుకొనడం, మధ్య కర్షకుల ఆశయాలను భిన్నం చెయ్యడం, భవంతులైన కర్షకులను వాతావరణం చెయ్యడం యిలాగే బూర్జువా, ప్రజాస్వామిక, సమ్యవాది విప్లవ ముల తేర్చులు దశలలో యీ మాడు కర్షక వర్గ విభాగాలలో, వాటిలో వాటిని చూడస్తూ, కర్షక వర్గ విజయోపాయాన్ని తెలిస్తే, అనుసరించాడు.

మిశ్ర వర్గాల విషయంలో—

ఈనాటి పరిస్థితుల పరిశీలనా, వర్గశక్తుల పరిశీలనా, ఆగస్టు మనీ, తర్జునరి అయిన దృక్పథం అనే మార్క్సు వాదం కోర్కె— చెప్పున్నది. ఈ మాత్రం విషయంలో ఎమిలో బర్న్స్, బుఖారీ, యిద్దరూ ఒకే విధంగా అభిప్రాయ పడ్డారు. తెనిస్ యీ మాత్రాన్ని అనుసరించే కర్షక వర్గ విభాగాలను కార్మిక వర్గానికి మిత్రులుగా ఎలా సంపాదించ వచ్చుననే విషయాన్ని ఒక వాదంతో కార్యక్రమంగా తయారు చేశారు సమిష్టి వ్యవహారాన్ని అంగీకరించి, ఆ విధంగా కార్మిక వర్గపు తేంపులేని ప్రాబల్యాన్ని అంగీకరించిన మీద కర్షకుల సహాయంతో, కర్షక ప్రజల మిగిలిన తాళ భాగాన్ని ఆలా అంగీకరించమని బిలనా పెట్టడంలో విభాగించి వాతావరణం చెయ్య బం అనే తెనిస్ సిద్ధాంతాన్ని బయటపడంగా అనుసరించడంలో, స్టాలిన్ యీ మూలకే అనుసరించాడు.

1917 నుండి 1937 వరకు ప్రజాకర్షక వర్గాల వున్నట్లు యీనాడు తేపు. రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం అచ్చటి కర్షక వర్గాలపైనా, బూర్జువా నియంతృత్వం ప్రపంచ కర్షకవర్గంపైనా, జరిపిన అత్యాచారాలు ఫలితంగా, ఆయా నియంతృత్వాల వారిని

పెట్టిన చాడల ఫలితంగా, శేటిరైతు, ప్రజావర్గాల ఇతోధికంగా జాగ్రత్త వహిస్తున్నాయి.

అందుచేత యే నియంతృత్వమూహా తనకు కొల్లగొట్టుటకు వారు అంగీకరించరు; తమైతానే “విప్లవ బ్రహ్మ శ్రేణిని” అని భాగడుకొనే యే యితర వర్గంలోనో ఛోటా భాగస్వాములుగా నుండుటానికి అంగీకరించరు.

అందరు శాశ్వతంగా పరికొస్తాయని యెంచుతున్న సిద్ధాంతాలను మార్కుస్ తత్వం యెత్తిచూపి, నిజంగా ప్రత్యేక కాలస్థలాలలో యేదికొన్ని వర్గంతాలూకు ప్రయోజనాలను మాత్రమే అవి ప్రతిబింబిస్తాయని రుజువుచేసింది; మానవజాతి అసిద్ధాంతాల కోరి పిడికిరిచుండి విముక్తి చేసింది.

మార్కుస్ తత్వం మానవజాతికి చేసిన సేవ యిది - యీవిధంగా అది వుపయోగకరమని ప్రజా, రైతు వర్గాలు గ్రహించాయి.

ఆడిపురుషులమార్కుస్, లెనిన్ లు మొదలు శేటిస్తాలిన్, బుఖారీ, ఫాక్స్, బిష్పు, బాక్ స్టాల్ యిరమా - పాశ్చాత్య కమ్యూనిస్టులందరూ, స్థానికంగా శక్తివంతం, విప్లవవర్గం అయిన కార్మిక వర్గాన్ని వెనుక వేసుకొని వచ్చారని, అందుచేతనే మార్కుస్ గాదమైన కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రష్యన్ లెన్ స్టాలిన్ లు సమర్పించి అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని, అంకిత చరచానికి వారికి పీట అయిందని, రాను రాను యీ కార్మికవర్గ నియంతృత్వ సిద్ధాంతం కమ్యూనిస్టులకు అతి చువిత్తమైన వేదవాక్కుగా మారిపోయిందో, ప్రపంచ కర్షకవర్గం, ప్రజావర్గం గ్రహించాయి.

అయితే అనాటి పాశ్చాత్య ప్రపంచంలోని పరిస్థితులకు యిచ్చు టికి - వలసరాజ్యాలలోని - పరిస్థితులు వేరుగా నున్నాయని, తామే అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా నున్న విప్లవవర్గవని, వలస రాజ్యాల కార్మిక వర్గం అతి స్వల్పమని, ప్రపంచకర్షకవర్గం గుర్తించింది *

“నేడు నిశ్చేష్టితంగా శక్తిలేకుండావున్నా, స్థానికహాలీవర్గం ముందుముందుకు అభివృద్ధి చెందుతుంది, చాలాగొప్ప విప్లవ వర్గంగా తయారౌతుంది; అనాడు అది ప్రజా, రైతువర్గాల ముక్కుకు తాడు

* రాబు ఫాక్స్ కూడా యీసంగతిని గుర్తించాడు.

కట్టి పెరిపించగలడు - నశిపిస్తుందికూడా" అని సనాతన కమ్యూనిస్టుల విశ్వాసం, ఆశాను. దాని ప్రపంచ కర్షక వర్గం యీ విశ్వాసం తప్పని ఆశ నిరాశ అవుతుందీ అంటున్నది, యజ్ఞపు చెప్తున్నది.

“ఈవిషయం, యీవిశ్వాసం, యీ పరిస్థితులలో, కార్మిక వర్గమును వుంచుచున్నందు, లేదా” అనే దృష్టితోనే కమ్యూనిస్టు ప్రతినిధులైన పరిశీలనగా, సాగి, ప్రపంచ కర్షక వర్గం కూడ అలా పరిశీలించు ఈ నాటి రకం అవసరాల దృష్ట్యా కమి పరిస్థితుల దృష్ట్యా, నేటివర్గాలను వాటి వర్గ చైతన్యాలికి, జాతీయ చైతన్యాలికి ఉండే సంబంధాల దృష్ట్యా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మించిన ప్రతి నిర్ధారణాన్ని, చేసిన ప్రతి నిర్ణయాన్ని, ప్రతి పునాదాన్ని యితర విషయాలను ప్రపంచ కర్షక వర్గం పరిశోధిస్తుంది.

“ఈనాడు రైతులంగం అనుచిస్తున్న విధానమే నిజాలకి మార్కుస్ తత్వం మార్కుస్ ని గూర్చి వ్రాస్తు, మహావిప్లవ వర్సరము లైన 1845-51 లోని అనుభవాలతో ఈ నిర్ధారణానికి ప్రాతిపదికగా తీసుకున్నాడు అతను” అని లెనిన్ వ్రాశాడు. మార్కుస్ బోధనలను ప్రపంచముభావాల సంక్షేపం అని ఉద్ఘాటించాడు; చారిత్రకానుభవములను కూడా కప్పకుండా మార్కుస్ అనుసరించిన విధానాన్ని చాలా హర్షించారు.

అందుచేతనే, మార్కుస్ లెనిన్ లు వాటి సరిశోధనా మార్గాలనుతక్కి, ననాడు అనుసరించాలని భక్తివిశ్వాసాలతో అవలంభిస్తారని ఆకాంక్షిస్తారనే విశ్వాసంతో మార్కుస్ తత్వం చుట్టూ నిట్టబడ్డ సనాతనత్వంనుండి భారత రైతులంగం వైదొలిగింది.

రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కర్షక ప్రజావర్గాల కంటే మునిగిపోగా ప్రపంచంబిందో మనం చూశాం ఈ రెండూ వర్గాలూ కూడా యీ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించాయా, లేదా అనికాదు ప్రస్తుత ప్రశ్న.

“ఏవిధంగా, ఎంతమంది రైతులను ప్రజాను బలిచేసి, ఆ నియంతృత్వం యీభరితాలను పొందగలిగింది? ప్రపంచంలో దానిపై నున్న సదిభిప్రాయాలికి ఎంతగాదెబ్బ తగిలింది?” అని మా ప్రశ్న.

“మొట్టమొదట వ్యక్తిగత యజమాన్యాన్ని సమిష్టిస్వామికంగాను, వ్యక్తిగత ఉత్పత్తిని సమిష్టి వుత్పత్తిగాను, చేయడమే మనకు లక్ష్యం. అయితే అలా చేయడం ఉదాహరణ పూర్వకంగాను పాశ్చాత్య సహాయాన్నిచ్చి తుల్యతగానీ, నిర్బంధమును ఉపయోగించికాదు” అని ఎంజెల్స్ చెప్పిన సలహానే స్టాలిన్ అనుసరిస్తానని ప్రకటించేకాదు.

కాని, అతనూ, అతని అనుచరులూ యీ సలహాను ఎంత అవమానికరంగా ఎంత విస్తృతంగా భంగపరిచారో, ప్రపంచ విప్లవ విషయంలో ఎంతగా చెప్పలేని హాని కలుగ జేచారో, లోకాలు మారుమ్రోగి పోయినవి; ప్రపంచంలో ఎంతోమంది పాశ్చాత్య అయి పోయింది.

*

*

*

మన దేశంలో—

కమ్యూనిస్టుపార్టీవారు బోధిస్తున్న కూలీవర్గ నియంతృత్వ నివాచానికి ఒడులు గాంధీజీ బోధిస్తున్న ప్రజాస్వామిక రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య నివాచాన్ని, యీ పూర్వీకధను అంటిటినీ మనస్సులో నుంచుకొని పాఠ్యవాదులు పఠింపించాలి.

ఈ విధమైన దృక్పథంతోనే రైతు కాంగ్రెస్ నేడు పని చేస్తున్నది. కమ్యూనిస్టుల కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఎదిరించి పోరాడాలనే రైతుకాంగ్రెస్ సత్ప్రయత్నం. లెనిన్ అడుగు జాడలలో నడిచి ప్రస్తుత ప్రపంచంలోని అచారక్రమమే తన సిద్ధాంత స్వరూపాన్ని నిర్ణయిస్తుందని ఉద్ఘాటిస్తున్నది; “ప్రపంచం ముందు, సిద్ధాంతం తర్వాత” అనే తార్కిక వాదంలాని ముఖ్యమాత్రమున అనుసరించి తన దృక్పథాన్ని తీర్చిదిద్దుకుంటామని దాని అకాంక్ష.

నేటి రైతువర్గం, చేతి బనివారల వర్గం, ప్రజావర్గం నిజంగా విప్లవాత్మకంగా వున్నాయని, ఉండగలవని, లవి తమ తహతు సమస్యించి సమచితమైన రాజకీయ శక్తిని అకాంక్షిస్తున్నవని, ఒక్క కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని అవి యెన్నటికి అంగీకరించవని, మున్నెవ్వరూ! అందుచేతనే వారి నివాదమోదా “రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యం” అని.

అంతే

ఈనాడు భారత రైతాంగానికి ఒక్కటైతే రైతుకుల ప్రజా రాజ్యానికై నిలచిన కాంగ్రెస్ రైతులు వర్గీయంగా అనంతకాలానికీ అతీతులని, పురోగాములని, వారికి విప్లవశక్తి నామ్యవాదిం ఉన్నాయని అంగీకరిస్తున్న రైతు కాంగ్రెస్.

ఇంకొక ప్రక్క కూలీ నియంతృత్వానికై నిలచిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ, రైతులకు కూలీత్వం ఆపాదించి, "వారేనాదో" అభివృద్ధి నితో ధక చర్యలు గావించి, విప్లవ ప్రతికూలురౌతారనే భయంతో వారి యెడల తగు జాగ్రత్త పహించా"లనే కమ్యూనిస్టు దృక్పథాన్నీ, వాదాన్నీ, అంగీకరించిన "కీసాన్ సభలు"

భారత రైతాంగం యేమి గాన్ని అనుసరిస్తుంది?

రైతులు రైతు కాంగ్రెస్ను ఆనుసరించి, జాతీయకాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తే వారు జాతీయస్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రజాస్వామిక రైతు సూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని సముపార్జించగలరు

కీసాన్ సభలు ఆనుసరించి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తే, వారు సముపార్జించ గలిగేది.

మొదటిలో కూలీత్వ నియంతృత్వం—

అఖరుకు, రైతువర్గ విలయం, వివాశవం !!!

వారికి యెదురు గానున్న సంస్థలను, ఆశయాలను మేము ఉద్ఘాటించాం; యే సంస్థను ఆనుసరిస్తే, యే ఫలితాలు పస్తాయో మేము కూచించాము.

ఇక, నిర్ణయించుకొని. పరికచి అనుసరించవలసిన రైతులు!

కాగా, భారత రైతాంగం రైతుకాంగ్రెస్ను ఆనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తుందని మా పుథ విశ్వాసం!

భారత రైతు రంగంలో

కమ్యూనిష్టు పార్టీ - నేర్పిన పాఠాలు.

9

1945 వరకూ కమ్యూనిస్టులతో కలిసి ఉండకపోయి కిసాన్ సభావాది ఒక్క స్వామిజీ మాత్రమే! అతడు 1944 లో యిలాగ అన్నాడు.

“మన (కిసాన్ సభ) స్థితిని సంశయంతో చూడటంలో ఉద్ఘాటించడం ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి ప్రాతిపదిక మన చర్యలను నిర్ణయించుకొనడం మన విధి”

1940 వరకూ జాతీయ కాంగ్రెస్ తప్ప యే యితర రాజకీయ పక్షానికి చెందిన చాలామంది కిసాన్ సభ, ట్రేడ్ యూనియన్ల కాంగ్రెస్, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగా తయారవుతారని అనుకున్నారు.

అనాడు కమ్యూనిష్టుపార్టీ మొదట కాంగ్రెస్ వరకూ అన్ని రాజకీయ పక్షాలూ కిసాన్ సభలో ప్రాతినిధ్యంవున్నా; అది పీటి అన్నిటి రాజకీయ దృక్పథాలనీ శ్రోదీకరించి, ఒక ప్రత్యేకమైన సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని కల్పిస్తుంటే, యీ సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని ప్రయోగించడంలో అది రైతులకు సహాయం చేస్తుంటే, రైతు నాయకులు అనుకున్నారు.

తాము చేసిన తీర్మానములను అనుసరించి వాస్తవికంగా కార్య సాధన ప్రారంభించకుండా వారు ఆకాశ విహారం చేస్తున్నంత కాలం అన్ని పక్షాలకూ వేర్వేరుగా ఆసాధ్యమైన కార్యాన్ని అంటే అన్ని పక్షాల సమ్మేళనమూ, అంగీకారాన్ని పొందిన కార్యక్రమ నిర్మాణమునూ తాము సాధించుటకు వీలవుతుందని అనుకున్నారు.

కాని, కిసాన్ సభ వాస్తవిక కార్యరంగంలోకి దిగవలసిన నిమిషంనుంచి అంటే, రెండో ప్రపంచ మహా సంగ్రామం ప్రారంభ

మైనప్పటి నుండి చికాకులు ప్రారంభమైనాయి. సమైక్యతతో నిర్ణయించబడిన కార్యక్రమం, సామాన్య జీవితం, వుండవని అప్పుడు గ్రహించారు రైతు నాయకులు.

ఆరోజులలో...

కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ వారు జవ్హర్ లాల్ నెహ్రూతో పాటు ముందు కరువుతూ, ఎక్కిడ గట్లను కొట్టివేయ వచ్చునా అని వెతుకు తున్నారు కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయ సమరాన్ని ప్రారంభించ కాంగ్రెస్ ను లేపెట్టి, జాతీయ నాయకులు జైల్లోకి పడితే జాతీయ వేదికను తాము తీసుకొని, మరక్షితం చేసుకుందామని ఉద్దేశిస్తున్నది. ఫార్వర్డు బ్లాక్ ఏవోవిధంగా జాతీయ సమరాన్ని ప్రారంభించి, మిగిలిన సంగతులను అన్నిటిని ఒకటే పరిశీలన చేయడామని అంటున్నది.

కిసాన్ సభలో ఉన్న ఆచార్య రంగా మొదలైన వారు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఫార్వర్డు బ్లాకుల రాజకీయ భాగస్వామి యోగ్యతను చూచి అంటున్నారు.

సాధ్యమైనంత స్వల్ప కష్టంతో, స్వల్ప బలసమర్పణతో అత్యధిక ప్రయోజనాలను, లాభాలను దేశానికి వచ్చేటట్లు, కాగ్రత్తగా, ముందు వెతుకులు ఆలోచించి, దృఢత చూర్గాలలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య తత్వాన్ని చెప్పి కొట్టాలని కాంగ్రెస్ నిశ్చయించింది.

అందుచేత సామ్రాజ్యవాద ప్రతికూల సమావేశం నాగపూర్ లో జరిగినప్పుడు, వామపక్షంలో సమైక్యత కలుగలేదు. కేంద్ర కిసాన్ సలహాసంఘం 1939లో నాగపూర్ లో సమావేశమైనప్పుడు కూడా అంతే జరిగింది

తర్వాత జరిగిన "సంధి ప్రతికూల సమావేశం" లో పాల్గొనడానికి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ నిరాకరించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ అఖిలభారత పరమా "సరే" అంది; పాల్గొనడానికి యిష్టపడలేదు నటించింది. కాని, అఖిల భారతలో సుభాష్ బాబును అతివ్యూహంగా ఎగతాళించేస్తూ, తన "మూలీవర్గం పంథా"ను అనుసరించి, బైటకు వచ్చేసింది.

స్వామిజీ ఇంచూబాల్ జీ, యిద్దరూ, "కూలీ వర్గం పంథా"ని అనుసరించారు ఆచార్య రంగా మాత్రం దానినుండి బైటకు వచ్చే కారు

ఈ విధంగా, కిసాన్ సభా వాదులూ, యితర వామపక్షీయులూ, కలసి 1939 జూన్ లో స్థాపించిన "సర్వ వామపక్ష సాంప్రదీకరణ సంఘం" ఆచార్యుని దాని అంత్యక్రియలు ఆనాటి రామభూరి సమావేశంలో జరిగి పోయాయి.

వామ పక్షీయుల సమైక్యతనందు లేక పోయాయి. అందుచేత కిసాన్ సభ ఒక నిర్దిష్టమైన వేదికను స్థాపించుకో లేక పోయింది.

అంతే, రామభూరిలో నిర్వహించినట్లు కాంగ్రెస్ ఆచరణ ప్రాతిపదికలను మార్చాలి. ఆచరణ ప్రాతిపదికలను ప్రజలముందు కిసాన్ సభ వుంచలేక పోయిందన్నమాట.

ఆ వెంటనే 1940 మార్చి నెలలో జరిగిన పలాసా సమావేశంలో కిసాన్ సభ సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా, అమలులో నుంచుబడు వీలైన ఒక నిర్ణీత కార్యక్రమాన్ని ప్రతిపాదించింది.

కాని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీలు యేమిటి ఇయ్యలో అప్పటికే సిశ్చయించుకొని వున్నాయి. అందుచేత పలాసా కార్యక్రమం నెరవేరలేదు.

అంధదేశంగా మాత్రం శ్రీ గోగినేని లక్ష్మీనారాయణ, బీహారులో స్వామిజీ, కిసాన్ సభా వాదులూ యీ కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్టారు. కొన్ని పండుల మంది జయిల్లోకి వెళ్లారు. ఆ విధంగా, ఫార్వర్డు బ్లాక్ తో కలసి వారు జాతీయ సమరానికి కావలసిన వాతావరణాన్ని కల్పించగలిగారు. కాని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ సోషలిస్టు పార్టీలు మాత్రం యీ తీర్మానాన్ని అనుసరించలేదు. వైదొలగే వున్నాయి.

ఇంతలో జాతీయ కాంగ్రెస్ వ్యక్తి సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించింది.

1940 అక్టోబరు 25కి తాము ప్రత్యేకంగా 'సమరం' ప్రారంభించమని యిచ్చిన ఆదేశం భగ్నమై పోయిందని అంధ కిసాన్

సభా వారును గ్రహించారు. అందుచేత, కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన వక్తి సత్యాగ్రహం ముందు ముందుకు వెళ్లి సత్యాగ్రహంగా మారిపోతుందనే అశత్రు, దానినే బలపర్చుటకు నిశ్చయించారు.

కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యీ ఉద్యమం వట్ల విప్లవంక వర్తలు సాగించారు. ఈ ఉద్యమం నాశనమైపోతే, గాంధీజీ నాయకత్వంలో ప్రజలకు విశ్వాసంలేదనీ, కాంగ్రెస్ సంస్థకు ప్రజలలో ప్రాబల్యం లేకుండా పోయిందనీ, అలాకానీ చాటవచ్చుననుకున్నారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీలు కూడా కిసాన్ సభలో వున్నాయి కాబట్టి వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమంలో రైతాంగానికి అది సమచిత్త నాయకత్వాన్ని వహించలేకపోయింది.

1941 ఆక్టోబర్ చగమా కిసాన్ సభావేదిక విషయం ఒకే ఒక్క విషయంలో అన్ని పక్షాలకూ ఏకాభిప్రాయం వున్నట్టు కనబడుతుంది ఆ విషయం విస్తృత సమరాన్ని ప్రారంభించలేదని కాంగ్రెస్ ను విమర్శించడం.

అందుకే, మిగిలిన అన్ని విషయాలలోను విజృంభణగా లేకుండా ఏదో ఒక విషయంలోనో వికృతంగా వుంటే సరిపోతుందా? ఆ సమైక్యత ఆసంస్థను ఒక రాజకీయ ప్రభుత్వంగా చేస్తుందా?

కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధనివాదాన్ని ప్రారంభించిన దగ్గరనుండి యీ సంగతి మరీ హెచ్చుగా స్పష్టమైంది. 1941 ఆక్టోబరు లో కేంద్రకిసాన్ సలహా సమితి 'పాకల్' లో సమావేశమైంది; జాతీయ విశ్వాసానికి జాతీయ కాంగ్రెస్ తీరని ద్రోహమాచరించిందని కిసాన్ సభ పేరిట ఆ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించడంలో కమ్యూనిస్టులు మహోత్సాహం ప్రదర్శించారు.

1941 నవంబరులో ఆఖిలభారత కిసాన్ సలహాసంఘం నాగ పూరులో సమావేశమైంది కమ్యూనిస్టులు ఒక పిల్లి మొగ్గ పేశారు. కిసాన్ సభ యిన్నాళ్లనుంచి చెప్తున్న సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సమరం గిమరంలేదు పొమ్మనా రు. ఆ దృక్పథాన్ని పదవివేయాలన్నారు. సమయమూర్తితో, వారి ప్రజాయుద్ధనివాదాన్ని అనుసరించున్నారు.

కిసాన్ సభ పతి నానికి యిది నాంది!

*

*

*

ఒక సంవత్సరంలో ప్రవేశించడం దాని నాయకత్వం నెత్తిని అపకీర్తిమట్టుడం సభ్యులతో కలిపిలను కలుగజేయుటం అదే సమయంలో దానిని 'ని ప్రముఖ స్థానాలను వారి పార్టీ కంధా, కోసం ఆక్రమించడం - యిది క్రమానుగతంగా వస్తున్న కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాల సంప్రదాయం. మార్క్సి యువక కమ్యూనిస్టులకు యిచ్చిన సలహాలలో వీటిని గుర్చి ముచ్చటించాడు.

ఇంతకు పూర్వమే రైతు శ్రేణులలో తమ మాయోపాయాలను ప్రయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు ప్రారంభించారు.

బెంగాల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి చెందిన అబ్దుల్ రహమాన్. కిసాన్ సభ సహాయ కార్యదర్శి అయిన నాటినుండి, కిసాన్ సభను కూల ద్రోయదానికి అనేక మాయోపాయాలను వెతకటం ప్రారంభించాడు. అవదేశ ప్రసాద్ సింగ్ ఆఖిలభారతి కిసాన్ సంహా సంఘమునకు అధ్యక్షులుగా వుంటే బీహారు, సంయుక్త పరగణాల కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ బసచెయ్యలేకపోయింది!

బీహారు, ఆంధ్ర రాష్ట్రాలు రెండూ పెద్ద రైతు రాష్ట్రాలు. బీహారులో రెండు రాష్ట్ర కిసాన్ సభలు తయారయినాయి. ఒకటి కమ్యూనిస్టుల సభ, యింకొకటి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులది (అంటే నిజమైన రైతు నాయకులది) ఈ విధంగా కిసాన్ సభ రెండుగా చీలిపోయింది.

ఒక్క చెబుతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ రెండు ఫలితాలను సంపాదించగలిగింది. ఒకటి - కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీని ఏకాకిగా చేయడం; రెండు - రైతు రంగంలో స్వామిజీని బహిష్కారంగా చేయడం.

రెండు కక్షలకూ సమాధానం, సమైక్యత కలుగజేద్దామని రాజీ మదుదుద్దామనీ, శ్రీమతిభారతీదేవి, శ్రీ గోగి శేరి లక్ష్మీ నారాయణ విశ్వప్రయత్నం చేశారు. కాని, యిరుకక్షలూ సమాధానధోరణి లేకుండా మొండిపట్టు పట్టడంచేత, వారి ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమై నాయి.

ఇంతవరకూ కిసాన్ సభ సంపూర్ణంగా ప్రతికూలం: వివిధంగానూ యుద్ధానికి సహాయపడకూడదన్నది. కాని యిప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అనుసరించి యీదృక్పథాన్ని వదలుకుంది: కొంతవరకూ యుద్ధానికి సహాయం చేయవచ్చు ననడంతో ఫార్వర్డు

బ్లాక్ విధానానికి ప్రతిఘటన పోయింది; అందుచేత కిసాన్ సభలో నున్న ఫార్వర్డు బ్లాక్ సభ్యులు రాజీనామా చేసి, ప్రైవేటు వచ్చేవారు.

కమ్యూనిస్టు కిసాన్ సభకుండు, అసలు కిసాన్ సభలో ఫార్వర్డు బ్లాకు ప్రతినిధులే అధిక సంఖ్యా కూటమిగా నుండేవాడు. అందుచేత అది వారి అధికారి ప్రాబల్యంతో పరిపాలించబడింది కాగా, స్వామిజీ కారాగృహంలో నుంచి ప్రైవేటుకాగానే, నాచుపోటీ కిసాన్ సభలోని కాలగ్రెన్ సోషలిస్టుపార్టీ వారి ప్రతిఘటనను ఒక ప్రక్క నుంచి, అసలు సభలోని బ్లాక్ ప్రతినిధుల యింటిలోని వోరును యిం తొక ప్రక్క నుంచి ఎదుర్కొనలసివచ్చింది!

స్వామిజీ యీవిధంగా, పానం తన రాష్ట్రంలోనే ఏకాకి అయిపోయాడు! ఈ చిక్కు పరిస్థితులనుండి తప్పించుకోవటకు వారు ఒక విధానాన్ని, ఒక మార్గాన్ని వె.ఎ.జీ నిర్ణయించుకోవలసివచ్చింది. అయితే వారు యీవిధానాన్ని; యీ మార్గాన్ని చాలాసోపానక్రింది తీసు వెతుక్కొని, సిద్ధం చేశారు! ప్రైవేటు వుండాలనే వారి నిర్ణయానికి వచ్చేవారు!

స్వామిజీ తన రాష్ట్రమును పోకత్తేలేమి, అఖిలభారత కిసాన్ జేషకత్తేలేమి, కమ్యూనిస్టుపార్టీని ఆహ్వానించారు; కిసాన్ సభను ఆక్రమించి, దాని రూపు రేఖలను పిద్దుచుని ఆహ్వానించి వారు ప్రార్థించారు!

రాజకీయ రంగంలో స్వామిజీ వేసిన పిల్లిముగ్గుకు కారణం యీనాటి వివాద ప్రహేళిక వ్రాడులకు కూడా తేలియని నిహ్యం ఇది.

కాని, ఆ అభేద్య రహస్యానికి కీలకం యిక్కడ మనకు లభిస్తుందని కిసాన్ సభలో కమ్యూనిస్టులు తమ మాయోపాయములను ప్రయోగించడంవల్ల కలిగిన ఫలితం యిది!

ఈగాడవరకూ శ్రేంద్రకిసాన్ సలహా సంఘంతో పెద్ద పేదాఖి ప్రాయాలు యేవీ యేర్పడలేదు అందుచేత దాని పదవులూ, కార్య నిర్వాహణ అన్నీకూడా లాంఛన ప్రాయంగానే వుండేవి. అంతకాలం అవి యెవరి చేతులలోనున్నా బాధలేకుండాపోయింది కిసాన్ సభ కార్య కలాపాలు ఆచార్య రంగా, స్వామిజీల ముగ్ధదర్శకత్వం కిందనే జరుగుతూవుండేవి.

కానీ, యానాదూ సభలోని పదవులనూ, కార్యనిర్వహణనూ, యెవరు వహించేనుకుంటే, వాలే సభ భాగి రాజకీయ దృక్పథాన్ని తీర్చిదిద్దగలరు. అందుచేత ఆక్షణంనుంచి యాయంత్రం యెవరి ఖాయదాగా నుండాలి, ఎవరు దానిని నడపాలి, అన్న ప్రశ్న తీరని సమస్య అయిపోయింది.

అంటే, ఆచార్య గంగా అతని అనుసరుకులూ, ఉద్యోగిస్తున్న ట్టుగా కాంగ్రెస్ రాజకీయాల ననుసరించి రైతుల దృక్పథాన్ని రచించాలా, లేక, స్వామిజీ, యిందూలాల్ జీ ప్రభువులు ఉద్యోగిస్తున్న వాచాజీ ప్రజాభివృద్ధి కమిటీ కమ్యూనిస్టు రాజకీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించి కిసాన్ దృక్పథాన్ని ఏర్పాటుకోవాలా; అనేది ప్రశ్న.

వారి భారత జాతీయ స్మృతిలేక దృక్పథాన్నే అనుసరించ కమ్యూనిస్టులు నిశ్చయించుకున్నారు; కాంగ్రెస్ కు స్మృతిలేక మైన ఫోరజీనే యింకా అనుసరించ నిశ్చయించారు. స్వామిజీ, యిందూలాల్ జీ కమ్యూనిస్టుల అభివృద్ధినిరోధక చర్యలకు సహాయం చేస్తుండే వారు. త్వరలోనే యీ విషయాలను ఆచార్య గంగా, వారి అనుచరులూ గ్రహించారు. అందుచేత, లాంఛన ప్రాయంగా సభలోనేవుండి వారు తమ ఆదుదక్షిణ భారత రాష్ట్ర సభలకు నూతన స్వతంత్ర విధానాన్ని నిర్ణయించుకునే అధికారాన్ని సంపాదించు కుండామని అనుకున్నారు.

కానీ, యానాదూ కాంగ్రెస్ ఆగస్టు తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది అ వెలలోనే భారత రైతాంగం చుట్ట కిసాన్ సభ ఘోరమైన 'జాతీయ విద్రోహాన్ని' ఆచరించింది.

కిసాన్ సభ అంటే, ఆచార్యగంగా ప్రభువులకు, యితర పక్షీణ భారత కిసాన్ నాయకులకు మొహం మొత్తిపోయింది!

జేరుదారిలేక, అదనుంచీ వున్న "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) కు మళ్లిపోయారు!

ఒక సంవత్సరం తర్వాత, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ సభను తమ పార్టీ జేవక గా మార్చుకుంటున్నారని చెప్పి ఇందూలాల్ జీ రాజీనామా యిచ్చి సభనుండి బైటకు వచ్చేకారు.

మొట్టమొదట 1942 లో ఆచార్యగంగా, తర్వాత 1944 లో ఇందూలాల్ జీ సభనుండి వైదొలగుటకు యే కారణాలను చెప్పాడో

అకరణాలవల్లనే 1945 లో స్వామిజీకూడా కమ్యూనిస్టుల చేతులలో పడిన కిసాన్ సభను నడలవలసి వచ్చింది.

అంతే, యీనాడు రైతులలో కమ్యూనిస్టుల ప్రదర్శన మాత్రమే కిసాన్ సభ! దానిని మొదట స్థాపించిన నాయకులుగాని, రైతుశేవకులను బీజపాఠశాల అంతరించేసిన యితర రైతుశేవకులుగాని, యీనాడు దానిలో మనకు కనబడుతుంది.

కాంగ్రెస్ యొడల భక్తి కన్యాసాలూ, జాతీయతా, వర్గచైతన్యం, విప్లవశక్తి వున్న రైతులు 'కిసాన్ సభను' ఎదరికీనే 'రైతు కాంగ్రెస్'ను స్థాపించు కున్నారు. జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల, దాని విధానాలపట్ల, భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించే దేశభక్తి పురితిమైన జాతీయ సంస్థగా వారు దానిని ఆశీర్వాది చేశారంటున్నారు.

* * * *

ఈమార్పులలోని, యీనాడు రైతులలోని అంతరించిన యేమిటి? రైతు సంస్థలకు వర్గం యొక్క రాజకీయ ప్రవృత్తి అని వొక "ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి"గా వుండగలదనీ, దానిలోని యితర రాజకీయ కక్షలు యితర స్థలాల్లో పోరాడుకుంటున్నా; యిందులో మాత్రం అవి అన్నీ సమైక్యతను పొంది సాఫీగా పని చెయ్యగలవనీ, ఒక పామన్యు రాజకీయ క్యాక్రమన్నీ అవిసాధించి దానిని అవి అన్నీ కలసి మనఃపూర్వకంగా నిర్వహించగలవనీ అనుకొనడం పొరపాటు.

ఆ సంస్థలోని యేదో వొక పక్షమే ఆ సంస్థమిది ఆధికారిం చెలాయించుటకు ప్రయత్నించడం నిశ్చయం. వారు అన్నీ ముఖ్యమైన రాజకీయ సమస్యల పరిష్కారంలోనూ అను పక్షమార్గాన్నే అనుసరించాలని పోరాడతారు. ప్రేమ్ యూనియన్ కల కాంగ్రెస్ అనుభవములే యొక్కడ తిరిగి కనబడుతాయి.

ఏదీ యెలాగ వున్నా, యిట్టి సంఘటనలలో, ఆ సంస్థలో అధికారం చెలాయించును పక్షపు సభ్యులు మాత్రం అనివార్యంగా యితర పక్షాల సభ్యులనుకూడా తమ మార్గాన్నే అనుసరించమనడానికి ప్రయత్నిస్తారనడం నిశ్చయం.

క్రిందటిపారి యుద్ధసమయంలో, యూరప్ లోని అనేక దేశాలలో, అనేక వర్గ సంస్థలలో యిలాగే జరిగింది—శత్రువు రాజకీయ

చతులకు చెందిన ఒక సంస్థలోని సభ్యుల మధ్య ప్రాతిపదికలలోని వేధానవల్ల విభేదాలు కలిగాయి.

అందుచేత అలాంటి సంస్థలు రాజకీయాలలో కలుగ జేసుకోవూడదు; విభేదాలను యెదుర్కొని చీలికను పొందాలి... వేరు మార్గం లేదు.

అయితే, "యేదైనా వర్గ సంస్థ రాజకీయాలనుండి వైతొలగ గలదా?"

అంతే; వైదొలగలేదు. ప్రతి ఆర్థిక సమరం రాజకీయ సమరం లోకి చిలికిపోతుంది. మార్క్సు లెనిన్లు సమచితంగా గుర్తించారు.

ఇ. ఆర్థిక సమరం వర్గ సంస్థల దైనిక జీవితంలోని ముఖ్య లక్షణం.

"వర్గ సంస్థలు రాజకీయాలనుండి వైదొలగడం మంచిదా?" అంటే, "దు. ఆ విధంగా వైదొలగటం ఆ సంస్థ కైలే సేమి, చాలా ప్రమాదం ఆ సంస్థ రాజకీయ సమరాలను మానుకోవేసే, దాని అడుపులో నున్న ఆర్థికం కొల్లగొట్టే వర్గాలతో వైతొలగేమి, యితర రాజకీయాలతో వైతొలగేమి, పెద్ద పెద్ద పోరాటములకు చొటు లేకుండా, చిన్నచిన్న జగదాలని మాత్రమే తేలవల్సివచ్చగలదు.

అప్పుడు ఆ సంస్థ "ఎకనామిజం" విధానాన్నే అనుసరించ గలదు.

"ఎకనామిజం" అంటే ఆధికారుల యెడల భయభక్తులతో మిశ్రమంగా, శాసనబద్ధమైన మార్గాలలో వివతులను సమర్పించి, ప్రజల ఆర్థిక కష్టాలను, ముఖ్యమైన వర్గాలను తొలగించాలని ప్రయత్నించే సాంస్కరిక విధానం.

"జస్టిస్ పార్టీ" విధానంలాంటి దానినే 'ఎకనామిజం' అన వచ్చును.

ఈ విధమైన లక్ష్యాలతో విధానాలతో వున్నకూలీ, రైతు సంఘాల చాలావున్నాయి. కాని, వర్గ చైతన్యము పట్టనైనా రైతులను పేల్కొల్పి, వారికి ఆవేశం యివ్వగల శక్తికూడా వీరికి లేక పోయింది రాజకీయ శక్తులుగా అవి యెందుకూ పనికిరాని సంస్థలు. మాత్రమే!

వాటికి వేరు మార్గం లేదు పాపం!

కాబట్టి యే విధం వాదనాదా నేటి వర్గసంస్థలను ములాంటి
“చాపల్” ఖరారీ, ఎందుకూచనికెరాని — పాత నహించమనక కా ?

అంతే, వర్గ సంస్థలు రాజకీయంగా సమైక్యమైన పార్టీలు
వహించాలి; ఆయా వర్గాలను చెందిన రాజకీయ చాతావరణం కలిగి
వుండాలి, ముఖ్యమైన రాజకీయ ఫలితాలన్ని వర్గసమరాలను సాగించ
డానికి సంసిద్ధం ఉండాలి.

అయితే, “లాంజీ వర్గ సంస్థలను అయిదు మైన రాజకీయాలు
ఏవి ?

1938 నుండి 1942 వరకు భారత వర్గం “రైతాంగం ఆరు
భాగాలు చల్ల నున్న పుష్పమైన విషయం. అట్టి అనుకూల రాజకీయాలు
దేశం అన్ని రాజకీయ పక్షాలనూ అనుసరించుటకు వికల్పమూ,
పునరుద్ధరణ ముచ్చటలూ, అలంకారం యే వాక్యం “రాజకీయ
గత్యంతాంధికారం ప్రాబల్యం పొందిన సకలము సమాజం అలాంటి
వర్గసంస్థల యొక్క సంస్కరణ శక్తిని అణగారిన పుష్పం
అయిచేసి పోట్ల పంపిణీ చేశారని యే వాక్యం రాజ
కీయ వర్గపు రాజకీయాలను అగ్రగణ్యం చేస్తుంది.

ఏ దేశంలోనైనా ఏవో సంస్థల కారణంగా యిలాగ
ఒకే చతుర ప్రయోజనాల కలిగిత మైన వివాదాన్ని వర్గసంస్థ అనుస
రించ వలసివే. పోతే, అవర్గపు ప్రయోజనాలే? అతి నేటికీ పోటీ
సంస్థలయినా అవివాదంగా జూరే, ఇబ్బలే, పాట్య, యింకా
యింకా యూరోపియన్ దేశాలు కన్నట్లేనా. అమెరికా సాయక్
రాష్ట్రాలలోనూ, యుద్ధానికి పూర్వం యిలాగే వుండేది అలాంటివే
కాథలిక్, కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు, నాజీ, కార్మిక సంఘాలు అమెరి
కాలో, పార్లకామిక సమాఖ్య, అమెరికన్ గమల చనివారల సమాఖ్య
అని రెండు సంస్థలున్నాయి రెండింటికీ రాజకీయ అచిర్యపాతకం
లలో బేధాలున్నాయి. కాబట్టి అవి పాపాన్య వేదిక మీదకు వేరి
సమైక్యత నందలేక పోయాయి.

భారత వర్గంలో కూడా, కమ్యూనిస్టుల క్రేడ్ యూనియన్
కాంగ్రెస్ నీటిపోడి పూర్వమే. రైల్వే మనివారిల సభలు మొద
లైనవి కొన్ని పార్లకామిక సంఘాలు వేరువేరు రాజకీయ చతులను
అనుసరిస్తూ వుండేవి.

వర్గసంస్థలు : వాటి రాజకీయాలు

10

ఏకవర్గ రాజకీయాలను అనుసరిస్తున్న పక్షాలు, సంస్థలు సాంఘిక విప్లవంలో స్పృహతో సమచిత్తమైన నిర్ణీత విజయాన్ని పొందిలేని పరిస్థితులకూడా వ్రుంటాయని యూరప్ లోని కాత్తిక సామ్యవాద పక్షాల అనుభవాల వలన స్థిరపడుతున్నది.

రైతాంగాన్ని, విద్యార్థి వర్గాన్ని కూలీవర్గం యంతకాలమైతే ఉపేక్షభావంతో, అవమానంతో, చూచింది. అంతకాలం వారూ, మిగిలినవారూ కూడా భవిష్యత్ భాగ్యాన్ని కాత్తికవర్గం చేతులలో వ్రుంచడానికి యత్నపడలేదు.

ఆ యా వర్గాల అదృష్ట ప్రాతిపదికలలోను, రోజూ కలిగే అనుభవాలలోనూ అన్ని విశేషాలను, సమైక్యత లేకపోవడాన్ని తొలగించుకొని సామరస్యం పొందడంలో ఆలస్యానికి పరస్పరంగావుంటే యీ అనుమానాలే మొదటిలో బాధ్యమైనవి. తరువాత, వారి వారి విప్లవ లక్ష్యాలను ఒకటే చేశాయి; అఖిలకే అన్యోన్య రాజకీయ స్పర్థలకు, విలయానికి దారితీశాయి; పోరాట నాజీవములజన్మకు కారణమైనాయి.

ఈ విషయంలో రవ్వన కర్షకవర్గంయొక్క అనుభవాలు కూడా మనకు ఒక పాఠాన్ని శేర్పుతున్నాయి, జ్ఞానాన్ని బోధిస్తున్నాయి. రవ్వన కర్షక వర్గం సోషలిస్టు రివల్యూషనరీ పార్టీని తన నాయకత్వానికి ఎన్నుకుంది. కాని, ఆ పార్టీ తన సర్వశక్తులనూ ఒక్క కర్షకులపైనే కేంద్రీకరించింది; వాగరిక వర్గాలతోగాని, కూలీవర్గంతోగాని యేవిధమైన సంబంధాలనూ పెట్టుకోలేదు. పెట్టుకున్నా, చాలాకొద్దిగా మాత్రమే!

మొదటినుండి తనకే చెప్పినట్లే, అఖిలకే సాంఘిక విప్లవ పథకంలో ఆయా వర్గాల నాయకత్వాలకు అంతిమ పరీక్ష వచ్చేసరికి సంపూర్ణ కాత్తికవర్గపు భక్తి ప్రమాణాన్ని కొంతవరకూ కర్షకపక్షాల భక్తి ప్రమాణాన్ని సంపాదించుకున్న కమ్యూనిస్టులు సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్నా వున్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించగలిగారు.

కర్షకవర్గపు కనీసపు కోరికలను సమీక్షించి, 242 కోర్కెలుగల కార్య ప్రణాళికను సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు తయారుచేశారు; ఆ ప్రణాళిక వారి జీవిత సామగ్రికు ఫలితం తెలిస్తే ఆ కార్య ప్రణాళికను తీసుకొని, దానిని తుచా తప్పకుండా తానే ఆచరిస్తానన్నాడు; వారి అభ్యున్నతికి తానే పాటుపడతానన్నాడు.

తర్వాత తెలిస్తే కర్షకవర్గంలోనూగి ఆపలంబించిన విధానం లోని ముఖ్యమైన పంక్తులు మొదట సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్న ఉత్తమ మిత్రులుగా కనిపించడం, తర్వాత వారివాయకత్వంలో కల తలు కలుగజేసి విభజించడం వారిలోని వామపక్షాన్ని తన నియంతృత్వంలో భాగస్వాములుగా తీసుకొనడం మరొకొద్దికోజలలో వారిని ఆధికారంనుండి నెట్టివెయ్యడం, అటుకీ కర్షకవర్గాన్ని అంతటినీ విలయించజేయటం.

ఏ వర్గానికైనా దాని వాయకత్వం ఒకసారి పోయిందో, ఆ వర్గం చాలా కాలం పరికూర్తించిపోయి, నిస్సహాయంగా అయిపోతుంది. ఈ సూపుగా మిగిలిన వర్గాలు యెంత చెడుపు చెయ్యి వచ్చునో అంత చెడుపు చేసి వేస్తాయి. దెబ్బతిన్న వర్గంలోని అధిక భాగాలను తమలోకి ఆకర్షించుకొని, వాటి ధక్తి గౌరవాలను సంపాదించు కుంటాయి తమ ఆధికారాన్ని అంగీకరింపకుండా తిరుగు బాటుచేసే భాగాలను, ముందుగా ఆకర్షించిన భాగాలను యెరగా చూపి లొంగ తీస్తాయి.

భారత రైతాంగం సోషలి రివ్యూన్ కర్షక వర్గంనుండి, యితర క్షేత్రాల రైతాంగాల నుండి యిలాంటి పాతాళే నేర్చుకోవాలి.

భారత రైతాంగం యితర వర్గాలతోనున్న పరస్పరం, సామాన్యం అయిన రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి వుండే దినదిన రాజకీయ సంబంధాలను సహకారాన్నీ కొద్దిగానైనా లేకుండా గాని, ఏకొద్దివాటిగానో వుంచుకొని గాని, తమ రాజకీయ ప్రవృత్తిని లేక మాత్రంగా వృద్ధి చెనుకుంటే ఆత్మదీకంగా యేవో వొక్క వర్గానికే చెంది వున్నట్లుటికీ, యేవోకొన్ని యితర వర్గాల ప్రాపును గాని, లేక అన్ని వర్గాల ప్రాపును గాని వారి వారి ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి సంపాదించుకున్న యేకమూర్తి

నిప్పు పార్టీయో, లేక యే యితర పార్టీయో, వారిని ములుపుగా వాణిసం చేసి వేయగలదు.

భారత రైతాంగపు నాయకత్వం తానుచెప్పే విషయంలో నేమి, తన దృక్పథంలో నేమి, ప్రముఖంగా కర్షక సర్వ పక్షంగా నుండడం చాలదు; అన్ని పార్టీశ్రామిక వర్గాలకూ, లేదా, వాద్య మైనంత ఎక్కువ పార్టీశ్రామిక వర్గాలకు చనికీనద్దీ, వారి భక్తి గౌర వాలను పొందగల రాజకీయ అదర్శ ప్రాతిపదికలనూ, సంస్థనూ, మార్గాన్నీ నిర్మించుకొనడం భారత రైతాంగపు విధి. ఇది దాని తక్షణకార్యం కూడాను.

అలాంటి అదర్శాన్ని అభివృద్ధిమై చూడటానికీ, స్పష్టంగా, ధైర్యంగా, యితరుల నుండి భారత రైతాంగం ముందు తొందర తోడం రైతు కాంగ్రెస్ చేసిన గొప్ప తప్పు!

కాని, కొందరు రైతునాయకులు మాత్రం యీ విషయాన్ని మొదటి నుంచీ నూచిస్తూనే వున్నారు. 1938 లో ఫెయిజ్ పూర్ లో ఆఖరి భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ ద్వితీయ సమావేశం జరిగింది. అచార్య రంగా తన అధ్యక్షోద్యోగాసంఖ్య, "అన్ని పార్టీ శ్రామిక వర్గాలూ, అన్ని సంస్థలూ కలసుకోదానికి, వారి వారి ఆను భవాలను ఒకరినో ఒకరు చూడమికోదానికి, వారివారి శక్తులను కూడ దీసుకోదానికి, పరస్పర సంభాషణల మనూ, సమూహ సలహా, భావికార్య కలాపానికి తగిన అవేళ సంపత్తిని సమకూర్చుకో దానికి, సమచిత్త సభావేదిక కాంగ్రెస్ మాత్రమే!" అని ఉద్ఘాటించారు.

అంతేకాదు, సంపూర్ణ స్వరాజ్యాన్ని సంపాదించే తరకూ, చాలా ఆధికంగా సమైక్యత పొందిన జాతీయ రంగం భారతదేశంగా కాంగ్రెస్ మాత్రమే అనీ, మిగిలిన అన్ని సంస్థలూ సమచిత్తమైన సామ్రాజ్య వ్యతిరేక ఘోరణిలో కాంగ్రెస్ జాతీయ రాజకీయ విధానాన్నే ప్రతిబింబించాలనీ అన్నారు.

అయితే, అవాదు రైతు సంస్థలూ, కార్మిక సంఘాలూ, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగానే వుంటాయని అచార్య రంగా అభిప్రాయపడ్డారు. నాటివారి దృక్పథమే మొదటిలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఘోరణి, తర్వాత "కిసాన్ సభ" ఘోరణిని తీర్చిదిద్దింది.

కాని అనాటినుండి నేటివరకు అనేక సంఘటనలు జరిగిపోయాయి. కమ్యూనిస్టులు అనేక రైతు సంస్థలలో కలుగ జేసుకొని, వారి నాయోపాయాలద్వారా రైతులకు రాజకీయాలకు ఒక వికార రూపాన్ని యిచ్చారు. స్థానిక కాంగ్రెస్ సంఘాలకు వారి నాయకత్వానికి, వారి ప్రచారములకు వ్యతిరేకంగా అనేక 'కిసాన్ సభ'లను తయారుచేశారు. వేరువేరుగా చూస్తే యీ సమస్యలకు అంత గ్రామ శక్తి లేక పోయినా, సమిష్టిగా వారు అనుసరించిన అనేక ఆక్రమ మార్గాలవల్ల కాంగ్రెస్ కు, కిసాన్ సభకు మధ్య ఒక విరోధ సాంస్కృతిక దాయాన్ని కల్పించారు.

రైతు సంస్థల ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తిగా వుండగలవనే తప్పు భావానికి ఫలితం యిది అంతాను.

* * * *

ఆచార్య రంగా వస్తువుగా వాడి; రాష్ట్ర స్థాయి మూలకాంక్షలను గుర్తించాడు. ఇతర పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలకు వేరైన ప్రత్యేక రాజకీయాలు రైతులకు ఉండవలసిన అవసరాన్ని గ్రహించాడు.

అయితే, యేబానిస దేశంలో నైనా, యేవరకుంక భూమిలో నైనా, అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలూ, ఆదేశపు సామాన్య జాతీయ విప్లవంయొక్క రాజకీయాలకు వేరుగాగాని, పోటీగాగాని, వ్యతిరేకంగాగాని వుండలేవు.

అంటే పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలు భారతదేశంలో జాతీయ కాంగ్రెస్ నీ, చైనాలో క్యూమింగ్ టాంగ్ నీ, ఈజిప్టులో వాఫ్ దునీ అనుసరించి వుంటాయి.

ఇతర వర్గ రాజకీయాలతోనూ, సమైక్యత నందిన జాతీయ రాజకీయాలతోనూ రైతుల నాయకత్వం సువృద్ధావహిన్ని పెంపొందించుకోకుండా, ఏకాకిగా వుండిపోలే ఆనాడు రష్యాలో యిదే విధానాన్ని అవలంబించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు చట్టపరమైన పడుతుంది. రైతుల నాయకత్వానికిని, దేశంలోని యేదో ఒక అనేక వర్గ రాజకీయ సంస్థ అయినా, దానిని కబళించి జేస్తుంది. రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని మోసగించి, కబళించి జేసిన కమ్యూనిస్టు పార్టీయే యిక్కడ కూడా మొదట రైతువర్గాన్ని మోసగించి కబ

లిందివేయవచ్చును. తర్వాత, రైతాంగానికి యితర కష్టజీవుల వర్గాలకూ అధికార వంతమైన ప్రతినిధిని చాటుకొనడం ప్రారంభిస్తుంది? నిజమైన నేనూన్నా సటిస్తుంది. అఖిరికి అందరూ దానినే నిజమైన రైతుప్రతినిధి అనీ నేనూ సంస్థ అనీ అనుకుంటారు.

అందుచేత రైతులు ఆనేక సర్గ రాజకీయాలకు అనుకూలమైన విధానాన్ని దృఢపరచుకుని తప్పుసరిగా నిర్ణయించుకోవాలి.

అయితే, యే మధ్యతరగతి రాజకీయ పక్షం రైతాంగానికి హెచ్చుగా సంకల్పిస్తే, అభ్యుదయాన్ని యివ్వగల పక్షం?

నేడు భారత దేశంలో అన్ని సత్యాలూనూ ప్రముఖంగా పున్నవి-కమ్యూనిస్టుపార్టీ కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ, యుస్టిమ్ లిగ్, కాంగ్రెస్.

కూలీవర్గ నియంతృత్వానికి జీవితాన్ని అంకితం చేసిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ, సోషలిస్టు పార్టీలు రైతాంగమునకు అభ్యుదయం, పంత్వం యివ్వలేవు. ఇందుకు కారణాలు మనకు అందరికీ తెలుసు.

ఇతర మతాల ప్రజానీకమునకు ప్రాతినిధ్యమే వహించలేదు ముస్లిమ్ లిగ్; అందుచేత అది లాభంలేదు.

ఇక జాతీయ కాంగ్రెస్ —

మార్కుస్ వాదులు తమ కమ్యూనిస్టుపార్టీ తక్కిన అన్ని వర్గాలకన్నా ముందుగా విప్లవవాద కూలీవర్గానికే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని వాదిస్తూనట్లుగానే తక్కి అన్ని వర్గాలకూ ప్రాతినిధ్యం తాను వహిస్తున్నా, ముందుగా. మొట్టమొదటగా ముఖ్యంగా, రైతువర్గానికి తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని! హరుపురా సమావేశంలో కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. తాను “రైతుల సంస్థను” అని ముక్తకంఠంతో లోకానికి చాటింది.

గ్రామాలకు, గ్రామీణ సంస్కృతికి, సభ్యతానాగరికతలకేమి, రైతులకు, తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని ముందుముందు తాను నిర్మించబోవు, సాంఘిక వ్యవస్థలో పీటికే ప్రముఖస్థానం అని ఉద్ఘాటించిన సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే! ఇంకేదీలేదు!

కమ్యూనిస్టులు తమ అధికారంక్రింద లేని వర్గాలనూ, కూలీ వర్గానికి చెందిన యితర కష్టజీవుల వర్గాలనూ అనుమానంతో, తృణీభావంతో చూస్తుంది కాని కాంగ్రెస్ మాత్రం అలాకాదు. భారతీయులు

అందరినీ ఒకే విధంగా చూస్తుంది. నెహ్రూకి కూలేవర్గమునకు తాను చెయ్యగలంత మేలూ చేస్తుంది. అవర్గానికి ఇతోధికంగా క్షేమాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ, అందుకు యత్నిస్తున్నది. ప్రత్యేక వృత్తులలో జీవించే వారికీ, విద్యార్థులకు, వారి కుటుంబాలకు, అదర్బములనూ, సముచితంగా ఆవిరిస్తున్నది. *

వ్యవసాయ పారిశ్రామికీకరణ, పరిశ్రమల, ఇతర నిమ్నజాతుల అభివృద్ధికే తన జీవితాన్ని అంకితం చేసి దాని పక్షాన పోరాడే అత్యుత్తమ సంస్థయింది. అతి విస్తృతమైన చేతిపనివారల వర్గానికి యిది తోడునీడ; శ్రీరామ రక్ష.

ఆ మహాసంస్థ యీ గాడు కష్టజీవులందరి సంస్థగా గోజుగోజూ పెరిగి పెద్దదౌతున్నది. అధికారిమంతా పాలాలూ, యంత్రాగారాలూ, యంత్ర సలాలూ పనిచేస్తున్న కష్టజీవుల మానవత్వవ్యూహాలనే మాత్రం రాజకీయ వ్యవస్థను అంచే, రైతుకూలీ ప్రజావాద్యమును ప్రతిపాదిస్తున్నది.

అందుచేత, రైతాంగివు రాజకీయ సంస్థ కాంగ్రెస్ చిత్రమే కాకగలదు; రైతుల అభ్యుదయంకోసం, క్షేత్రంకోసం సర్వశక్తులూ వినియోగించి మనస్ఫూర్తిగా పోరాడగల సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే!

గ్రామీణ ప్రజలు, చేతిపనులవారు యితర పారిశ్రామికవర్గాలు ప్రజా, ఆ మహా సంస్థను ఆనుకొని, దాని శ్రేయస్సు కోసం పాటుబడి దానిపారిశ్రామికవర్గ రాజకీయాలలో శక్తివంతమైన ప్రాతినిధ్యహీన చిన నాడు అయీ వర్గాల వాయువ్యాల మధ్య సుహృద్భావంతో నిండిన రాజకీయ సమాలోచనలు, సాంగత్యం పెంపొందిదానికి నాథు, వుంటుంది.

ఒక ప్రక్క నుండి మూర్ఖువా వర్గం ప్రపంచ ధనిక వాదం, ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం, మరొక ప్రక్కనుండి కమ్యూనిస్టులూ, జాతీయతకు, దేశభక్తికి వ్యతిరేకంగా, రైతు ప్రజా వర్గాలకు ప్రతి

* ప్రభుత్వం స్వతంత్ర భారత పై నికోవ్యోగుల మీద జరిపించిన విచారణలలో కాంగ్రెసు తీరుకున్న భాగం, నావికుల సమ్మెల విషయంలో కాంగ్రెసు ప్రదర్శించిన దృక్పథం యీ విషయాన్ని రుజువు చేస్తున్నాయి.

మూలంగా సాగిస్తున్న రాజకీయాలనుండీ, ప్రజలలో కలిసిపోయి వారిని రాజకీయంగా తీసుకువేసి వారి తంత్రాలనుండి జాతీయ జేమాన్ని, శ్రేయస్సును, కష్టజీవుల అభ్యుదయాన్ని సంరక్షించగల అతిశక్తివంతమైన రాజకీయ నేతాన్ని ఆవిధంగా నాగు నిర్మించ గలడు!

తమ జేమాన్ని తమ అభ్యుదయాన్ని కూలీలు ఆకాంక్షిస్తే, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి సమతున్న కూలీ వర్గం కూడా కాంగ్రెస్ నే ఆనుసరించడం శ్రేయస్కరం అర్హమని రైతు కూలీలకు కాంగ్రెస్ సామాన్య జేషిక కాగలదు. నిజమేమిటో విస్తృతమైన సంబంధాలను సుహృద్భావంతో వాంఛించుకోవాలి. వాళ్ళు కట్టించుకున్నాడని ఆప కాళం వుంటుంది.

విశేషించి, జాతీయ కాంగ్రెస్ ఎప్పుడూ కూడా జాతీయ అభ్యుదయం కోసం పట్టుదలతో, నిశ్చయంతో, నిలబడింది. ఈనాటి వరకూ సర్వకాల సర్వావస్థలలో ఆ మహాసంస్థ ప్రతీ పర్యవసానాన్ని ప్రతీ విషయ సంఘటననీ, ముఖ్యంగా దేశాభ్యుదయ నిశ్చయంతోనే పరిపాలిస్తున్నది.

భారత ప్రజానీకంలో ప్రతీ తరగతినుండీ, ప్రతీ వర్గమునుండీ ఆత్యధిక భాగాలను మేల్కొల్పుడంలోను, అనేక నార్లు అది ప్రదర్శించిన ఆత్మార్పణ ఖట్టాల ద్వారా, సాగించిన అనేక సమరాల మూలంగా వారి విశ్వాసాన్ని, భక్తి గౌరవాలనూ సంపాదించడంలోను, యంతవరకు కాంగ్రెస్ మాత్రమే విజయాన్ని పొందిగలిగింది. ప్రతీ వర్గంలోనూ జాతీయ శక్తిని, చైతన్యాన్ని విజృంభింప జేసింది. ఆత్మార్పణ చేసిన వీరుల వేడి క్రూతో వారి విప్లవ ప్రతిభను పోషించింది. వలస రాజ్య ప్రపంచ మంతటాలోనూ మొదట లెక్కించ వలసిన విప్లు శక్తిగా వారిని నిర్మించింది.

భారత వర్ణంలోని కష్టజీవులందరి పక్షాన పోరాడే వీరుడు మహాత్మాజీ; జాతీయ కాంగ్రెస్ వారి నాయకత్వంలో, మార్గ దర్శకత్వంతో ముందంజ వేస్తున్నది. వారి అదర్శ ప్రాతిపదికను రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని ముఠాపూర్వకంగా బలపరుస్తున్నది.

కాంగ్రెస్ యానాడు ప్రపంచ సంగ్రామం వొత్తిడి వల్లను, గాంధీజీ, పండిట్ నెహ్రూల నాయకత్వం వల్లను, రైతు నాయకుల

కక్షలను మైన ప్రాజెక్టులను, 20 ఏకరా మైన, విస్తృత కక్షలను ముగ్గురు రైతులను స్వతంత్ర భారతభూమిలోని అధికారి అంతా పట్టణీవులకు, రైతులకు, కూలీలకు, ప్రజలకు చెందితరాలనే నిర్ణయించి పట్టించి.

1920 1930, 1942 సంవత్సరముల నాటి జాతీయ సమరాలలో అంతర్గతంగా సాగించిన బడ్డ రైతు సత్కారగ్రహోద్యమముల ద్వారా, అధిక ముందు యేర్పడిన సోషలిజం, కాంగ్రెస్ ముఖ్యత్వ కాంగ్రెసు రైతు సంస్థలకు, వారి సత్కారగ్రహోద్యమములకూ సైతిక సహాయం యిచ్చుటద్వారా రైతాంగంలోని చైతన్యాన్ని ఉద్దేశించి జెయ్యబడిన, రైతుసంస్థలను అభివృద్ధి చెయ్యబడిన, రైతు నాయకత్వపు స్వయాపార్శ్వ రచించబడిన రైతు కాంగ్రెస్ పాదలకు జాతీయ కాంగ్రెస్ అత్యధికంగా సహాయంచేసింది.

భారత పరంపరాలో దానిరక్షణగా అన్నిటిని మించిపోయిన ఏకైక రాజకీయ శ్రేష్టిగా జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం

పర పర్యాయ-భారీ పరిస్థితుల దారుల సమాఖ్యలకు, పర్యాయ పర్యాయ. పృథ్వివీవుల పర్యాయాని అధిక భాగాలకు - కొంతవరకు అయినా సాధ్యం, రాజకీయంకాకాదు సామ్రాజ్యవాదపు సంరక్షణలో కలుగవచ్చును కాని, కష్టతీవులు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి స్వతంత్ర భారతదేశంగా ప్రముఖ అధికారాన్ని పలుకు బడిన. గౌరవాన్ని, సంపాదించుకొన సంకల్పము, వారు ముఖ్యమైన మార్గాలలో సంపూర్ణ అభ్యుదయాన్ని సాధించలేదు; వరకుంగా కాని, బహిరంగంగా కాని తమకొల్లగొడుతున్న పర్యాయ ప్రముఖ ప్రయోజనాలను గట్టి చెట్టు కొట్టలేదు.

జహాంగీర్ పద్ధతిని నాశనం చెయ్యటానికి అప్పటిచ్చే సంస్థలకు, బ్యాంకులను జాతీయం గావించడానికి ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణ క్రింద నివిధ కీలక పరిశ్రమలను సృష్టి చెయ్యడానికి భారీవిరిశ్రమల సంస్థలు, పర్యాయ సమాఖ్యలు మన రైతు వృత్తి చేసిన చస్తువులకు పరిమిత ధరలు యిచ్చునట్లు చేయటానికి భారతదేశమునకు ఏకపాతం లేకుండానిరి సమానమైన మారకం ధరలకే వారు తయారు చేసిన సరుకులను అమ్మునట్లు కట్టుబట్టం చేయడానికి విస్త్రుతంగా చర్యలను తీసుకొనడానికి, ప్రస్తుత సామ్రాజ్యవాద అధికారం పోయితరాలి. భారత

వర్షం ప్రసంచమండో యితర స్వతంత్ర రాజ్యాలకు ఏవిధంగా తీసి పోవని స్వతంత్రమైన పదవిని పొంద తీరాలి.

కాగా, వలసరాజ్యాల విషయంలో యీమాటలు యంతకంటే అధికమైన ప్రాముఖ్యంలో, యంతకంటే అధికమైన తీవ్రతతో గ్రహవర్తిచాయి.

ప్రజాసేకంలోని ఆత్మధిక భాగాల అనువర్తనను, ప్రేమను చూపగోసి, శాసనబద్ధమైన మార్గాలలోకాని, సత్యాగ్రహం ద్వారా కాని నిర్మాణ సంస్థలద్వారాగాని, లేక అన్ని పద్ధతులను ఒకేకాలంలో వుపయోగించాలేగాని, ఉస్యలమైన సమిష్టి సమరాన్ని సాగించగల ఒకేఒక సంస్థ అతివిస్తృతమైన జాతీయ కాంగ్రెస్ చూత్రమే!

ఈ పరిస్థితులలో దేశభక్తి, చైతన్యం, క్రమశిక్షణ వున్న రైతులు, కార్మికులు, యితర వర్గాలవారు, అందమూడా-ఆ మహా సంస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి దేశమంతటా అది వ్యాప్త మయ్యేటట్లు చెయ్యడానికి దానిఉన్నత శిఖరాలు ఆకాశాన్ని అంటే ఓట్టుగా గావించడానికి వారివారి శక్తులన్నిటిని వినియోగించడం వారివిధి.

అయితే వర్గ సంస్థలకు రాజకీయాలు వుండాలనే ఐత్నంలో, వివిధవాత్మకమైన ప్రజాసేక సంఘాలకైనా రాజకీయాలు తప్ప యితరవర్గాల లేదనే ఐత్నంలో...వారు అంగీకరించగల రాజకీయాలు ఒక్క కాంగ్రెస్ వి చూత్రమే.

సంపూర్ణ రాజకీయ ప్రతిఫలాలుండే వర్గ సమరాలకు ఆజాతీయ రాజకీయ వాతావరణ మధ్య రైతు కూలీ సంఘాలు విజయవంతంగా సాగించు కొనగలవు.

ఇంకే యితర వర్గ రాజకీయాలైనా వారిని మరుదారిలేని సందులోకిగాని, వ్యూహంలోకిగాని, రాజకీయంగా ఆత్మహత్యకుగాని వారి చూపుతాయి.

ఉదాహరణగా-వి సవాతన రాజభక్తుల రాజకీయాలనో అనుసరించడమంటే, గుడ్డిగా మరుదారిలేని సందులోకి ప్రవేశించడం అన్న మాట...అందువల్ల అఖరుకి భంగపాటు నిశ్చయం.

లేదా, కమ్యూనిస్టుసార్వీని అనుసరించడమంటే రాజకీయంగాను, నిర్ణయంగాను ఆత్మహత్య, భంగపాటుఅన్నమాట.

ఎందుచేతనంటే, కమ్యూనిస్టులు రైతులనుగాని, కార్మికులనుగాని, లేక ఇద్దరినీకూడాగాని, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించే జాతీయ సమరంలోకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్‌కు, అది సాగించే జాతీయ సమరాన్ని వ్యతిరేకంగా పరిచేయ్యడమే జాతీయత అని విశ్వసించేటట్లు చేస్తారు.

అందు, యింగ్లాండులోని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆర్మిపార్టీని విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సాధిస్తానని పాటుపడుతున్నా, యీనాటి వరకూ అటు ఇంగ్లాండులోని కూలీవర్గం యొక్కగాని, యితరవర్గాల యొక్కగాని విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సంపాదించ లేకపోయింది. ఇటు వలసరాజ్యాలలో కూలీ వర్గం విశ్వాసాన్నేగా సంపాదించ లేకపోయింది.

ఈ విధంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీని అనుసరిస్తున్న వర్గాలు ఒక గమ్యస్థానాన్ని చేరలేకుండా పోతున్నాయి. *

అయితే, తమ ప్రత్యేక ప్రయోజనాల వైపు తిరిగి పలికే లున్నట్లుంటే కాని, ప్రపంచ సంఘటనల వల్ల దృక్పథాన్ని ప్రతి బింబించ వలసివచ్చును గాని, స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు రైతు, కూలీ సంఘాలు ప్రదర్శించ కూడదని దీని అర్థం కాదు.

వారివారి స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు నిశ్చయంగా ప్రదర్శించ వచ్చును.

కాని ఎట్టి విషయ పరిస్థితులలోనైనా జాతీయ కాంగ్రెస్ అవలంబిస్తున్న సామాన్య రాజకీయ ఆచరణ ప్రాతిపదికలకే తోకేమి, దృక్పథాని కేతేకేమి, అయా ప్రత్యేక వర్గాల రాజకీయోద్దేశాల ప్రదర్శనలు సరిపోయినట్లుగా బలపడుతూ వుండాలిగాని, వ్యతిరేకంగా వుండకూడదని దీని అర్థం.

అంతేకాదు; తన విజ్ఞాన దీప్తులను, తన ఆనుభవాలను పురస్కరించుకొని భారత స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆతివేగంగా సంపాదించాలని

*మేము ఈ సంసతులన్నీ అంగీకరిస్తే, రైతులలాగే కూలీలకూడా కాంగ్రెస్ నాయకత్వాన్ని అనుసరించడం కూలీలకు తుదికరం, శ్రేయస్కరం అని నలవోయిచూచును. వారుకూడా "రైతు కాంగ్రెస్"ను వలెనే 'కార్మిక కాంగ్రెస్' (మజ్దూర్ కాంగ్రెస్)ను స్థాపించుకొనవచ్చును.

సర్వ విధాలా విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నది జాతీయ కాంగ్రెస్; అది నిర్మిస్తున్న సమైక్య జాతీయ గంభీరతను ఏ విధంగానూ తక్కువగా చూసేటట్లు చేసే ప్రయత్నాలతో గాని, రైతు, కూలీ పర్గాలు ప్రజలకించ కూడదని కూడా దీని అర్థం.

కనుక, అన్నివర్గ సంస్థలూ కనీసం నాటివాటి మూలనూత్రాల విషయంలోనూ, తగాయిదా వున్న అన్ని విషయాలలోనూ, కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అంగీకరించాలి.

కా.కా. కమ్యూనిస్టుల మీద మోజాణగ్గని కైదులు, యితర పర్గాలచూడూ, యీ ఎన్నివారికీ వచ్చి అవశ్యకమైన గ్రహీతలని. యిందులో సత్యాన్ని అంగీకరిస్తారని మేము యీ విషయంలో, యీ ఎన్నివారిని గూర్చి యీ సంగి చెప్పడానికి కారణం. బెనవాడలో కమ్యూనిస్టు కిశాన్ సభివారు యీ దళవ పనియం అంగీకరించేరు.

“అత్యంత విషమమైన పరిస్థితులను ఏ స్కాకడానికి చూడ బాగా ఆలోచించుకోని యేర్పరుతున్న పరిణామము, అధికారుల భావాలను, చేరిలలా నూ చోటులేనే లేదు దీని అంతటికీ మూలంగా రాజకీయాలన్నీ రాజకీయ పరిస్థితి లేకపోతే వికసిత్యం అత్యంతసరిగ్గా చెప్పాలంటే... నుంచి దరిద్రత ప్రదర్శించి బడుతున్న సమైక్యత అంతా చెప్పయోమే!”

కమ్యూనిస్టులు చెబుతున్నట్లు, అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన యుద్ధావసరంగా యానాడు భూస్వాములపై పోరాటం. ఇది మన లక్ష వ్యతిరేకంగా సమైక్యత తెచ్చుని సరిగ్గా ఆపదం న్యాయమే అంటే —

మన సామాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి ప్రతికూలంగా మన జాతీయ సమైక్యతను నూ చెప్పడానికి, విస్తృతం చెప్పడానికని, అవ సరం ప్రయత్నం అందరూ అంగీకరించాలి! అ అగత్యాన్ని గ్రహించి ముందు ముందు జరిగిపోయే సాంకేతిక, ప్రామాణ సమతాలలో కాంగ్రెస్ యొక్క తీర్మానాలను, అంత్యసంహారను రైతులు పాటించడం యంతికంటే న్యాయం కాదూ!

మన జాతీయ కష్టపూర్వకాల సంపాదనలో “వర్గబోరాటాల” వున్న పానం గూర్చి గాంధీజీ వ్యక్తపాని, కృషిని, యీ దృష్టిలోనే మనం గమనించాలి.

అయితే ఫాసిజమ్, నాజీజమ్ లకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నామనే ఉన్నతాశయాన్ని బైబులు చెప్తూ, స్వల్పభాగ్నోజు వారు వారి స్వప్రయోజనాల కోసం ప్రజానీకాన్ని ఆధికంగా బాధిస్తున్నా, అధిక చారాన్ని, ఒత్తిడిని కలుగజేస్తున్నా, కమ్యూనిస్టులు ఆయుధ విస్తరణకు అంటే, సమ్మె చేసే హక్కును వదులు కోడనికి వ్యతిరేకముగా ఉట్టి పెట్టడానికి అంగీకరించారు. ఇక చాలా విషయాలను అడగవలసి కామా?

ప్రజానీకానికి వారి ప్రోటోజూ వుండే పోరాటములలో తోడ్పడి వారి జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరాలను ఒకవరచాలి గానీ, తాము యెప్పుడూమీద వారి సమరాలకు లబ్ధులగు కూడవలసి, నాటియే విధానానూ బలహీన ఎడమ కూడవలసి వారు అలా చించ లేదు.

తప్పును త్రోవే కీళ్ళే యింకా వచ్చిందేకాని రైతుల పక్షం పెట్టాలి అయితే యిట్టి కష్టాలు వచ్చినానికి కారణం స్వల్పభాగ్నోజుతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిప్పుడు కష్టములను ఎదుర్కొంటున్నది.

వారి కమ్యూనిస్టు పార్టీ అకౌంటులు, లెఖనాలు, మనోబుద్ధులు, జాతీయీకరణములంటే, ఉర్మాళకంటే, ఉన్న మైనవని వారు అనుకుంటున్నారా అన్ని పరిస్థితులలోనూ వారి పార్టీ ప్రయోజనాలనే జాతీయీభ్యుదయాన్ని యిస్తామని విశ్వసిస్తారు.

జాతీయరంగం అనూ, రైతు, కూలీ రంగాలలోనూ, తాము ఎంతటి విప్లవాకరమైన పాత్రను పోషిస్తున్నామో పాపం కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేకుండా వున్నాడు.

తమ సంస్థలలో కమ్యూనిస్టుల దుష్ప్రభావల్యం లేకుండాచూచుకొనడమే దేశభక్తి జాతీయతా భుష్తి ప్రజానీకమునకు విధ్యక్తధర్మం.

ఒక్క చూటలో జాతీయంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒక అమానుష ప్రాచీన శక్తి!

అన్ని జాతీయ సంస్థలకు మా సాంఘిక "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖబర్" అని.

కాగా దేశభక్తి లేకుండా జాతీయ సంస్థపట్ల విధ్వంసక చర్యలను పూనుకొని సాగిస్తూ జాతీయతకు ప్రతిహేలంగానూ, సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగానూ రాజకీయాలను ఆదర్శ ప్రాతిపదికలను, ఉద్యోగిస్తున్న ఎవరికి జాతీయ సమరమునకు స్వాతింత్రోద్యమానికీ

తమ సర్వస్వం నివేదనగా సమర్పించడానికి ఆశక్తులైన వర్గసంస్థలు. యేవీ ఆశ్రయ వివ్వరాదని నుస్పృష్టమే!

కమ్యూనిస్టులు ఆలాంటి వారనడంలో ఆవగించంతైవా సంశయం అక్కరలేదు. వారి "జాతీయ విద్రోహం" రైతులకు కార్మికులకు, వారి వారి కర్మ సంస్థలు నానా పక్ష వేదికలుగా కాకుండా వుంచు కొనమని చెప్తున్న ప్రజ్వలీత జాగృతి వాక్కు.

అందుచేతనే అనాడు ఆచార్యరంగా ప్రభువులు "కిసాన్ కాంగ్రెసు (రైతు) కాంగ్రెస్ కు మల్లిపోయాడు.

అది సార్థక నామంతో భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ కు భిక్ష గొర్రెనాలను పెదబిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నది. దానిలో కాంగ్రెస్ రాజకీయాల కప్పు యే యితర రాజకీయాలకు స్థానంలేదు

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యితర పార్టీల విశ్వాసాన్నీ, ఆమోదాన్నీ సంపాదించలేకపోవడం ఆటించి, కూలీవర్గంలోని అధిక సంఖ్యామూల విశ్వాసాన్నీ, ఆమోదాన్నీ అయినా సంపాదించుకోలేకపోయింది — కాబట్టి దేశభక్తులమీద 'చంచలమంగడళము' అని నేరారోపణచేసి, అవిధంగా వారిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించడము, నామ్రాజ్యవాద నియంతృత్వం గావించే యుద్ధప్రయత్నాలకు ఆపూర్ణ సహకార వివ్వడము మొదలయిన పనులు చేసిన కమ్యూనిస్టులకుగూడ, యిట్లే భోరణితో చూడతూగాని, బహిరంగంగాగాని, సంబంధించిన యితరులకుగాని, యందులో స్థానంలేదు; ఉండదుకూడా.

అందుచేతనే, పార్లమెంటును కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలు బయటకు రావీలులేని సందులోకిగాని, ప్రవేశ పెడతాయని నూవాదన,

అందుచేతనే కూలీవర్గంకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్నీ ఆనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ వేదికపైన తమ కృషిని సాగించడం వారికి శుభకరం, క్రేయస్కరం అనీ, యితర కష్టజీవుల ఆభ్యుదయాన్ని ఆదరించినవారవుతారనీ, మేము సలహా యిచ్చాం.

*

*

*

ఇంతవరకూ విమర్శించిన విషయాల సారాంశం యిది: వారి వర్గ కృషిని, రాజకీయ చర్యలను జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క అనేక

1942 రాజకీయాలు - ను సరిహద్దులు పొగించాలంటే, రైతులూ కూలీలూ "పక్క గొడుగు సంస్థ" లను ఏర్పడి చెయ్యాలి.

ఈ విషయాలలో లాంఛనాలకూ, సాంప్రదాయాలకూ వాద ఆతీతంగా వుండాలి. నిజానికి యిటీవల గాంధీజీ, స్టాలిన్ లు ఊన్నంత విప్లవాత్మకంగానూ, ధైర్యంగానూ వుండాలి.

చూడండి: తిక్కా సంస్థలకూ సంబంధం లేకుండా వుంటేనే తన దేశంలోని విప్లవానికి ఆధునికతను వుంటుందని, తాను దేశానికి యంతకంటే ఆధికంగా సేవ చెయ్యగలననీ మనోక్రుడు గ్రహించాడు: మరుక్షణంలో యిరవై యేళ్ళు నిరంతర కృషి ఫలితం అయిన సబర్బరి ఆక్రమణను కాలగర్భంలో విలువైన చేసే పోరాడు.

1942 వరకూ రెవెన్యూ ఆఫీసు జాబులలో నడుస్తూ, తన సర్వ శక్తులను అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆభివృద్ధికి, ఆధునికతానికి సురక్షణకి, వినియోగించిన స్టాలిన్, అంశలేకుండా వుంటేనే తాను కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, నోవియట్ ఆధునికతానికి, ఇంకా హెచ్చుగా సేవ చెయ్యగలనని గుర్తించిన వాడు ఆయన సంస్థను విడగొట్టేకాదు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు గీతాన్ని విసర్జించాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఇదే విధంగా ఆమెరికాలో కూడా జరిగింది. ఆమెరికన్ రాజకీయాలలో చూడవలసిన దేశానికి స్థానం లేదని, కమ్యూనిస్టు భావాలను సంఘంలో వ్యాప్తి చెయ్యడానికి ఆదర్శ ప్రాతినిధికల ప్రచారం వల్లనే గాని, యితర పక్షములపై చాతులు నాగించడం వల్ల కాదని, ఆమెరికన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ గుర్తించింది. తక్షణం తన్ను తాను విలువైన చేసుకుంది.

ఇలాగే, భారత దేశంలోని రైతు, కూలీ సంఘాలు కూడా చాలా అవసరమైన హక్కులు పొగించడానికి సిద్ధపడాలి. ఆ హక్కులు యెంత విప్లవకరంగా ఉన్నా సరే, నిన్నటి, కేటి ఆచారాలకు ఎంతగా వేరైవున్నా సరే!

ఇదే దృక్పథంలో ఆచార్య రంగా ప్రభువులు రైతు, కూలీ సంఘాలు "ఎర్రజండా"ను (కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారి జండా) వదిలి వేసి "త్రివర్ణ పతాకము"నే (జాతీయ పతాకం) అవలంబించాలని ఆమోదించారు.

అవాడు “కిపాన్ సభ” ఎర్రజండాను అవలంబించడంచేతనే, దానికి, కాంగ్రెస్‌కూ మధ్య అతి విస్తృతమైన చీలిక ఏర్పడ్డది: ఆచార్య నరేంద్రబోస్, పండిట్ నెహ్రూ మొదలైన వారి హృదయాలలో చాలా విషాద కరమైన అపార్థాలు కలిగాయి.

జాతీయత వున్న రైతులకూ, వర్గచైతన్యంవున్న రైతు కూలీలకూ మధ్య వుండవలసిన సమైక్యతా భావాన్ని సాధించి, బలపరచడానికి “ఎర్రజండా” యేవిధంగానూ సహాయం చెయ్యలేదు.

ఈ విషయంలో పండిట్ నెహ్రూ యిలా హెచ్చరించాడు:

“ఎర్రజండా అవలంబించడం వల్ల రైతుల హృదయాలలో కలకలం, సంఘాన్ని కలుగ జేస్తున్నాడు; రైతు సంస్థలకూ జాతీయ కాంగ్రెస్‌కూ మధ్య విరోధ బీజాలను అది నాటుతుండేమో కూడా! తమ కాంగ్రెస్ కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికి, తమ వర్గ సంస్థల కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికి మధ్య, యేదో చెప్పులేని, నిశ్చయించలేని విరోధం చూత్రమే వుండనే అనుమానం రైతుల మనస్సులలో కలుగ వచ్చును.”

1937 నుండి 1944 వరకూ మనకున్న అనుభవాల దృష్ట్యా పండిట్ నెహ్రూ అవాడు చెప్పిన మాటలు వేదవాక్కులని నిశ్చయం!

అంతేకాదు; కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శించిన “జాతీయ విద్రోహం”, మన జాతీయ విప్లవోద్యమానికి, జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి హానికరం అయినట్లుగా సోవియట్ రష్యన్ ప్రభుత్వం మన రాజకీయాలపై నెరపుతున్న ప్రాబల్యం యీ రెండు సంగతులకూ వున్న సంబంధంతో, కమ్యూనిస్టులు త్రివర్ణపతాకాన్ని వదిలివేసి “ఎర్రజండా” అవలంబించడం ఆన్నవిధయాన్ని సమన్వయిస్తే, ఇలాగ చెయ్యడం జాతీయ సమైక్యతలో చీలికలు కలుగజేయ్యాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోగించిన మాయోపాయమిది, మన జాతీయ చైతన్యాన్ని జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల భక్తి గౌరవాలనూ విధ్వంసంచేసి, మనని సోవియట్ రష్యా రాజకీయ భావాల కొంగునకు ముడి గట్టాలనీ, కమ్యూనిస్టులు ప్రయోగించిన మాయోపాయాలలో యిది ఒక భాగం అనీ... యీవాడు మనం స్పష్టంగా గ్రహించ వచ్చును.

“ఎర్రజండా” కమ్యూనిస్టుపార్టీ పతాకం. దానిని మన వర్గ సంస్థల అనుసరించ వచ్చునంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని ముఖ్యం

కాని పిచ్చిబావలనూ, జాతీయ వ్యతిరేక దురభిమానాలనూ; యితర పార్టీ దురభిమానాలనూ, తృష్ణగొట్టకుంటే, ఆపార్టీని కాని ఆదర్శ ప్రాతినిధికలను తాము నిరసించవచ్చునో తప్పుచుభావం ప్రజానీకంలో కలుగవచ్చు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్తున్నట్టు, “ఎర్రజండా” అంతర్జాతీయ చిహ్నం కాక అంతర్జాతీయ నానుభూతిని మనజాతీయత వట్ట మన మన్ననలకి గౌరవాలను ప్రతిఘటించే బాల్ గోట్టే ప్రమాదం వున్నది. ఈ అంతర్జాతీయ చిహ్నం వట్ట మనం గౌరవాన్ని చూపినా, అలాంటి ప్రమాదం రావచ్చును.

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ గీతానికి వేరైన జాతీయ గీతాన్నీ, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, దానికాఖలకు చిహ్నమైన “ఎర్రజండా”కు వేరైన జాతీయ పతాకాన్నీ ఆవలంబించి సోవియట్ సమైక్య ఆవిధంగా తన జాతీయతను ప్రాధాన్యము చెప్పింది; తన జాతి దృష్టిని వారి జాతీయ విధుల మీదకు కేంద్రీకరించుకొంది.

అదే విధంగా భారత ప్రజలందరూ తమ దృష్టిని జాతీయవిధుల మీదనే ముఖ్యంగా వుంచుకొనడం విధి.

భారత జాతీయత వట్టా, సమైక్య జాతీయ నాయకత్వం వట్టా, భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించడమును మానించే గుర్తు వారి జాతీయ పతాకం; దానినే వారు ఆవలంబించాలి *

అందుచేతనే, రైతులూ, వారి క్రామికులూ, “ఎర్రజండా”ను పదిలివేసి, జాతీయ పతాకాన్ని ఆవలంబించాలి అచార్య రంగా సలహా యిచ్చారు.

* ఇచ్చట జ్ఞప్తియందుంచుకొవలసిన విషయం ఒకటి: దక్షిణ భారత కార్మికుల కోసం తన ప్రాజానను బలియిచ్చిన యాన్. జి. రామస్వామి గురిజాలాల్ నాయకత్వంలో కోయంబత్తూరు ప్రేడ్ యూనియనులూ, సర్కార్ ఫటేల్, జి. నందా, యద్దరి నాయకత్వంలో అహమ్మదాబాద్ కార్మికుల ప్రేడ్ యూనియన్, ఆదిలాబాద్ జాతీయ పతాకాన్నే అనుసరించాయి; వారు “ఎర్రజండా”ను ఆవలంబించ నిరాకరించారు 1942 - 44 ల జూని జాతీయ పరీక్షకు ప్రేడ్ యూనియన్లు సమర్పించిన నివేదన భాగానికి వీరిచే అగ్ర తాంబూలం!

రాజకీయాలలో మన మాతృ సంస్థ కాంగ్రెస్; దాని రాజకీయముల పట్లా, దాని పోరాటముల పట్లా, మనకున్న పూచీని సంపూర్ణంగా గ్రహించి, ఆ పూచీ దృష్ట్యా మనవర్గ సంస్థలను నిర్మించుకొని వాటిని నడిపించి, మన కష్టనిష్ఠూరముల నుండి విముక్తి పొందడానికి, ఇంతకంటే అధిక శ్రేయస్సు సందడానికి పోరాటములను సాగించాలి యిలా సాగించేటట్లుగా మన అనుభవాలను దృష్టిలో నుంచుకోవాలి.

అంటే రైతులు సమైక్య జాతీయ రంగానికి యే విధంగానూ డబ్బు తగలకుండా, ఆ సమైక్య జాతీయ రంగాన్ని చిత్రించడంలో, పోషించడంలో, ఉపయోగించడంలో, కాంగ్రెసు నిర్వహిస్తున్న ప్రముఖ రాజకీయ పాత్రకు భంగం రాకుండా మాయకుంటూ, సముచితమైన నిరోధములతో తక్షణావసరముల కోసం మాత్రం అందోళన చెయ్యాలి చర్యలను సాగించాలి.

ఈ విధమైన నిరోధాలతో వారు కృషి చేస్తే జాతీయశయముల పురోభివృద్ధి నిశ్చయంగా వుంటుంది. అవిధంగా కాస్మిక ప్రజాశక్తి బీభత్సా శక్తికంటే అధికంగా రాజకీయ, అర్థిక ప్రయోజనాలను కొద్దికాలంలోనే సంపాదించుకోడానికి సాధ్యమవుతుంది.

అందుచేత రైతుకుల ప్రజారాజ్య స్థాపన కూడా సాధ్యమవుతుంది.

అయిదు సంవత్సరాల యుద్ధకాలంలో రైతుకుల వర్గ సంస్థలు శత్రువు సరిగా అనుసరించిన విధానంతో యీ విధానం ఎలాసరిపోయి వుంటుందో మనం చూద్దాం.

*

*

*

విప్లవ వ్యతిరేక ధోరణిలో తన విధానాన్ని కమ్యూనిస్టుపార్టీ సాగిస్తున్న నాడైనా ఆతిథైర్యంగా పారిశ్రామిక సమ్మెలను సాగించలేక పోయింది. ఇందుకు మొదటి కారణం భారత రక్షణ చట్టంపేరిట అధికార రీత్యా ప్రవేశ పెట్టబడిన దమననీతి లేదే యూనియన్ల నాయకులను, అందులో సభ్యులుగా నున్న కార్మికులను, భయపడేటట్లు చేసింది. రెండో కారణం పారిశ్రామిక రంగంలో కాంతిగా నుండేటట్లు చూడటం కోసం కార్మికుల కోరికలను, వారంకా వాటిని సగం చెప్తుండగానే, ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. మూడో కారణం భారత

కూలీ వర్గంలో అనేకమంది తమ తక్షణావసారాలు తృప్తి పొంద గానే, కమ్యూనిస్టులను అనుసరించి, సమ్మెలను సాగించి జైల్లోకి వెళ్లటండుకు తయారుగా లేరు.

అందుచేతనే, కొని వందల మంది వామ పక్షయులనో జైలులో వుంచి కార్మిక రంగంలో శాంతిని ప్రభుత్వం కాపాడుకో గలిగింది.

ఇక రాయస్థులూ, కమ్యూనిస్టులూ, యుద్ధానుశూల భోరణిని ప్రారంభించిన నాటినుండి అడగ నక్కరలేదు ప్రభుత్వానికి సమ్మెల భయం లభలేకం కూడా లేక పోయింది. ప్రభుత్వం, కార్మిక, పాడి క్రామిక వర్గాలు ఒక సమిష్టి కుటుంబం లాగా చక్కగా, నుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాయి.

కార్మికరంగంలోని శాంతియుత పరిస్థితులను కమ్యూనిస్టులు యీవిధంగా వ్యాఖ్యానిస్తారు; "పశుత్వ యుద్ధ యత్నాలు కన్పటివులందరికీ పనికివచ్చే విషయం ప్రాముఖ్యమూ, తక్షణావసరం వున్న విషయంకూడాను. అందుచేత, వ్యవసాయక, కార్మిక రంగాలలో రైతులూ, కార్మికులూ తమతమ దైనిక కష్టనిష్ఠులైన నీవా రించుకోదానికికూడా, సమ్మెలు చెయ్యకూడదు. దేశీయరంగంలో కన్పటివులు శాంతిగీతాలనే ఆలాపించాలి" అని.

అయితే, భారతదేశానికి, భారత ప్రజానీకానికి, స్వరాజ్యం సంపాదించడం అన్నిటికంటే అధికమైన ప్రాముఖ్యతవున్న విషయం; అన్నిటికంటే సత్యరంగా కావలసిన ఆవసరం అన్నిటికన్నా ప్రియమైనదికూడాను.

అందు చేత మా మూచన

జాతీయ విప్లవ సమరాన్ని బలపరచడానికే కాకుండా అది యే విధంగానూ బలహీనమైపోకుండా చూడడానికి కూడా, రైతు కూలీ వర్గాల తక్షణవర్గ ప్రయోజనాలకోసం మాత్రమే, సత్యాగ్రహం, సమ్మెలు అనే ఆయుధాలను వ్రుపయోగించడానికి రైతులూ, కార్మికులూ సంసిద్ధులై యుండాలి.

రైతాంగ సమైక్యత

11

ద్విక, రైతులలోని వివిధముల సమస్యలను పరిశీలించి.

1986 లో సమావేశమైన తెలుగు రైతు మహాసభలో భారత కమ్యూనిస్టులూ కూడా రెసిన్ చెప్పిన విభజనోపాయ సిద్ధాంతాన్ని చిలక పలుకులలాగ వల్లెవేయడానికి ప్రారంభించారు. అయితే, రైతాంగానికి ఆగర్భకత్రువులైన జమీందారులమీదా, మహులయమీదా విజయవంతంగా పోరాటం నాగించాలంటే రైతాంగాన్ని బీద మధ్య, భరిత వర్గాలుగా విభజిస్తే లాభంలేదు, రైతాంగపు సమైక్యతను రక్షించాలని, కొద్దిగాలంలోనే గ్రహించారు.

అసలు జరిగిన విషయం యిది:

రైతు వ్యవసాయాన్ని స్థాపించి, పెంచి, తీర్చిదిద్ది, అనంతమైన అనుభవాన్ని సంపాదించిన ఆచార్యుల రంగం మొదలైన రైతు వాయకులు సమైక్య రైతు రంగం - న్ని ఏర్పరిచి బలపరచడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు సమంజసమాల ఆందు కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేక పోయారు.

సరే, కమ్యూనిస్టు సోదరులు చేస్తున్న పనులకు తగిన ధృతిని అందుకు తగిన భంగపాలును, వారే పొందుతారని, రైతు వాయకులు వారిని యేవిధంగానూ అణచలేదు.

కమ్యూనిస్టుల ఒత్తిడిల తెలుగు రైతు కాంగ్రెస్ నియమావళిలో ఆ సంస్థ ముఖ్యంగా బీద, మధ్య తరగతుల సౌభాగ్యంకోసం కృషి చేస్తుందనే నియమాన్ని చేర్చారు.

కాని, ఆ మరు సంవత్సరం, పాపం, యీ కమ్యూనిస్టులు రైతు సంస్థలో సభ్యులను చేర్పించడానికి గ్రామాలలోకి వెళ్ళేసరికి ఆ బీద, మధ్య తరగతి రైతులే తమ సమైక్య రైతు రంగాన్ని బీదా, గొప్పా అనే వివేధాలతో విభజించే కమ్యూనిస్టునట్ట తీవ్రమైన అసమ్మతినీ, ప్రతికూలతనూ ప్రదర్శించారు: వారిని దుయ్యబట్టుకున్నారు.

అందుచేత రెసిన్ చెప్పిన విభజనోపాయపు వాసనపేస్తున్న యీ నియమాన్ని రైతుకాంగ్రెస్ వదిలివెయ్యాలని కమ్యూనిస్టులే

మొమ్మ తొందరపడదు రైతుకాంగ్రెస్ నాయకులకూడా ఆనందంతో ఆందుకు అంగీకరించారు.

సమైక్యరంగ నిర్మాణానికి, దాని పరిపోషణకి, దానిని బలీయంగా చెయ్యడానికి, ఉన్న ఆవశ్యకత ప్రాముఖ్యం, జాతీయ రంగంలోకన్నా, సోషలిజంలోనే అధికం జాతీయ విప్లవ సాధాన్ని ధరించే రెండు స్తంభములు రైతుకుల రంగములు అందు చేశాకే మరి జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆకాంక్షించేవారెవరూ లెనిన్ బోధించిన కర్షక విభజనోపాయాన్ని ఆయా రంగాలలో ప్రవేశపెట్టడానికి అంగీకరించరు.

రైతు ప్రజాసేకాన్ని రైతు సంస్థలలో సభ్యులుగా చేర్చడం వారి కనీసపు కోర్కెలను మూత్రాలుగా నిర్ణయించేసి ప్రకటించడం సమాజకాలలో వ్యక్తిగతంగానూ, సమిష్టిగానూ ప్రచారంచేసి రైతాంగంలోని వైకన్నాన్ని మేల్కొల్పుడం యిదీ రైతుసమైక్య రంగానికి దుర్గం రుచేసే నిధానం మొట్టమొదట యీ ఆధారం లేకుండా అనేక రైతు సత్యాగ్రహోద్యమాలను విజయ వంశంగా కొనసాగించిన రైతు నాయకులు కూడా వ్యష్టి ప్రయోజనాలతో వర్గ సమరాన్ని ప్రారంభించడానికి జంకుతారు.

అనేక సార్లు రైతునాయకులు చేసే అన్ని ప్రయత్నాలకూ కూడా లొంగదుండా వుండేవారు కొంతమంది ధనిక రైతులూ, కొందరు సమయాను కూలంగా ప్రవర్తించే రైతులూ, వారు భూస్వాములతో కలిసి పోయేవారు, లేదా వారియెడల సున్నభక్తి ప్రమాణాలను త్రేంచు కోడానికి నిరాకరించే వారు.

అయితే రైతు నాయకులు ధనిక రైతులను తమ పక్షంలోకి తెచ్చుకోవాలని మనస్ఫూర్తిగా చేసే ప్రయత్నాలు నివృథమైనా మిగిలిన రైతుల నైతిక ధృతిని నూరింత్తు చేసేవి.

రైతు వర్గానికి వ్యతిరేకంగా వుపయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు చాచిన అన్ని అస్త్రాలలోనూ లెనిన్ స్టాలిన్ లు చాలా కొలం క్రిందట ఉపదేశించిన యీ విభజనోపాయం వాగాస్త్రం.

కాని యీవుపాయాన్ని రైతు లనుసరిస్తే యే రైతు సత్యాగ్రహోద్యమంలోనూ వారు విజయాన్ని పొందలేరు.

ఈ నాడే తక్షణమే రైతులను విభజించడం అనీ ఎప్పుడైనా సరే అతిబీద రైతులను యింకా అధికంగా విప్లవోద్యమంలో తీసుకోవలసిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పడానికే యీ విధంగా చెప్తున్నామనీ, కమ్యూనిస్టులు అనవచ్చును.

వారు చేప్పినదే నిజమైతే యీనాడు ధనిక మధ్యకు రైతులు వారి స్వభావం కోసం మాత్రమే రైతు సంస్థలలో నున్నారని చెప్పి జవిధంగా సంస్థను వారు కొల్లగొడుతున్నారనే నూతనను అందియ్యవలసిన అవసరంలేదే!

కమ్యూనిస్టుల నంటి చాలెవరైనా సరే, యీ విధంగా అతి ప్రమాదకరమైన మార్గాలలో రైతులపై వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు తంత్రాలను ఉపయోగిస్తూ, యీనాడే అభివృద్ధిపంది ఒక నిర్దిష్ట స్వభావాన్ని పొందుతున్న వలస రాజ్యాల రైతు వర్గాన్ని కట్టించి రైతుల పురోభివృద్ధికి హానికరం ప్రత్యేక వర్గ సంస్థలనూ, వర్గ ఆశయములకూ కలిగిన ఒక బలియమైన ఆత్మ చేతన్యమున్న వర్గంగా అది అభివృద్ధి పందలేదు.

అందుచేత, రైతులు కమ్యూనిస్టుల విభజనో పాయానికి లొంగి పోకూడదు

అంతేకాదు రైతురంగంలోకి అన్ని శ్రేణుల, అన్ని పక్షాల సమైక్యత కోసం ప్రయత్నించడం, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి వ్యతిరేకంగా పోగించబడుతున్న సమరంలో రైతు వర్గం ఒక అత్యంత శక్తివంతమైన, విప్లవ దాయకమైన, తిరుగులేని ఆయుధంగా ముందు పట్టుగా దానిని నిర్మించడం, ప్రతి నిష్కళంకమైన రైతుకి, రైతు రక్షక యోధునికి విధి.

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం రైతుల మొదటి లక్ష్యం మాత్రమే; ప్రపంచ ధనిక వాదంతో, వలస రాజ్యాల ధనిక వాదంతో, ప్రపంచంలో వివిధ దేశాలలో దాని కున్న బజార్లతో, వాటి సమానంగా లేని మారకం విధానంతో, పోరాటానికి యిది విఘ్నేశ్వర పూజ మాత్రమే!

పారిశ్రామిక వాదుల కోళాగారాలలోకీ, వర్తకుల కోళాగారాలలోకీ, వాగదీకుల కోళాగారాలలోకీ ప్రవహించి పోతున్న ప్రపంచ వర్తకుల అధికోత్పత్తి ప్రవాహాన్ని సంకుచిత పరచడం,

సంపూర్ణంగా నిరోధించడం, ప్రపంచ సంఘవనం యింకా అధికంగా తాము సమకూర్చుకొనడం, యింకా రైతులు తమ సమైక్యతగాన్ని సక్రమంగా నిర్మించుకొనడం మీద ఆచారపడి వున్నాయి.

రైతులు కమ్యూనిస్టు భంత్రాలకు బాబడిపోయి, విభజించబడుటకూ తుదికి విలయించి పడుటకూ అంగీకరిస్తే—

ధనిక వాదానికి, దాని అనుసరుకు, బొల్లగొట్టే చాడకలకూ వ్యతిరేకంగా వారు తమ పోరాటాన్ని సాగించలేరు. అందువల్ల, వలసరాజ్య ధనిక వాడు రైతు శ్రేణుల నుండి కొన్ని భాగాలను తన “మిత్రులుగా” సంపాదించుకోగలడు. అదే విధంగా కూలీవర్గం కూడా రైతు శ్రేణులనుండి కొన్ని భాగాలను “మిత్రులు”గా కబళించివేసి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో కూలీ వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించుకోవచ్చును.

నాగరిక వర్గాలూ, పార్లీమెంటరీ, వర్తక వర్గాలూ యంతరంగా మంచి స్థానాల నుపయోగించి, మేల్కరకం పుట్టలను అధికంగా పండించడం కోసం రైతులను యింకా అధికంగా కష్టపడి చనిచేయుచును పత్తిడి చేస్తారు. అవిధంగా, తారతమ్యం లేకుండాగాని, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి పడుతున్న “అధిక నిలువ”ను పుత్పత్తి చేయుమంటారు. రాజకీయ రంగంలో నైతే నేమి, అర్థిక రంగంలో నైతే నేమి, తమ ప్రత్యేక బాధాలకోసం రైతులకు నిజమైన పురోగమనం లేకుండా చేస్తారు.

రష్యాలో కర్షకులు రెవెన్యూ ప్లాట్‌నీల హయోపాయాలకు బాబడిపోయి తమ వర్గాన్ని విధజించ నిచ్చుటకు అంగీకరించుటచేతనే అనాడు వారి నాయకత్వం పోయింది. యీ వాడు ప్రభుత్వంలో, యే స్థానంలేదు; సంఘంలో నీచాతి నీచమైన స్థానాన్ని మాత్రమే అక్రమించగలిగాడు!

పాపం, వారి పీఠి అంత నీచంగా వుంది.

రెవెన్యూ స్వతంత్ర భారత వర్గంలో...

యంత్రకాలంలో భారత రైతాంగాన్ని నేవించడానికి, వ్యవసాయకోత్పత్తికి అధిక ధరలను ఆకించి, జాతీయ ధాన్య సంగ్రహాలను (రిజర్వు) యితర వ్యవసాయకోత్పత్తి సంగ్రహాలను (రిజర్వులను అంటే నిలువ కొట్లను) జాతీయ ప్రభుత్వం స్థాపించాలి.

అంతేకాదు: యద్ధసమయాలలో రైతులు ఉపయోగించడానికి సముచితమైన రీతిలో, ఆత్యధిక పంటగలలో, నిర్ణీత విధానంలో, సహకార ప్రాతిపదికమీద ధాన్యగారాలనూ, ధాన్య సమీకరణ గృహాలనూ నిర్మించి సాగించాలి.

ఈవిధంగా నిర్వహించేటట్లు జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ప్రోత్సహించడానికి తగినట్లు రైతులు తమ రాజకీయ శక్తిని సమైక్యతనూ, నాయకత్వాన్ని యిప్పటికన్నా అధికంగా అభివృద్ధి చేసుకోవాలంటే, సమైక్య రైతురంగం అవసరం.

రైతుమీద అభిమానమున్న పిదప భారత స్వతంత్ర ప్రభుత్వం యేర్పడ్డాక, అదికూడా యిదేవిధ గా యితర రైతు దేశాలలో కలసి అత్యర్హతీయ సహకార ప్రాతిపదికమీద పంట సండించడానికి తగిన నిర్ణీత విధానాన్ని, పండించిన పంటలు అమ్మడానికి వ్యవసాయోత్పత్తిని ఉపయోగించడానికి, అన్ని దేశాలలో విస్తృతమైన విధానాలను ప్రారంభించ వచ్చును.

భారత వ్యవసాయానికి, విదేశాలలోగల, వ్యవసాయంలో పాల్గొన్న వారికూ అర్హత కలిగినట్లుగా రైతుల వ్యవసాయోత్పత్తికి కనీసం ఒక పాళ్ల వ్యయం చేయాలి. యితరరైతుల వారు యిది అధికంగా ఆదాయాన్ని సహకార యేర్పాట్ల అధికంగా సాంఘిక సౌకర్యాలను పొందుతున్నారో, అనాదులూ విధానాలను ప్రారంభించినవాడు రైతులకూడా అంత అధికంగా ఆదాయాన్ని సంపాదించగలరు; అంత అధికంగానే సాంఘిక సౌకర్యాలను పొందగలరు.

కాని, యిలా జరగాలంటే నేడు రైతురంగంలో సమైక్యత వుండడం అవసరం: తప్పనిసరియైన మొదటి పరతు.

అయితే, ధనికరైతులు లేద, మధ్య రైతులను కొల్లగొట్టాలని కాదు మా ఉద్దేశం: మేము, గ్రేవోజరు భూస్వామ్య విధానం (Absentee land-lordism) తుండాలని వాదించడంలేదు.

రైతుయొక్క కొలు పొక్కులు నిర్ణయించడానికి, కొల్లగొట్టుకోనే విధానాన్ని నివారించడానికి కాననాలను ప్రభుత్వం ఆవశ్యం తయారుచేయ్యాలనే మా వాదన. ధనికరైతుల కాలుజారీలోనున్న చిన్నరైతులను సంరక్షించడం చాలా ముఖ్యమనే మా వాదన.

రైతు శ్రేయస్సునే దృష్టిలోనుంచుకొని ఆర్థిక రాష్ట్రవ్యవస్థను నిర్ణయించిన భూమికంటే అధికంగాని నేషనల్ భూములు చూడమే వున్న మధ్య తరగతి రైతు, పంటల నిర్ణీత విధానం గురించి భూసారం క్షీణించడం గురించి, ఎరువుల గురించి, అమ్మకంలో సహకార విధానం గురించి, వున్న వాణీయ కానూను అతిక్రమించి నష్టకాలం, నిరాటంకంగా తన భూములను తాను నేర్పించేసుకొనవచ్చును

సమిష్టి వ్యవసాయం లోకి రావడంగాని, రావండుట గాని, అతని సంపూర్ణ ఆమోదం మీదనే జరగాలి అంటే, సమిష్టి వ్యవసాయంలో ప్రవేశం స్వచ్ఛందంగా వుండాలన్న చూట.

ఇక భూములన్ని వారైనా నడక, లేనివారైనా నడక; మీ రైతుల గూర్చి ప్రభుత్వం తనకృషి ద్వారా, రాజ్యకాపనములద్వారా చెయ్యాలంత ఆర్థిక శ్రేయస్సు చేసేటట్లు చూడే వాస్తవవాణీయ వాడుక, సావధానవాడుకని నేర్పించే భూములను అన్నిటిని మీ సమిష్టి వ్యవసాయానికి ప్రవేశపెట్టడం, పిరందరికీ స్వల్పకాలాల్లో సంపూర్ణమైన వృత్తికీ, ఆదాయమునకూ, పోషకమే చూడటం చూడడం ప్రభుత్వం పూచీ

భూములు లేని రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికుల సంఘాలను నిర్మించడం రైతు సమైక్య రంగానికి అనుగుణంగా వుంటుంది. ఇలాంటి సంఘాలు భూములన్న రైతుల వట్టి భూములు లేని రైతుల మన్న కష్ట సమూహాలను తగువిధంగా ప్రకటిస్తాయి. వాణివాణిజ్యగాయి దాలను కుదిర్చుకుంటున్నావే. సావధానాలను మువ్వదానికి ప్రతిరోజు ద్రంలొనూ, “పాచురస్య సంఘాల”ంటాయి; పరస్పర సంబంధాలకు కల్పించే సంఘాలుంటాయి.

వ్యవసాయకోత్పత్తి యొక్క కనీసపు ధరలను ఆనుకుంటుంది, భూములు లేని రైతులకు కనీసం పొలిసి నిర్ణయించడం స్వతంత్ర భారత దేశంలోని స్వతంత్ర ప్రభుత్వం పూచీ.

రైతు సమైక్యరంగ ఆవసరాలన్ని సంపూర్ణంగా గ్రహించే కమ్యూనిస్టుల విధానోపాయాన్ని రైతుకాంగ్రెసు ఎదుర్కొంటున్నది

ప్రావీణ్యం ఉన్న పారిశ్రామికులకూ, లేని పారిశ్రామికులకూ మధ్యను ఎగుమతి పరిశ్రమల, దిగుమతి పరిశ్రమల కార్మికుల మధ్యను

ప్రయోజనాలలో వ్యత్యాసం విరోధం వున్నాయి. అలాగే భూములను రైతు ప్రయోజనాలకూ భూమిలేని రైతు ప్రయోజనాలకూ మధ్య వ్యత్యాసం, విరోధం, వుండవచ్చు.

కాని మేము చింతిస్తే, వారు అనుష్ఠిస్తున్నట్లు, వున్న పక్షాల సమైక్య రైతు రంగానికి యీ విరోధాలు యేవిధంగానూ పోనికరింకావు. ఆయ తరగతుల సమైక్య రంగానికి భంగంరాకుండా ఆ విరోధాలను వారితో వారు సామరస్యంతో పరిష్కరించుకోవచ్చు. అందుకేత లేమ స్వేచ్ఛలనూ వినియోగించి, ఒక నిశ్చయంతో జాతీయ శ్రేణులలోనూ, రైతు శ్రేణులలోనూ, సమైక్య రంగాన్ని నిర్మించడం రైతు సమైక్య యోధులందరికీ విధి అని మా హెచ్చరిక!

ఇంకోసంగతి...

అశ్వేష భారత రైతు రంగాన్ని నేవించడానికి, అన్ని కేంద్రాలలోనూ వినియోగించానికి. సక్రమ శిక్షణ పడవిన, సుబోధితులైన స్వచ్ఛంద భట సంఘాల యీనాడు ఎంతో అవసరం

కొల్లగొట్టే పర్కాల అన్యాయమైన, కానబడకపోయినా, వమన నీతిని, సాంఘిక దౌర్జన్యాన్ని, అరికట్టడానికి మాత్రమే కాదు వీరు.

కమ్యూనిస్టులూ, యితర రైతు వ్యతిరేక శక్తులూ చేసే విధ్వంసక చర్యలను, మండగాలను, అరికట్టడానికి వీరు ముఖ్యంగా అవసరం

ప్రతి గ్రామరైతు సంఘానికి ఒక గ్రామరైతు నేపకసంఘం ఉండాలి. వాటిలో వ్యాయామ సంఘాలను నిర్మించి ఒలింపిక్ ఆటలను, పండితులను ప్రోత్సహించాలి: పల్లెటూరి ఆటలను (Rural-sports) ని అభివృద్ధిచేయాలి. రైతుసంస్థలలాగే గ్రామ తాలిమ్ ఖానాలను, గ్రామ స్వచ్ఛంద నేపక సంఘాలను జిల్లావారీగా రాష్ట్రీయ సంబంధాలపైన ఏర్పడాలి. తుదకు ఒక “ఆఖిలభారత సలహాసంఘం” వుండాలి జాతీయ కాంగ్రెస్ స్థాపించే స్వచ్ఛంద నేపక సంఘంతో యివి సంబంధం వుంచుకోగోట్టు యేర్పాటు చేయవచ్చును.

ఒక విషయాన్ని మాత్రం సర్వకాల శత్రువస్తలలోనూ మనం జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి: రైతులు పరాకు చిత్తగించి, నిద్రించకూడదు.

రైతులు మేల్కొని జాగ్రత్తనంది సంపూర్ణ పర్ణ చేతనాన్ని పొంది సొసలను, స్వచ్ఛం చేసకసంఘాలను, నిర్మించు కోసోకోతే, అనాడు రష్యలో జరిగినట్లే యానాను యిచ్చటకూడా, నిరాటంకంగా, నిప్పులయంగా, జరుగుతుంది

రైతాంగానికి యిదే స-మోక్షక!

స మీ క్ష

12

ఇంటిమీద భారత కమ్యూనిస్టుల, యింకా దేశాల కమ్యూనిస్టుల నిర్దేశాలను, ప్రవచనాలను, మూలనాత్రాలను, విమర్శించాం: వారి ఆచారాలను, చర్యలను, "కారణం యిది, కార్యం యిది" అని సంబంధాన్ని నిరూపించుటకు యత్నించాం.

ఇక, యిచ్చట పరిశీలనా ఫలితాలను ప్రముఖ పంక్తులను మరొకసారి పుద్ధాభిస్తున్నాం.

కమ్యూనిస్టుల చేతులలో కీలబొమ్మగా తయారయిన "కిసాన్ సభ" రైతుల సత్యమైన ప్రయోజనాలకు, వారి శ్రేయస్సునకు, వారి పురోగమనానికి, పువకరించదనీ, వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించదనీ, మున్నప్ప మే!

అంతేకాదు: "జాతీయ దాస్య శృంఖలాల విముక్తికి విద్రోహం" అని అనుటకు "కిసాన్ సభ" పర్యాయపదం అయి పోయింది

1942 ఆగస్టులో ప్రభుత్వం కాంగ్రెస్ పై యెదురు దాడులను జరపడానికి ముందు నాటిగా భావి విధానాన్ని సూచిస్తూ, ముద్రపెట్టమైన "పక్లె సర్క్యులర్" (Puckle Cirenlar)ని వారి చేసింది. అందులో "కిసాన్ సభ"ను యుద్ధానుకూలమైన మిత్ర

సంఘాల పట్టికలో చేర్చింది. అలాంటి “కిసాన్ సభ” తమ దేశని చెప్పుకోడానికి గాని, దానినా విధంగా నిర్మించి ప్రపంచం ముందు ప్రదర్శించడానికి గాని సిగ్గులజ్జా వదలివేశారు కమ్యూనిస్టులు.

అంతేకాదు; భారత రైతాంగాన్ని జాతీయ సమరంనుండి వేరై పొమ్మనీ, “విద్రోహం”లైన జాతీయ రైతులను ఏకాక్షరంగా చెప్పుమనీ ప్రేరేపించి అవిధంగా రైతుసంస్థలలో తమకు ప్రతి కూటంగా నువ్వువారిని యావిధంగా పోలీస్ లాశీలకూ, తుపాక్కి గుండ్రలూ, కాంగ్రెసానికీ, యెరచేసి బలియిచ్చేటంత హీనస్థితికి వచ్చిందా కిసాన్ సభా కమ్యూనిస్టుపార్టీ.

ఏసంస్థ - యినా యంతకంటే నీచానికి పొల్పడి...యంత కంటే అధికంగా తన్ను తానే నికృష్ట పరచుకోగలదా?

ఆ విధంగా ఆచారయిన “కిసాన్ సభ”తో ఎవరైనా సరి బంధం వుండుమంటారా?

అందుచేతనే కాంగ్రెస్ ప్రయత్నాలైన రైతు సేవకులు యీసంస్థతో సంబంధాలను తెంచుకున్నారు; యీ పేరును వదలి వేశారు. నూటికి యూరుపాళ్లు నిజమైన జాతీయతవున్న ఆనకపూరితమైన “కిసాన్ కాంగ్రెస్” (రైతు కాంగ్రెస్) అన్న పేరును ఎవలంపించారు.

భారత జాతి సమదానికి విప్లవోద్యేమానికి అత్యున్నతమైన వెలిగి పోతున్న గుర్తు మన జాతీయ కాంగ్రెస్. ఆమహా సంస్థ పట్లా దాని జాతీయతయాల పట్లా రైతుల భక్తిగౌరవాలను ప్రమాణం యీపేరు.

అత్యంత క్లిష్టమైన ఆపేరుతోనే రైతు సంస్థ మొదటి సమావేశం లక్నోలో జరిగింది.

రెండవ సమావేశంలో అధ్యక్షులైన ఆచార్య రంగా, అధ్యక్ష పీఠంనుండి జాతీయ కాంగ్రెసుకి భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించమనీ, జోహార్లను అప్పించమనీ వికాల భారత రైతాంగాన్ని ముక్తకంఠంతో ఉద్బోధించారు.

ఫైయిజ్ పూర్ లో సమావేశమైన “కిసాన్ కాంగ్రెసు” అధ్యక్ష పీఠంనుండి వారు మహాత్ముడు మొదటి రైతు, రాజనీతికి వికారదుడనీ రైతు వుద్యమ మహాసాధానికి మొదటి శిల్పి అనీ వుద్ఘాటించి జేతలు పెట్టారు.

నూటికి మూడుపాళ్లు నివలైన రైతు వత్తువు యోధులు, భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యాయముల పట్ల నిండు విశ్వాసం వున్నవారు, భారత జాతీయతకు అగ్నిపరీక్షా దివాలలో (అంటే 1942 నుండి 1945 వరకు) భక్తి గౌరవాలతో జాతీయతకు జోహార్లను నిర్మించినవారు, భారతజాతీయతయేగాని ఉన్నతమార్గాలలోనే వర్తించునట్లు రైతాం గాన్ని ప్రోత్సహించిన వారు రైతుకులీశ్రవణరాజ్యనాథే ప్రాతిపదిక మీద విశ్వాసాన్నుంచి, యీ సాంప్రదామిక వర్గాలు కూడినట్టిలో యే వొక్క వర్గంయొక్క నియంతృత్వాన్ని వ్యతిరేక; ప్రతిఘటించే వారు; వీరందరూ యికమీద తాము "కిసాన్ సభా" నామల మని చెప్పుకొను; సంగతిగా "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) వారులను చెప్పుకుంటారు.

1942లో ఆఖరి భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ నిర్మాణానికి యీ అరుదక్షిణ భారత రైతు సంస్థలూ మూల విరాట్టు అడం చాలా ముదావహం.

నేటి వరకు రైతు సంగంగా కమ్యూనిస్టులు చేసిన మోసాలను విద్రోహాలను దుశ్చేష్టలను పరిశీలించడం చేత, రైతుసంగంలోనూ రైతు కాంగ్రెసులోనూ కమ్యూనిస్టులకు తావులేదన్న సంగతి; అటు రైతు అభివృద్ధిని జాతీయ వాదులకేకాదు, యటుజాతీయభివృద్ధిని రైతులకేకాదు, సర్వప్రపంచానికి సుప్రప్రపంచయిపోయిందని మా దృఢ విశ్వాసం,

కమ్యూనిస్టు ఋషులు ముగ్గురూ-మార్క్సు, లెనిన్, స్టాలిన్ లు- చెప్పిన కర్షక వ్యతిరేక భావాలను పరోక్షంగాగాని, బహిరంగంగాగాని అభిమానించని పూజించని కమ్యూనిస్టు కులీవర్గనియంతృత్వాన్ని ఆశించి, దానిని అవ్యక్తమైన మధురస్వపాలన కనని కమ్యూనిస్టు లేరనే మా నిశ్చితాభిప్రాయం!

ఇదే రైతు నాయకుల విషాదానుభవాలకు నీతివాక్యం!

మార్క్సు చెప్పిన "భగవద్గీత" నూ దానిమీద మార్క్సు శిష్య ప్రశిష్యులతోడి వ్రాసిన సూత్రాలనూ భాష్యాలనూ విశ్వసించే కమ్యూనిస్టులు, నేడు ద్వందవల మధ్యనిలబడి వున్నారు.

భారత కమ్యూనిస్టుత...

ఒక ప్రక్క ప్రపంచానికి నేవాసంకోశ మిస్తున్న మాతృభూమి భారతవర్షం, దాని జాతీయత, దాని జాతీయశయాలు, దాని రైతాంగం శ్రేయస్సును.

మరొక ప్రక్క ప్రపంచాన్ని కొల్లగొడుకున్న "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యా 1914 : వస్తున్న దానిచే నడి అనుసరించబడుతున్న సోవియట్ రష్యా జాతీయత, దాని జాతీయశయాలు కూలీ వర్గ నియంతృత్వం నాశనం.

ఈ రెంటికి ఒకే కాలంలో "చుచిలమై" భక్తిగౌరవాలును ప్రదర్శించాడు దాని కమ్యూనిస్టు

ఈ రెండూ విముఖతనం యధా విధి హద్దులకు నిర్ణయించు కొనలేకుండా వున్నాయి.

అతని భక్తిచూడటం ఒకే ఒక పార్టీకి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి—

అతని పూజలు ఒకేఒక దేశానికి "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యాకు—

అందు రనే "కైరుకంగ్రెస్"లో ఆరంభ స్థానంలేదని మేము ఘంటాసభంగా వుద్ఘాటించాం.

ఇక, జాతీయవాద, కాంగ్రెస్ అధివాసి, - లు న భారతైతు తన జాతీయతను జాతీయ నాయకత్వాన్నీ జాతీయ కాంగ్రెస్ నూ, అనుసరిస్తాడు

దాని, అరిచిన్న ఆదేశాన్ని కూడా శిష్యుని నహిస్తాడు—

కూలీవర్గానికి ఎంత ప్రాతిభ్యం ఎంత ప్రత్యేకతావున్నదో, తన వర్గానికికూడా అంత ప్రాతిభ్యం అంత ప్రత్యేకత, వున్నదని వుద్ఘాటిస్తాడు.

అతని పృథవిక్వాసం అది...

లేవీటి స్వరాజ్య పాన్థ్యవాద భారత సంఘంజీ సముఖ పరిపాలక శక్తులలో వొకటిగా మండడానికి కూలీ వర్గానికి యెంత బలమైన హక్కు వున్నదో ఎట్లా వున్నదో తనవర్గానికీ అంత హక్కున్నదని అట్లాగే వున్నదనీ—

రైతాంగం యే వొక్క పారిశ్రామిక వర్గ నియంతృత్వం క్రిందా బూట్లగా అంశ్చిత్వం సంగతి సామ్రాజ్యవాద నియం

తృత్యం సంగతి వేరుగా చెప్పవలసరంటేదు - పని చెయ్యడానికి దాని చెప్పుచేతలూ వుండడానికి... అంగీకరించదనీ... ఆతని వృథా విశ్వాసం!

వలసరాజ్యపు రైతాంగం చేతిపనివారలూ సామ్యవాద నిర్మాణాన్ని మహాద్వైగంతో ప్రారంభించడానికి ముందు రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని, రెండింటికీకూడా ఓడించాలి.

అధికసామ్రాజ్యవాదాన్ని వాశనిం చెయ్యాలంటే, ముందుగా, రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని పరాజయం పొందించడం గాని, కత్తెర బోనులా పెట్టి నొక్కి కెట్టడంగాని జరగాలి.

అయితే, జాతీయముక్తిని జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించ సంఘటనకూ రైతుల ధనికవాదాన్న విప్లవాత్మకంగా పడగొట్టడానికీ ముందింజ చెయ్యలేదు.

భారతదేశపు రైతు... ఎలా కూడా ముచిపోలేని సంగతులు యివి...

*

..

*

*

ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం అత్యంత క్లిష్ట విషయ పరిస్థితులలో నున్నప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెసు సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా పని సమరాన్ని ప్రారంభించి

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారత జాతీయతమీద తన 'విజిల్' శక్తులను విసిరింది.

1905 విప్లవంలో రష్యన్ జాతీయతకు 'పెజ్కోవాచ్' ఎలా విద్రోహం ఆచరించాడో 1942 లో భారత జాతీయతకు కమ్యూనిస్టులు అలాగే విద్రోహం ఆచరించారు.

1870 - 72 లో ఫ్రెంచి విప్లవంలో యిలాంటి పరిస్థితులే యేర్పడ్డాయి. అప్పుడు మార్క్స్ యే విధానాన్ని అనుసరించాడో లేనికీ పరిణామం:

"కమ్యూనిస్టు కొన్ని నెలలు ముందునుండికూడా," ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసే ప్రయత్నం నిరాశలోని అవివేక కార్యమే అవుతుంది, అని మార్క్స్ పాటన్ కార్మికులను హెచ్చరిస్తూ వచ్చాడు;

* "రాష్ట్రం - విప్లవం" అనే పుస్తకంలో...

కాని, 1871 మార్చిలో కార్మికులు పోరాటంలోకి దిగకతప్పించి కాదు వారు విప్లవాన్ని ప్రారంభించారు.

కనబడుతున్న శకునాలు అనుకూలంగా లేకపోయినా మార్క్సిస్టుల వర్గ విప్లవానికి సుస్వాగతం చెప్పారు.*

మార్క్సిస్టు డాబుగా, తన పాండిత్యాన్ని అంతటిని చూపిస్తూ 'యెది అకాల వుద్యమం' అనే ధోరణిలో వడిపోలేదు.

దీనిని 'స్వర్గంలోనం సంక్షోభంవచ్చేయటమే' అని వర్ణించాడు అనాటి తిరుగు బాటులో మితిలేని ప్రామాఖ్యతతో సున్న చారిత్రాత్మకమైన ప్రయోగం న్ని మార్క్సిస్టు తన ముందు చూచాడు.

ఒక ఒక్క కార్యక్రమాలూ ఒక కోటి చర్చలూ కన్న ప్రామాఖ్యంవున్న అనుభవంలోకి ఒక ముందడుగు యాకప్లవం అని నిర్ధారణ చేశాడు.

నేటి భారత కమ్యూనిస్టులు రైతు, కూలీ వర్గాలకు జాతీయ విప్లవంలో పాల్గొన వద్దని నూచించిన ధోరణి యిచ్చిన సందేశం, అనాడు "అయిదాలు చట్టకోండా వుండవలసింది" అని 'పైకోపార్' నూచించిన ధోరణికి తగినట్టే వున్నాయి.

అయితే దేవుని దయవల్ల భారత ప్రజానీకం కమ్యూనిస్టుల మాటలను నమ్మి తమ జాతీయ సమరంపట్ల అదే వారి వర్గ సమరం కూడా అవడం తటస్థించింది: విద్రోహాన్ని ఆచరించడానికి అంగీకరించలేదు. జాతీయసమరానికి ప్రతికూలంగా కమ్యూనిస్టులు వున్నన త్యాహాలలోకి వడవడానికి అంగీకరించలేదు.

పారిశ్రామికుల వందరినీ ఏకవర్గ నియంతృత్వానికి అంటే కూలీ వర్గ నియంతృత్వానికి నిర్మిబంధంగా బద్ధులను చెయ్యడానికి కమ్యూనిస్టులు కంకణం కట్టుకున్నారు.

కూలీ వర్గ నియంతృత్వం సామ్యవాదానికి అపరిత్యాజ్యమైన అనివార్యమైన సోపానం అని వారి భావం. కూలీవర్గ నియంతృత్వం లేకుండా సామ్యవాదం అంటే వారికి అగమ్య గోచరం!

*అనాడు మార్క్సిస్టు ప్రదర్శించిన ధోరణికి యానాడు మన 'విప్లవం' పట్ల కమ్యూనిస్టులు ప్రదర్శించిన ధోరణికి ఎంత వ్యత్యాసం ఎంత ప్రతికూలతా వున్నాయి?

భారత రైతాంగం కల భారతాన్ని శ్రేయస్సుపూరితానితో అలాంటి కమ్యూనిస్టుల చేతుల్లో నుంచగలకేమా నిర్ణయించుకోవాలి.

రైతుల వర్గ సమరాలలో సముచితపాత్ర నిర్వహించడానికేమి రైతుల శ్రేయస్సును ఆకాంక్షించి, వారి సౌభాగ్యార్థి అకించి, వారిని నేవించడానికేమి, కమ్యూనిస్టులకు తగిన ఆవకాశాలు లభించలేదని ఎడమ వాదించలేదు.

రైతు నాయకులు వారికి అన్ని ఆవకాశాలూ యిచ్చారు. ఆరు సంవత్సరాలపాటు వారితో కలసి మెలసి ఏకమనస్సుతో నువరి చిత్తమైత సహకారంతో రైతురంగంలో కృషి సాగించారు.

రైతు నాయకుల విమోచనభవంయొక్క గుర్రపాతం యిది:

“మార్క్సు కెప్లెన ‘జాతీయ నియంతృత్వం’ అనే అధ్యర్థ ప్రాతిపదికన సముచితమైన మార్క్సును కమ్యూనిస్టులనుండి అనీచడం పల్ల లాభ-లేదు”

రైతుల విజయమైన శ్రేయస్సుకోసం వీరు పాటునడకరికూగా నిశ్చయం.

అందుచేతి విస్తృత భారత రైతాంగానికి యిదే మా హెచ్చరిక:

రైతాంగం శ్రేయస్సుకూ, వేతివసుల వున్నతభావికీ, గ్రామసౌభాగ్యానికీ, జాతీయ సౌకల్యానికీ, ప్రతికూలం, హానికరం అయిన కమ్యూనిస్టుల విధానాలనూ, వారి “కిరానీ సభ”లనూ, రైతులు అనుచిస్తే తమ వివాశవానికీ, తమ విధ్వంసనకూ, ఆహ్వాన గీతాలు పాడుకున్నారన్నమాట!

ధనికవానికీ అంతకంటె హీనమైన ప్రమాదాలకూ, చెడు పులకూ నుస్వాగతం చెప్తున్నారన్నమాట!

— — —

